சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை

உ

சிவமயம்

முகவுரை

பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டஇரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்திறப்பக் காசினிமேல் வந்தஅருட் கதிரோனை
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் வெண்ணெய் மேவு
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாதம் எப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

திருவருள் நெறியில் நிற்கும் சைவசித்தாந்திகட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சாத்திரநூல் சிவஞானபோதமேயாகும். இந்நூற் கருத்தைச் சுருக்கமாகவும் விளக்கமாகவும் அறிதற்குச் சிவஞான சுவாமிகளியற்றிய சிற்றுரை மிகச் சிறந்த கருவியாகும். இச் சிற்றுரை அளவிற் சிறியதேயாயினும் பயில்வோர்க்குப் பெரும் பயன் தரும் பெற்றியுடையது. இச் சிற்றுரையைப் பயின்ற பின்னரே இதிற் கூறப்படும் பல பொருள்களின் விரிவையும் நுட்பங்களையும் அறிய விரும்புவோர் இவ்வாசிரியரியற்றிய திராவிடமாபாடியத்தைப் படிக்கத் தொடங்குதல் முறையாகும். இச் சிற்றுரை நமது சமாஜப் பதிப்பாகிய சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்றாக 1934ல் வெளியிடப்பட்டது. அப் பதிப்பைக் கண்ணுற்ற அன்பர்கள் இதைத் தனி நூலாகவும் வெளியிடுதல் நலமென்று அறிவித்தனர். அவ்வன்பர்கள் வேண்டுகோளுக் கிணங்க, இச் சிற்றுரை எழுதப்பெற்ற இடம் ஈதேயென்று ஊகிக்கத்தக்க இத் திருமடத்திலே, சிவஞான சுவாமிகள் திருநட்சத்திரமாகிய இந் நன்னாளிலே, அச்சுவாமிகள் திருவடிக் காணிக்கையாக இப்பதிப்பு நமது சமாஜத்தினரால் சமர்ப்பிக்கப்பெறுகின்றது. நமது சமாஜத்தோடு இணைக்கப்பெற்றுள்ள காஞ்சிபுரம் மெய்கண்டார் கழகம் இவ்வெளியீட்டு விழாவிற் கலந்துகொள்வது நமக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. "ஆலயந்தானும் அரனெனத் தொழுமே" என்ற உண்மையை முடிந்த முடிபாகக் கொண்டு இக்கழகம் இத்திருத் தலத்தில் புறவிருள் போக்கும் ஞாயிற்றுக்குரிய கிழமைதோறும் திருநீற்றுத் தொண்டர்குழாம் புடைசூழ ஆலய வழிபாடுசெய்து அறிவுரை நிகழ்த்தி அகவிருள் போக்கும் அரும்பணி புரிதல் நந் தமிழ்நாடறிந்ததொன்றாகும்.

இவ் வெளியீட்டுக்கும் சித்தாந்த சாத்திரம் இரண்டாம் பதிப்புக்கும் பொருளுதவிபுரிய மனமுவந்து ஒப்புக்கொண்ட அன்பர்கள் கொற்றமங்கலம் - சைவத்திருவாளர் - தே. பழ. சிது. சதாசிவ செட்டியார் அவர்களும், கண்டமாணிக்கம் சைவத்திருவாளர் - மே. சி. பெரி. சோமசுந்தரம் செட்டியார் அவர்களுமேயாவர். இப் பதிப்பு திருத்தமாக வெளிவருவதற்கு ஏட்டுப் பிரதிகளை யுபகரித்தோர் திரு. எஸ். வையாபுரி பிள்ளையவர்களும், திரு. மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களுமாவர். அச்சுத் தாள்களைப் பரிசோதித்துபகரித்தவர்கள் திரு. மா. துரைசாமி முதலியாரவர்களும், திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்களுமாவர். வழக்கம்போல் சாது அச்சுக்கூடத்தினர் செம்மையாகவும் விரைவாகவும் அச்சிட்டு முடித்தனர். இப் பெரியார்கட்கெல்லாம் நமது சமாஜம் மனப்பூர்வமான நன்றி செலுத்துகின்றது.

ஏட்டுப் பிரதிகளைப் பரிசோதித்தமையாற் கிடைத்த திருத்தம் அளவிடற்பாலதன்று. வார்த்திகங்களின் உண்மையான வடிவம் நன்கு புலப்பட்டது. இதுவரை வெளிவந்த அச்சுப்பிரதிகளில் விடுபட்ட சில வார்த்திகங்கள் இப்பதிப்பிலேயே முதன்முதலாக வெளியாகின்றன. உதாரணமாக 52-ம் பக்கத்திலுள்ள 12-வது வார்த்திகமும், 57-ம் பக்கத்திலுள்ள 15-வது வார்த்திகமும் எல்லா ஏட்டுப் பிரதிகளிலுமுள்ளன; அச்சுப்பிரதிகளிற் காணக் கிடைத்தில. 3, 4, 5, 7, 27, 30, 42, 48 ஆகிய எண்களுடைய ஏட்டு வார்த்திகங்களின் உண்மை வடிவும், அவற்றையும் ஏனைய வார்த்திகங்களையும் உரையாசிரியர் மேற்கோள் ஏதுக்களாகப் பிரித்து விளக்கும் வகையும் ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புநோக்கியதால் நன்கு புலனாயிற்று; உரையாசிரியர் வருவித்துக்கொள்வன எவையென்பதும் தெளிவாயிற்று.

இவ்வெளியீடு நாம் சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம் பெறுதற் குறுதுணையாமாறு சிவஞானப் பிழம்பாகிய மாவடி வைகும் எந்தை அருள்புரிவானாக.

திருவாவடுதுறை யாதீனத் திருமடம் காஞ்சிபுரம் விக்கிரமஹு சித்திரைமீ ஆயிலியத் திருநாள் 17–4–1940	இங்ஙனம் ம. பாலசுப்பிரமணியன் காரியதரிசி சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம்

மெய்கண்டார் வரலாறும் சிவஞான சுவாமிகள் வரலாறும்

நடுநாட்டிலே திருப்பெண்ணாகடத்திலே அச்சுத களப்பாளர் என்ற வேளாளத் தலைவர் இருந்தார். அவர் பிள்ளைப்பேறில்லாமை யால் தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரிடம் சென்று குறை யிரந்து வேண்ட குருவானவர் தேவாரத்தில் கயிறு சாத்திப் பார்த்தபோது,

"பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே"

என்ற பாடல் கிடைத்தது. உடனே அவர் சீடருக்குத் திருவெண் காடு சென்று முக்குள நீராடிச் சிவபெருமானை வழிபடுமாறு கட் டளையிட்டார். அவ்வாறே அச்சுத களப்பாளர் தமது மனைவியோடு சென்று வழிபட்டுப் புத்திரப் பேற்றை யடைந்தார். அவ்வழிபாட் டின் தவப்பயனாய்த் தோன்றிய ஆண் பிள்ளைக்குத் திருவெண்காட்டு ஈசனார் பெயராகிய **சுவேதவனப் பெருமாள்** என்ற பெயரையே சூட்டினார். குழந்தையை நல்லம்மான் திருவெண்ணெய் நல்லூ ராகிய தமது உறைவிடத்திலே அருமையாக வளர்த்துவந்தார். குழந் தைக்கு மூன்று வயது நடக்கும்போது ஒருநாள் ஆகாயத்தே செல் லும் பரஞ்சோதி முனிவர் தமது செலவு தடைபட்டதை யுணர்ந்து இழிந்து சுவேதவனப் பெருமாளின் பரிபக்குவத்தை யறிந்து குழந் தைக்கு மெய்ஞ்ஞானம் பாலித்து, தமது குருவின் பெயராகிய (சத் தியஞான தரிசினி) மெய்கண்டார் என்ற தீக்ஷா நாமத்தைச் சூட்டிச் சென்றார். மெய்கண்டார் தாம் உபதேச மூலம் அறிந்த பொருள் களைப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடம் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து, தமது குலகுருவாகிய சகலாகம பண்டிதரெனும் அருணந்தி சிவா சாரியார், திருவதிகை மனவாசகங் கடந்தார் முதலிய நாற்பத் தொன்பது மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து, **சிவஞான போதம்** என்ற சாத்திரத்தை அருளிச்செய்து, அதற்கு வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்பும் உதாரண வெண்பாக்களும் வகுத்து, அருணந்தி சிவா

சாரியருக்கு ஒரு விரிநூல் இயற்றுமாறு கட்டளையிட்டு நிட்டை கூடியிருந்து ஐப்பசிமாதம் சுவாதி நன்னாளில் இறைவன் திருவடியில் இரண்டறக் கலந்தனர். இவர் இற்றைக்கு எழுநூறு ஆண்டுகட்கு முற்பட்டவர் என்று கல்வெட்டு முதலிய சான்றுகளால் துலங்குகிறது. இவரது வரலாற்றின் விரிவையும் சிவஞானபோதம் தமிழ் முதல் நூலேயொழிய வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்க்கப் பட்டதன் றென்பதற்குக் காரணங்களையும் "மெய்கண்டாரும் சிவஞான போதமும்" என்ற சமாஜ வெளியீட்டிற் காண்க.

சிவஞான போதத்துக்கு உரை வரைந்தார் பலர். அவருட் காலத்தால் முற்பட்டவர், பாண்டிப் பெருமாள் என்பார். இந் நூலுக்குச் சிற்றுரை யொன்றும் பேருரை (திராவிட மாபாடியம்) ஒன்றும் கண்டவர் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான சுவாமிகள். இவர் தென்பாண்டி நாட்டிலே விக்கிரமசிங்க புரத்திலே வேளாண்மரபிலே ஆநந்தக்கூத்தருக்கும் மயிலம்மைக்கும் அருந்தவப் புதல்வராய்த் தோன்றி இளமையிலேயே நல்ல புலமை கைவரப் பெற்றுத் திருவாவடுதுறை சென்று துறவு பூண்டு வேலப்ப தேசிகரிடம் உபதேசம் பெற்றுச் சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, பேருரை, சித்தியார் பொழிப்புரை, காஞ்சிப் புராணம் முதலிய இருபத்தொன்பது நூல்களியற்றி, கச்சியப்ப முனிவர், தொட்டிகலை சுப்பிரமணிய முனிவர், இலக்கணம் சிதம்பரநாத முனிவர் முதலிய கஉ மாணவர்கட்கு உபதேசம் செய்து நிட்டைகூடி கி. பி. 1735ஆம் சித்திரை௴ ஆயிலியத்தில் திருவடி முத்தி யெய்தினார். இவரது வரலாற்றின் விரிவை திராவிட மாபாடியத்தின் முகவுரையிற் காண்க.

நூற் சிறப்பு

வேதம்பசு அதன்பால் மெய்யாகமம் நால்வர்
ஓதுந்தமிழ் அதனின் உள்ளூறுநெய்—போதமிகு
நெய்யின் உறுசுவையாம் நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் திறம்.

உள்ளுறை

பாட்டு முதற்குறிப்பு

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்கண்டதேவர் அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதம்

மூலமும் வார்த்திகமும் உதாரணங்களும்,

சிவஞான சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

சிற்றுரையும்,

அச்சுவாமிகள் வெளிப்படையென விடுத்தவற்றிற்குச்

சுப்பிரமணிய தேசிகர் இயற்றிய

உரையும்

பாயிரம்

சைவாகமங்களின் உளவாகிய நாற்பாதங்களுள் வைத்து ஞான பாதத்தோதிய பொருள்களை ஆராயும் ஆராய்ச்சி இந்நூலின்கண் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. இது கேட்டலுறுவார்க்கு இதனாற் போந்த பயன் யாதோவெனவும், இது கேட்டற்குரியார் யாவரென வும், இதனால் நுதலப்படும் பொருள் யாதெனவும், இதனைப் பயப்பிக் கும் கருவியாய் இதற்குமுன் ஒருதலையான் உணர்தற்பாலது யாதென வும், இதனை வழங்குதற்கிட்ட பெயர் யாதெனவும், இஃது யாண்டு வழங்குவதெனவும், இதன் முதனூல் யாதெனவும், இந்நூல் செய்தார் யாவரெனவும், பலவாற்றான் ஆசங்கை நிகழுமன்றே; அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு இந் நூன்முகத் துரைக்கப் படுவதாகிய சிறப்புப் பாயிரம் :—

மலர்தலை உலகின் மாயிருள் துமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போல் ஈண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருள்தீர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போதம் உரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.[1]

என வரும்.

*இ - ள், மலர் தலை உலகின் மா இருள் துமியப் பலர் புகழ் ஞாயிறு படரின் அல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போல் *எ - து விரிந்த இடத்தையுடைய ஞாலத்தின்கண்ணே துன்னிய பெரிய புறவிருள் கெடும்படி பல சமயத்தாரானும் புகழப்படுகின்ற பரிதியங்கடவுள் உதயகிரியினின்றும் போந்தாலன்றிக் காட்சி யெய்தமாட்டாத கண்ணொளிபோல,—அருந்துயர்க் குரம்பையின் ஆன்மா நாடி எ - து பொறுத்தற்கரிய துயரங்களுக்கெல்லாம் ஒரு நிலைக்களமாய்ச் சத்த தாதுக்களாற் பொத்திய குரம்பையாகிய காணப்பட்ட உடம்பானே காணப்படாத ஆன்மாவையும் பரமான் மாவையும் அனுமான அளவையான் வைத்தாராய்ந்து அவற்றது தடத்த லக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்புணர்ந்து,—கண் இருள்

[1]இதை இயற்றியவர் பெயர் பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

* இ - ள் = இதன்பொருள், எ - து = என்பது.

நீர்ந்து எ - து அவ்வுணர்ச்சியானே கருதியுணரப்படும் அகவிருளாகிய ஆணவமலத்தினின்று நீங்கி,—ஈண்டிய பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு எ - து அது நீங்கிய வழி எல்லா நூல்களுந் தன் பொருளேயாகத் திரண்டு கூடிய பெரும்பெயரெனப்படும் ஒரு வார்த்தையாகிய மகாவாக்கியத்தான் எடுத்தோதப்படும் முதற் கடவுளது திருவருளானே அப்பொருள்களது சொரூப லக்கணமெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பை அநுபூதியிற் கண்டுணர்ந்து,—மயர்வு அற எ - து இம்முறையானே மயக்கவாசனையற்றுச் சிவாநுபவம் பெறுதற்பொருட்டு,—நந்திமுனி கணத்து அளித்த எ - து சீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் சனற்குமாரமுனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கட்கு முறையானே அளித்தருளப்பட்ட,—உயர் சிவஞானபோதம் எ - து சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருள்களை ஆராயுநூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை,*—உரைத்தோன் எ - து மொழிபெயர்த்துக்* கூறி வார்த்திக மெனப்படும் பொழிப்புரை செய்தோன்—பெண்ணைப் புனல் சூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன் எ - து பெண்ணையாற்று நீராலே சூழப்பட்ட திருவெண்ணெய் நல்லூரில் அவதரித்தருளிய சுவேதவனப் பெருமாளென்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடையான்,—பொய் கண்டு அகன்ற மெய்கண்ட தேவன் எ - து பொய்ச்சமயங்களின் பொருள் இதுவிது என்று கண்டு கழிப்பித்த காரணத்தாற்பெற்ற மெய்கண்டதேவனென்னுஞ் சிறப்புத் திருநாமமுடையான்,—பவம்நனி வன்பகை கடந்த தவர் அடி புனைந்த தலைமையோன் எ - து பிறவியாகிய மிக்க வலிய பகையினை வென்ற தவத்தோர் தனது திருவடியைப் புனைந்து கோடற்கேதுவாகிய தலைமைப் பாட்டினையுடையோன் என்றவாறு.

---

* இது இவ்வுரையாசிரியர் தம்முரையுட் பலவிடங்களிற் கூறுவது. தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் மொழி பெயர்ப்பன்று, தமிழ் முதல் நூலே யென்பது இக்காலத்திய ஆராய்ச்சியின் முடிபு.

படரிற் காண்டல் செல்லுங் கண்ணெனற்பாலதனை எதிர் மறைமுகத்தாற் கூறினர், இன்றியமையாமை விளக்குதற்கு. இப்பொருள்பற்றிக் கண்மேல் வைத்துக் கூறினரேனும், உவமேயப்பொருட்கேற்பக் காண்டல்சேறற்குப் படர்ந்த ஞாயிறு போலென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இருட்கேட்டிற்கும் நிருவிகற்பஞ் சவிகற்பமென்னும் இருவகைக் காட்சிக்கும் ஞாயிறு இன்றியமையாச் சிறப்பிற் றாயவாறுபோல, மலத்தீர்விற்கும் ஆராய்ச்சி அநுபூதியென்னும் இருவகை யுணர்விற்கும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயது இந்நூலென்பார், துமியப் படரினல்லதைக் காண்டல் செல்லாக் கண்போ ைடித் தீர்ந்து கண்டு மயர்வறவளித்த சிவஞானபோதமென்றார். தலைமைபற்றி அருந்துயர்க்குரம்பையின் என்றாரேனும், இனம்பற்றிக் கரணம் புவனமுதலியனவும் உடன் கொள்ளப்படும். அருந்துயர்க் குரம்பையி னுடப்படுவதாகிய பொதுவியல்பு முன்னாறு சூத்திரத்தானும், பெரும்பெயர்ப் பொருளிற் காணப்படுவதாகிய சிறப்பியல்பு பின்னாறு சூத்திரத்தானும் ஓதுப. நாடியெனவே அநுமான அளவையான் என்பதூஉம், கண்டெனவே அநுபூதியில் என்பதூஉம், தாமே போதரும். பொதுவியல்பு அளவை முகத்தானும் இலக்கணமுகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் என்னும் இருதிறத்தா னுணரப்படும்; சிறப்பியல்பு சாதனமுகத்தானும் பயன்முகத்தானுங் கூறப்பட்டுக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்கு திறத்தானுணரப்படும்.

இஃதென் சொல்லியவாறோவெனின், இவ்விருவகையியல்பும் வேறு வேறு கூறும் ஆகமங்களின் பொருளொருமை உணரமாட்டாது ஒரோவொன்றே பற்றி ஐக்கவாதமுதற் பலதிறத்தான் வேறுபட்டுத் தம்முள் மாறுகொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது அவற்றின் பொருளொருமை புணர்த்தற்கு எழுந்தது இந்நூலென்றவாறாயிற்று. சிவஞானபோதம் என்பதூஉம் இக்காரணத்தாற் பெற்ற பெயரென்பது வடமொழிச் சிவஞானபோதத்து இறுதிச் சூத்திரத்து ஓதியவாறுபற்றி யுணர்க.

சரியை முதலிய மூன்று பாதப்பொருளை ஆராயும் நூல்களாவன சோமசம்பு பத்ததி முதலாயின. அந்நூல்களின் மேற்பட்ட சிவஞானபோதமெனவே, அந்நூல்களுணர்ந்த பின்னர் இந்நூல் கேட்கற்பாற்றென்பது பெறப்பட்டது; படவே, முன்னர்த் தீக்கையுற்றுச் சிவாகமங்களையோதி அதன்பின்னர்ச் சரியாபாத முதலியவற்றை ஆராயும் நூல்களை முறையேகேட்டு அவ்வாறொழுகி மனந்தூயராய் நித்தியாநித்திய வுணர்வு தோன்றிப் பிறவிக்கஞ்சி வீடுபேற்றின் அவாமிக்குடையராய் வந்த அதிகாரிகளுக்கு இந்நூல் உணர்த்துக என்பது போந்ததெனக்கொள்க.

உயர் சிவஞானபோதமெனவே யாப்பும், கேட்போரும், நுதலிய பொருளும், நூற்பெயரும்; நாடித் தீர்ந்து கண்டு மயர் வறவெனவே நுதலிய பொருளின்வகையும், பயனும்; நந்தி முனி கணத்தளித்தவெனவே வழியும்; வெண்ணைச்சுவேதவனன் மெய் கண்டதேவனெனவே ஆக்கியோன் பெயரும், தமிழ் வழங்குநிலமே இந்நூல் வழங்குநிலமென எல்லையும் போந்தவாறுணர்க. வடநூலார் யாப்பை ஆனந்தரியமென்றும், நுதலிய பொருளை விடயமென்றும், கேட்போரை அதிகாரிகளென்றும், பயனைப் பிரயோசனமென்றுங் கூறுப. யாப்புச் சம்பந்த மென்பாருமுளர்.

கடவுள் வணக்கம்

காமிகம் முதலிய சைவாகமங்களுள் ஞானபாதத்தி னுளதாகிய ஆசங்கை நீக்கி அவற்றின் பொருளுண்மை பொதுவியல்பு சிறப்பியல்பென்று இருவேறு வகைப்படுத்துக் காட்டிப் போதித்தற்கு இரௌரவாகமத்தினெழுந்த சிவஞானபோத நூலினைத் தமிழுலக முய்தற்பொருட்டு மொழிபெயர்த்துச் செய்து பொழிப்புரைப்பான் எடுத்துக்கொண்ட ஆசிரியர், சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரியுந் தமக்கு இடையூறு சிறிதுமணுகாமை அறிந்தாராயினும், ஆன்றோராசாரம் பாதுகாத்தற்பொருட்டும், மாணாக்கர்க் கறிவுறுத்தற் பொருட்டும், முதற்கண் இடையூறு நீக்குதற்குரிய விநாயகக் கடவுளை வாழ்த்துவதாகிய மங்கல வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

சித்தாந்த சாத்திரம்—சிவஞானபோதம்.

கல்லால் நிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே. *

இ - ள், கல்லால் நிழல் எ - து அருள்வடிவாகிய கல்லால் நிழலின்கண்ணே எழுந்தருளியிருந்து,—மலைவு இல்லார் எ - து நந்திபெருமானுக்கு இந்நூலான் மலைவுதீர்த்தருளிய முதலாசிரியர்,—அருளிய எ - து மேன்மேற் கருணைகூர்ந்தருளுதற் பொருட்டு,—பொல்லார் இணை மலர் எ - து பொல்லாத பிள்ளையாருடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் இரண்டு திருவடித்தாமரைகளை,—நல்லார் எ - து கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த மெய்யன்பர்,—புனைவரே எ - து தம்முடைய ஞானசத்தி கிரியாசத்திகட்கு வியாபகமாகக் கொண்டு தாடலைபோல் அடங்கி நிற்பர். எ-று.†

நல்லார் புனைவரெனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று. மூவகை வாழ்த்துள் இது பொருளியல்புரைத்ததெனக் கொள்க. அருளிய என்பது செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்; அது புனைவரென்னும் பிறவினை கொண்டது. இல்லார் இல்லாகச் செய்தாரெனப் பண்படியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். அருளிய பொல்லாரெனப் பெயரெச்சமுடிபாக வைத்துரைப்பினும் அமையும். மலைவில்லாரருளைப் பொல்லார்தாள் புனைவரெனவே, அவ்விருவருந் தம்முள் வேற்றுமையின்மை பெற்றும். உலகத்துப் புதல்வர்கண்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு தந்தையர்க்குக் கழிபேருவகை பயப்பிக்குமாகலின், அந்நயம்பற்றி அங்ஙனங் கூறியதூஉமாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* இந்நூலுள் இந்த தடித்த எழுத்திலுள்ளன வெல்லாம் மெய்கண்டதேவர் திருவாக்கு.

† எ - று = என்றவாறு.

அவையடக்கம்

தம்மை உணர்ந்து தமையுடைய தன்னுணர்வார்
எம்மை உடைமை எமையிகழார்—தம்மை
உணரார் உணரார் உடங்கியைந்து தம்மிற்
புணராமை கேளாம் புறன்.

இஃது அவையடக்கங் கூறுமுகத்தானே ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட சித்தாந்த சைவரினுயர்வும் ஏனைச் சமயத்தார்களதிழிபுங் கூறுகின்றது. இ - ள் தம்மை உணர்ந்து தமை உடைய தன் உணர்வார் எ - து உடைப்பொருளாகிய தம்மியல்பினை உணர்ந்து தம்மையுடையானாகிய தலைவனை புணருஞ் சித்தாந்த சைவர்,—எம்மை உடைமை எமை இகழார் எ - து தமக்குடைப் பொருளாகிய எம்மையுடையராகலின் எம்மைக் குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங் கொண்டு கோதாட்டுவதன்றி இகழ்தல் செய்யார்; ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படு நூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வர்.—தம்மை உணரார் உணரார் எ - து அங்ஙனந் தம்மை புணராதார் தம்மையுடையானாகிய தலைவனையுமுணரார் ஆகலான்,—உடங்கு இயைந்து தம்மின் புணராமை எ - து அவர் ஒருங்கே குழீஇக்கொண்டு தம்மிற்றாமே சேராது முரணுதலால்,—புறன் கேளாம் எ - து அவர் எம்மையும் எம்மாற் செய்யப்படு நூலையும் இகழ்ந்துரைக்கும் புறமொழியை யாம் பொருளாகக் கொள்ளாம் எ - று.

ஆகலான் எம்மாற் செய்யப்படு நூலையும் அவ்வாறு கைக்கொள்வாரென்பது குறிப்பெச்சம். தன்னையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. உடைமை புணராமை என்புழி இன்னுருபு விரித்துரைக்க. தம்மை யுணராரெனப் பொதுப்படக் கூறுதலானே, தாமொருபொருளுண்டென்பதே உணராத உலோகாயதரும், தம்மைக் குணிப்பொருளென்றுணராத புத்தர் சாங்கியர் மாயாவாதிகளும், தம்மை முதல்வனுக்கு உடைப்பொருளென்றுணராத ஏனைச்சமயத்தாரும் அடங்குவர். பாஞ்சராத்திரிகளும் சிவாத்துவித சைவரும், தம்மை உடைப்பொருளெனக் கொள்ளி

னும், அவருட் பாஞ்சராத்திரிகள் உடைப்பொருளாகிய தமக்கு அணுபரிமாணங் கோடலானும், உடையானுக்குப் பரிணாமங் கூறுத லானும், உடையானல்லாதானை உடையானென மயங்கிக்கோட லானும், சிவாத்துவித சைவர் உடையானது சிற்சத்திக்குப் பரி ணாமங் கூறுதலானும், பிறவாற்றானும், அவருந் தம்மை உணராரே யென்பது. புறன் புறச்சமயம்பற்றி இகழ்ந்துரைக்குமொழியும் புறங்கூற்று மொழியுமென்பது இரட்டுறமொழிதலென்னும் உத்தி யாற் கொள்க. புறங்கூற்றுமொழியாவது மூக்கூற்றுப் புறச்சமயங் களின் வேறான பாடாணவாத சைவர் முதலியோர் முன்னன்றிப் புறத்தே இகழ்ந்து கூறுமொழியென்க.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பொதுவியல்பு

பிரமாணவியல்

முதற் சூத்திரம்

ஈண்டு ஆசிரியர், முதனூலிற் கூறியவாறே சிவாகமங்களி னோதப்படும் ஞானபாதப்பொருளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென்று இரண்டாகத்தொகுத்து, பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நால்வகைப்படுத்து, பிரமாணவியல் மூன்று பாதத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் உலகிற்கு முதற்கடவுள் சிறப்புவகையான் உண்டென்னும் ஆகமப் பிரமாணத்தை வலியுறுத்துவதாய அநுமானப் பிரமாணங் கூறுகின்றார்.

அவன் அவள் அதுஎனும் அவைமூ வினைமையில்
தோற்றிய திதியே ஒடுங்கிமலத் துளதாம்
அந்தம் ஆதி என்மனார் புலவர்.*

என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின் சங்காரகாரணனாயுள்ள முதலையே முதலாகவுடைத்து இவ்வுலகம் என்பதுணர்த்துதல் நுதலிற்று. (வார்த்திகம்—1)†

இது சூத்திரக் கருத்துரைக்கின்றது. இ - ள் நிவிர்த்திகலை முதலிய பஞ்ச கலைகளுட்பட்ட ஐவகைச் சங்காரத்துள் இறுதிக்

---

* இப்பெரிய எழுத்திலுள்ளவை மெய்கண்டதேவர் இயற்றிய சூத்திரங்கள்.

† இந்தத் தடித்த எழுத்திலுள்ளவை அவர் இயற்றிய வார்த்திகம் என்னும் பொழிப்புரை.

கண்ணதாகிய மாசங்காரத்தைச் செய்யும் வினைமுதலாயுள்ள முதல்வனையே தனக்கு முதற்கடவுளாக வுடைத்து அவனவளது என்று இவ்வாறு சுட்டி யுணரப்படுவதாய உலகம் என வேதாகமங்களுட் கூறப்படுவதனை அநுமான அளவையா லுணர்த்துதலைக் கருதிற்று இச்சூத்திரம் எ - று.

ஏகாரம், இயைபின்மை நீக்குதற்கும் பிறிதினியைபு நீக்குதற்கும் பொதுவாய்நின்ற பிரிநிலை.

இதன்பொழிப்பு உரைத்துக்கொள்க. (வா - 2)*

இஃது இவ்வுரைமுகத்துக் கேட்போரால் உரைவகைபற்றிச் செய்து கோடற்பாலதொன்றனை அறிவுறுத்துகின்றது. இ - ள் இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு முன்னர்க் கண்ணழித்துரைக்கும் பொழிப்புரைபற்றி உரைத்துக்கொள்க. எ - று.

எனவே, இங்ஙனம் இருவகைப்படும் பொழிப்புரையுட் கண்ணழித்துக் கடாவிடைகளானுரைக்கும் வார்த்திகமாய பொழிப்புரை மாத்திரையே யாமீண்டுரைக்கின்றும் ; பிண்டமாகக் கொண்டுரைப்பதாய பொழிப்புரை இதுபற்றி யுணர்ந்துகோடல் எளிதாகலின், அஃதியாமுரைக்கின்றிலம் என உரைமுகத்து மாணாக்கர்க்கு அறிவுறுத்தவாறாயிற்று. இஃது, ஏனைச் சூத்திரங்களினும் உய்த்துக் கொண்டுணர்தற்பொருட்டு, முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு ஆசிரியர் ஆணைதந்தமையின், கண்ணழித்துரைபற்றிச் சூத்திரத்திற்குப் பதப்பொருள் கூறுதும். அவன் அவள் அது எனும் அவை - புலவர் எ - து. அவனென்றும் அவளென்றும் அதுவென்றும் இவ்வாறு பகுத்துப் பலவாய்ச் சுட்டியுணரப் படுஞ் சொல்லும் பொருளுமாய இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்தொகுதி, தோற்றம் நிலை இறுதியென்னும் முத்தொழிலுடைமையால், ஒருவனாற் றோற்றப்பட்டதாய உள்பொருளேயாம். அது, தோன்றுங்கால், தானொடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற கடவுளினின்றும், சகசமல நீங்காமையால், அது நீங்குதற்பொருட்டு மீளத் தோன்றுவதாம். இவ்வாறாகலின், சங்காரத்தொழிலைச் செய்யும்

* வா = வார்த்திகம்.

கடவுளே உலகிற்கு முதற்கடவுள்; ஏனையோர் அன்னரல்லர் எனக் கூறுவர் அளவை நூலுணர்ந்தோர் எ - று.

அவை தொகுதி; சுட்டுப் பெயரெனக் கொள்ளின், உள வெனப் பிரித்துப், பயனிலையாக்கித், தாமென்பதனை அசை நிலை யாக வைத்துரைத்து, ஆக்கச்சொல் வருவித்துக்கொள்க. வினைமை வினையுடைமை. தோன்றியவென்றது தோற்றியவெனப் பிறவினை வாய்பாட்டானோதுதலின், அதற்குரிய வினைமுதல் அவாய் நிலை யான் வந்தது. தோற்றியவென்னும் பெயரெச்சந் திதியென்னுஞ் செயப்படு பொருட்பெயர் கொண்டது. திதியா யொருவனால் தோற்றப்பட்டதென்பார் தோற்றிய திதியென்றார். திதியென்றது ஈண்டு உள்பொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது. மூவினையுடை மையால் உள்பொருளாதலும், அவ்விரண்டு முடைமையால் நிமித்த காரணனை யுடைத்தாதலுந் துணியப்படுமென்பார், மூவினைமையிற் றோற்றிய திதியென்றார். ஏகாரந் தேற்றம். ஒடுங்கியென்பது பெயர். உருபுகள் தொக்கு நின்றன. அந்தத்தைச் செய்யுங் கடவுளை அந்தமென்றது உபசாரம். காணப்பட்டவுலகாற் காணப் படாத கடவுட்குண்மை கூறவேண்டுதலின், தோற்றிய திதியே யெனவும், ஒடுங்கியுளதாமெனவும், உலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார். கருத்துரையுட் கூறியதும் அது நோக்கி.

இச்சூத்திரத்துள் அவனவளதுவெனு மவை மூவினைமையின் என்பது ஓரதிகரணம்; தோற்றிய திதியே யொடுங்கியுளதாம் என் பது மூன்றதிகரணத்தை யுள்ளடக்கி நிற்பதோ ரதிகரணம்; அந்த மாதி யென்மனார் புலவர் என்பது ஓரதிகரணம்; ஆக முக்கூற்றது இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இம்மூன்றும் முறையே ஒன்றற்கொன் றேதுவும் பயனுமாய் ஒரு பொருள்மேல் வருதலின், ஒரு சூத்திரத் தாற் கூறினார். தன்னாற் கூறப்படும் பொருளும், அதன்கண் ஐயப் பாடும், அதற்குப் பிறர் கூறும் பக்கமும், அதனை மறுத்துரைக்குஞ் சித்தாந்தத் துணிபும், இயைபுமென்னும் இவற்றது நிலைக்களம் ஈண்டு அதிகரணமெனப்படும்.

1. முதலதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு உளதாய் ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என்றது. (வா - 3 - அ)

எ - து மே - ள் எ - னின்,* மூவினையுடைத்தோ அன்றோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் நித்தமாய்க் காணப்படும் பிரபஞ்சத்தை மூவினையுடைத்தென்றல் பொருந்தாது என மீமாஞ்சகரும் உலோகாயதரும் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.†

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—ஈண்டு - இம்மூன்று அதிகரணங்களின் வைத்து இம்முதல் அதிகரணத்துள் ; ஒருவன்...பிரபஞ்சம் - ஒருவனென்றும் ஒருத்தி யென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப் புடைத்தாயும் பல வேறுவகைத்தாய்ச் சடமாயும் முயற்கோடு முதலியன போலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டி யறியப்பட்ட பிரபஞ்சம் இம்மூன்று ஏதுவானும் ; உற்பத்தி... என்றது - தோன்றி நின்று அழிதலை யுடைத்து என்றவாறு.]

ஒருவனென்றும் ஒருத்தி யென்றும் ஒன்றென்றும் இவ்வாறு அவயவப்பகுப்புடைத்தாயும் பல வேறு வகைத்தாய்ச் சடமாயுஞ் சுட்டியறியப்படுவதாயு மிருத்தலின் இம்மூன்றேதுவானும் பிரபஞ்சந் தோன்றிநின்றழியுமென்பது துணியப்படுமென்பார், உளதா யொருவனொருத்தி யொன்றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சமென உடம்பொடு புணர்த்தோதினார்.

உளதாய்ச் சுட்டப்பட்ட வெனவியையும். உளதாகச் சுட்டப்படுதல் முயற்கோடு முதலியனபோலத் திரிவையங்களானன்றி மெய்யாகச் சுட்டப்படுதல்.

---

* எ - து. மே - ள். எ - னின் = என்பது மேற்கோள் என்னுதலிற்றோவெனின்.

† இ - ள். வெ - டை = இதன் பொருள் வெளிப்படை.

ஏது: தோற்றமும் ஈறும் உள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்.* (வா - 3-b)

எ - து ஏது எ-னின், காட்சியளவைக்கு எய்தாதுரைப்பன வெல்லாம் பிரமாணமாகாவென உலோகாயதர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துக் காட்சியளவைபற்றியும் மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ - ள். உற்பத்தியும் நாசமுங் காணப்பட்ட திதியின் பக்கத்தே காணக் கிடத்தலின் உளதா யொருவ னொருத்தியொன் றென்று சுட்டப்பட்ட பிரபஞ்சம் உற்பத்தி திதி நாசமுடைத்து என மேற்கொண்டது எ - று.

உதாரணம் :—

பூதாதி ஈறும் முதலும் துணையாகப்
பேதாய் திதியாகும் பெற்றிமையின்—ஓதாரோ
ஒன்றேன்றிற் றேன்றி உளதாய் இறக்கண்டும்
அன்றேன்றும் உண்டேன்ன ஆய்ந்து. ௩

எ - து உ - ம் எ-னின்,‡ உள்ளதன்பால் அவ்விரண்டுங் கிடத்தல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலி யுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். பேதாய் எ - து காட்சியளவைக ளானும் அறியப்படாத மடவோனே,—பூதாதி எ - து பூதமுதற் காரணமாகவுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு,—திதி ஈறும் முதலும் துணை ஆக ஆகும் எ - து திதி நிகழ்வழி, நாசமும் உற்பத்தியுந் தனக்

** உரையாசிரியர் வார்த்திகத்தைப் பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டு உரையுள் இடையிடையே பெய்துகொள்கிறார். மேற் கோள் வார்த்திகத்துள் ஈண்டு என்ற சொல்லின் பின் ஏது வார்த்திகமும் பின்னர் எஞ்சிய மேற்கோள் வார்த்திகமும் சேர்ந்த ஒன்றே இம்மூன்றும் வார்த்திகத்தின் திருத்தமான பாடம். வார்த்தி கப் பகுதிகளின் தொடக்கத்திலுள்ள மேற்கோள் ஏது என்ற சொற்கள் மெய்கண்டதேவர் வாக்கல்ல.*

‡ எ - து - உ - ம் - எ - னின் = என்பது உதாரணம் என்னுத லிற்றேவெனின்.

குத் துணைக்காரணமாகக்கொண்டே நிகழாநிற்கும். அற்றாயி னும் ஒன்று தோன்ற நிற்ப ஒன்றழிவதன்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கே யழியக் கண்டிலமாலெனின்;—ஒன்று ஒன்றின் பெற்றிமையின்தோன்றி உளதாய் இறக்கண்டும் எ - து ஒவ்வொரு காலவிசேடத்திற் சாதிபற்றி ஒருங்கே தோன்றி ஒருங்கே நின்று ஒருங்கே யழிவதனைக் கண்டு வைத்தும்,—என்றும் அன்று உண்டு என்ன ஆய்ந்து ஓதாரோ எ - து என்றாயினும் அதற்குரிய காலம் வருமென்று உலகத்திற்கும் அங்ஙனமாத லுண் டென்று அக்காட்சிபற்றி ஆராய்ந்து சொல்லார்களோ உன்னைப் போலும் மடமையில்லாதோர் என்றவாறு.

பூதாதி அன்மொழித்தொகை. பூதத்துக்கு மேலுளவாய தத்துவங்கள் உலோகாயதருக்கு உடம்பாடன்மையின், பூதமுதலாய தத்துவங்களென வுரைத்தல் ஈண்டைக்கேலாமையறிக. பூதாதிக் கென நான்கனுருபு விரித்துரைக்க; அது பின்னருஞ் சென்றியை யும். ஆகுமென்பது முற்றுவினை. ஈண்டுப் பெற்றிமை என்றது சாதியை. ஓகாரம் - எதிர்மறை. ஒன்றொன்றினென்பது "ஒன் றொன்றாப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே"* என்றாற்போல அடுக்கு மொழி. அது காலவிசேடமாதல் என்று மன்றெனப் பின்வருதலாற் பெற்றாம். ஒருங்கேயென்பது சொல்லெச்சம். ஒன்றொன்றிற் றோன்றி யுளதாயிறுதலாவது "† பயில்வித்தெல்லாங்-காரிடமதனிற் காட்டுமங்குரங் கழியும் வேனில்" என்பதனானறிக. "கண்டும்" உம்மை சிறப்பு.

2. இரண்டாமதிகரணம்

இனி இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின் உள்ளதற்குச் செய் வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் ஒடுங்கின சங்காரத்தி னல்லது உற்பத்தியில்லையென்றது. (வா - 4)

என இங்ஙனஞ் சொற்பல்காமைப் பொருட்டுத் துணிந்ததாக வைத்துரைத்தாராயினும், பொருளியைபிற்கேற்ப இதனை மூன்

* இந்நூல், உதாரணம் 68.

† சிவஞானசித்தி, 1-9.

றதிகரணமாக வைத்துரைப்பது ஆசிரியர் கருத்தெனக் கொள்க; அஃதாமாறு காட்டுதும் :—

மேற்கோள்: **இனி உலகமுள்ளது என்றது.*** (இது உரையாசிரியர் தருவிப்பது)

எ - து மே - ள் எ - னின், உலகம் இல்பொருளாய்த் தத்தஞ் சார்பிலே தோன்றியழிதல் இயல்பென்றலே அமைவுடைமையின், அது மூவினையுடைத்தாயினும் தோற்றுவானொருவனை யுடைத்தாதல் செல்லாது எனப் புத்தநூலார் சொல்லுங் கடாவை யாசங்கித்துத் திதியென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை: இனி உலகம்—மேற்சாதிக்கப் பட்ட முத்தொழிலுக்குரிய பிரபஞ்சம்; உள்ளது என்றது—உள் பொருளாம் என்றவாறு.]

ஏது : **இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையின்.***

எ - து ஏது எ - னின், உள்ளதாதல் யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள், இல்பொருளாகிய முயற்கோட்டிற்கு முக்காலத்து முற்பத்தியின்மை யின் ஈண்டுற்பத்தி காணப்படுதலான் உலகமுள்ளது என மேற் கொண்டது எ - று.

மேற்கோள்: **இனி உலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என்றது.*** (உரையாசிரியர் தருவிப்பது)

எ - து மே - ள் எ - னின், உள்பொருளெனப்பட்ட பிர பஞ்சம் தத்தமுதற்காரணத்தினின்றுந் தானே தோன்றியழியும் இதற்கொரு நிமித்தகாரணமாய் ஒருகருத்தா வேண்டாம் எனச் சாங்கியர்கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துத் தோற்றியவென்னுஞ் சூத் திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

* 4-வது வார்த்திகத்தை இவ்வாறு பிரித்தும் சொற்களை வரு வித்தும் உரையாசிரியர் எழுதிச் செல்கிறார்.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :— இனி உலகம் - மேல் உள் பொருளெனச் சாதிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சம் ; செய்வோனை உடைத்து என்றது - தொழிற்படுத்தும் நிமித்த காரணனாகிய முதற்கடவுளை யுடைத்து என்றவாறு.]

ஏது : உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின்*

எ - து ஏது எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள், மண்முதலியவற்றினுள்ளதாகிய கடமுதலிய பொருட்குக் குயவன் முதலிய செய்வோரையின்றி வனைதல் முதலிய செய்தொழில் நிகழாமையின், உலகம் இவ்வியல்பிற்றாகலான் இனியிவ்வுலகஞ் செய்வோனையுடைத்து என மேற்கொண்டது எ - று.

மேற்கோள் : இனி ஒடுங்கின் சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தி யில்லையென்றது*

எ - து மே - ள் எ - னின், இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் உலகத்தைத் தோற்றுவிப்பான் உண்டெனப்பட்ட கருத்தாத் திதி கருத்தா சிருட்டிகருத்தா முதலியோரில் ஒருவனே யாதலமையும் எனப் பாஞ்சராத்திரி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கியுளதாமென்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள், உலகம்தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றன்றி உளதாகாது எ - று.

ஒடுங்கினவென்னும் பெயரெச்சஞ் சங்காரமென்னும் இடப் பெயரோடு முடிந்தது. சங்காரம் ஆகுபெயர். அல்லதில்லை என்று எதிர்மறைமுகத்தாற்கூறியது, ஏனைக் கடவுளரின் உளதாகாமை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு. இதனுள் ஒடுங்கின என்பதனாற் போந்த குறிப்பேதுவைப் புலப்படக்காணுமாறு.

ஏது : ஆண்டு ஒடுங்குதலின்.* (உரையாசிரியர் தருவிப்பது)

எ - து ஏது எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று.

---

* 4-வது வார்த்திகத்தை இவ்வாறு பிரித்தும் சொற்களை வருவித்தும் உரையாசிரியர் எழுதிச் செல்கிறார்.

இ - ள். யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் மண்ணிற் குடம்போலும் என்னும் அவினுபாவத்தாற் பிரபஞ்சஞ் சங்கார காரணன்மாட்டொடுங்குதலின் மீளத் தோன்றுங்கால் ஆண்டுநின் றுந் தோன்றுதலே பொருத்தமுடைமையின் அவ்வாறு மேற்கொண்டது எ - று.

இவ்வாறு மூன்றதிகரணப்பொருளும் * இதன்கட் போந்தவாறும் இவ்வாறுரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையும் நுண்ணுணர்வாற் கண்டுகொள்க.

உதாரணம் :—

இலயித்த தன்னில்இல யித்ததாம லத்தால்
இலயித்த வாறுளதா வேண்டும்—

எ - து உ - ம் எ - னின், உலகம் உள்ளதாயின் உள்ளதற்கு உண்டாக வேண்டுவதில்லையாகலாற் சற்காரியவாதம் அடாது எனப் புத்தர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து இல்லதற்குத் தோற்றமின்மையினென்ற ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலயித்தது இலயித்த தன்னில் ஆம் எ - து உள்ளதாயினுஞ் சங்காரகாலத்தினொடுங்கிய தாகலான் அவ்வொடுங்கிய உலகம் தானொடுங்குதற்கு நிலைக்களமான சங்காரகருத்தாவினின்றும் படைப்புக்காலத்தின் மீளவுளதாம் ; அற்றேல் ஒடுங்கியது ஒடுங்கியவாறே யொழியாது மீளவுண்டாகவேண்டாம் : வேண்டுமாயின், முன்னொடுங்காது நிலைபெறவே யமையும் ; அவ்வாறன்றி ஒடுங்கி மீளவுளதாவது எற்றுக்கெனின் ;—மலத்தால் எ - து உள்ளதாகிய உலகம் கருமமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு ஒடுங்கி ஆணவமலம் பரிபாகமாதற்பொருட்டு மீளவுமுண்டாம் ; அற்றேல் முன்னின்ற பிரபஞ்சம் நாசமாக வேறு தோன்றுமென்னுமல் அதுவே ஒடுங்கி நின்று மீளவுளதாமென்றற்குப் பிரமாணம் என்னையெனின் ;—இலயித்தவாறு உளது ஆ வேண்டும் எ - து எஃதெவ்

* 4-வது வார்த்திகத்தை இவ்வாறு பிரித்தும் சொற்களை வருவித்தும் உரையாசிரியர் எழுதிச் செல்கிறார்.

வாறு நின்றொடுங்கிற்று; அஃதவ்வொடுங்கியவாறே உளதாதல் எல்லாரானும் விரும்பப்படும் எ - று.

எனவே அந்நியமமில்லையாயின் நெற்கமுகாய் நீளாது நெல்லாய் நீளுதற்கு ஏதுவென்னையென்னுந் தருக்கமே அதனையறிவுறுத்து மென்றவாறாயிற்று. சற்காரியவாதத்தின் இயல்பு "தந்து முதல் காரகம்"* என்னும் ஞானமிர்தத்தினுங் காண்க.

இதனானே, இல்லது முள்ளதுமல்லாத பொருள் தோன்று மென்னுஞ் சூனியவாதிகளும், இல்லதுமுள்ளதுமாய பொருள் தோன்றுமென்னும் அநேகாந்த வாதிகளும் மறுக்கப்பட்டவாறறிக.

உதாரணம்:—

—இலயித்த
தத்திதியில் என்னின் அழியா தவையழிவ
தத்திதியும் ஆதியுமாம் அங்கு. உ

எ - து உ - ம் எ - னின், இனிச் சற்காரியவாதத்தின் அவ்வக்காரியங்கள் தத்தமுதற்காரணத் தொடுங்குமெனவே கோட லின் உலகிற்கு முதற்காரணமாகிய மூலப்பகுதி வாசுதேவனுருவாக லான் உலகம் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றலே அமைவுடைத்தன்றி முதற்காரணத்தின் வேறாய நிமித்தகாரணமெனக் கொண்ட சங்கார கருத்தாவின் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாதெனப் பாஞ்ச ராத்திரிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்து ஒடுங்கின சங்காரத்தின் எனவும் இலயித்ததன்னில் எனவுங் கூறிப்போந்த குறிப்பேதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலயித்தது அத்திதியில் என் னின் எ - து உலகமொடுங்கியது அந்த மூலப்பகுதி வடிவாய திதிகருத்தாவின்கண் என்பையாயின்;—அவை அழியாது எ - து நீ அங்ஙனங்கொள்ளினும் மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள புவனங்கள் அதனால் வியாபிக்கப்படாமையிற் கீழுள்ள ஏகதேசமாத்திரையே ஆண்டொடுங்குவதன்றி மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவதும் ஆண் டொடுங்காது; அற்றேல், மாயாகாரியத்தொகுதி முழுவதும் யாண் டொடுங்குவதெனின்,—அத்திதியும் ஆதியும் ஆம் அங்கு அழிவது

* ஞானமிர்தம் கஙு.

எ - து அந்தத் திதிக்கடவுளும் படைப்புக்கடவுளும் தோன்று தற்குக் காரணமாகிய அச்சங்காரக் கடவுளிடத்தே அவ்விருவரோ டுங் கூட அழிவதாம் அத்தொகுதி எ - று.

இவ்வெண்பாவினைச் *"செய்யுட்க ளோசை சிதையுங்கா லீரளபு, மையப்பா டின்றி யமையுமா—மைதீரொற், றின்றியுஞ் செய்யுட் கெடினொற்றை யுண்டாக்கு, குன்றுமே லொற்றளபுங் கொள்" என்பதுபோல இரண்டதிகரணப் பொருள்படுமாறு இருதொடராக வைத்துரையாக்காற் பொருளியைபு படாமையறிக. இலயித்த என்னும் பெயரெச்சம் தன்னென்னும் இடப்பெயரோடு முடிந்தது. இலயித்ததென்றது ஏதுப்பொருண்மை யுணரநின்ற பெயர். இலயித்ததெனச் சற்காரியவாதங் கூறவே இலயித்த வவத்தை யின் அவ்வக்காரியசத்தி சமூகமாய்ச் சூக்குமமாய் நிற்பதொன் றுண்டு. அதுவே முதற்காரணமெனப் பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாகிய மாயையுண்மையும் பெறப்பட்டது. ஆ என்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வேண்டுமெனச் செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலக் கூறினர். அவை தொகுதி ; அஃறிணைப்பன்மைப் பெயரென்பார்க்கு அழியாது அழிவதென்னும் ஒருமைகளோடியை யாமையும் உத்தரமாகாமையுமுணர்க. திதியும் ஆதியும் ஆகு பெயர். ஆமங்கு பெயரெச்சமுடிபு. இரணிய கருப்பமதத்தையும் மறுத்தற் பொருட்டுப் படைப்புக்கடவுளையும் உடன் கூறினர்.

நிமித்தகாரணனாகிய முதல்வன் உலகிற்கு முதற்காரண னல்ல னாயினும் முதற்காரணமாகிய மாயைக்கு ஆதாரமாய் நிற்றலின், உலகம் ஆண்டொடுங்கி ஆண்டு நின்று தோன்றுதல் அமையுமென் பது வருகின்ற வெண்பாவிற் பெறப்படும்.

உதாரணம் :—

வித்துண்டா மூல முளைத்தவா தாரகமாம்
அத்தன்தாள் நிற்றல் அவர்வினையால்—வித்தகமாம்
வேட்டுவனும் அப்புழுப்போல் வேண்டுருவைத் தான்கொடுத்துக்
கூட்டானே மண்போற் குளிர்ந்து. ௫

---

* இது மாபுராணச் செய்யுளென்று நச்சினார்க்கினியர் கூறு கின்றார்.

எ - து உ - ம் எ - னின், உலகந் தனக்கு முதற்காரணமாகிய மாயையினொடுங்குவதன்றி நிமித்தகாரணன் ஒருவனுண்டெனக் கொள்ளினும் அவன் மாட்டொடுங்குமென்றல் பொருந்தாமையின், யாது யாண்டொடுங்கும் அஃததனிலுற்பத்தியாம் என்னும் அவிநாபாவத்தான் மாயையினொடுங்கிய உலகத்தை மாயையே தோற்றுவிக்கும், இதற்கோரிறைவன் வேண்டா எனச் சாங்கிய நூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உள்ளதற்குச் செய்வோரின்றிச் செய்வினையின்மையின் என்னும் ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். மண்போல் குளிர்ந்து வித்து உண்டாமூலம் முளைத்தவா தாரகம் ஆம் அத்தன் தாள் நிற்றல் அவர் வினையால் வித்தகம் ஆம் எ - து மாயையும் உலகமும் வித்தும் அங்குரமும் போலுமாகலின் வித்துக்கு ஆதாரமாகிய நிலங்குளிர்ந்தவழி அதன்கண் வித்துள்ளதாக அதனினின்றும் அங்குரந் தோன்றியவாறுபோல மேலை வெண்பாவின் இலயித்தது என்றதனாற் பெறப்பட்ட மாயை தனக்காதாரமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும் இறைவனது சத்தியின்கணுள்ளதாய் நிற்றலால் அச்சத்தி சங்கற்பித்தவழி அவரவர் வினைக்கீடாக அவ்வக்காரியங்களை அவ்வவ்வியல்பிற் பிறழாமற் பயக்குஞ் சதுர்ப்பாடுடைத்தாம், அல்லுழி உடைத்தன்று ; நிலங்குளிர்ந்தவழி அதன்கட் கிடந்தன்றி வித்து முளையைத் தோற்றாதவாறு போலும். ஆகலான் மாயையினொடுங்கித் தோன்றிய உலகம் அதற்காதாரமாய் நின்ற இறைவன் சத்தியினொடுங்கித் தோன்றியதேயாம் எ - று.

ஆகலானென்பது முதல் குறிப்பெச்சம். இது கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயமென்பதனானுமறிக. வழிநூலாசிரியர் * "உயிரவை யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பால்" எ - ம், † "உலகவ னுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடும்" எ - ம் ஓதியதூஉம், உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்குமாறு வாதுளாகமத்தில் வகுத்தோதியதூஉம் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. இஃ.

* சிவஞானசித்தி, 1-32.

† ஷை 1-48.

தறியாதார் இன்னோரன்னவற்றைத் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப.

உவமவினை பொருளினும் பொருளடை உவமையினுஞ் சென்றியையும். உண்டாகவெனச் சற்காரியத்தை வலியுறுத்துதல், வித்தில்வழி நிலத்தினின்றும் அங்குரந் தோன்றுதவாறுபோல மாயையில்வழிப் பிரமத்தினின்றும் உலகந் தோன்றுதெனப் பரிணாமவாதிகளையும், மாயை அநிர்வசனமென்னும் மாயாவாதிகளையும், வித்துநிலனும் போலென்றதனான் மாயை முதல்வனின் வேறு பொருளன்றென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் பாஞ்சராத்திரிகளையும் மறுத்தவாறாயிற்று. முதல்வன் பலவேறுவகைப்படச் சங்கற்பித்தவாறென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து, அவர்வினையாலென்றார். வித்தகம் விசித்திரமென் றுரைப்பினுமமையும்.

அற்றேல், தன்வயத்தானன்றி வினைவயத்தாற் றோற்றுவிப்பான் இறைவனாகானெனின்,

வேட்டுவன் ஆம் அப்புழுப்போல் வேண்டு உருவைத் தான் கொடுத்துக் கூட்டானே எ - து வேட்டுவனுதலை விரும்பும் புழுவிற்கு வேட்டுவன் விரும்பிய வடிவினைக் கொடுக்குமாறுபோல இறைவனும் அவரவர் வேண்டுமுருவினைக்கொடுத்து அவ்வினைக்குத் தக்க பயன்களையுங் கூட்டுவனாகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னை எ - று.

ஆகலான் அதுகொண்டு சுதந்திரத்திற் கிழுக்கென்னையென்பது குறிப்பெச்சம். போல் அசை. குளிர்ந்தவழியென்பது குளிர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. நிற்றலினென்னும் ஐந்தாவது விகாரத்தாற்றொக்கது. ஏகாரம் எதிர்மறை.

உதாரணம் :—

நோக்காது நோக்கி நொடித்தன்றே காலத்தில்
தாக்காது நின்றுளத்திற் கண்டிறைவன்—ஆக்காதே
கண்ட நனவுணர்விற் கண்ட கனவுணரக்
கண்டவனில் இற்றின்றாங் கட்டு. ௪

எ - து உ - ம் எ-னின், மேலையுதாரணத்திற் கூறியவாற்றான் உலகிற்கு முதற்கடவுள் உண்டெனக் கொள்ளினும் அவன் படைப்பு

முதலியன தொழில் செய்வானுயின் விகாரமெய்தி அதனின் பந்த முறுவானென்னுமவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இறைவன் எ - து முதல்வன் ;—காலத்தில் தாக்காது நின்று எ - து இறப்பு நிகழ்வு, எதிர்வு முதலியனவாய் வேறுபட்டு எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்துந் தனக்கு விகாரமின்றி நிற்குங்காலம்போல விகாரப்படாது நின்று,—ஆக்காதே கண்டு எ - து பிரபஞ்சத்தைக் கரணத்தாற் படையாது சங்கற்பமாத்திரத்தானே படைத்து,—நோக்காது நோக்கி நொடித்து எ - து அவ்வாறே காவாது காத்து அழியா தழித்தலால்,—இன்று ஆம் கட்டு எ - து இவ்வமலனுக்குப் பந்த மின்றுதல் ;—உளத்தின் கண்டநனவு உணர்வில் கண்ட கனவு உணரக்கண்டவனில் இற்று எ - து கற்றநூற் சொல்லும்பொருளும் உள்ளத்திற் றோன்றுங்கால் உள்ளம் அவற்றிற் றொடக்குண்ணுத வாறுபோலும் கனவின்கட் கண்டவற்றைப் புறத்து விடயங்களை யறிந்து வந்த நனவுணர்வின்கண்ணே விளங்கவறிந்தவன் அப் பொழுது அவற்றிற் றொடக்குண்ணுதவாறுபோலுமித்தன்மைத்து எ - று.

எனவே, இஃதிவ்வாறாகவென்றெண்ணுதலாகிய சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்வதூஉம் கரணத்தாற் செய்வதூஉமென வினைமுதல் இருவகைப்படு மென்பதூஉம், கரணத்தானன்றிச் செய்யமாட்டாத குயவன் முதலியோர் சங்கற்பமாத்திரையாற் செய்யுமுதல்வனுக்கு வினைமுதலாதற் பொதுமைபற்றி ஒருபுடை யுவமையாதலன்றி முற்றுவமையாதல் செல்லாமையானும் சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்யுஞ் செய்திக்குக் கட்டுண்டன் முதலிய குற் றங்கள் பகைப்பொருளாகலானும் அவை ஆண்டுளவாதற்கோரியை பின்றென்பதூஉம் கூறி, ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஆக்குதல் படைத்தல் ; காண்டலும் அது. நோக்குதல் காத்தல். நொடித்தல் அழித்தல் ; அது * "நொடித்தான்மலை" என்பதனுனு மறிக. ஆக்காது நோக்காது என்றமையால் நொடியாதென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. நொடித்தலானென்பது நொடித்தெனத்

* சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் இறுதிப்பதிகம்.

திரிந்தது. அன்றே அசை; அநாதியே யெனினுமமையும். இல் மூன்றும் உவமவுருபுகள். உளத்தினென்பதற்குச் சங்கற்பத்தாலென் றுரைப்பினுமமையும். இன்றுங்கட்டு என்பது * "அருங்கேடன்" என்பதுபோல நின்றது.

3. மூன்றமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனிச் சங்காரமே முதலென்றது. (வா - 5-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், 'ஒடுங்கின சங்காரத்தினல்லது உற்பத்தியில்லை' எனவே சங்காரகருத்தா உலகிற்கு முதற்கடவுளென்பது போந்ததாயினும் தேர்முதலாயின பலர்கூடிச் செய்யக் காண்டலின் அவற்றினும் அதிவிசித்திரமான உலகத்திற்கு மற்று மத்தன்மையராய முதற்கடவுளர் உண்டெனக்கோடும் என்னும் அநேகேசுரவாதிகள் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து 'அந்தமாதி' என்னுஞ் சூத்திரக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். சங்காரகருத்தா ஒருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளென்றது எ - று.

சங்காரம் ஆகுபெயர். ஏனையோர் முதல்வராகாரெனப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

ஏது : † சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சஞ் சுட்டுணர்வின்றி நின்று சங்காரத்தின்வழி யல்லது சுதந்திரமின்றி நிற்றலான். (வா - 5-b.)

எ - து ஏது எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். ஒன்றொன்றாய்ச் சுட்டியறிவதாகிய உருவும் அருவுமென்றிருவேறுவகைப்பட்ட பிரபஞ்சம் அவ்வாறு சுட்டியறிதலின்றி எவ்வுலகும் ஒன்றாயறிந்து நின்ற சங்காரகருத்தாவின்வழிப் பரதந்திரமாய் நிற்பதல்லது தனக்கெனச் சுதந்திர முடைத்தாய் நிற்பதன்றாகலாற் சங்காரகாரணனொருவனே உலகிற்கு முதற்கடவுளன்றி

---

* திருக்குறள் 210.

† இனிச் சுட்டுணர்வாகிய...நிற்றலான் சங்காரமே முதலென்றது=(வா - 5.)

ஏனையோர் முதற்கடவுளரல்லரென மேற்கொண்டது எ - று. பிரபஞ்சத்திற்குச் சுதந்திரமின்மையுஞ் சங்கார காரணனுக்குச் சுதந்திரமுண்மையும் ஏதுமுகத்தாற்காட்டுவார் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சமெனவும் சுட்டுணர்வின்றிநின்ற சங்காரமெனவும் ஈரிடத்தும் உடம்பொடுபுணர்த்தோதினுர். சுட்டுணர்வுடையதனைச் சுட்டுணர்வென்றது உபசாரம்.

ஈண்டுப் பிரபஞ்சமென்றது சேதனப் பிரபஞ்சத்தை ; பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்குதற்குரியது அதுவேயாகலின்.

தேர்முதலாயின பலராற் செய்யப்படினும் அப்பலரும் ஒருவனேவல்வழி நின்றே செய்பவாகலானும், வேதத்துட் காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன் இரணிய கருப்பன் இந்திரன் அங்கி சூரியன் முதலியோரைக் காரணமென்றது குயவன்போல் அவாந்தர காரணமாதல்பற்றியேயாகலின் அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்காரகாரணனாகிய முதற்கடவுளையே யுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், செய்துஞ் செய்வித்தும் எல்லாத் தொழிற்கும் வினைமுதலாய் நிற்கும் முதற்கடவுள் சங்காரகருத்தா வொருவனே யென்பது கருத்து.

உதாரணம் :—

ஒன்றலா வொன்றால் உளதாகி நின்றவா
றென்றலா வொன்றிலவை யீருதல்—ஒன்றலா
ஈறே முதலதனின் ஈறலா வொன்றுபல
வாறே தொழும்பாகும் அங்கு. ரு

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனமாயினும் சுட்டுணர்வாகிய பிரபஞ்சம் பலவாயினாற்போலச் சுட்டுணர்வின்றி நின்ற சங்காரமும் பலவுளவெனக் கோடும் ஒன்றே யென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அவை எ - து சேதனப்பிரபஞ்சத்தொகுதி ;— ஒன்று அலா ஒன்றால் எ - து உருவும் அருவுமென்னும் அவ்விரு கூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள் ஒன்றல்லாத ஒப்பற்ற பரம்பொருளாலே ;— உளது ஆகி நின்றவாறு எ - து சிருட்டிப்பட்டுத் திதிப்பட்ட

வாறே ;—ஒன்று அலா ஒன்றில் ஈறுதல் எ - து அந்தப் பரம் பொருளின்கண்ணே சங்காரப்படுதலால் ;—ஒன்று அலா ஈறே முதல் எ - து அச்சங்காரக்கடவுளொருவனே உலகிற்கு முதற் கடவுள் ; அற்றேல், இவ்வாறு முத்தொழிற்படுஞ் சேதனப்பிரபஞ் சம் வீடு பெற்றவழிச் சுட்டுணர்வின்றிச் சிவசமமாமென வேதத்தும் ஆகமத்தும் ஓதுதலின் அவ்வழி அவையும் முதற்கடவுளாமென் றற்கு இழுக்கென்னை யெனின் ;—அதனின் ஈறு அலா ஒன்று எ - து அப்பரம்பொருள்போல் அழிவின்றி நித்தமாய சேதனப் பிரபஞ்சம் ;—அங்கு எ - து வீடுபேற்றின் கண்ணும் ;—பலவாறே தொழும்பு ஆகும் எ - து பலவாற்றானும் பரம்பொருளுக்கு அடிமையாம் எ - று.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. காரியப்பிரபஞ்சஞ் சட மாகலானும், சேதனப்பிரபஞ்சம் அவிச்சையாற் கட்டுற்றுச் சுட் டுணர்விற்றாய் நிற்றலானும், இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்கு இவற் றின் வேறாய் ஒருமுதற்கடவு ளுண்டென்பது பெற்றாம். பெறவே, பிரபஞ்சம் விசித்திரகாரியமாய்க் காணப்படுதலின் இவ்வாறு நடாத் தும் முதற்கடவுள் முற்றுணர்வும் அளவிலாற்றலும் பேரருளுஞ் சுதந்திரமும் முதலிய நிரதிசய குணங்களுடையனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது : படவே, இத்தன்மையனாகிய முதற்கடவுளொரு வனே அமையுமாகலின் வேறுமத்தன்மைய ருண்டெனக் கொள் ளின் மிகையென்னுங் குற்றமாம் : அல்லதூஉம், இலக்கணத்துள் ஒருவாற்றானும் வேற்றுமை யில்வழி இலக்கியம் பலவாதல் செல்லா தென்னுங் கருத்தால், ஒன்றலாவொன்று என வரையறுத்தோதி னார். ஈறே முதலென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஈறு ஆகுபெயர். இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

பலவாறுவன, இருணீங்கிய வழியுங் கண்ணுக்குக் காட்சி ஞாயிற்றை யின்றியமையாதவாறுபோல, மலநீங்கிய முத்திநிலையி னும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு வியஞ்சகமாய் உடனின்றறிவிக்கு முதல் வனை யின்றியமையாதவாறும், கண் படிகம் ஆகாயம்போலச் சார்ந்த தன்வண்ணமாயன்றி முதல்வன்போலத் தனித்து நிற்குமியல்பில் லாதவாறும், முதல்வன்போல் ஐந்தொழிற்கும் வினைமுதலாமுரிமை

யின்றிச் சிவாநுபவமொன்றினுக்கே யுரித்தாயவாறும், சமவியாபகமாயினும் முதல்வனைநோக்கத் தூலவறிவாகலான் விளக்கொளியுட் கண்ணொளிபோல முதல்வனின் வியாப்பியமாயன்றி நில்லாதவாறும் முதலாயின. அற்றேல், முத்திநிலையின் ஆன்மாச் சிவமாமென்னுஞ் சுருதிக்குப் பொருளென்னையெனின்; அஃது உண்மையதிகாரத்துட் பெறப்படும். இதனானே சிவசமவாதி சங்கிராந்தவாதி உற்பத்திவாதி ஆவேசவாதி மதங்களும் மறுக்கப்பட்டன.

பதியுண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறுவார் மலத்துளதாம் எனப் புனருற்பத்திக் கேதுக் கூறுமுகத்தான் மலத்துண்மைக்குப் பிரமாணமும் உடன்கூறினார். அதனை ஈண்டு வேறோரதிகரணமாக வைத்துரையாராயினார்; அதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடு முதலியனவெல்லாஞ் சகசமலத்துணராதென அதனிலக்கணங் கூறும்வழிப் பெறப்படுதலால், ஈண்டு மிகைபடவேறோதல் வேண்டாமையின்.

இச் சூத்திரத் ததிகரணங்களாற்போந்த தொகைப்பொருளாவது:—"தோற்றக்கேடுகளதுண்மை காட்சி முதலிய அளவைகளான் அறிய வாராமையிற் பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருளேயாம். அன்றித் தோன்றியழியுமெனக் கொள்ளினும், இல்பொருள் தத்தஞ் சார்பிற்றோன்றி நின்றழிதல் இயற்கையென அமையும்; செயற்கையென்றற்கு ஓரேதுவின்மையின். மற்றுள்பொருளாயின், அதுவேயமையும் இறைவன் வேண்டா; இரண்டுள்பொருள் கோடன் மிகையாகலின்; வேண்டுமாயினும், மாயோன் முதலிய கடவுளரில் ஒருவனேயமையும், அவரையொழித்துச் சங்காரகருத்தா முதற்கடவுளென்றதற்குப் பிரமாணமென்னை? பிரமாணமுண்டாயினும், அதிவிசித்திரமாய பிரபஞ்சம் ஒருவனாற்செய்தல் கூடாமையின், மற்றும் அவ்வியல்பினராய முதற்கடவுளர் உளராதல்வேண்டும்" என உலோகாயதர் மீமாஞ்சகர் புத்தர் சமணர் சாங்கியர் பாஞ்சராத்திரிகள் அநேகேசுரவாதிகள் மதம்பற்றிப் பூருவபக்க நிகழ்ந்தவழி அவரை மறுத்துச் சித்தாந்தஞ்செய்து முதற்கடவுளதுண்மை பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுங் கருதலளவையின் வைத்துணர்த்தியவாறென உணர்க. இவ்வாறு சூத்திரந்தோறும் உணர்ந்துரைத்துக்கொள்க.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அவையே தானே யாய்இரு வினையில்
போக்கு வரவு புரிய ஆணையின்
நீக்கம் இன்றி நிற்கும் அன்றே.

* எ - து சூ - ம் எ - னின், புனருற்பவம் வருமாறு உணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 6.)

*எ - து * க - ரை எ - னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். உலகம் ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாமாற்றை வகுத்துணர்த்து முகத்தானே துணைக்காரண முதலியன இல்வழி இறைவன் உலகிற்கு நிமித்தகாரணனாதல் சாலுமாறு யாங்ஙனம் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவற்றதுண்மைக்குப் பிரமாண முணர்த்துதனுதலிற்று இச்சூத்திரம் எ - று.*

சூத்திரவியையும் இதனானே விளங்கும்.

ஒடுங்கியுளதாமென்றவழி ஒடுங்கியினின்றும் மீளவுளதாவது எவ்வாறென்று அவாய் நிற்றலின், அவ்வவாய்நிலைபற்றிப் புனருற்பவமே ஈண்டுக் கூறப்பட்டது.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—மேலைச்சூத்திரத்து எடுத்துக்கொண்ட சங்காரகாரணனாகிய முதல்வன் கலப்பினால் உடலின் உயிர்போல் அவ்வுயிர்களேயாய், பொருட்டன்மையாற் கண்ணின் அருக்கன்போல் அவற்றின் வேறுமாய், உயிர்க்கு உயிராதற் றன்மையாற் கண்ணொளியின் ஆன்மபோதம்போல் உடனுமாய் நின்று, ஆணையென்னும் பரியாயப்பெயருடைய தனது சிற்சத்தியான் வரும் இருவினைகளான் அவை இறத்தல் பிறத்தல்களைப் புரியும் வண்ணம் அவ்வாணையிற் பிரிப்பின்றிச் சமவேதமாய் நிற்பன் எ - று.

அவையே தானேயா யென்பதனை இரட்டுற மொழிந்து கொண்டுரைக்க. இக்கருத்தேபற்றி † "உலகெலா மாகிவேறு

**எ - து சூ - ம் எ - னின் = என்பது சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ எனின். க - ரை = கருத்துரை. † சிவஞானசித்தி, 2-1.*

-யுடனுமாய்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். மேலைச்சூத்திரத்தின் 'அந்தமாதி' என்புழி விகாரத்தாற்றொக்க பிரிநிலையேகாரத்தான் விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப் பிரபஞ்சத்தை ஈண்டு அவையெனச் சுட்டிக்கூறினார். 'ஒடுங்கியுளதாம்' என்றதற்கேற்ப ஈண்டும் போக்கினை முற்கூறினார். புரிதல் எப்பொழுதும் மேற்கோடல். ஆணையினென்பது சிங்கநோக்காய் இருவினையென்பதனோடும் நீக்க மின்றி யென்பதனோடும் இயைந்து பொருள் தந்து நின்றது. ஆண்டு இன்னுருபு, முன்னர் ஏதுப்பொருட்கண்ணும், பின்னர் நீக்கப் பொருட்கண்ணுமாய் நின்றது. இன்னென்பது சாரியையெனக் கொண்டு ஈரிடத்தும் ஏற்கு முருபுகள் விரித்துரைத்தலுமொன்று.

அன்றே அசை; அநாதியே இவ்வாறு நிற்குமெனினும் அமை யும். ஆய்ப் புரிய நிற்குமெனவே, அச்செயல்களெல்லாம் முதல் வன் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பமாத்திரத்தாற் செய்வனென்பது பெறப்பட்டது. இதனானே மேல் 'அந்தம்' என்று உத்தேசமா யெடுத்துக் கொண்ட முதல்வனுக்கு இலக்கணங் கூறியவாறு மாயிற்று. இது தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு. ஆணை யினிருவினையினெனவே, தனது சிற்சத்தி துணைக்காரணம், இரு வினையும் அதன்வழித்தாய துணைக்காரணம். இருவினையினெனவே அதற்குப் பற்றுக்கோ டுண்டென்பதூஉம் பெறுமாகலின், அது முதற்காரண மென்பதூஉம் இருவினையிற் போக்குவரவு புரிய வெனவே ஒடுங்கியின் மீளவுளதாங்கால் இருவினைகட்கேற்பப் பல வேறுவகைப்பட்டு விரியுமென்பதூஉம் போந்தவாறு காண்க.

இதனுள் அவையேதானேயாய் என்பதோரதிகரணம்; ஆணையி னிருவினையின் என்பதோரதிகரணம்; போக்குவரவுபுரிய என்பதோ ரதிகரணம்; ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றே என்பதோரதிகர ணம்; ஆக நாற்கூற்றது இச்சூத்திரமெனக் கொள்க.

4. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: **ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல்வன் றானேயாய் நிற்கும் என்றது.** (வா - 7-அ)*

* ஈண்டு, அத்துவித...யிட்டு இவ்வான்மாக்கள்...என்றது. வா - 7.

எ - து மே - ள் எ - னின், மேன் முதற்கடவுளல்லவென விலக்கப்பட்டு நின்ற சேதனப்பிரபஞ்சமும் முதல்வனும் பொன்னும் பணியும்போல் [1]அபேதமோ, இருளும் வெளியும்போல் [2]பேதமோ, சொல்லும்பொருளும்போற் [3]பேதாபேதமோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அம்மூன்றனுள் ஒரோவொன்றேபற்றி அவ்வம்மதத்தார் கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—ஈண்டு - இவ்வதிகரணம் நான்கனுள் வைத்து இம் முதலதிகரணத்துள்; முதல்வன் - கடவுள்; இவ்வான்மாக்கள் பலவும்ஆய் - கலப்பினால் இவ்வுயிர்களேயாய்; தானேஆய் - பொருட்டன்மையால் அவற்றின் வேறுமாய்; இவ்வான்மாக்கள் பலவும் தானேயாய் - உடனாய் நிற்றலின் இவ்வுயிர்கள் பலவுந் தானேயாய்; நிற்கும் என்றது - நிற்பன் என்றவாறு.]

ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்துகொள்க.

இதனானே, ஒரு விடயத்தைக் காணுங்கால் ஆன்மபோதம் கண்ணொளியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் நின்று காணுமாறு போல, முதல்வன் புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களோடு உடனாய் நின்று செய்வனென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

ஏது : **அத்துவிதமென்ற சொல்லானே ஏகமென்னில் ஏகமென்று சுட்டுவதுண்மையின் அத்துவிதமென்ற சொல்லே அந்நியநாத்தியை யுணர்த்துமாயிட்டு.** (வா - 7-b)

எ - து ஏ - து எ - னின், முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்பனென்றற்குப் பிரமாணமென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அத்துவிதமென்ற சொல்லின் நகரம் * இன்மை அன்மை மறுதலை என்னு முப்பொருளுணர்த்துமன்றே; அவற்றுள் இன்மைப்பொருள்பற்றி அத்துவிதமென்ற மொழிமாத்திரையானே ஒருபொருளென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—தானே தன்னையொன்றெனக் கருதல்வேண்

[1]ஏகான்மவாதிமதம். [2]மாத்துவமதம். [3]பாஞ்சராத்திரிமதம்.
* வடமொழியில் ந + த்விதீயம்.

டாமையின் அவ்வாறு கருதும் பொருள் வேறுண்டென்பது பெறப் படுதலானும், எண்ணுப்பெயர்மேல் வந்த நகரம் அன்மைப்பொருள் மாத்திரையே யுணர்த்திப் பொதுமையினிற்பதன்றி ஏனைச்சொற் களின்மேல் வந்த நகரம்போல இன்மை மறுதலைப் பொருள்களை யுணர்த்துதல் வழக்கின்கண் இன்மையின் அத்துவிதமென்கின்ற மொழிதானே பிறிதுகாரணம் வேண்டாது வேறன்மையை யுணர்த்தி நிற்குமாகலானும், ஈண்டிவ்வான்மாக்கள் பலவும் முதல் வன் ருனேயாய் நிற்குமென மேற்கொண்டது எ - று.

ஆகலானென்பதற்கு ஆயிட்டென்பது அக்காலவழக்குப் போலும்; அற்றுகலினன்றே *“நீயோ செய்யாய் நின்மலனுயிட்டு” என்ருர் வழிநூலாசிரியரும்; இனி “மழைபெய்து குளநிறைந்தது” என்புழிப்போல ஆயிடலாலென்பது ஆயிட்டெனத் திரிந்ததென்றலு மொன்று. எண்ணும்மை விரித்துரைக்க. வேறன்றி உடனுதல் பெறப்படவே, பொருண்மையாற் பேதமென்பதூஉம் கலப்பினுல் அபேதமென்பதூஉந் தாமே போதருமென்பது கருத்து.

உதாரணம் :—

கட்டு முறுப்பும் கரணமும் கோண்டுள்ளம்
இட்டதோரு பேரழைக்க என்னேன்றுங்—கோட்டி
அவனுளமா கில்லான் உளமவனு மாட்டா
தவனுளமா யல்லனுமாம் அங்கு. ௬

எ - து உ - ம் எ - னின், ஒரு பொருள் மூவகையியல்பை யுடைத்தாதல் யாங்ஙனம் என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அவற்றுள் அவையேயாதலை உவமை முகத்தான் வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளங் கட்டும் உறுப்பும் கரணமுங் கொண்டு எ - து உயிர் நரம்பு முதலியவற்றுற் பிணிக்கப்படும் உடம்பினையும் ஐம் பொறி முதலிய கருவிகளையுங் கைக்கொண்டு நின்று,—இட்டது ஒரு பேர் அழைக்க என் என்றுங்கு எ - து சாத்தா கொற்று என உடம்பிற்கிட்ட பெயராற் பிறரழைத்த வழித் தான் என்னையென வந்து நிற்றல் காண்டுமன்றே, இருவர் கைகோத்து நின்றுழியும்

* இருபாவிருபது - ௪.

அவருள் அழைக்கப்பட்டோனேயன்றி ஏனோன் என்னை யென்றல் உலகத்தின்மையின் அவ்வாறன்றி உடம்பின் பெயரான் அழைத்த வழி உயிர் என்னென்றற்குக் காரணம் பிறிதோராற்ருற் பெறப் படாமையின் அருத்தாபத்தியளவையானே அவ்வுயிர் உடம்பெனத் தானென வேற்றுமையின்றி அபேதமாய் நிற்றல் பெற்ரும் அது போல ;—ஒட்டி எ - து முதல்வன் உயிர்களின் அபேதமாய் ஒட்டி நிற்போனும் ;—அங்கு அவன் உளம் ஆகில்லான் உளம் அவனுமாட் டாது அவன் உளம் ஆய் அல்லனும் ஆம் எ - து அவ்வாறெட் டிய வழி உயிர் உயிரே, உடம்பு உடம்பே, உயிர் உடம்பாயொழி யாது உடம்பு உயிராக மாட்டாது ; அவ்வாருயினும் உயிர் உடம் பாயும் அதனின் வேருயு நிற்கும் ; உடம்பு அங்ஙன நில்லாது. அது போல முதல்வன் முதல்வனே, உயிர் உயிரே, முதல்வன் உயிரா யொழியான், உயிர் முதல்வனுகமாட்டாது ; அவ்வாருயினும் முதல் வன் உயிராயும் அதனின் வேருயு நிற்பன் ; உயிர் அங்ஙன நில்லாது எ - று.

அவனுளமா கில்லா னுளமவனு மாட்டா தவனுளமா யல் லனுமாமங்கு என்றது ஒன்ருயும் ஒன்றன்மைக்கு அநுபவங் காட்டிய வாறு. உறுப்பு ஆகுபெயர். ஏவனென்பது என்னென மரீஇயிற்று. ஒட்டியென்பது பெயர் ; வினையெச்சமாகக் கொள்ளிற் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. ஒட்டுதல் பொருந்துதல். அங்கு அதுபோல.

உதாரணம் :—

ஒன்றென்ற தொன்றேகாண் ஒன்றே பதிபசுவாம்
ஒன்றென்ற நீபாசத் தோடுளேகாண்—ஒன்றின்ருல்
அக்கரங்க ளின்ரும் அகரவுயி ரின்றேல்
இக்கிரமத் தென்னு மிருக்கு. எ

எ - து உ - ம் எ - னின், வேதத்துள் அத்துவிதமென்றதூஉ மன்றி ஏகமெனவுமோதுதலின் அதற்கு மறுதலையாய் உயிர்களோ டொட்டி நிற்பனெனப் பேதப்படக் கூறுவதென்னை என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அச்சொற்குத் தாற்பரியங் கூறுமுகத்தால் தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இருக்கு ஒன்று

என்றது ஒன்றே காண் எ - து வேதம் ஒன்றென்றதற்குப் பொருள் ஒன்றென்பதேயாம், வேறு பொருள்படாது ;—பதி ஒன்றே எ - து அதற்குத் தாற்பரியம் பதிப்பொருளொன்றே, இரண்டில்லை யென்பதாம் ;—ஒன்று என்ற நீ பசுவாம்காண் எ - து இஃதறியாது ஒன்றென்று சொல்லுகின்ற நீ அப்பதிப்பொருளின் வேறாய பசுவென்றறிவாயாக, பதியுஞ் சேதனமாக யானுஞ் சேதனமாக என்னைப் பசுவென்றதென்னையெனின் ;—பாசத்தோடு உளை எ - து நீ மலத்தோடு கட்டுற்று நின்றாயாகலிற் பசுவெனப்பட்டனை ; அற்றேல் இவ்வாறு வேற்றுமை கூறிற் பிரமமில்லையாயின் ஒரு பொருளுமில்லை யென்னும் வேதத்திற்குத் தாற்பரியமென்னை யெனின் ;—அகரவுயிர் இன்றேல் அக்கரங்கள் இன்று ஆம் இக்கிரமத்து ஒன்று இன்று என்னும் எ - து அகரவுயிரில்லையாயின் அக்கரங்களில்லையாமென்னும் இம்முறைபற்றி வேதம் பிரமப்பொருள் இல்லையாயின் ஒருபொருளுமில்லையென்றோதும் அத்தனை எ - று.

ஒன்றின்று லக்கரங்களின்று மகரவுயி ரின்றே லிக்கிரமத்தென்னும் என்றது வேறாகியும் வேறன்மைக்கு அநுபவங்காட்டியவாறு. இக்கிரமத்தென்னை உருபு விரித்துரைக்க. இன்றென்னுமொருமை அப்பன்மையின்மேனின்றது. காணென்பதனை மேலே கூட்டுக. ஆல் அசை.

உதாரணம் :—

பண்ணையும் ஓசையும் போலப் பழமதுவும்
எண்ணுஞ் சுவையும்போ லெங்குமாம்—அண்ணல்தாள்
அத்துவித மாதல் அருமறைக ளொன்றென்ன
ாத்துவிதம் என்றறையும் ஆங்கு. அ

எ - து. உ - ம் எ - னின், வேதம் ஏகமாய பிரமத்தை ஏகமென்றொழியாது பிரமம் அத்துவிதமெனவும் ஓரோரிடங்களின் ஓதுதலின் அத்துவிதம் இருபொருட்கண்ணதென்பார்க்கு ஏகமாய பிரமத்தை அத்துவிதமென்றல் பொருந்தாதாய் முடியும் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை நீக்குமுகத்தானே அவையே தானே யாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பண்ணையும் ஓசையும்

போலப் பழமதுவும் எண்ணும் சுவையும்போல் எங்கும் ஆம் அண்ணல் தாள் அத்துவிதம் ஆதல் எ-து பண்ணும் அதனின் வேறன்று யெண்ணப்படும் இசையும்போலவும் பழமும் அதனின் வேறன்று யெண்ணப்படுஞ் சுவையும்போலவும் யாங்கணும் வியாபகமாய முதல்வன்றிருவருள் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்பதாகலான்;- அரு மறைகள் ஒன்று என்னாது அத்துவிதம் என்று ஆங்கு அறையும் எ-து வேதங்கள் ஏகமென்னாது பிரமம் அத்துவிதம் என்று அவ் விடங்களிற் கூறும் எ-று.

ஆண்டுப் பிரமம் அத்துவித மென்றது பிரமம் உயிர்களின் வேற்றுமையின்றி நிற்குமென்னும் பொருட்டாகலான், அஃது ஏக மென்பதோடு முரணுமா றில்லையென்பதாம். பண்ணையென்னும் ஐகாரம் பகுதிப்பொருள் விகுதி. பண் பாலைப்பண் முதலாயின. எங்குமாமண்ணல்தாளென விசேடித்தது, குண குணிகள்போல் உடனாயும் அவ்வாறுடனாகாமைக்கு அநுபவங் காட்டியவாறு. வியாப்பிய வியாபகமாதல் ஒப்புமை மாத்திரையேபற்றிக் குண குணிகளை உவமை கூறினாரென்பது.

உதாரணம் :—

அரக்கோடு சேர்த்தி அணைத்தஅக் கற்போல்
உருக்கி உடங்கியைந்து நின்று—பிரிப்பின்றித்
தானே உலகாந் தமியேன் உளம்புகுதல்
யானே உலகென்பன் இன்று. ௬

எ-து உ-ம் எ-னின், இங்ஙனம் வெவ்வேறுவமையெடுத்துக்காட்டின் அநேகாந்தவாதமா மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அஃதாகாமை உவமைமுகத்தான் விளக்கி மூன்றனையும் ஒருங்கே வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ-ள். உருக்கி அரக்கொடு சேர்த்தி அணைத்த அக்கற்போல் உடங்கு இயைந்து நின்று பிரிப்பு இன்றித் தானே உலகு ஆம் எ-து அரக்கையுருக்கி அதனோடு சேர்த்து அணைத்த கற்பொடி அவ் வரக்கினோடொன்றாய் ஒருங்கியைந்து நீக்கமின்றி நின்றாற்போல, முதல்வன் உயிர்களின் ஒருங்குகூடி நின்று நீக்கமின்றி உடனாகலால், தானேயாம் உலகேயாம் தானே உலகே

யாம். அற்றேல், வாமதேவமுனிவன் முதலியோர் யானேயுல கெல்லாமாயினேன் எனக் கூறுதலானும், சர்வஞ்ஞானோத்தரத்தில் யானேயெல்லாமாய் அல்லனுமாய் உடனுமாய் நின்றேன் என்று உயிர்கண்மேல் வைத்தோதுதலானும், உயிர்களும் இவ்விலக்கணத் தனவாவான் செல்லும்போலுமெனின்;—தமியேன் உளம் புகுதல் யானே உலகு என்பன் இன்று எ - து. அம்முதல்வன் பாசக் கூட்டத்தினீங்கித் தனியாய் நின்ற என்னகத்துச் சோகம்பாவனை யாற் புகுந்து வேற்றுமையின்றித் தோன்றலான் யானே யுலகெல்லா மென்பேனாயினேன் இம்முத்திகாலத்து. ஆகலின் அதுபற்றி உயிர் களும் அவ்வாறுவான் சேறலின்றென்பது குறிப்பெச்சம் எ - று.

இவ்வொற்றுமைபற்றியன்றே அருச்சுனற்குக் கீதை நூல் செவியறிவுறுத்த கண்ணன் "யானே யுலகெல்லா மாயினேன்" என்றதூஉம்,* முதல்வனது விச்சுவரூபத்தைத் தான் காட்டிய தூஉம், ஏனையவற்றைக் கைவிட்டு என்னையே வழிபடுகவென்ற தூஉம், அதனை உறுதியாகக் கொண்ட அருச்சுனன் அவன் கூறிய கருத்துநோக்கிச் சாங்காறுஞ் சிவபூசை செய்ததூஉம், கண்ணன் மேலிட்ட போதுகள் முதல்வன் திருமுடிமேற் கண்டதூஉமென்க. கண்ணன் உபமன்னியமுனிபாற் †சிவதீக்கையுற்றுத் தன்னையுந் தலைவனையு முணர்ந்தோனாகலிற் சிவோகம்பாவனையைத் தலைப் பட்டோனாதலறிக. கலப்பாய் நிற்றலான் உலகேயாமென்பார் உடங்கியைந்து எனவும், பொருட்டன்மையால் வேறுநிற்றலால் தானேயாமென்பார் நின்று எனவும், உயிர்க்குயிராய் நிற்றலால் தானேயுலகாமென்பார் பிரிப்பின்றி எனவுங் கூறினார். ஈண்டும் இரட்டுற மொழிந்துகொண்டுரைக்க. இன்றி யென்னுஞ் செய்தெ னெச்சக்குறிப்பு மழைபெய்து குளநிறைந்தது என்புழிப்போலக் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது.

இவ்வதிகரணத்தானே பேதமென்றும் அபேதமென்றும் பேதாபேதமென்றும் பிணங்குஞ் சமயிகளையெல்லாம் மறுத்து அம்மூவகையியல்புந் தன்கட்டோன்ற நிற்கும் அத்துவிதத்துண்மை

* பகவத்கீதை 10 - 42.

† பாரதம், அநுசாசனபர்வம் 14 - 379.

ஏதுக்களானும் உவமைகளானும் உணர்த்தியவாறு. புடைநூலாசிரியரும் இவ்வதிகரணப்பொருளைபற்றி *" புறச்சமயத்தவர்க் கிருளாய்—தெரிக்கலுற்றாம் " என வகுத்தோதினார்.

5. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள் : **இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என்றது.** (*வா* - 8-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், முதல்வன் அவ்வாறு உயிர்களோடியைந்து நின்று புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உலகத்துக்குப்போல் அவனுக்குத் துணைக்காரண முதலியன வேண்டப்படுமோ படாவோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் முதல்வனது சுதந்திரத்திற்கும் அளவிலாற்றற்கும் இழுக்காய் முடியுமாகலின் அவனுக்கு அவை வேண்டப்படா எனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுங் கடாவையாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[*சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை :*—இனி இவ்வான்மாக்களுக்கு - *முதல்வன் இவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றற்குரிமையுடைய உயிர்களுக்கு ;* இருவினை - *முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணிய பாவங்கள் ;* முதல்வன் ஆணையின் - *இறைவனுடைய சிற்சத்தியால் ;* வரும் என்றது - *வரும் என்றவாறு.*]

ஈண்டு இருவினையென்றது முற்பிறவிகளின் ஈட்டப்பட்டு மாயையிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த புண்ணிய பாவங்களையென்க ; எனவே, மாயையினுண்மையும் பெறப்பட்டது. இவை வேண்டப்படுதல்பற்றி முதல்வன் சுதந்திரத்திற்கு இழுக்கில்லையென்பார், முதல்வனாணையின்வரும் என்றார்.

ஏது : **ஒரு நகரியைக் காப்பான் பாடிகாவலிட்டாங்கு அவை அவன்தாக்கினை யாகலான்.** (*வா* - 8-b)

**சிவப்பிரகாசம், பாயிரம் - எ.*

எ - து ஏது எ - னின், ஆணையே யமையும் இருவினை யெற்றுக்கு என்னுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்த னுதலிற்று. இ - ள். ஒரு பட்டணத்தைப் புரக்கும் வேந்தன் பாடிகாவற்றொழிலைக் கள்ளகளுவானொருவன்மாட்டு வைத்தாற்போல எல்லாவறிவு முதன்மை யநுக்கிரகங்களுடைய அம்முதல்வன் புன ருற்பவத்தைச் செய்வதாகிய தனதாணையை அவ்விருவினைகண் மாட்டுவைத்து நடாத்துதலே முறையாகலான் இனி யிவ்வான்மாக் களுக்கு இருவினை முதல்வனாணையின் வரும் என மேற்கொண்டது எ - று.

முதல்வன் செய்யுஞ் செய்தியெல்லாம் உலகத்தோடொப்ப நிகழ்வனவாகலின் ஈண்டைக்கு அரசன்செய்தி உவமையாயிற்று. பாடிகாவலாவது கள்ளகளுவானொருவனைக்கொண்டு வேந்தன் செய் விப்பதொரு தண்டத்தொழில் விசேடம். அது *“கோடி காவ னைக் கூறுத நாளெலாம்—பாடி காவலிற் பட்டுக் கழியுமே” என் னுந் திருப்பாட்டானுமறிக. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டிய வாறெல்லாமுரைப்ப.

உதாரணம் :—

உள்ளதே தோற்ற உயிரணையும் அவ்வுடலின்
உள்ளதா முற்செய்வினை உள்ளடைவே—வள்ளலவன்
செய்பவர் செய்திப் பயன்விளக்குஞ் செய்யேபோற்
செய்வன் செயலணையா சென்று. க0

எ - து உ - ம் எ - னின், வினை உண்டென்பதற்கும் அதுவே உயிர்க்குப் பயனாய் வருமென்றற்கும் மேல் வினையேறுமாற்றிற் கும் அது முதல்வனையின்றியமையாமைக்கும் பிரமாணமென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளதே தோற்ற எ - து இல்லது தோன்றாதென் பது மேற்கூறிப் போந்தமையான் முன் உள்ளதாய புண்ணியபாவ மென்னும் இருகூற்றுச் சஞ்சிதவினையே தன்பயனாகிய இன்ப துன் பங்களையும் அவை நுகர்தற்குரிய நிலைக்களமாகிய உடம்பினையுந்

*திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் 5. 78. 6.

தோற்றுவிப்ப,—உயிர் அவ்வுடலின் அணையும் எ - து அவ்வின்ப துன்ப நுகர்ச்சி சடத்துக்குக் கூடாமையிற் சித்தாகிய உயிரே அவ்வுடம்பிற் பொருந்தி அவற்றை யநுபவிக்கும்; முன்வினையை ஈண்டநுபவித்தொழிந்தால் மேலைக்கு வினையுண்டாமா றியாங்ஙன மெனின்;—முன் செய்வினை உள் அடைவே உள்ளதாம் எ - து முன் செய்த வினை அநுபவித்தற்கேதுவான முறைமையிலே மேலைக்கு வினையுளதாம். அற்றேல், அவ்வினையே பயனுக வரு மெனவமையும் முதல்வன் எற்றுக்கெனின்;—செய்பவர் செய்திப் பயன் விளைக்குஞ் செய்யேபோல் எ - து உழவர் செய்யுந் தொழிற்குத் தக்கபயனை விளைநிலம் விளைவிப்பதன்றி அத்தொழில் தானே விளைவிக்கமாட்டாததுபோல;—வள்ளலவன் செய்வன் எ-து உணவும் வித்துமாய்த் தொன்றுதொட்டு வரும் அவ்வினைகளை வள்ள லாகிய முதல்வனே அவ்வுயிர்கட்குக் கூட்டுவன்;—செயல் சென்று அணையா எ - து அவ்வாறன்றி வினை தானே உயிர்கட்குப் பயனும் வந்து பொருந்தமாட்டாது எ - று.

வள்ளலென்ருர், தற்பயன் குறியாது *"வேண்டுவார் வேண் டிய"வாறே நல்கும் அருளுடைமை நோக்கி. உள்ளடைவு உள்ளு தற்கேதுவாகிய அடைவென விரியும். ஏகாரம் ஏழாவதன்பொருட் கண் வந்தது. உள்ளுதல் ஈண்டநுபவித்தல்; அதற்கேதுவாய முறைமையாவன அநுபவித்தற்குத் துணைக்காரணமாகிய விருப்பு வெறுப்புக்கள். அவற்றின்க ணுண்டாமாறு முன்னர்க்காட்டுதும். மேல் முதல்வனுக்கு வினை வேண்டப்படுமென்பதற்கு அரசனை யுவமைகூறினர். ஈண்டு வினை முதல்வனையின்றி யமையாதென்பது உணர்த்துதற்கு உழவு தொழிலை யுவமை கூறினரெனக் கொள்க.

உதாரணம்:—

அவ்வினையைச் செய்தவனில் அவ்வினைஞர் தாஞ்சென்றங்
கவ்வினையைக் காந்த பசாசம்போல்—அவ்வினையைப்
பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் நுகராரேல்
ஆர்தாம் அறிந்தணைப்பார் ஆங்கு. கக

* திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம் 6. 23. 1.

எ-து உ-ம் எ-னின், இருவினை சடமாகலிற் சென்றணைய மாட்டாவாயினும் உயிர்கள் சேதனமாகலின் அவையே அவற்றது பயனை யறிந்து எடுத்துக்கொண்டு நுகரும், வள்ளல் எற்றுக்கு என்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள் காந்த பசாசம்போல் எ-து ஒருவனெடுத்து நேரொக்கப் பிடித்தவழி இரும்பினை வலித்துக் கொள்ளும் காந்தம்போல;—அவ்வினையைப் பேராமல் ஊட்டும் பிரானின் எ-து அவ்வினைப் பயன்களைப் பிறழாமல் நுகர்விக்கும் முதல்வனால் ;—அவ்வினைஞர் தாம் எ-து அவ்வினைகளைச் செய்யும் ஆன்மாக்கள் தாம் ;—அவ்வினையைச் செய்வதனில் சென்று அவ்வினையை நுகராரேல் ஆர் தாம் அறிந்து அணைப்பார் எ-து அவற்றைச் செய்தற்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பின்கட்பொருந்தி அவற்றது பயனை அநுபவிப்பர் ; அவ்வாறநுபவியாராயின், வேறே எவர் தாம் அவற்றையறிந்து கூட்டுவார் ;—ஆங்கு எ-து அறிவுஞ் சுதந்திரமுமின்றி மலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் அப்பெத்தகாலத்து எ-று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம்.

ஆன்மாக்களுக்குத் தமக்கென அறிவின்மையானும் வினை சடமாகலானும், மாயை தாரகமாமத்தன்றுணிற்றல் எனப்போந்தமையானும், முதல்வனே அறிந்தணைப்பனெனப் பாரிசேடவளவை கூறுவார், பிராணினுகராரேலார் தாமறிந்தணைப்பா ரென்றார். இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

உதாரணம் :—

நெல்லிற் குமியும் நிகழ்செம்பி னிற்களிம்பும்
சொல்லிற் புதிதன்று தொன்மையே—வல்லி
மலகன்மம் அன்றுளவாம் வள்ளலாற் பொன்வாள்
அலர்சோகஞ் செய்கமலத் தாம். கஉ

எ-து உ-ம். எ-னின், அவ்வினை ஆதியோ? அநாதியோ? ஆதியெனின் முன்பில்லது இடையே தோன்றுமென்பது சற்காரிய வாதத்துக்கேலாது, அநாதியெனின் ஒருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ - ள். நெல்லிற்கு உமியும் நிகழ் செம்பினில் களிம்பும் சொல்லின் புதிது அன்று தொன்மையே எ - து நெல்லின்கணுமியும் செம்பின் கட்களிம்பும் எக்காலத்துளவாயினவென்று ஆராய்ந்து சொல்லுங் கால் அந்நெல்லுஞ் செம்பும் உளவாயினவன்றே உள்ளனவன்றி இடையே வந்தனவல்ல ; அதுபோல ;—வல்லி மலகன்மம் அன்று உளவாம் எ - து மாயை மலம் கன்மமென்னு மும்மலங்களும் அநாதியேயுள்ளனவாம்;—கமலத்து அலர் சோகம்பொன்வாள் செய் வள்ளலால் ஆம் எ - து முன்னேயுள்ளதாய தாமரைப்பூ அலர் தலும் கூம்புதலும் ஞாயிற்றினுற் செய்யப்படுமாறுபோல அவை தத்தங் காரியங்களைச் செய்தல் முதல்வனுலேயாம் எ - று.

இஃதெடுத்துக் காட்டுவமை. புதிதன்றென்பதனைத் தனித் தனி கூட்டுக. தொன்மையி லுள்ளவற்றைத் தொன்மை என்றுப சரித்தார்.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. மாயை இறைவனுக்குப் பரிக் கிரகசத்தியாகலின், வல்லியென்றார். வினைக்குத் தொன்மைகூறு வார் இனம்பற்றி மாயைமலங்களுக்குந் தொன்மை கூறினர்.

மூலமலத்தின் காரியம் மோகம் மத முதலாயின. இருவினையின் காரியம் இன்பதுன்ப முதலாயின. மாயையின் காரியம் தநுகரண முதலாயின. வள்ளலாலாமெனவே திரோதானசத்தியது உண்மை யும்பெற்றாம். அது பாகம் வருவித்தற்பொருட்டு மலத்தின்வழி நின்று மோகம்முதலியவற்றைத் தொழிற்படுத்துவதாகிய சிவசங்கற் பத்திற் கேதுவாதல்பற்றி மலமென்றுபசரித்துக் கூறப்படும். இவ் வாறு மல கன்ம மாயை திரோதானம் மாயாகாரியமென்னும் ஐவகைப்பாசமுங் கண்டுகொள்க.

இவற்றுண் மாயை,சுத்தமாயை அசுத்தமாயையென்றிருவகைப் படும். இவ்விரண்டனுட் சுத்தமாயையின் காரியமே அசுத்தமாயை யென்பாரும், சுத்தமாயைபோல அசுத்தமாயையும் அநாதியேயா மென்பாரும், ஒன்றுதானே ஊர்த்துவமாயை அதோமாயையென் றிருவகைப்படு மென்பாரும் எனப் பலதிறத்தர் ஆசிரியர். இனி முதல்வனது கிரியாசத்தியே சுத்தமாயையெனப்படுமென்பாருமுளர். அது முதல்வனுக்குத் தாதான்மிய சத்தியாகலிற் பரிக்கிரகசத்தி

யாகிய சுத்தமாயையாதல் யாண்டையதென்றொழிக. சுத்தமாயை யினின்றும் பஞ்சகலைகளும் நால்வகைவாக்குஞ் சிவதத்துவமைந்துஞ் சுத்தகாலமுதற் சுத்தநிலமீறாகிய முப்பத்தொன்றுந்தோன்றும். அசுத்தமாயையினின்றும் அசுத்தகாலமுதல் அசுத்தநிலமீறாகிய முப் பத்தொரு தத்துவங்களுந் தோன்றும். இந்தத் தத்துவங்களெல் லாம் பொதுவுஞ் சிறப்பும் பொதுச்சிறப்புமெனத் தனித்தனி மூவகைப்பட்டு உயிர்கடோறும் வெவ்வேறுளவாம்.

கன்மமும் * "நாசோற்பத்தி பண்ணிவரு மாதலா லநாதி" என்பதுபற்றிப் பிரபஞ்சம்போலப் பிரவாகாநாதி யென்பாரும், † "ஏக னநேக னிருள்கரும மாயையிரண்—டாக விவையாறு தியில்" எ-ம். ‡ "ஆணவ முதலன் றதுபோற் கருமமும்" எ-ம் ஒப்ப வோதுதல்பற்றி மூவகைவினைக்கும் முதற்காரண மாய மூலகன்மமொன்று அநாதிசித்தமா யுண்டென்பாருமென்று இருதிறத்த ராசிரியரென்க. இவ்வினையீட்டப்படுங்கால், மந்திர முதலிய அத்துவாக்களிடமாக மனம் வாக்குக் காயமென்னும் மூன்றான் ஈட்டப்பட்டு, தூலகன்மமாய் ஆகாமியமெனப் பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பக்குவமாங்காறுஞ் சூக்குமகன்மமாய்ப் புத்தி தத்துவம் பற்றுக்கோடாக மாயையிற்கிடந்து, சாதி ஆயுப் போக மென்னும் மூன்றற்குமேதுவாய் முறையே சனகந் தாரகம் போக் கியம் என்று மூவகைத்தாய் அபூருவம் சஞ்சிதம் புண்ணியபாவ மென்னும் பரியாயப்பெயர் பெற்று, பின்னர்ப் பயன் படுங்கால் ஆதிதைவிகம் ஆத்தியான்மிகம் ஆதிபௌதிகம் என்னுமுத்திறத்தாற் பலதிறப்பட்டு, பிராரத்தமெனப் பெயர்பெறும். ஆதிபௌதிகமா வது சடம் வாயிலாக வருவது. ஆத்தியான்மிகமாவது சடத்தோடு கூடிய சேதனம் வாயிலாக வருவது. ஆதிதைவிகமாவது ஒரு வாயிலானன்றித் தெய்வந்தானே காரணமாக வருவது. இன்னும் இவ்வினைகள் உலகம் வைதிகம் அத்தியான்மிகம் அதிமார்க்கம் மாந் திரம் என்று ஐவகைப்பட்டு ஒன்றற்கொன்று ஏற்றமுடைத்தாய், முறையே நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளினடங்கி, அசுத்தம் மிச்சி ரம் சுத்தமெனப்படும் போகங்களைப் பயப்பிக்குமென்றறிக.

---

* சிவப்பிரகாசம், பொது. கரு.

† திருவருட்பயன் ருஉ. ‡ ஞானமிர்தம் உஉ.

6. மூன்றமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்து வருமென்றது. (வா - 9-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், புனருற்பவம் சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்கு முளதாயினன்றே முற்செய்வினையே ஈண்டைக்கு வருமென மேற்கூறியதமையும். அஃதுண்டோ இல்லையோ என்னும் ஐயப்பாட்டின்கட் குடமுடைந்தவழிக் குடாகாயம் ஆகாயத்தோடு கூடுமாறுபோல உடம்பு நீங்கியவழி உயிர் பிரமத்தோடு கூடுமென்னுஞ் சுருதிபற்றி இறந்தவுயிர் மீளப்பிறப்பதில்லையெனக் கிரீடாப் பிரமவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை:—இனி இவ்வான்மாக்கள் - இருவினைப் பயன்களை நுகர்தற்குரிய உயிர்கள்; மாறிப் பிறந்து வருமென்றது-இறந்து மீளப்பிறந்து இவ்வாறே வரும் என்றவாறு.]

வருதல் தொன்றுதொட்டவ்வாருதல். மாறுதல் ஈண்டிறத்தலென்பது 'போக்குவரவு புரிய' என்னும் மூலத்தானும், ஏதுவுதாரணங்களோடு உளதாகிய இயைபானுமுணர்க. இஃதுணராது அச்சுவேறுபடுதலென் றுரைப்பாருமுளர். அஃதீண்டைக்கியாதுமியையாமை யுணர்க.

ஏது: தோற்றமுமீறும் உள்ளதற்கல்லது உளதாதலின்மையான். (வா - 9-b)

எ - து ஏது எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். உற்பத்தியும் நாசமுந் தொடர்ச்சியாயுள்ள பொருட்கன்றி ஏனைப்பொருட்கு உற்பத்தி கூடாமையான் இனி இவ்வான்மாக்கள் மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டது எ - று.

தோற்றமும் ஈறுமென்னுமும்மைகளை எதிரது தழீஇயினவாகக் கோடலிற் றொடர்ச்சியாயென்பது போந்தவாறறிக. உளதாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதல்.

இனி இவ்வாறன்றிக் குடாகாயவுவமையேபற்றி இருவினையான் வரும் புனருற்பவம் உயிரின்பொருட்டுச் சிவத்துக்கேயாமெனச் சிவாத்துவிதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் புத்திதத்துவத்திற்கே அதுவெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்தும் மேற்கோடனுதலிற்று இவ்வதிகரணமெனக்கொண்டு, தோற்றமும் ஈறும் அவ்வுரிமையுள்ளதற்கேயன்றி ஏனையவற்றிற்கு உளதாதலின்மையான் இவ்வான்மாக்களே மாறிப் பிறந்துவருமென மேற்கொண்டதென் றுரைப்பினுமாம். இப்பொருட்டு உரிமையென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது.

உளதாதலென்னும் ஒருமை தோற்றவீறுகளோடு தனித்தனி சென்றியையும். ஆன்மாக்களேயென்னும் பிரிநிலையேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. இனி மாயாவாதி முதலியோர் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு மேற்கொண்டதென்பாருமுளர். அத்துவிதமென்ற சொல்லானே அவரை மறுத்து ஆன்மாக்களைப் பெறுவித்தமையின்* ஈண்டவர்மதம்பற்றிக் கடா நிகழ்தற்கோ ரியைபின்மை யுணர்க.

உதாரணம் :—

கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற் றான்மறந்து
விண்படர்ந்தத் தூடு வினையினாற்—கண்செவிகெட்
டுள்ளதே தோற்ற உளமணுவாய்ச் சென்றுமனந்
தள்ள விழுங்கருவிற் றான். கஉ

எ - து உ - ம் எ - னின், புனருற்பவமாங்காற்படும் இயல்புகளுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற உளம் அத்தூடு விண்படர்ந்து கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து மனம் தள்ள வினையினால் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுந்தான் எனக்கொண்டு கூட்டுக. இ - ள். கண் செவி கெட்டு உள்ளதே தோற்ற எ - து கண் செவி முதலிய உறுப்புக்களையுடைய இவ்வுடம்பு கெட்ட வழித் தனக்குக் கேடின்றிப் படைப்புக்காலந்தொடங்கிச் சங்காரகாலமளவும் நிலைபெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமதேகம் பூதசாரவுடம்பு முதலி

* உதாரண வெண்பா 8-ன் உரையில்.

யனவாய்க் காரியப்பட ;—உளம் அத்துடு விண்படர்ந்து எ - து உயிரானது அப்பூதசாரமுதலிய உடம்பின்கட்பொருந்தித் துறக்க நிரயங்களிற்சென்றநுபவித்து, பின்னர் ;—கண்ட நனவைக் கனவு உணர்வின் தான் மறந்து எ - து நனவின்கட்கண்டவற்றைக் கனுக்காணுங்காலத்து மறந்து அறிவு வேறுபட்டாற்போல, முன்னைக் கண் செவி கெட்டவாறும் உள்ளதே தோற்ற அத்துடு விண் படர்ந்தவாறும் ஆண்டநுபவித்தவாறுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை மறந்து அறிவு வேறுபட்டு ;—மனந்தள்ள வினையினுல் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழும்தான் எ - து முன்னுடம்பு இறக்குங் கால் அடுத்த வினை காட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றி உயிர் அவாவுமாறு மனஞ்செலுத்துதலான் அக்கதிக்கட்சேறற் கேதுவாய் எஞ்சிநின்ற புண்ணியபாவசேடத்தாற் சூக்குமதேக மாத்திரையாய்ச் சென்று அம்மனந்தள்ளிய கதிக்கு அமைந்த அக்கருவின்கட்படும் எ - று.

இன் உவமவுருபு. தான் அசை. மறத்தற்குச் செயப்படு பொருள் அவாய்நிலையான் வந்தது. விண்படர்ந்தென்னும் உபலக்கணத்தால் நிரயம்படர்ந்தென்பதூஉம் பெறுதும். படர்ந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். அத்துடென்புழி அன் சாரியை விகாரத்தாற்றொக்கது. பொருந்தியென்பது சொல்லெச்சம். வினை ஆகுபெயர். உடம்புநீங்கிப் போங்கால் முதற்கட் கெடுவன கண்ணுஞ் செவியுமாகலின், அச்சிறப்புநோக்கிக் கண்செவி கெட்டென் றுபசரித்தார். கெட்டவழியென்பது கெட்டெனத் திரிந்து நின்றது. ஐம்பெரும்பூதத்தின் காரியமெனப்பட்ட தூலவுடம்பு சூக்குமவுடம்பின் காரியமாமாறென்னையென்னும் ஐயநீக்குதற்கு உள்ளதே தோற்றவென்றார். ஏகாரந் தேற்றம்.

ஆகாயமுதலிய தூலபூதங்கள் சத்தமுதலிய சூக்குமபூதங்களின் காரியமாதலின், அதுபற்றியே தன்மாத்திரை மயமாகிய சூக்கும வுடம்பிற் றோன்றுவதாய தூலவுடம்பு ஐம்பெரும் பூதமயமெனப் பட்டதன்றிப் பிறிதில்லையென்பது. [1] "பூதனுசரீரம் போனுற் புரியட்ட ரூபந்தானே யாதனு சரீரமாகி" எ - ம், [2] "சூக்கும

[1] சிவஞானசித்தி 2. 36. [2] சிவஞானசித்தி 4. 10.

வடிவே தென்னிற் றூலகாரணமதாகும்." எ - ம், [1] "தூலமா முருவினுக்குச் சூக்கும முதல்" எ - ம், [2] "மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேனின் றென்னிற் கூறிய சூக்கு மத்தாம்." எ - ம், [3] "விதிப்படி சூக்குமத்தே யுருவரும்." எ - ம், [4] "மனுதிதரு முடல்." எ - ம், வழி நூலாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியவாறு காண்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. அது தோன்றுங்கால் [5] "காலமுற்று - நீக்கிட மரம் பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து,"மாறுபோலச் சூக்குமவுடம்பு கெடாதிருப்பத் தூலவுடம்பு [6] "வேறொரு குறியாமாரம் வீரசங் கிலியுமா" தல்போல வினைக்கீடாக அச்சுவேறுபட்டு [7] "மதிக் கெழு கலைகள்போல வருவது போவதாம்" என்பதூஉம் வழி நூலாசிரியர் கூறியவாற்றானறிக.

அணு சூக்குமவுடம்பு. தள்ள தள்ளுதலானென்க. அக்கருவி லெனச் சுட்டுவருவிக்க. தான் அசை. உள்ளதே தோற்றவென்ற தனுல் உடற்றிரிவும், விண்படர்ந்தென்றதனுல் இடத்திரிவும், கண்ட னனவைக் கனவுணர்விற்றுன் மறந்தென்றதனுல் அறிவுத்திரிவும் பெறப்பட்டன. உள்ளதே தோற்றவென்றதனுல் புதிது புதிதாய்த் தோன்றுதல்பற்றிச் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்கின்மையும், அத் தூடுவிண்படர்ந்தெனவும் அணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமெனவுங் கூறியதனுல் போக்குவரவுபற்றி வியாபகத்துக்கு இழுக்கின்மை யும், வினைச்சேடத்தாலென்றதனுல் துறக்க நிரயங்களின் அநுபவித் தொழிந்தமைபற்றிப் புனருற்பவகாரணத்திற்கு இழுக்கின்மையும், மனந்தள்ளவென்றதனுல் அஃதெஞ்சுதற் கேதுவுங் காட்டியவாறு.

வேதத்துட் கூறப்படும் பஞ்சாக்கினிவித்தையின் இயல்புணர்த் துவார் கண் செவி கெட்டவழி விண்படர்ந்து மறந்தணுவாய்ச் சென்று கருவில் விழுமென்றார். பஞ்சாக்கினி வித்தையினியல்பு நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க. மறந்து விண்படர்ந்தெனக் கூட்டி

1	சிவஞானசித்தி	2. 50.	5	சிவஞானசித்தி	2. 48.
2	,,	2. 47.	6	,,	2. 47.
3	,,	2. 49.	7	,,	2. 49.
4	,,	11. 3.			

உரைப்பாருமுளர். துறக்க நிரயங்களிற்படர்ந்து அநுபவிப்புழி அறிவு திரியாமை புராணங்களுட் காண்க.

உதாரணம் :—

அரவுதன் தோலுரிவும் அக்கனவும் வேறு
பரகாயம் போய்வருமப் பண்பும்—பரவிற்
குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டா மென்ப
தடாதுள்ளம் போமா றது. கச

எ - து உ - ம் எ - னின், உயிர்க்குப் புனருற்பவமாகாமைக்கு வாதிகளான் எடுத்துக் காட்டப்படுங் குடாகாய வாகாயவுவமைக்குப் பொருள்கூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று.

இ - ள். அரவு தன் தோல் உரிவும் அக்கனவும் பரகாயம் போய்வரும் அப்பண்பும் பரவில் வேறு எ - து கண் செவி கெட்டவழி உள்ளதே தோற்ற அத்துடு விண் படர்தற்குப் பாம்பு தோலுரித்துப் புதிதொருதோல் போர்த்துச் சேறலும், புருடன் நனவுடம்பினீங்கிக் கனவுடம்பிற் சேறலும், யோகிகள் தம்முடம்பு நீங்கிப் பரகாயத்திற்சென்று மீடலுமாகிய இவ்வுவமைகள் மிக்கு வழங்குதற்கண் இவற்றிற்கு மாறுக ;—குடாகாய ஆகாயக் கூத்தாட்டு ஆம் என்பது அடாது எ - து குடவாகாயங் குடமுடைந்தவழி ஆகாயத்தோடு கூடுமாறு போல்வதோர் கூத்தாட்டாமென்று நீ கூறுதல் பொருந்தாது ;—உள்ளம்போம் ஆறு அது எ - து சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்கே அவ்வுவமையாகலான் எ - று.

எனவே, உடல்விட்டுப் போமாற்றிற்கு இவ்விருவகையுவமைகளும் ஆகமங்களிற் கூறுதலின், அவை தம்முண் முரணுதவாறு, அரவுதன்றேலுரிவு முதலியன தூலவுடல் விட்டுப் போமாற்றிற்கும், குடாகாயவுவமை சூக்குமவுடம்பு விட்டுப் போமாற்றிற்குமெனக் கோடல் பொருத்தமுடைமையின் அவ்வேறுபாடுணராது குடாகாய உவமையுந் தூலவுடம்புவிட்டுப் போமாற்றிற்கே போலுமென மலையற்கவென மேலதனை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

மேலை வெண்பாவில் "கண்ட நனவைக் கனவுணர்விற்றான் மறந்து" என்றது அறிவு வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவும், ஈண்டு அக்கனவு மென்றது அதனையே உடல் வேறுபடு முறைமைக்கு எடுத்துக் காட்டியதெனவுந் தெரிந்து கொள்க. பரவு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இல்லுருபு தொழில் நிகழ்ச்சிக்கண் வந்த ஏழாவது. பரவுதல் எல்லார்க்கும் புலனு மாறு மிக்குநிகழ்தல். ஈண்டு உள்ளமென்றது சூக்குமவுடம்பை. போமாற்றிற்கென்னும் நான்காவது விகாரத்தாற் றொக்கது; "ஐந்தவித்தா னாற்றல்"* என்புழிப்போல. குளவாம்பல் குளாம்ப லென மரீஇயினாற்போலக் குடவாகாயங் குடாகாயமென மரீஇ யிற்று. ஆகாயக்கூத்தாட்டென்பது உவமத்தொகை. இதனை உம் மைத்தொகையாகக்கொண்டு குடாகாய வாகாயமுங் கூத்தாட்டும் போலென்றுரைப்பாருமுளர்.

7. நான்காமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே யென்றது. (வா - 10-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், அங்ஙனம் புனருற்பவமாதற் கேதுவாய் இருவினைகளைச் செலுத்தி நிற்பதெனப் போந்த ஆணை யெனப்படுஞ் சத்தியாவது முதல்வனின் வேறோ அன்றோவெனும் ஐயப்பாட்டின்கட் பொருட்குச் சத்தி வேறென்னும் மீமாஞ்சகர் முதலியோர் மதமும் அன்றென்னும் நையாயிகர் முதலியோர் மதமும் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறு திக் கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ - ள். முதல்வன் தனதாணையாகிய சிற்சத்தியோடு சமவேதமாய் நிற்பன் எ - று.

அன்னியயோகவியவச்சேதம் அயோகவியவச்சேதம் என்றற் றொடக்கத்து வடசொற்கள் பிறிதினியைபு நீக்குதல் இயைபின்மை நீக்குதல் என்றற்றொடக்கத்தனவாக மொழி பெயர்த்து வழங்கப் படுமாறுபோலச் சமவாயமென்னும் வடமொழி தமிழின்கண் நீக்க

*திருக்குறள் - 25.

யின்றி நிற்றலென மொழிபெயர்த்து வழங்கப்படு மென்றுணர்க. வடமொழி இரண்டாஞ் சூத்திரத்திறுதியின் ஆணை முதல்வனோடு சமவேதமாய் நிற்குமென ஆணைமேல் வைத்தோதியதனை ஈண்டு முதல்வன்மேல் வைத்தோதினார். கண்ணழிப்புழி இருவினை முதல் வனாணையின் வருமெனக் கூறிப்போந்த ஆணை ஈண்டுக் கூறுமையே இனிது விளங்குமென்னும் கருத்தாற் சொற்பல்காமைப்பொருட்டு அதனை யொழித்தெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இப்பொருள் காணமாட்டாதார் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென்னும் ஏதுவின் பொருளே மேற்கோளுக்கும் பொருளாகக் கொண்டுரைப்ப. அது கூறியது கூறலாதலுமன்றி மொழிபெயர்த்தல் யாப்பிற்கு ஏலாமையுமறிக. ஈண்டுச் சமவாயமென்றது தாதான்மிய சம்பந் தத்தை. அஃதாவது பொருளான் ஒன்றேயாயும் ஒருவாற்றாற் பேதமாதற்கு உரிமையுடைமை.

ஏது: அவன் ஏகாநேகமிரண்டுமின்றிச் சருவவியாபியாய் நிற்றலான். (வா - 10-b)

எ - து ஏது எ - னின், அதற்குப் பிரமாணமென்னையென் னும் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் ஒன்றே வேறேயென்னும் இருதன்மையு மின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் எங்கணும் வியாபியாய் நிற்றலான் இனி ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமன்றேயென மேற் கொண்டது எ - று.

அவிநாபாவ முணர்த்துவார் ஏகாநேக மிரண்டுமின்றியென மேற்கோளிற்போந்த பொருளை அநுவதித்துச் சருவவியாபியாய் நிற்றலானென ஏதுக்கூறினார். சருவவியாபியாய் நிற்றல் அவையே தானே யாயென்னும் அதிகரணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து ஆணையினீக்கமின்றி நிற்குமென்று மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு.

உதாரணம் :—

எங்குமுள னென்றளவை ஒன்றன் றிரண்டடென்னில்
எங்கு முளன்அன் றேவற்றேவனும்—அங்கண்

அவையவன் அன்றில்லைப் பொன்னொளிபோல் ஈசன்
அவையுடைமை யாளாநாம் அங்கு. ௧௫

எ - து உ - ம் எ - னின், ஏதுவும் மேற்கோளுந் தம்முள் அவி நாபாவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். எங்கும் உளன் என்ற அளவை ஒன்று அன்று எ - து யாங்கணும் அவையேதானேயென மேற் கூறிய அளவையானே முதல்வன் ஒருபொருளாதல் கூடாது எ - று. ஒன்றுயிற் கங்கைக்கரையினின்ற ஒரு மானுடனே காவிரிக் கரையினும் ஒருங்குநிற்கமாட்டான் அதுபோல ஒருபொருள் ஓரிடத் துளதாதலன்றி யாங்கணும் வியாபித்து நிற்கமாட்டாதென்பதாம்;— இரண்டு என்னில் எங்கும் உளன் அன்று எ - து அற்றேல் முதல்வன் இருபொருளாய் நிற்குமெனக் கோடுமெனின் யாங்கணும் அவையே தானேயா யுளனாதல் கூடாது. எ - று. தன்மாட்டே வேற்றுமையுடையானுக்குப் பிறபொருள்களின்கண் வேற்றுமை யின்றி வியாபித்து நிற்றல் சாலாதென்பதாம்; அற்றேல் இவ் விரண்டோடு முரணுதலின் எங்குமுள னல்லனெனக் கோடு மெனின்;—எவற்று எவனும் அங்கண் அவை அவன் அன்று இல்லை எ - து எவ்விடங்களிலுள்ள எத்திறப்பொருளுமாகிய அவ் விடத்து அவைகளெல்லாம் அகரவுயிரின்றேல் அக்கரங்களில்லையா மாறுபோல அம்முதல்வனையின்றி யமையாவாகலான் எங்குமுள னல்லனென்றல் பொருந்தாது எ - று. ஆகலான் எங்குமுளனல்ல னென்றல் பொருந்தாதென்பது குறிப்பெச்சம். அற்றேல் வேறு விடுக்குமாறென்னையெனின்;—ஈசன் பொன் ஒளிபோல் எ - து எங்குமுளனாகிய முதல்வன் ஞாயிறும் ஒளியும்போல ஒன்றுதற்கும் இரண்டாதற்கும் பொதுவாய்த் தாதான்மியத்தாற் சிவமுஞ் சத்தியு மென்றியைந்து நிற்கும். எ - று. அற்றேல் பசுபாசங்களும் வியா பகமெனக் கோடலின் அவையும் இம்முறைமைபற்றி ஏகாநேக மிரண்டுமின்றி முதல்வன்போலத் தத்தஞ் சத்திகளோடு தாதான் மியமாய் நிற்குமென்பது பெறப்படுதலான் முதல்வனொடு சம மாவான் செல்லுமெனின்;—அவை உடைமை நாம் ஆள் ஆம்

அங்கு எ - து அவ்வாறாயினும் முதல்வனது வியாபகத்தை நோக்கி வியாப்பியமாகலின் அப்பாசங்கள் உடைமையாம்; பசுக்களாகிய நாம், அடிமையாவேம் அம்முதல்வன் மாட்டு எ - று.

அன்றெனப் பாடமோதுவாருமுளர். பாசங்கள் உடைமையா மாறும் பசுக்கள் அடிமையாமாறும் 'தாரகமாமத் தன்றுணிற்றல்' எ - ம், 'அதனி னீறலா வொன்று பலவாறே தொழும்பாகும்' எ - ம் மேற்பெறப்பட்டமையின், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக்காட்டி ஆசங்கை நீக்கியவாறு. என்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. *"புகழ்புரிந்தில்" என்புழிப்போல. அளவையாற் றென ஆனுருபு விரித்துரைக்க. ஒன்றன்று உளனன்று என்புழி ஒன்று உளனென்னுந் தருமிவாசகங்கள் ஆகுபெயரால் அத்தருமங்களின் மேனின்றனவாகலான் உளனென்பதும் அஃறிணையொருமையோடு முடிந்தது. அன்மை கூடாமைப்பொருட்டு. எவற்றெவனு மென்பது ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. அஃறிணைக்கண்வரும் எவனென்னும் வினாவினைக்குறிப்புச்சொல் ஈண்டுப் பெயர்த்தன்மைப்பட்டு எவனுமென எஞ்சாப் பொருண்மையுணர்த்தி நின்றது. அன்றியென்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாகலின் அன்றெனத் திரிந்தது. இன்மை ஈண்டு அமையாமைப் பொருட்டு. பொன் ஆகுபெயர். ஆம் என்பது உடைமையோடுமியையும். பொன்னொளிபோ லீசனென்பது தொகையுவமமாகலிற் பொதுவியல்பு விரித்துரைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகரணத்தாற் போந்த தொகைப்பொருள் :—முதல்வன் வியாபகனாதலின் வியாபகப்பொருட்கு ஒன்றாய் நிற்றல் கூடாது; அது கூடாமைபற்றி இரண்டாய் நிற்பனெனின் வியாபகனாதல் கூடாது; வியாபியல்லனெனின் பசுபாசங்கள் அவனையின்றியமைதல் கூடாது; ஆகலான் முதல்வனொருவனே ஞாயிறு மொளியும் போலச் சிவமுஞ்சத்தியுமெனத் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டுக்

* திருக்குறள் - 59.

சருவவியாபியாய்ப் பொதுமையினிற்பனெனச் சமவேதமாய் நிற்கு மாறு தெளிவிக்கு முகத்தானே தாதான்மியசத்தி உண்மைக்குப் பிரமாணங்கூறியவாறு மென்றுணர்க. அஃதாமாறு,—தன்னை விளக்குவதூஉம் விடயங்களை விளக்குவதூஉம் தானேயாகிய ஞாயிறொன்றுதானே விடயங்களை விளக்குழிக் கதிரெனவுந் தன்னை விளக்குழிக் கதிரோனெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டி யைந்து நிற்றல்போல, புறப்பொருளை நோக்காது அறிவு மாத்திரை யாய்த் தன்னியல்பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளை நோக்கி நின்றுணர்த் துவதூஉமாகிய இருதன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதன்னிய மொன்றே அங்ஙனம் புறப்பொருளை நோக்கி நிற்குநிலையிற் சத்தி யெனவும் புறப்பொருளை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலை யிற் சிவமெனவுந் தாதான்மியத்தால் இருதிறப்பட்டியைந்து நிற்கு மெனவுணர்க.

இனித் தீயின்சத்தியொன்றுதானே சுடுதல் அடுதல் முதலிய தொழில் வேறுபட்டால் சுடுஞ்சத்தி அடுஞ்சத்தி யென்றற்றொடக் கத்துப் பலவேறு வகைப்படுமாறுபோல, சிவசத்தியொன்றே காரிய வேறுபாட்டால் பரை ஆதி இச்சை ஞானம் கிரியையென்று ஐவ கைச்சத்திகளாயும், முறையே ஐந்தும் நான்கும் எட்டும் பதின்மூன் றும் எட்டுமாகிய கூறுபாடுடைய ஈசானி முதலிய ஐவகைச்சத்திக ளாயும், ஆரணி செனனிமுதலிய மூவகைச் சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி பிரதிட்டை முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாயும், வாமை சேட்டை முதலிய அட்டசத்திகளாயும், பரவாகீசுவரி அபரவாகீசுவரி மனோன் மனி மகேசை உமை திரு வாணியென எழுவகைச் சிவபேதங்கட்கும் முறையே எழுவகைச்சத்திகளாயும், அத்தியான்மிகமெனப்படும் உன்மனை சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னும் பல்வேறுவகைப் பட்டும் நிற்கும். அவ்வச்சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அவ்வாறே பலவகைப் பெயர்பெற்று நிற்கும். அவ்வச்சத்திகட்கு இடமாய விந்துவும் அங்ஙனம் பலவேறுவகையான் விருத்திப்பட்டு அப்பெயர் பெறும். இவற்றினியல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட்காண்க.

மூன்றுஞ் சூத்திரம்

உளதில தென்றலின் எனதுட லென்றலின்
ஐம்புலன் ஒடுக்கம் அறிதலிற் கண்படில்
உண்டிவினை யின்மையின் உணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா.

எ - து சூ - ம் எ - னின், ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்துத லுதலிற்று. (வா - 11)

எ - து க - ரை எ - னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத லுதலிற்று. இ - ள். மேல் அவையே தானே யென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட உயிர் சூனிய முதலியவற்றுள் ஒன்றாகற்பாற்றெனா அவ்வம்மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து உயிர் அவற்றிற்கு வேறாயுண்டென்பது கருதலளவையான் விளக்கி மேலைச்சூத்திரத் தின் உயிர்கண்மேல் வைத்தோதிய முதல்வனதிலக்கணத்தை வலி யுறுத்துதல் மூன்றுஞ்சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

முதன்மையுடைமைபற்றி உலகிற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப் பொருளுண்டென்பது முதற்சூத்திரத்துட் கூறி, காரணமாதற் பொதுமையான் இயைபுடைமைநோக்கித் துணைக்காரண முதற் காரணங்களது உண்மையும் அவற்றான் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்துட்கூறி அவற்றானாய பயன்கோடற்குரிய பசுக்களதுண்மைக்குப் பிரமாணம் ஈண்டுக் கூறுகின்றாரென்றுணர்க. இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—இலதென்றன் முத லிய அறுவகை யேதுக்களானும் மாயாவியந்திர தனுவென்னும் பெயரடையாற் பெறப்படும் குறிப்பேதுவானும் இவற்றின்வேறாய் இவ்வுடம்பினுள் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு எ - று.

இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள். உளதென்றது சாதி யொருமை. அறிதலினென்றது ஐம்புலனோடுஞ் சென்றியையும். தனுவினுளான்மா வுளதென்றாரேனும், காணப்பட்ட உடம்பாற்

காணப்படாத உயிருக்குண்மை கூறவேண்டுதலின் இவ்வுடம்பு சூனியமுதலியவற்றின் வேறாய ஆன்மாவையுடைத்தென உடம்பின் மேல் வைத்தோதுதல் ஆசிரியர் கருத்து. அற்றாகலினன்றே பதி யுண்மை உலகின்மேல் வைத்தோதியதூஉமென்பது.

உளதென்றது ஆன்மாவுளதென் றெங்குமோட்டிப் பொருளுரைக்கற்பாற்று. (*வா* - 12)

ஈண்டு மேற்கோள் ஒன்றாயினும் எழுவகை மதங்களை வேறு வேறு மறுக்குமேதுக்கள் ஏழாகலான் ஆன்மாவுளதென்னு மேற் கோள் அவற்றொடு தனித்தனி சென்றியைதலின் ஏழதிகரணத்த தாயிற்று இச்சூத்திரமென்றுணர்க. இதனுட் கூறிய ஏதுவே யேதுவும் மேற்கோளும் அதுவேயாகலான் ஏனைச்சூத்திரங்களுட் போல வேறேதுக் கூறவேண்டாமையின், இவை யேதுவாமாறும் இவற்றான் மேற்கோளைச் சாதிக்குமாறும் இனிது விளக்கி வலி யுறுத்துதன் மாத்திரையே ஈண்டுரைக்கப்படுவதெனக் கொள்க.

8. முதலதிகரணம்

ஏது : ஈண்டு இலதென்றலின். *மேற்கோள்* : ஆன்மாவுள தென்றது. (*வா* - 13-a)

ஏ - து மே - ள் எ - னின், சூனியான்மவாதி, தேகான்ம வாதி, இந்திரியான்மவாதி, அந்தக்கரணான்மவாதி, சூக்குமதேகான்ம வாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமூகான்மவாதி என்னுமெண்மருள் அந்தக்கரணான்மவாதிகள் ஆன்மாவின திலக் கணங்கூறும்வழி அநுவாதமுகத்தான் மறுக்கப்படுதலின் அவரை யொழித்து, ஒழிந்த எழுவர்மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயி ருண்மை சாதிப்பான்றொடங்கி, அவற்றுள் இது சூனியமேயான்மா வென மாத்துமிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[*சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை* :—*ஈண்டு* - *இவ்வேழதிகர ணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்துள்* ; *இலது என்றலின்*—

இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்று என்று சொல்லும் பொரு ளுண்மையான்; ஆன்மா உளது என்றது—இதனின்வேறாய் உயி ரெனப்படுவ தொன்றுண்டு என்றவாறு.]

ஆன்மாவிலதென்றலினென வருவித்துரைக்க.

பொழிப்புரை: எவற்றினையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது. (வா - 13-b)

எ - து பொ - ரை *எ - னின், ஆன்மா இலதென்றலேபற்றி அஃதுண்டெனக் கோடல் முயற்கோடில்லையென்னு மேதுவால் அஃதுண்டெனச் சாதித்தலோடொக்கும் என்னுங்கடாவை யாசங் கித்து அதன்றுற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஆன்மா இலதென்னுஞ் சூனியான்மவாதிகளும் இல்லையென வாளா கூறுத லமையாமையின் உடல்பொறி விடயமனைத்தினையும் முறையானே இஃதான்மாவன்று இஃதான்மாவன்றென ஒரோ வொன்றாகக் கழித்து இவ்வாறாகலின் ஆன்மாவென்பது சூனியமென்று அங்ஙனங் கூறுபவாகலான் அவற்றை ஒரோவொன்றாக விட்டு அங்ஙனங் கூறிக்கொண்டு நிற்பதோ ரறிவுண்மையின் அவ்வறிவே மேல் அவையே தானேயா யென்பதனுள் ஆகமவளவையாற் சாதித்துப் போந்த ஆன்மாவென்றவாறாம். ஈண்டில தென்றலின் ஆன்மாவுள தென மேற்கொண்டது எ - று.

அங்ஙனமறியுமறிவுஞ் சூனியமேயெனின், அஃது என்னை யீன்றாள் மலடியென்பதனோ டொக்குமென்றொழிக வென்பது கருத்து. இன்மை ஈண்டுச் சூனியப்பொருட்டு. சூனியமாவது உள்ளதுமன்று இல்லதுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன் றெனப்படும் பாழ். ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது.

உதாரணம் :—

அன்றன் றெனநின் றனைத்தும்விட் டஞ்செழுத்தாய்
நின்றேன் றுளததுவே நீயனைத்து—நின்றின்று

* பொ - ரை = பொழிப்புரை.

தார்ப்பணம்போற் காட்டலாற் சார்மாயை நீயல்லை
தற்பரமு மல்லை தனி. கக

எ - து உ - ம் எ - னின், அவ்வறிவை உடல் பொறி விடய முதலியவற்றின் வேறாகப்பிரித்துக் காணுமாறும் அதுவே உயிராமாறுந் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். அனைத்தும் நின்று எ - து உடல் பொறி விடயமுதலிய அனைத்திலும் அதுவது தானாகநின்று ;—அன்று அன்று என விட்டு எ-து முறையானே இது நானன்று இது நானன்றென ஒரோவொன்றாகக் கண்டு நீக்கியவழி ;—அஞ்செழுத்தாய் ஒன்று நின்றுளது எ - து அவ்விடத்து அகரமுதலிய சூக்குமபஞ்சாக்கர ரூபமாயறிந்து வந்ததோரறிவு நிலைபெற்றுளதன்றே ;—அதுவே நீ எ - து அதுவு நானன்றெனக் கழிப்பின் அங்ஙனங் கழித்தவுணர்வு வேறுண்டெனப் பட்டு மேலும் வரம்பின்றியோடுமாகலிற் சூக்குமபஞ்சாக்கரரூபமாய் நின்றறிந்து வந்த அவ்வறிவு தானே நீயென்பதறிவாயாக ; அற்றேல், மாயையமுஞ் சிவமு முளவென்பது மேலைச்சூத்திரங்களாற் சாதிக்கப்பட்டமையின் அவையே அவ்வறிவினையுமறிந்து நீக்குமென அமையுமாகலான் வரம்பின்றியோடுமா றில்லையாலெனின்;— சார்மாயை எ - து நின்னாற் சாரப்பட்ட மாயை ;—அனைத்தும் நின்று இன்று தார்ப்பணம்போல் காட்டலான் நீ அல்லை எ - து நிலமுதலிய காரிய மனைத்துமாய் நின்னொடு விரவி நின்று இப் பெத்தகாலத்துக் கண்ணுக்குக் கண்ணாடிபோல் உனக்கறிவை விளக்கி நிற்றன் மாத்திரையேயன்றி அறிவதன்றாகலான் நீ அம் மாயையல்லை ;—தற்பரமும் அல்லை எ - து மாயையான் விளங்கியறியும் நீ அதற்கு அதீதமாகிய சிவமுமல்லை ;—தனி எ - து அவற்றின்வேறு எ - று.

விட்டவழியென்பது விட்டெனத் திரிந்துநின்றது. அவ்வறிவாவது இதுவென்றுணர்த்துவார் அன்றன்றென நின்றனைத்தும் விட்டவழியென ஏதுப்பொருளை அநுவதித்து அஞ்செழுத்தாயென்று நின்றுளதென அடையாளங் கூறினார். அஞ்செழுத்தாய் நின்றறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்துட் பெறப்படும். இதற்குப் பிறரெல்லாந்

கூறிப்புது கூறலென்னும் வழுப்பட மேலுமோரியையின்றி யுரைத் தார்! அனைத்துநின்றென்புழி முன்னர்க் கூன்றுருபும் பின்னர் ஆக்கச்சொல்லுந் தந்துரைக்க. ஏகாரந் தேற்றம். தற்பரமென் றது குறிப்பேதுவாய் நின்றபெயர். அனைத்து நின்றின்று தர்ப் பணம்போற் காட்டலால் சார்மாயை நீயல்லை தற்பரமுமல்லை தனி யென்றதனானே வருகின்ற அதிகரணங்களுக்கெல்லாந் தோற்றுவாய் செய்தவாறு மாயிற்று.

9. இரண்டாமதிகரணம்

ஏது : இனி எனதுடலென்றலின். மேற்கோள் : ஆன்மாவுள தென்றது. (வா - 14-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், அவ்வறிவு உடம்பின்கண்ணன்றி நிகழக் காணாமையானும் நானுனுகினேன் பருத்தேனென உடம்பி னையே நானென்று வழங்கக் காண்டலானும் உடம்பே யான்மா வெனத் தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்தி ரத்தி னிரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி எனதுடலென்றலின்—நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பானென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கி னும் யான்உடம்பு யான்கை யான்கால் என உடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதனால்; ஆன்மா உளது என்றது—இவ்வுடம்பின் வேறாய் உயிரெனப்படுவ தொன்றுண்டு என்றவாறு.]

நான் பருத்தேன் சிறுத்தேன் கரியேன் மனிதன் பார்ப்பா னென உடம்பின் குணவிசேடங்களை உபசாரத்தால் உயிருக்கேற்றி வழங்கினும் யானுடம்பு யான்கை யான்கால்என வுடம்பை அவ்வாறு வழங்குவாரின்றி எனதென வேற்றுமைப்படவே யாவரும் வழங்கக் காண்டலின் அதுவே உயிர்வேறுண்டென்பதனை அறிவுறுக்குமென அவன் வழங்கு முறையேபற்றி அவனை மறுத்தவாறு.

பொழிப்புரை: என்பதி என்மனையென்றற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது. (வா - 14-b.)

எ - து பொ - ரை எ - னின், எனதுடலென்பது பிறிதின் கிழமைப்பொருள்படாது தலைமாத்திரையாய் நிற்கு மிராகுவை இராகுவினது தலையென்று வழங்குமாறுபோல அபேதம்பற்றியே வழங்கப்படுமென அமையுமென்னுங் கடாவையாசங்கித்து அதன் ஏற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். இராகுவினது தலையென்றாற்போல்வன சிறுபான்மை வழக்கமாகலின் ஆண்டொற்றுமைப்பொருள் கோடலமையும்; ஈண்டவ்வாறன்றி என்பதி என் மனைவி என்பொருள் என்று வழங்குமாறுபோல் என்கை என்கால் என்கண் என்செவி என்பொறி என்பிராணன் என்னறிவெனப் பல வாற்றானும் பெரும்பாலும் உலகத்து வழங்கக் காண்டலின் இவ்வழக்க மிகுதிப்பாடு பிறிதின்கிழமைப்பொருட்கணன்றி வாராமையான் அங்ஙனங்கூறிக்கொண்டு நிற்கும் பொருள் வேறொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே மேலுரையளவை பற்றிச் சாதித்த ஆன்மாவென்றவாறும். எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ - று.

உதாரணம்:—

என்னதென்ற மாட்டி னெனதலா தென்று
னதலா துன்கைகால் யாக்கை—எனதென்றும்
என்னறிவ தென்று முரைத்துநீ நிற்றிகாண்
உன்னிலவை வேறாம் உணர். கஎ

எ - து உ - ம் எ - னின், பதி மனைவிமுதலிய பொருள்கள் தம்மின் வேறுதல் கண்டு பிறிதின்கிழமைப்பொருள்பட எனதென்றாற்போலன்றிக் கைகான்முதலியவற்றைத் தற்கிழமைப் பொருள்பட எனதென்று கூறிநிற்றலின் அவ்விருவேறு மொழியுந் தம்முளொக்குமாறென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். எனது அலாது என்னுது என்று என்றமாட்டின் எ - து நீ உலோகாயதனால் கேட்குமுன்னெனல்

லாம் பதி மனைவிமுதலிய புறப்பொருளையே உயிரெனக்கொண்டு மயங்கிநின்றுயன்றே, அக்காலத்து அவற்றை எனதென்றென வேறு காணுது தனித்தனி எனதென்றே தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக் கொண்டு நின்றற்போல;—உனது அலாது உன்கை கால் யாக்கை எனது என்றும் என் அறிவது என்றும் உரைத்து நீ நிற்றிகாண் எ - து உனதன்றுகிய உன் கைகால் யாக்கைகளைத் தனித்தனி எனதென்றும் அங்ஙனமறிந்த பாசவறிவை என்னறிவதென்றுந் தற்கிழமைப்பொருளாகக் கூறிக்கொண்டு நீ யொருபொருள் வேறு நிற்கின்றாய் காண்;—உன்னில் எ - து உலோகாயதனால் ஆராய்ந்த பின்னர்ப் பதி மனைவி முதலிய பொருள்கள் உனக்கு வேறுதல் கண்டாற்போலக் கைகால் முதலியவற்றினியல்புகளையும் ஏதுக்கண் முதலியவற்றான் ஆராய்ந்து பார்த்தியாயின்;—அவை வேறும் உணர் எ - து அக்கைகால் முதலியன உனக்கு அன்னியமாம் அதனையறிவாயாக எ - று.

இன் உவமவுருபு. உனதலாதென்பதனைக் கை கால் யாக்கைகளோடு தனித்தனி கூட்டுக.

10. மூன்றுமதிகரணம்

இனி ஐம்புலனொடுக்க மறிதலினொன்றது ஐம்புலனறிதலின் ஒடுக்கமறிதலி னொன்றுணரற்பாற்று. (வா - 15)

ஏது: இனி ஐம்புலனறிதலின் மேற்கோள்: ஆன்மாவுளதென்றது. (வா - 16-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், ஐம்பொறிகள் ஐம்புலன்களை யறியுமென்றல் எல்லார்க்குமொப்ப முடிந்தமையின் அவை உடல் போற் சடமன்மை பெறப்படுதலானும், அவற்றை எனதென்னும் வழக்கம் பெரும்பான்மையன்றுகலானும், அவையே உயிராதலமையு மென இந்திரியான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனி ஐம்புலன் அறிதலின் - ஐம்புலன்களையும் அறிதலான்; ஆன்மா உளது என்றது - இவ்

விந்திரியங்களின் வேருய் உயிரெனப்படுவதொன்றுண்டு என்றவாறு.]

பொழிப்புரை: ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிசரூபரச கந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்ததொன்றறியாமையின் இவ்வைந்தினாலும் ஐம்பயனு மறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது. (வா - 16-b)

எ - து பொ - ரை எ - னின், ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா ஐம்பொறியின் வேறெனச் சாதித்தற்கேதுவாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றூற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—ஐம்புலனாகிய சத்தப் பரிசரூப ரச கந்தங்களை - ஐந்து விடயங்களாகிய ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றங்களை; இந்திரியங்கள் - சுரோத்திரம் முதலிய இந்திரியங்களுள்; ஒன்று - ஒரு விடயத்தை; அறிந்தது - அறிந்த இந்திரியம்; ஒன்று - மற்றொரு விடயத்தை; அறியாமையின் - அறியாதாதலான்; இவ்வைந்தினாலும் - இவ்வைந்து இந்திரியங்களாலும்; ஐம்பயனும் - ஐம்புலன்களையும்; அறிவது உள்தாகலின் - அறியும்பொருள் உண்டாதலான்; அதுவே - அவ்வாறறியும்பொருளே; அவ்வான்மாவாம் - மேல் உரையளவைபற்றிச் சாதித்த ஆன்மா என்றவாறும்; என்றது - ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மா வுளதென மேற்கொண்டது என்றவாறு.]

உதாரணம்:—

ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தாகி உடன்மன்னி
அன்றும் புலனுயவ் வஞ்சேழுத்தை—ஒன்றறிதல்
உள்ளதே யாகி லதுநீ தனித்தனிகண்
டுள்ளலவை ஒன்றல்லே ஓர். *கஅ*

எ - து உ - ம் எ - னின், இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியா தென்றதொக்கும் ஐந்துமைந்துயிரெனக் கோடலின் அதனொனமக் காவதோரிழுக்கில்லை; இனி இவ்வைந்தையுங்கொண்டு

ஐம்புலனையும் ஒரு பொருளே யறியுமெனின் அதற்குப் பிரமாணங் கண்டிலம் ; குடத்தைக் கண்ட யானே அதனைத் தீண்டினேனென மறித்துணர்வு நிகழ்தல் ஐந்துமோருடம்பின்கண்ணே நிலைபெறு மொற்றுமைபற்றி யமையுமெனக் கோடுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உடல் மன்னி ஒன்று அறிந்தது ஒன்று அறியாதாகி எ - து உடம்பின்கண்ணே நிலைபெற்று ஒரு விடயத்தையறிந்த இந்திரியம் மற்றொரு விடயத்தை அறியாதாய் ;—அன்றும் புலன் ஆய் அவ்வஞ்செழுத்தை எ - து அந்நனந் தம்முண்மாறுபடுஞ் சத்தமுதலிய புலன்களைச் சூக்குமபஞ்சாக்கரத்தாற் செலுத்தப்பட்டாராய்ந் தறிகின்ற அவ்வைம்பொறிகளின் றொழிற்பாட்டை ;— அறிதல் ஒன்று உள்ளதேயாகில் எ - து கண் உருவத்தையறிவது செவி ஓசையையறிவதென்று இவ்வாறுணர்தலை யுடையதோர் பொருள் இல்லதோ உள்ளதோவென விறுயினுர்க்கு இல்லதெனின் அவ்வறிவு நிகழாதாதல் வேண்டுமாகலான் உள்ளதேயாமெனின்— அது நீ எ - து அவ்வாறுணர்வது யாது அதுவே நீயாகிய ஆன்மா அவ்வாறுணர்வனவும் அவ்விந்திரியங்களேயென்றுற் படுமிழுக்கென்னையெனின் ;—அவை தனித்தனி கண்டு உள்ளல் எ - து அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம்விடயங்களை வேறுவேறு கண்டறிதன் மாத்திரையேயன்றி இத்தொழிற்பாட்டை யுடையேம் யாமெனவும் அறியமாட்டாவாகலான் ;—ஒன்று அல்லை ஓர் எ - து அவ்வைந்தின் றொழிற்பாட்டையுமறிந்து அவற்றின் வரும் பயன் கொள்வதாய நீ யவற்றின் வேறாவை அதனையாராய்ந் தறிவாயாக எ - று.

ஆகியென்னுஞ் சிறப்புவினை ஆயென்னும் பொதுவினையோடு முடிந்தது ; இவனுமிவளுஞ் சிற்றிலிழைத்துஞ் சிறுபறை யறைந்தும் விளையாடுப என்றாற்போல. ஆயென்பது வினைத்தொகை. அவ்வஞ்செழுத் தென்க. அஞ்செழுத்தாற் செலுத்தப்பட்ட பொறியை ஆகுபெயரான் அஞ்செழுத்தென்றார். அஃதிருமடியாகு பெயராய் ஐம்பொறியின் றொழிற்பாட்டை யுணர்த்திநின்றது.

உள்ளல் உள்ளலானென்க. இம்மூன்றதிகரணங்களானுஞ் சாக்கிரத்தி னிகழுமியல்பு பற்றி ஆன்மாவினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

11. நான்காமதிகரணம்

ஏது : இனி ஒடுக்க மறிதலின். மேற்கோள் : ஆன்மாவுளதென்றது. (வா - 17-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், *"நேசவிந் திரியங் கட்கு நிகழறிவிதனாற் காண்டும்" என நீவிருங் கோடலின் அவ்விந்திரியங்களின் வேறாய் அங்ஙனமறிவது புரியட்டக வுடம்பேயாமெனவமையும், அது புறத்து நிகழாதாயினும் அகத்தே நின்று இந்திரியங்களைப் புறத்திற் செலுத்தி யறியுமெனக் கோடுமெனச் சூக்கும தேகான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினுலாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற் கோடனுதலிற்று. இ - ள். ஐம்பொறிகளு மொடுங்கின சொப்பனத்தானத்தின் நிகழ்ந்தவற்றை யறிதலின் ஆன்மா வேறுண்டு எ - று.

ஒடுக்கம் ஆகுபெயர்.

பொழிப்புரை : நனவின்கட் கனவுகண்டா மென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவா மென்றது. (வா - 17-b)

எ - து பொ - ரை எ - னின், சொப்பனத்தி னிகழ்ந்தவற்றை யறிவதுஞ் சூக்குமதேகமேயாகலின் இது சித்தசாதனமாமா லென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதன்குற்றப்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—கனவு—சொப்பனத்தினை ; கண்டாம் என்றும்—காணப்பெற்றேம் என்றும் ; கண்டிலம் என்றும் காணப் பெற்றிலேம் என்றும் ; நனவின்கண்—சாக்கிரத்தின்கண் ; நிற்பது உளதாகலின்—மயங்கியறியும் பொருள் உண்டாதலான் ; அதுவே—அவ்வாறு மயங்கியறியும் பொருளே ; அவ்வான்மாவாம் மேல் உரையளவை பற்றிச் சாதித்த ஆன்மா என்றவாறும் ; என்

*சிவஞானசித்தி 2-64

றது—ஒடுக்க மறிதலின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது என்ற வாறு.]

இஃதென்சொல்லியவாறோ வெனின் ஒடுக்கமறிதலின் என்றது ஒடுக்கத்தினிகழ்ந்தவற்றை நனவின்கண் மயங்கியறிதலென்னும் பொருட்டாதலாற் சித்தசாதனமாதல் யாண்டையது தென விடுத்தவாறென்பது. கனவு கண்ட சூக்குமவுடம்பே நனவின் கண் அதனை யறியுமாயிற் கண்டபடி யறியாது மயங்கியறிதல் கூடாமையின் உயிர்க்காயின் அதுபோல் ஒரு தன்மைத்தாக லின்றி அகத்துச் சேறலும் புறத்துச் சேறலும் வேறுபாடுடைமையான் அதுபற்றி மயங்கியறிதல் கூடுமாகலின் அங்ஙனமறியு முயிர் வேறுண்டென்பது கண்டுகொள்க.

உதாரணம் :—

அவ்வுடலின் நின்றுயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம்கிடப்பச்
செவ்விதின் அவ்வுடலிற் சென்றடங்கி—அவ்வுடலின்
வேறொன்று கொண்டு விளையாடி மீண்டதனை
மாறலுடல் நீயல்லை மற்று. கக.

எ - து உ - ம் எ - னின், கனவின்கட் செல்லுமாறும் ஆண்டு நிகழுமாறும் மீளவருமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ - ள். அவ்வுடலின் நின்று உயிர்ப்ப ஐம்பொறிகள் தாம் கிடப்ப எ - து மேல் உயிரன்றெனக்* கூறிப்போந்த தூலவுடம்பினின்று உயிர்ப்பனவாய ஐம்பொறிகள் ஆண்டே உயிர்ப்பொழிந்து கிடப்ப ;—அடங்கி அவ்வுடலில் செவ்விதின் சென்று எ - து அவை யங்ஙனங்கிடந்தவழிப்புறத்து நிகழுந் தொழிற்பாடெல்லாமடங்கி அவ்வுடம்பினுள்ளால் வருத்தமின்றிச் சென்று ;—அவ்வுடலின் வேறு ஒன்றுகொண்டு விளையாடி எ - து அத்தூலவுடம்புபோல அதனின் வேறாயதோருடம்பை யெடுத்துக் கொண்டு வேறோராற்றாற்கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று விளையாடி ;—மீண்டு அதனை மாறல் எ - து மீளவதனை மாறி

---

* இச்சூத்திரத்து இரண்டாம் அதிகரணத்துள்.

மேற்சேறலான் ;—நீ உடல் அல்லை மற்று எ - து நீ சூக்குமதேகமல்லை அதனின் வேறுவை எ - று.

உயிர்ப்பவென்றது அன் பெறுத அகரவீற்றுப் பல வறிசொல். உயிர்த்தல் தொழிற்படுதல். தாமும் மற்றும் அசை. மீண்டு மீள. மாறல் மாறலானென்க.

இவ்வதிகரணத்தாற் சொப்பனத்தினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

12. ஐந்தாமதிகரணம்

ஏது : இனிக் கண் படில் உண்டிவினையின்மையின். மேற்கோள் : ஆன்மாவுள தென்றது. (வா - 18-a.)

எ - து மே - ள் எ - னின், சொப்பனத் தானமாத்திரையினன்றித் தொழிற்படாத சூக்குமதேகம்போலன்றிச் சுழுத்திதுரியங்களினுந் தொழிற்படுவதாய பிராணவாயுவே அடங்குதல் விடுதல் செய்தறிவதாகிய ஆன்மாவாதலமையுமெனப் பிராணான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் ஐந்தாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனிக்கண்படில்—துயிலிடத்து ;—உண்டி விடயங்களிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியும் ; வினை—உடம்பு சேட்டித்தலும் ;—இன்மையின்— இல்லாமையால் ; ஆன்மா உளது என்றது—இப்பிராண வாயுவின் வேறாய் ஆன்மா உண்டு என்றவாறு.]

உண்டிவினை உம்மைத்தொகை. அஃது *" உண்டியும் வினையுமின்றிக் கிடந்து " என வழிநூலாசிரியர் கூறியவாற்றானுமுணர்க.

பொழிப்புரை : ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பந் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது. (வா - 18-b)

எ - து பொ - ரை எ - னின், கண்படை கொண்டவழி உண்டி வினையில்லையென்றது உடற்கோ பிராணவாயுவுக்கோவென

* சிவஞானசித்தி, 4-30

வினையினார்க்கு உடம்பு உயிரன்மையான் அதற்கவை யில்லாமை பற்றி ஈண்டைக்காவதோரிழுக்கில்லை. இனிப் பிராணவாயுவுக்கென்னின் அது துயின்றெழுந்த பின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேனென்றறிதல் பிறிதோராற்றாற் பெறப்படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஆண்டும் இன்பநுகர்ச்சி யுண்டென்பது பெற்றாம். விழித்துழிப் போல உறங்குழியும் பிராணவாயு இயங்குதலான் வினையுண்மையுங் கண்டாமாகலின் அதற்கு அவை யாண்டுமில்லை யென்றல் மாறுகோள்போலுமென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அதன்றாற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஈண்டு உண்டி யென்றது விடயங்களினிடமாக வரும் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை; வினை யென்றது உடம்பு சேட்டித்தலையாகலின். இவ்விரண்டும் பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளெல்லாமொடுங்கிய துயிலிடத்து அஃதியங்காநிற்பவும் உடம்பின்கண்ணே நிகழ்தலின்மையின் அவை யொடுங்காத நனவினிடத்து அவையிரண்டும் அதன்கணிகழ்தலுண்மையின் அவ்வின்மை யுண்மைகட்கேதுவாகக் கருவிகளை யொடுக்கியும் ஒடுக்காது நிற்பதியாது அதுவே அவ்வான்மாவென்றவாறும். கண்படில் உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மாவுளதென மேற்கொண்டது எ - று.

பிராணவாயுவை யொழித்தொழிந்த கருவிகளென்பது ஆற்றலான் வந்தது. இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியை இன்பத்துன்பமென்றுபசரித்தார். சீவனம் சீவித்தல். சேட்டித்தலென்றதாம். செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற்றொக்கது. சீவியாநிற்பதென்பது சீவியாநிற்றலென்னுந் தொழிற்பெயர்மாத்திரையாய் நின்றது. *"உறங்குவதுபோலும்" என்புழிப்போல். உளதென்றது தனித்தனி சென்றியையும். துயின்றுழியும் விழித்துழியுந் திரிபின்றி ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி உடம்பு பிரகிருதியெனப்பட்டது. பிரகிருதிக்கென்றது உருபுமயக்கம். இரண்டுகாலத்துமொப்ப இயங்குதல்பற்றிப் பிராணவாயுவைப் பிரகிருதியெனக்கொண்டு அதற்கவையின்மையினென்றுரைப்பாரும், பிரகிருதிவிகாரமாகிய சித்தத்திற்கு அவையின்மையினெனவுரைத்துச் சுழுத்தியின்கண்ணுந்

* திருக்குறள் - 339.

தொழிற்படுவதாய சித்தமேயுயிரென்னுஞ் சித்தான்ம வாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்த திவ்வதிகரணமென் றுரைப்பாரு முளர்.

உதாரணம் :—

கண்டறியு மிவ்வுடலே காட்டோடுங்கக் காணுதே
உண்டி வினையின்றி யுயிர்த்தலாற்—கண்டறியும்
உள்ளம்வே றுண்டா யோடுங்கா துடனண்ணில்
உள்ளதா முண்டிவினை யூன். ௨০

எ - து உ - ம் எ - னின், துயிலிடத்துக் கருவிகளெல்லா மொடுங்குதலின் இன்பத்துன்ப நுகர்ச்சியுஞ் சேட்டையும் பிரகிருதிக்கில்லையாயினவாகலான் அதுபற்றிப் பிராணவாயுவை யான்மாவென்றற் கிழுக்கென்னை யென்னுங்கடாவை யாசங்கித்து அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டு அறியும் இவ்வுடலே எ - து கண்டறிதற்கு நிலைக்களமான இவ்வுடம்பின் கண்ணே ;—காட்டுக் காணுதே ஒடுங்க எ - து காட்டாய கருவிகள் தொழிற்படாதே யொடுங்கவும் ;—உண்டி வினை இன்றி எ - து அவை யொடுங்கியவழி உண்டியும் வினையும் பிரகிருதிக்கில்லையாகவும் ;—உயிர்த்தலான் எ - து பிராணவாயு நிலைபெற்று இயங்குதலான் ;—கண்டு அறியும் உள்ளம் வேறு உண்டு எ - து கண்டறியு முரிமையையுடைய உயிர் பிராணவாயுவின் வேறாயுண்டு ;—ஒடுங்காது உடல் நண்ணில் ஊன் உண்டி வினை உள்ளதாம் எ - து அவ்வுயிரொடுங்காது அவ்வுடலின்கணெய்திற்றாயின் அவ்வுடம்பு கருவிகளின் றொழிற்பாட்டானாய உண்டியும் வினையுமுடைத்தாம் ;—ஆய் எ - து அதனையாராய்ந்தறிவாயாக எ - று.

இது அருத்தாபத்தியளவை. கண்டறிதல் ஒருபொருட்பன்மொழி. இன்றியென்னும் வினைக்குறிப்புச் செயவெனெச்சத்திரிபு. சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. அவை *“அறிந்திடா துடலுறக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை—யறிந்திடு முதலியாகி னது நிற்கக் கரணம் போகா” என்னும் பொருள் விளைத்து நின்றன.

* சிவஞானசித்தி 3-4.

ஊன் ஆகுபெயர். உயிர் வேறுண்டென்றதனை வலியுறுத்துவார் உடம்பாட்டு முகத்தானும் ஓதினார்.

இவ்வதிகரணத்தானே சுழுத்தி துரியங்களினிகழு மியல்புபற்றி உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறுஞ் சார்மாயை நீயல்லை யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு.

13. ஆறமதிகரணம்

ஏது : இனி உணர்த்தவுணர்தலின். மேற்கோள் : ஆன்மா வுளது என்றது. (வா - 19-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், பிரமப்பொருள் மேற்கூறிப்போந்த சடப்பொருள்கள்போலன்றிச் சித்தாகலான் அதுவே உயிராத லமையுமென விஞ்ஞானான்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தினாறுங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுத லிற்று. இ - ள். தொழிற்படுங் கருவிகளொன்றுமின்றிக் கேவலமாய் அதீதாவத்தையினின்றுழி அறியுமாறின்றிப் பின்னர்க் கலைமுதலிய கருவிகளால் அறிவிக்கவறிந்து வருதலுண்மையின் எக்காலத்துந் திரிபின்றி யறிந்தாங்கறிந்து நிற்குஞ் சித்தாகிய பிரமத்திற்கு இத் தகாமையான் அங்ஙனமுணருமான்மா வேறுண்டு. எ - று.

உணர்த்தவுணர்தலெனவே முன்னுணராது கிடத்தல்பெற்றாம்.

பொழிப்புரை : அவனறிந்தாங் கறிவனேனன் றறிவிக்கவறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென் றது. (வா - 19-b)

எ - து பொ - ரை எ - னின், அறிந்தாங்கறிவதாகிய பிரமப் பொருள் அவிச்சைக்காலத்துக் கருவிகளோடுங் கூடியன்றி யறியா தெனக்கோடுமாகலின் அதுபற்றி உயிர்வேறுண்டென்றல் பொருந்தா தென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மகிழுக' வென்னு நியாயத்தால் வேறுமதன் றூற்பரிய முணர்த்துதனுதலிற்று இ - ள். கருவிகளோடு கூடிய வழியும் தன்னியல்புணருமாறில்லாத ஆன்மா வைப்போல அம்முதல்வன் மறந்து மறந்தறிதலின்றி அறிந்தவாறே யறிந்து நிற்கும் பேரறிவுடையனென வேதாகமங்களா னறிவிக்க

அறிந்து குரவனறிவுறுக்கு முபதேசமொழியைப் பெற்றுடையதாய் நிற்பதொன்றுளதாகலின் அதுவே மேலுரையளவையாற் சாதித்துப் போந்த ஆன்மா என்றவாறும். உணர்த்தவுணர்தலின் ஆன்மாவுள தென மேற்கொண்டது எ - று.

அறிந்தாங்கென்பது அப்பொருட்டாதல் *" எண்ணியவெண்ணியாங் கெய்துப " என்பதனானுமறிக. இதற்குப் பிறவாறுமுரைப்ப. அவையெல்லாம் பொருந்தாமை யோர்ந்துணர்க.

உதாரணம் :—

அறிந்தும் அறிவதே யாயு மறியா
தறிந்ததையும் விட்டங் கடங்கி—அறிந்த
தேதுஅறிவும் அன்றாகும் மெய்கண்டான் ஒன்றின்
அதுவதுதான் என்னும் அகம். உக

எ - து உ - ம் எ - னின், கருவிகளோடு கூடியவழியும் அவிச்சை நீங்காமையின் விடயங்கண் மாத்திரையே யறியுமன்றித் தன்னியல்பறியுமாறில்லை. அஃதுபதேசத்தா லறியற்பாலதே யாமாகலான் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென்னும் கடாவை யாசங்கித்து அதனையும் மேற்கூறிய நியாயத்தானுடம்பட்டு இன்னுமொரு தாற்பரிய முறைக்கு முகத்தானே விடயங்களை யறிவுழியும்படும் வேறுபாடுகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. அவனறிந்தாங் கறியுமாறும் உயிர் மறந்துமறந் தறியுமாறும் தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று எனினுமமையும். இ - ள். அறிந்தும் அறிவதே ஆயும் அறியாது எ - து கருவிகளெல்லாவற்றோடுங் கூடிச் சாக்கிரத்தானத்தினின்று விடயங்களை யறியுமிடத்தும் ஒருங்கே யறியமாட்டாது ஒன்றனையேயறிந்தும் ஒன்றனை யறியப்புகுவதாயும் முன்னறிந்த தொன்றனை அறியாதொழிந்தும் ;—அறிந்ததையும்விட்டு அங்கு அடங்கி எ - து இங்ஙனமொரோவொன்றாக அறியப்பட்ட விடயத்தையும் இடையீடின்றி அறியமாட்டாது விட்டுவிட்டாங்கே ஐந்தவத்தைப்பட்டடங்கி ;—அறிந்தது எது எ - து மீளவறிந்துவருதல் கண்கூடாகக் காணப்படுதலான் அங்ஙன மறிந்துவந்த

* திருக்குறள் - 666.

பொருள் யாது? அது சடமன்றென்பது * மேற்காட்டப்பட்டது பின்னருங் † காட்டப்படும்;—அறிவும் அன்று எ - து ஒன்றாக இயல்பாக வுணர்தலே பேரறிவாகலின் அதுவுமன்றாம்;—மெய் கண்டான் ஒன்றின் எ - து இனி மெய்யாகிய சித்தாந்த நெறியினை யுணர்ந்தோன் வேறென்னையோவென மனமொருங்கியாராயு மாயின்;—அது அது தான் என்னும் அகம் ஆகும் எ - து காட்டு மொளிக்கு வேறாய கண்ணொளிபோல அவ்வறிவிற்கு வேறாய் அதுவதுவே தானெனச் சார்ந்ததன்வண்ணமாய் நின்றறியுமியல்லை யுடைய உயிராம் எ - று.

அறிந்தும் அறிவதேயாயும் என்னும் உம்மைகள் எண்ணின்கண் வந்தன. அறியாதுமென்னு மெண்ணும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அறிந்ததையுமென்னுமும்மை இழிவுசிறப்பு. அறிவுமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயது. ஏகாரம் அசைநிலை. அங்கு உணர்த்துமுறைமைத் தானமாகிய இலாடத்தினென்றவாறு. அறிந்ததையும் விட்டடங்கடங்கி யறியுமாறு வருகின்ற சூத்திரத்திறுதியினும், அது வதுதானெனச் சார்ந்ததன் வண்ணமாமாறு உண்மையதிகாரத்தும் ‡ பெறப்படும். அறிந்துமறிவதேயாயும் அறியாதறிந்ததையும் விட்டடங் கடங்கி யறிந்ததெது என்பதற்கு ஓதியதனை ஓதியபொழுதே யுணர்ந்தும் பலகாலோதி யுணர்வதாயும் பலகாலோதியு முணர்தலின்றியும் உணர்ந்ததனையும் பின்னர் மறந்தொழிந்தும் இவ்வாறோதி யுணர்ந்தறியாதென் றுரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்கு அடங்கி யென் புழியும் எண்ணும்மை விரித்துரைக்க.

இங்ஙனம் மூவகைப்படுத் துரைப்பவே, உணர்த்த வுணர்த லென்னுமேதுவான் முறையே அதீதத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் சுத்தத்தின்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உணர்த்துமுறைமைக்கணிகழு மியல்புபற்றியும் உயிருண்மை சாதிக்கப்பட்டது. இது தற்பரமு மல்லை என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க. விஞ்ஞானமே ஆன்மாவென்னும் புத்தரின் யோகாசாரன் மதத்தை மறுத்தற்

* இச்சூத்திரத்து 2-ம் அதிகரணத்தில்.

† நான்காம் சூத்திரத்தில்.

‡ ஏழாம் சூத்திரத்துள்.

கெழுந்தது இவ்வதிகரணமெனக் கொண்டு அதற்கியைய வுரைப் பாருமுளர்.

14. ஏழாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மா வுளதென்றது. (வா - 20-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், உடம்பு முதலியவற்றுள் ஒரோ வொன்றே ஆன்மாவாதலின்றென்றதொக்கும், அவற்றுள் ஒன்று குறைந்தவழியும் அறிவு நிகழாமையானும் எல்லாங்கூடியவழி அது நிகழ்தலானும் அனைத்துங் கூடிய சமுதாயமே உயிராதலமையு மெனச் சமூகான்மவாதிகளாகிய சௌத்திராந்திகர் வைபாடிகர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தி னிறுதிக்கூற்றைக் கண் ணழித்துரைத்து மேற்கோட்னுதலிற்று. இ - ள். மாயா காரியங் களான் யாக்கப்பட்டியன்ற சூத்திரப்பாவைபோலு முடம்பின் கண்ணே அவற்றிற்கு வேறாய் ஆன்மாவுண்டு எ - று.

எனவே அவையெல்லாம் மாயையின் காரியங்களாய் நிலை பெறுதனவாகலின் நிலைபேறுடைய உயிராகாவென்றவாறாயிற்று. மாயை ஆகுபெயர். இகரம் விரித்தல்விகாரம்.

ஏது: அவைதாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான். (வா - 20-b)

எ - து ஏது எ - னின், சித்தமுஞ் சித்தப்பகுதியுமாகிய அகச்சமுதாயமைந்தும் மாயாகாரியமென்பது எம்மனோர்க்கு உடம் பாடன்மையின் அதுபற்றி ஆன்மா வேறுண்டெனச் சாதித்தலமையு மாறென்னையெனுங் கடாவை யாசங்கித்து 'அவ்வளவினவன்மகிழுக' என்னு நியாயம்பற்றி வேறுமோராற்றாற் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். நீ ஐந்துகந்தமெனக் கொண்ட மாயா காரியங்கள் ஆன்மா வெனப் பெயர்பெறுமாறின்றி வேறுவேறு பெயர்பெற்று நிற்பன வாகலான் மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென மேற் கொண்டது எ - று.

வேறுவேறு என்பது வெவ்வேறென மரீஇயிற்று.

உதாரணம் :—

கலையாதி மண்ணந்தங் காணில்அவை மாயை
நிலையாவாந் தீபமே போல—அலையாமல்
ஞானத்தை முன்னுணர்ந்து நாடில் அதுதனுவாம்
தான்அத்தின் வேறாகும் தான். உஉ

எ - து உ - ம் எ - னின், அவை தனித்தனி வெவ்வேறு பெயர்பெறினுந் தொக்க சமுதாயத்தின்கண் ஆன்மாவெனப் பெயர் பெறுமெனக் கோடுமாகலின் அதுபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து அவை வெவ்வேறு பெயர்பெறும் வழியும் அவர் கூறியவாறு பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறும் அவை மாயாகாரியங்களேயாமாறும் அவை தொக்க சமுதாயத்தினும் ஆன்மாவெனப் பெயர்பெறாது வேறுபெயர் பெறுமாறுமுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். காணின் கலை ஆதி மண் அந்தம் எ - து அங்ஙனஞ் சமுதாயமாதற்குரியவை யாவையென்று அளவைகளானறியப்புகிற் கலைமுதனிலமீறாகிய தத்துவங்களே யாம் ;—அவை மாயை நிலையாவாம் எ - து அவையனைத்தும் மாயையின் காரியங்களாகலின் நிலையுதலின்றிச் சிலகால நின்றழி வனவாம் ;—ஞானத்தை அலையாமல் முன் உணர்ந்து நாடில் எ-து அவை தொக்க சமுதாயத்தின் விளங்கித்தோன்றுவதாய ஞானத்தி னியல்பை அசையாமற் கருத்தை யொருக்கி முன்னுணர்ந்து பின் அச்சமுதாயத்தை யாதென்றாராயின் ;—அது தீபமேபோலத் தனு வாம் எ - து அச்சமுதாயங் கண்ணுக்கு விளக்குப்போல உயிர்க் குத் தூலசூக்குமபரங்களாகிய உடம்பாம் ;—தான் அத்தின் வேறு ஆகும் தான் எ - து ஆதலாற் கண் விளக்கின் வேறாயினாற்போல உயிர் அவ்வுடம்பின்வேறாம் எ - று.

ஆமென்பது மேலுஞ்சென்றியையும். மாயை ஆகுபெயர். தானென்பது முன்னையதெழுவாய்; பின்னையது அசை. அதனி னென்பது அத்தினென மரீஇயிற்று. *" இத்தை மெய்யெனக் கருதி " என்புழிப்போல. இதனானே தனியென்றதனை வலியுறுத்த வாறு.

* திருவாசகம், அதிசயப்பத்து - எ.

இவ்வாறு மூன்று சூத்திரத்தானும் சைவாகமங்களுட் கூறப்படும் பதிமுதலிய பொருள்களதுண்மை அனுமானவளவையான் வலியுறுத்தப்பட்டது. ஆகமவளவையே யமையுமாகலின் அனுமானவளவை மிகையாம்போலுமெனின்,—ஆகாது: மந்தவுணர்வுடைய மாணுக்கர்க்கு வேற்றுச் சமயநூல்களை நோக்கியவழிச் சைவாகமப்பொருளின் மலைவு நிகழாமைப்பொருட்டும், கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டையென்னும் நான்குவகையானன்றி ஆகமங்களைக்கேட்ட துணையானே அநுபவங் கூடாமையிற் சிந்தனை செய்து வன்மை மென்மைகளை யுணர்ந்து தெளிந்துகோடற் பொருட்டும் கருதலளவையும் வேண்டப்படுமாகலானென்க.

இலக்கணவியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

அந்தக் கரண மவற்றி னொன் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தே.

எ-து சூ-ம் எ-னின், இதுவுமது. (வா - 21)

எ-து க-ரை எ-னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று. இ-ள். பிரமாணம் இலக்கணமிரண்டானும் பொருளுண்மை பெறற்பாற்றென்னு முறைமைபற்றி மேற்பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட பதி பாச பசுக்களுக்கிலக்கணம் எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கூறுவான்றொடங்கி அவற்றுள் இது மேலடுக்க நின்ற ஆன்மாவினிலக்கணங் கூறுதனுதலிற்று.

சொற்பல்காமைப் பொருட்டும் ஒத்து வேறுயவழியும் இயைபுடைமை யுணர்ந்து கோடற்பொருட்டும் ஈண்டு இதுவுமதுவெனமாட்டெறிந்துரைத்த ஆசிரியர், இங்ஙனமுரைத்துக் கோடற் கேற்பவன்றே ஆண்டு ஆன்மாவினதுண்மை யுணர்த்துதனுதலிற்றெனச் சிறந்தெடுத்தோதாது பொதுப்பட ஆன்மப்பிரகாச முணர்த்

துதனுதலிற்றென்றதூஉமென்க. இவ்வாறன்றி மேலைச் சூத்திரத்தின் ஆன்மாவினதுண்மை கூறுமுகத்தாற் றெருக்தோதிய அஞ்சவத்தை ஈண்டிலக்கணங் கூறுமுகத்தான் விரித்தோதப்படுதலின், இதுவுமதுவென்றது மேலைச்சூத்திரப் பொருளோடு மாட்டெறிந்ததென்றுரைப்பினுமாம். இதனானுஞ் சூத்திரவியைபு இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—ஆன்மா அந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரஞ் சித்தமென்னு நான்கனுள் ஒன்றன்றாயினும் நுண்ணுணர்வின்மையிற் சூழ்ச்சித் துணைவராகிய அமைச்சரோடு கூடி நின்று தன்றொழினடாத்தும் அரசன்போல, சகசமலத்தினான் உணர்வின்றிக் கஞ்சுகம்போலுங் கலாதிகளாற் பொதுவகையான் உணர்வு நிகழினுஞ் சிறப்பு வகையான் நிகழுமாறு அவற்றாற் பெறப்படாமையிற் சிறப்புவகையானுணருமாறு தனக்குச் சூழ்ச்சித் துணையாகிய அவ்வந்தக்கரணங்களோடு கூடி நின்று சாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுடைத்தாம் எ - று.

எனவே, அங்ஙனநின்று அஞ்சவத்தைப்படுதல் ஆன்மாவுக்கிலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இஃது உயிர்க்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு.

ஒன்றன்றாயினும் சகசமலத்து உணராது அமைச்சரசேய்ப்ப அவற்றொடு சந்தித்தது நின்று அஞ்சவத்தைத் தாமென வியையும். உணராது சந்தித்ததென்பது காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. சந்தித்தது வினையெச்சமுற்று. இவ்வாறன்றி, ஆன்மா அவற்றினொன்றன்றாயினும் சகசமலத்துணராமையால் அவற்றொடு சந்தித்தது சந்தித்தவழி அவையுந்தானும் அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலான் ஐந்தவத்தைத்தாயிற்று என அதிகரணம் பகுத்துக்கோடற்கேற்ப வேறு வேறு வினைமுடிபு செய்துரைத்தலுமொன்று. வடமொழிச் சூத்திரத்தோதுதலின் ஈண்டும் ஆயினுமென வருவித்து ஒரு தொடராக வைத்துரைக்க. அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றாயினுமெனவே, அவற்றினொன்றாதலும் அநுவாதமுகத்தால் ஈண்டேபெற்றும். இஃதுணராதார் அந்தக்கரணமவற்றினொன்றன்றென்றதனை வேறு தொடராக வைத்துரைப்ப. அங்ஙன

மூரைப்பின், முன் வருவனவற்றை அவாய்நின்று ஒரு பொருண் மேல் வாராமையின் ஒரு சூத்திரமாதற் கேலாமையறிக. அவை சந்தித்ததென்புழி ஒடுவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது; இரண்டா வது விரிப்பினுமமையும். ஆன்மாவென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின் றும் வருவித்துரைக்கற் பாலதாகவும், ஈண்டு வேறோதியது ஒத்து வேறுதல் பற்றியென்றுணர்க. ஆன்மாவென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் வியாபகமென்பதூஉம் சித்தசித்தென்பதூஉமாம். மலத்து மலத்தாலென விரிக்க. அமைச்சரசு அமைச்சரோடு கூடிய அர செனஉருபும் பொருளும் உடன்றொக்கன. காரணப்பொருட்டாய நின்றென்னும் வினையெச்சம் அஞ்சவத்தைத்தென்னும் வினைக் குறிப்பு முற்றோடு முடிந்தது.

இதனுள் அந்தக்கரணமவற்றி னொன்றன்றென்றது ஓரதிகர ணம்; ஒன்றன்றாயினுஞ் சகசமலத்துணரா தமைச்சரசேய்ப்ப அவை சந்தித்ததென்றது ஓரதிகரணம்: அமைச்சரசேய்ப்பநின் றஞ்சவத் தைத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத் திரமென்றுணர்க.

15. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டு இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங் களாயுள்ள மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களில்ஒன்றன்று என்றது. (வா - 22-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், ஏனையவெல்லாம் வெவ்வேறு பெயர் பெற்று நிற்பனவாகலான் உயிராகா ஆயினும் மனமுதலிய அந்தக்கரணங்கள் *"சிந்தையைச் சிவனென்றுஞ் சிவனைச் சிந்தை யென்றும்" இங்ஙன முயிரென்னும் பெயரானும் வழங்கப்படுத லுண்மையானும் இந்திரிய முதலியவற்றை அவ்வாறு கூறாமையின் அஃதாகுபெயரென்றற் கேலாமையானும் அவையே தனித்தனி ஆன்மாவாமென்றல் அமைவுடைத்தென அந்தக்கரணன்மவாதிகள் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்

* சிவஞானசித்தி 4. 28.

ணழித்துரைத்து மேற்கோடலுறுதலிற்று. இது மேலைச்சூத்திரத்துள் ஓதற்பாலதேயாயினும் ஈண்டிலக்கண்ங்கூறும் வழியும் அவற்றொடு சந்தித்து அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்பதெனை அவத்தைக்கேதுவாக எடுத்தோத வேண்டுதலின் ஈரிடத்துமெடுத்தோதுதல் "சில்வகை யெழுத்தின் செய்யுட்டாகிச் - சொல்லுங்காலைப் பெரும்பொரு ளடக்கி - நுண்மையொடு புணர்ந்த வொண்மைத்தாகி" என்னு மிலக்கணத்ததாய *சூத்திரத்துக் கேலாமையான் அதுபற்றி விதி முகத்தானன்றி அநுவாதமுகத்தான் ஈண்டுணர்த்தப்பட்டது. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை :—ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத் துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து; இவ்வான்மா ஆவது - மேற் கூறிப்போந்த உயிராவது; அந்தக்கரணங்களாய் உள்ள மனோபுத்தி அகங்கார சித்தங்களில் - புறவந்தக்கரணங்களாகிய மனம் புத்தி அகங்காரம் சித்தங்களாகிய இவற்றின்; ஒன்று அன்று என்றது வேறும் என்றவாறு.]

ஈண்டு அந்தக்கரணமென்றது உள்ளந்தக்கரணமாகிய கலாதி களினுஞ் செல்லாமைப்பொருட்டு மனோபுத்தியகங்கார சித்தங்களி லெனக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார். கலாதிகளுண்டெனக் கொண் டோரின் உயிர் வேறுண்டெனக் கொள்ளாதார் இன்மையின் ஆண்டாசங்கை நிகழாமையானும் அமைச்சரோடு உவமிக்கப்பட்டு அவத்தைக் கேதுவாவன அம்மனமாதியேயன்றிக் கஞ்சுகத்தோடு உவமிக்கப்பட்டு அதீதத்தினு நீங்காது உடனிற்பனவாய கலாதிக ளன்மையானும் அவற்றை ஈண்டெடுத்தோத வேண்டாமையின் மனமுதலிய புறவந்தக்கரணங்களே ஈண்டுக்கூற நின்றனவென்பது கருத்து.

ஏது : அவைதாம் பிரகாசமாய்நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்ற லான். (வா - 22-b)

எ - து ஏது எனின், † "மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு—மருவியான் மாவே யென்ன வரும்" என நீயிருங்கோட

* தொல்காப்பியம், பொருள். மரபு. 100.

† சிவஞானசித்தி 4. 2.

லின் உயிர் அவற்றுளொன்றுதலைமையுமென்றற்படு மிழுக்கென்னை யென்னுங் கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள் அவ்வந்தக்கரணங்கடாம் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாய்நின்றே தம்மை நோக்கி அசித்தாய் நிற்றலால் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாய் நிற்கும் இவ்வான்மாவாவது அந்தக்கரணங்களாயுள்ள மனேபுத்தி யகங்காரசித்தங்களில் ஒன்றன்றென மேற்கொண்டது எ - று.

எனவே, உயிரான் அதிட்டிக்கப்பட்டு ஐம்பொறிகளறிந்த விடயங்களுள் ஒன்றனை இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சித்தஞ் சிந்தித்தறியும், யான் சிந்தித்தேனென்றறியமாட்டாது. மனம் அதனை இஃதின்னதாகற்பாற்றெனவும் அஃதாமோ அன்றோவெனவும் இவ்வாறு சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தறியும்; யான் சங்கற்ப விகற்பஞ்செய்தேனென் றறியமாட்டாது. அகங்காரம் அதனை இன்னதெனத் துணிவேன் யானென்று ஒருப்பட்டெழுந்தறியும்; யானொருப்பட்டெழுந்தேனென் றறியமாட்டாது. புத்தி அதனை இன்னதிதுவென நிச்சயித்தறியும்; யானிச்சயித்தேனென்றறியமாட்டாது. ஆகலான் அவ்வாறின்றி அவற்றொடு கூடி யான் சிந்தித்தேன் பற்றினேன் எழுந்திருந்தேன் நிச்சயித்தே னென்றும் அதன்பின் அநுவதுவாய்ப் பரிணமித்துச் சுகதுக்க மோகரூபமாய்த் தன்மாட்டு வந்த புத்திதத்துவத்தின் பரிணமங்களைக் கலாதிகளோடு கூடி நின்று இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகமென்றறிந்தும் யான் சுகித்தேன் யான்றுக்கித்தேன் யான் மோகித்தேன் என்றறிந்தும் இங்ஙனம் பிறவற்றை நோக்கியுந் தன்னை நோக்கியுஞ் சித்தாகிய ஆன்மாத் தம்மை நோக்கிச் சித்தாகாத அந்தக்கரணங்களின் ஒன்றுமாறியாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று. * "இவன்றனும் புத்தியுஞ்சித் திவனுமோ புத்தி" என வழி நூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசம் என்பன சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாம்.

---

* சிவஞானசித்தி 11. 11.

*ஏனையோரை நோக்கி அரசனுக்கு அணுக்கராதற் சிறப்புப் பற்றி அமைச்சரை அரசரென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமாறு போலப் புறக்கருவிகளை நோக்கி ஆன்மாவுக்கு அணுக்கமாய் நிற்றற் சிறப்புப்பற்றி மனம் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த நான்கு மருவி யான்மாவேயென்ன உபசரித்துக் கூறப்படுமத்தனையென் றொழிக. சூழ்ச்சித் துணையாதல் பற்றி அந்தக்கரணங்கள் அமைச்சரை யொக்குமெனவே, ஏனைக்கருவிகள் ஏனைப்பரிசனங்களை ஒக்குமென்பது பெற்றும். அது ஞானமிர்தத்திற் * காண்க.*

மேலைச் சூத்திரத்தினோதிய ஏதுக்களே ஈண்டைக்கு மமையுமாயினும், சிறந்தமைபற்றி வேறேதுக் கூறினர்.

உதாரணம் :—

மனமாதி யாலுணர்தல் மன்னு புலன்கள்
மனமாதி மன்புலனின் அல்லன்—மனமேல்
உதித்தோன்றை உள்ளம் உணர்தல் அதனின்
உதிக்குங் கடற்றிரையை ஒத்து. உ௬.

எ - து உ - ம் எ - னின், அவ்வந்தக்கரணங்கள் தம்மிற் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் தம்மின் மேலுள்ளவற்றை நோக்கியுந் தம்மைநோக்கியும் அசித்தாமாறுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். மனம் ஆதியால் உணர்தல் மன்னு புலன்கள் எ - து மனமுதலிய அந்தக்கரணங் களா லுணரப் படுவன ஐம்பொறிகளாற்றரப் பட்டுப் புறத்தே நிலைபெற்ற விடயங்களாம் ;—உள்ளம் உணர்தல் மனம் மேல் உதித்த ஒன்றை எ - து ஆன்மா வுணர்வது மனத்துக்கு மேலெனப்படும் புத்தியிற்றோன்றிய தொன்றனையாம் ;—கடற்றிரையை ஒத்து உதிக்கும் எ - து அவ்விருவேறுணர்வுங் கடலிடையெழுந்து கரைசாருந் திரைபோலப் பரம்பரையின் ஆன்மாவின்மாட்டு வந்து தோன்றும் ;—அதனின் மனம்ஆதி மன் புலனின் அல்லன் எ - து அதனானே மனமுதலியன அவ்விடயங்

---

* ஞானமிர்தம் - 9.

களின் வேறாயினாற்போல ஆன்மாவும் அம்மனமுதலியவற்றின் வேறாம் எ - று.

உதிக்குமென்னும் பயனிலைக்கு உணர்தலிரண்டும் எழுவாய். செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. புலனின் இன் உவம வுருபு. மன் - அசை. அல்லனென ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது வடமொழி மதம்பற்றி. உதித்தவென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. புத்தியிற் றோன்றியதொன்றுவது சுகதுக்க மோகரூபவிடயம். பரம்பரையிற் றோன்றுதலாவது முன்னர் வாயிற்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின் மானதக்காட்சியுணர்வு தோன்றி அதன்பின்னர்த் தன்வேதனைக்காட்சியுணர்வு உயிரின்கண் வந்து தோன்றுதல்.

இதனானே அந்தக்கரணங் கீழுள்ளவற்றை நோக்கிச் சித்தாமாறும் மேலுள்ளவற்றை நோக்கி அசித்தாமாறும் உயிர் அவ்வாறன்றி யாண்டுஞ் சித்தாமாறுங் கண்டுகொள்க.

உதாரணம் :—

சிந்தித்தாய்ச் சித்தந் தெளியாதாய் ஆங்காரம்
புந்தியாய் ஆய்ந்து மனமாகிப்—பந்தித்து
வெவ்வேறு தானே துணிந்துள்ளம் இவ்வேறும்
அவ்வேறும் போதுபோல் ஆங்கு. உச

எ-து உ-ம் எ - னின், மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அந்தக்கரணங்களின் இயல்பு சிறப்புவகையாற் கூறுமுகத்தான் மானதக்காட்சியுள்ளுங் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையின் வெவ்வேறு புணர்வு நிகழுமாறுணர்த்தி உயிர்வேறாதலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் எ - து புருடதத்துவமென நின்ற வுயிர் ;—ஆங்கு எ - து வாயிற்காட்சியாற் கண்டவிடயங்களினென்றனை மனமாதியானுணரும் மானதக்காட்சியின்கண்ணும் ஒரு பெற்றித்தாதலின்றி ;—சித்தமாய்ச்சிந்தித்து எ - து சித்தமாய் நின்று இஃதியாதாகற்பாற்றெனச் சிந்தித்தும் ;—மனம் ஆகிப் பந்தித்து எ - து அதன்பின் மனமாய் நின்று இஃதின்னதாகற்பாற்றெனப் பற்றியும் ;—ஆங்காரம் ஆய்த் தெளியாது எ - து அதன்

பின் அகங்காரமாய் நின்று இஃதாமோ அன்றோ இதனை யின்ன தெனத் தெளிவேன் யானெனத் தெளிவுபிறவாதெழுந்தும்;—புத்தி யாய் ஆய்ந்து எ - து அதன்பின்னர்ப் புத்தியாய்நின்று இஃது இன்னதெனத் தெளிந்தும்;—வெவ்வேறு தானே துணிந்து இவ் வேறும் எ - து இங்ஙனம் வெவ்வேறாகவே யுணர்தலான் அவ்வா றுணரும் புருடன் இவ்வந்தக்கரணங்களின் வேறாம்;—போது அவ் வேறும் போல் எ - து ஞாயிறு முதலியவற்றோடு கூடிநின்று நாழிகை நாள் பக்கந் திங்கள் யாண்டு முதலியனவாய்ப் படும் பாகு பாடுசெய்யுங் காலதத்துவம் அஞ்ஞாயிறு முதலியவற்றின் வேறாயி னாற்போல் எ - று.

ஆய்தல் ஈண்டு நிச்சயித்தற்பொருட்டு. துணிதலென்பது அறிதலென்னும் பொருண்மாத்திரையாய் நின்றது. தான் அசை. ஏகாரந்தேற்றம். இவ் அவ் என்பன வகரவீற்றஃறிணைப் பன்மைச் சுட்டுப்பெயர். வேறாம் போதுபோலெனவே, ஆண்டு நீக்கப்பொருள் ஞாயிறுமுதலியனவென்பது தானே விளங்குமென்பது நோக்கி அவ் வெனச்சுட்டியொழிந்தார். சாரியையும் உருபும் உடன்றொக்கன. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆங்கும் வெவ்வேறு தானே துணிந்தெனவே மானதக்காட்சியும் இங்ஙன நால்வேறுவகைத்தாய் ஒன்றற்கொன்று முறையே ஏதுவும் பயனுமாய்க் கடற்றிரைபோலப் பரம்பரையிற் றோன்றுமென்றவாறாயிற்று. செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார்.

உதாரணம் :—

அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி
மகாரம் மனஞ்சித்தம் விந்துப்—பகாதிவற்றை
நாதம் உளவடிவா நாடிற் பிரணவமாம்
போதங் கடற்றிரையே போன்று. உரு

எ - து உ - ம் எ - னின், அம்மானதக் காட்சியினிகழுஞ் சவி கற்ப வுணர்விற்கேதுவாய் அவற்றையுடனின்று செலுத்தும் அக் கரங்களிவையென்பதும் அவற்றானுணர்வு மாறிமாறித் தோன்று மாறு முணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—அகாரம் அகங்காரம் - அகரம் அகங்காரத்தினையும் ; உகாரம் புத்தி - உகரம் புத்தியினையும்; மகாரம் மனம் - மகரம் மனத்தினையும் ; விந்து சித்தம் - விந்து சித்தத்தினையும் ; நாதம் உளவடிவு - நாதம் உயிரினையும் செலுத்துதல்பற்றி ; கடல்திரையே போன்று - சமுத்திரத்தின்கண் புதிது புதிதாய்த் திரைதோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோல ; போதம் - மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் உணர்வு ; ஆம் - உதித்தும் ஒடுங்கியும் வரும்; பகாது இவற்றை நாடில் - பகுக்காது இவ்வக்கரங்களை ஆராயின் ; பிரணவம் ஆம் - பிரணவமாகும் என்றவாறு.]

* "மன்னு மகார மனஞ்செலுத்தும் புத்தியினை - யுன்னு முகார முபகரிக்கு—முன்னுகு - மாங்காரந் தன்னை யகாரஞ் செலுத்தியிடு - நீங்காத சித்தம்விந்து நேர்" என்பவாகலானும், ஈண்டோதிய முறையே முறையெனவும், † "அவ்வுடனுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்காரங்கள்" என வழி நூலாசிரிய ரோதியது எதிர்நிரனிறைப் பொருளெனவுங் கொள்க. "அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி யகங்காரங்கள்" என்றதே முறையெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டுகூட்டி யுரைப்பாருமுளர்.

பகாதிவற்றை நாடிற் பிரணவமாமெனவும் போன்றுமெனவுங் கூட்டுக.

அந்தக்கரணங்களைச் செலுத்தும் அக்கரங்களைக் கூறுவார் ஒப்புமைபற்றிப் புருடனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் உடன்கூறினர். உடனின்று செலுத்துதல்பற்றி அபேதமாக வைத்தோதப்பட்டன.

‡ "நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி" அகர முதலிய பஞ்சகலை வடிவாய் நின்று இவற்றை வேறுவேறு செலுத்துதல்பற்றிக் கணந்தோறும் நினைப்பு மறப்புமாகிய சகல கேவலங்கள் அதிநுட்பமாய்க் கறங்கோலைபோல மாறி மாறி நிகழு மெனவும் மாசகலத்தின்கட் கணந்தோறும் அங்ஙனமுணர் வுதித்தும் ஒடுங்கியும் வருதல் சமுத்திரத்தின்கட் புதிது புதிதாய்த் திரை தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலு மெனவுமுணர்க. கடற

* துகளறுபோதம் கச. † சிவஞானசித்தி 4-3.
‡ சிவஞானசித்தி 1-24.

றிரையுவமை மேற் பரம்பரையாய் உணர்வு வருதற்கெடுத்துக் காட்டினார்; ஈண்டுப் புதிது புதிதாய் வருதற்கெடுத்துக்காட்டினார்; ஆதலாற் புனருத்தியன்மை யுணர்க.

உதாரணம் :—

எண்ணில ஓங்காரத் தீசர் சதாசிவமா
நண்ணிய விந்துவோடு நாதத்துக்—கண்ணிற்
பகரயன்மா லோடு பரமனதி தெய்வ
மகரவுக ரம்மகரத் தாம். உசு

எ - து உ - ம் எ - னின், அவ்வக்கரங்களுஞ் சடமாகலின் அவற்றை யதிட்டிக்கும் அதிதெய்வங்கள் இவையென்பதுணர்த்துத லுதலிற்று. இ - ள். எண்ணிலவோங்காரத்து நண்ணிய விந்துவொடு நாதத்ததிதெய்வங் கண்ணில் ஈசரொடு கூடிய சதாசிவமாம். அகரவுகரமகரத் ததிதெய்வங்கண்ணிற் பகரயன் மாலோடு பரம னும் எ - று.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—எண்ணிலவு - மானதக் காட்சி யின்கண் நிலவிய; ஓங்காரத்து - பிரணவத்தின்கண்ணே; நண்ணிய - பொருந்திய; நாதத்து - நாதத்திற்கும்; விந்துவோடு - விந்துவிற் கும்; அதிதெய்வம் - அதிதேவதையை; கண்ணில் - கருதுமிடத்து; சதாசிவம் - சதாசிவமும்; ஈசர்ஆம் - மகேசனுமாம்; மகர உகர அகரத்து - மகர உகர அகரங்கட்கு; அதிதெய்வம் கண்ணில் - அதி தேவதையைக் கருதுமிடத்து; பரமன் மாலோடு பகர் அயனும் - முறையே சுத்தவித்தையின் வைகுவோராகிய உருத்திரனும் மாலும் சொல்லப்படும் அயனுமாம் என்றவாறு.]

எண்ணில வோங்காரம் எண்ணத்தின்கண் நிலவிய ஓங்கார மென வினைத்தொகை. எண்ணம் ஈண்டு மானதக் காட்சி. ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது.

ஈண்டு அயன் மால் பரமனென்றது சுத்தவித்தையின் வைகு வாரை. பரமன் உருத்திரன். அகரவுகரம் மகரத்தாமென்புழி மகரம் இசைப்பொருட்டாய் ஒற்றில்வழி யொற்றாய் வந்தது.

16. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இவ்வான்மாச் சகசமலத்தி னு லுணர்வின் றென்றது. (வா - 23-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், ஆன்மா அந்தக்கரணங்களினொன் றன்றாயின் அவற்றொடு சந்தித்து நிற்றற் கேதுவென்னையென அவர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை :—இனி இவ்வான்மா - அந்தக் கரணங்களின் ஒன்றன்றாகச் சாதிக்கப்பட்ட ஆன்மா ; சகசமலத்தி னுல் - முதல்வனைப்போல அந்தக்கரணம் முதலியவற்றின் வேறாய சேதனப் பொருளாயினும் செம்பிற்களிம்புபோல வேறு காரண மின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய் நிற்றலின் ; உணர்வு இன்று என்றது - தன்னியல்பான் உணருமாறின்றிக் கருவிகளைக்கூடி நின்று உணர்வதாயிற்று என்றவாறு.]

ஆகந்துக மலங்களி னீக்குதற்குச் சகசமலமென விசேடிக்கப் பட்டது : படவே, உயிர் முதல்வனைப்போல் அந்தக்கரண முதலிய வற்றின் வேறாய சேதனப்பொருளாயினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல வேறுகாரணமின்றி மூலமலந் தன்னோடு உடனாய் நிற்றலிற் றன் னியல்பானுணருமாறின்றிக் கருவிகளைக் கூடிநின்றுணர்வதாயிற் றென விடுத்தவாறாயிற்று. இதனானே மலத்துள தாமென மேற் பிரமாணத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட மூலமலத்திற்கு ஈண்டிலக்கணங் கூறினாரென்பது பெறுதும். அறியாமையைச் செய்தலாகிய கேவலத்தினிகழுமியல்பே மலத்திற்குத் தன்னியல்பு ; கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய விபரீதவுணர்வைச் செய்யுஞ் சகலத்தி னிகழுமியல்பே பொதுவியல்பாகலான் ; மலத்திற்கு இருவகை யிலக்கணமும் ஈண்டே பெறப்பட்டன.

ஏது : அதுதான் ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றலான். (வா - 23-b)

எ - து ஏது எ - னின் சகசமலத்தினால் உணர்வின்றி யொழி யிற் பின் கருவிகளோடு கூடியவழி அறிவுண்டாமா றியாங்ஙன

மெனச் சற்காரியவாதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அச்சகசமலமாவது ஞானத்திற்குத் திரோதகமாய் அதனையில்லையென்னும்படி மறைத்துக் கொண்டு நிற்றலான் இனி இவ்வான்மாச் சகச மலத்தினல் உணர்வின்றெனு மேற்கொண்டது எ - று.

மலத்தினதிலக்கணம் வடமொழி வழக்குப்பற்றிக் கூறுவார் ஞானதிரோதகமாயெனவும் அதனைத் தமிழ்மொழியான் விளக்குவார் மறைத்துக்கொடு நிற்றலானெனவுங் கூறினாராகலான், அது கூறியது கூறலன்மையுணர்க. திரோதகமென்னும் வடமொழி மறைத்தலைச்செய்வதென்னும் பொருட்டாய் வினைமுதன்மேனின்ற வினைப் பெயர்.

இதனனே ஞானுபாவமே அஞ்ஞானமென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டது; அபாவம் ஒரு காரியத்தைச் செய்யமாட்டாமையின்.

உதாரணம் :—

மாயா தனுவிளக்காம் மற்றுள்ளங் காணுதேல்
ஆயாதாம் ஒன்றை அதுஅதுவாய்—வீயாத [ல்
வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்தொன்றுங் காட்டம்போ
தன்னைமல மன்றணைதல் தான். உஎ

எ - து உ - ம் எ - னின், ஆகந்துகமலமே ஞானதிரோதகமாதலமையும், வேறுமோர் மலமுண்டென்றல் மிகைபோலுமென ஐக்கவாதசைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்து ஆகந்துகமலத்தானுஞ் சகசமலத்தானுஞ் செயப்படுங் காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாமாறுணர்த்து முகத்தான் ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் மாயா தனு விளக்கு ஆக் காணுதேல் ஒன்றை ஆயாது ஆம் எ - து உயிர் ஆகந்துக மலமெனப்படும் மாயா காரியமாகிய உடம்பு தனக்குக் காட்டாகக் கொண்டு காணுதாயின் ஒரு விடயத்தையு மறிவதில்லையாம்;—மற்று மலம் தன்னை அன்று அணைதல் தான் எ - து சகசமலம் உயிரை அநாதியே பற்றிநிற்றல் ;—அது அது ஆய் வீயாத வன்னிதனைத் தன்னுள் மறைத்து ஒன்று ஆம் காட்

டம்போல் எ - து காட்டமுதலியவற்றுள் அதுவதுவேயாய் நின்றுந் தனக்குக் கேடில்லாத வன்னியைத் தனக்குள் மறைத்து வைத்து ஒன்றேயாய் நிற்கும் காட்டம்போலும் எ - று.

எனவே, காட்டாய் நின்று விடயங்களை யறியும் வண்ணம் உயிர்க்கறிவை விளக்குதல் மாயையின் செய்தி; அவ்வறிவைத் தடை செய்துகொண்டு நிற்றல் மலத்தின் செய்தி; இவ்விரண்டும் இங்ஙனம் ஒளியுமிருளும்போல் இகலி நிற்பனவாகலான் அத்தன்மைத்தாய மாயை இத்தன்மைத்தாய் மலமாதல் யாண்டையதென மறுத்தவாறாயிற்று.

மற்றென்பது மலமன்றணைதலென்பதனோடியைந்து வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முற்றும்மை சிறப்பும்மைகள் தொக்கன. ஆமுந் தானுங் கட்டுரைக்கண் வந்த அசை.

வன்னி அது அதுவாதல் காட்டத்துள் மறைந்துழிக் காட்டமேயாயுஞ் சூரியகாந்தத்துள் மறைந்துழி அதுவேயாயும் இவ்வாறே அவ்வவற்றின் மறைந்துழித் தானென்பதொன்றில்லை யென்னும்படி நிற்றல். அங்ஙனமாகியும் வீயாமை, கடைதல் முதலிய தொழிற்பாடு நிகழ்ந்தவழித் தோன்றுதலாற் பெற்றும். தன்னுள் மறைத்தல் வன்னியென்பதொன்றில்லை யென்னும்படி பொதிந்துகொண்டு தானேயாதல். ஒன்றுங்காட்டம் ஒன்றேபோல் அத்துவிதமாங் காட்டமென்றவாறு. இவ்வாறு உவமைக்கோதிய அடையுந்தொழிலும் இயைபும் பொருட்கண்ணுங் கூறிக்கொள்க.

மாயை கன்மங்கள்போல ஆதியன்றெனக் காலத்தானும் வேற்றுமை கூறுவார் அன்றணைதலென்றார்.

இங்ஙனங் கூறிப்போந்த மலமாவது ஞானபாவமென்பாரும், பிராந்திஞானமென்பாரும், தமோகுணமென்பாரும், பஞ்சக்கிலேசத்துள் ஒன்றாகிய அவிச்சை யென்பாரும், மாயை கன்மங்களென்பாரும், சிவசத்தி யென்பாரும், உயிர்க்குணமென்பாருமாய், அவ்வச்சமயநூல்பற்றி மயங்குவாருமுளர். அம்மலத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய சூனிய முதலியவற்றின் வேறெனப்பட்ட ஆன்மாவும் இயற்கையாற் சடமென்பாரும், அறிவு மாத்திரையேயெனக்

குணிப்பொருளன்றென்பாரும், சுதந்திர வறிவுடைத்தென்பாரும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்றென்பாரும், அணுவளவிற்றென்பாரும், உரு வென்பாரும், அருவென்பாரும், உருவருவென்பாருமாய், இன்னும் பலதிறப்படக் கூறி மயங்குவாருமுளர். அவை யெல்லாம் பொருந் தாமை ஆகமங்களுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இச்சகசமலம் ஞானநிரோதகமாய்த் திரவியமாய் அறியாமைக் குணத்ததாய்ச் செம்பிற்களிம்புபோல உயிரின் குற்றமாய் அநாதி பந்தமாய்ச் சடமுமாய்ப் பலவுமாயின் அழிவெய்துமாகலின், அநாதி பந்தமாதல் பெறப்படாமையின் ஒன்றேயாய் விஞ்ஞானகலர் பிரள யாகலர் சகலரென்னும் உயிர்ப்பாகுபாட்டிற்கேதுவாய் உயிர்க டோறுந் தனித்தனி வெவ்வேறாய் மறைத்து நின்று தத்தங்கால வெல்லையி னீங்குவனவாகிய சத்திகள் பலபல வுடைத்தாய் உயிர் கள் மூன்றவத்தைகளும் படுதற்கு மூலகாரணமாய் நித்தமாய் வியாபகமாய் வியாபகவுயிர் அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய்த லின் ஆணவமென்னும் பெயர்த்தாய்ப் பசுத்துவம் பசுநீகாரம் மிருத்தியு மூர்ச்சை மலம் அஞ்சனம் அவித்தை ஆவிருதி யென் றற் றொடக்கத்துக் காரணக் குறிகளுமுடைத்தாய் நிற்பதெனை வும் படலம் படர்ந்த கண் ஞாயிற்றின் சந்நிதியி னிற்பினும் பட்லத்தான் அவ்வொளியை யிழந்து இருளினழுந்துமாறு போல முதல்வன் சந்நிதியினிற்பினுஞ் சோபானமுறையின் அறி விக்க அறியுந்தன்மைத்தாய உயிர் அநாதியேயறிவித்தால் அறிய மாட்டாமையின், அம்மாட்டாமையான் அவ்வறிவை இழந்து அறி யாமையாய் அழுந்துதலின் அஃதவ்வுயிர்க்குப் பந்தமாயிற்றெனவு முணர்க. அநாதியே மலத்தினீங்குதல் முதல்வன் வினையாய் அநாதி முத்தத்தன்மையென எண்குணங்களுள் வைத்தெண்ணப்படுவதென் பது சிவாகமங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தாற்போல அநாதியே மலத்தைப்பற்றுதல் உயிரின் வினையாய் உயிர்க்குற்றங்களுள் வைத் தெண்ணப்படுவதென்பதூஉம் அவற்றிற்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. ஈண்டுப்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் ஈரிடத்துமொக்கும்.

17. மூன்றுமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனாய் நிற்குமென்றது. (வா - 24-அ)

எ - து மே - ள் எ - னின், இருளினகப்பட்ட கண் விளக்கோடு கூடியவழி விடயங்களைக் காண்டலேயன்றி வெவ்வேறவத்தைப்படுமாறில்லை. அதுபோல மலத்திலகப்பட்ட உயிர் கருவிகளோடு சந்தித்தவழி ஒருதன்மைத்தாயறிதலே அமைவுடைத்து. அவ்வாறன்றி மேலைச்சூத்திரத்தோதிய முறையான் ஐம்புலனறிந்தும் ஒடுக்கமறிந்தும் உண்டி வினையின்றிக் கிடந்தும் உணர்த்தவுணர்ந்தும் இங்ஙனம் வெவ்வேறு அவத்தைப்படுமாறியாங்ஙனமென அவர்கூறுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இறுதிக்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[*சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை:—இனி இவ்வான்மா - அந்தக் கரணங்களோடுகூடிய ஆன்மா; சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாய் உள்ள - சகசமலத்துணராது அமைச்சர சேய்ப்ப நிற்றலாற் படைகொடு பவனிபோதும் வேந்தன் கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலுமிட்டு அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறு போலச் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதமாயுள்ள; பஞ்சாவத்திதன் ஆய்நிற்கும் என்றது - அஞ்சவத்தையை உடையவனாய் நிற்பன் என்றவாறு.*]

அவத்தையெனப்படுவன பலவுளவாகலின் அவற்றுள் ஈண்டு ஐந்தவத்தையெனப்பட்டவை யாவையென்னும் ஐயநீக்குதற்குக் கிளந்தெடுத்துரைத்தார்.

*அவத்திதன் என்னும் வடமொழி ஆடூஉவறிசொல்லாற் கூறியது அம்மதம்பற்றி. அமைச்சரசேய்ப்ப நிற்றலானென்பதூஉம் ஈண்டு வருவித்துரைத்துக்கொள்க. கொள்ளவே, *"படைகொடு பவனிபோதும்" வேந்தன் "கடைதொறும் விட்டுவிட்டுக் காவலு*

---

* சிவஞானசித்தி 4. 32.

மிட்டு" அந்தப்புரத்திற் செல்லுமாறுபோல ஆன்மா அங்ஙனம் அஞ்சவத்தைப்படுதல் அமைவுடைத்தென விடுத்தவாறாயிற்று.

ஏது : அதுதான் மலசொரூபத்தின் மறைந்து அரூப சொரூபியாய் நிற்றலான். (*வா* - 24-b)

எ - து ஏ - து எ - னின், அரசன்போல் உயிர் அங்ஙன மஞ்சவத்தைப்படுமாயின் வியாபகத்திற்கிழுக்காய் முடியும்போலுமென்னும் கடாவை யாசங்கித்து மோற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வுயிர்தான் மலவடிவின் மறைப்புண்டவழி அருவுடம்பாகிய தத்துவ சொரூபியாய் நிற்றலான் அத்தத்துவங்கள் தொழிற்படுமவத்தை வேறுபாடுபற்றி இனி இவ்வான்மாச் சாக்கிரஞ் சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியந் துரியாதீதமாயுள்ள பஞ்சாவத்திதனுள் நிற்குமென மேற்கொண்டது எ - று.

†"*சீவனே வியாபி யவத்தையி விழிந்து திரும்புதல் குற்றமாங் கருவி சேருதல் பிரிதலில்லையா முறையிற் செயப்படுங் கருவியே தெரியுந் - தாவிலா வறிவு தங்கினவிடமே தகுமுயிர்க் கிருப்பிடம்" என்றதூஉம் இப்பொருள் பற்றியென்க.*

தத்துவவன்னரூபனுதல் வீடு பெற்றுழியும் உண்டுபோலுமென்று ஆசங்கை நிகழாமைப்பொருட்டு, மல சொரூபத்தின் மறைந்தென மேற்கூறிப்போந்ததனை வழிமொழிந்து கொண்டு அரூபசொரூபியாய் நிற்றலானென்று ஏதுக்கூறினார்.

மறைந்த வழியென்றது மறைந்தெனத் திரிந்துநின்றது.

உதாரணம் :—

ஒன்றணையா மூலத் துயிரணையு நாபியினிற்
சென்றணையுஞ் சித்தம் இதயத்து—மன்றவே
ஐயைந்தாம் நன்னுதலிற் கண்டத்தின் வாக்காதி
மெய்யாதி விட்டகன்று வேறு. உஅ

எ - து உ - ம் எ - னின், தத்துவங்கள் தொழிற்படுதற்கண் நிகழும் அவத்தை வேறுபாடு தெரித்துணர்த்தி அஃதேதுவாதலை

† உலகுடைநாயனார் கழி நெடில் - ரு.

வலியுறுத்துதனுதலிற்று. நல்நுதலில் வாக்காதி மெய்யாதி மன்ற ஏய் ஐயைந்தாம் கண்டத்தின் வாக்காதி மெய்யாதி விட்டு அகன்று வேறு ஐயைந்தாம் இதயத்திற் சித்தஞ் சென்றணையும் நாபியினில் உயிர் அணையும் அணையா மூலத்து ஒன்று எனவிளையும். இ - ள். சாக்கிரத்தான மெனப்படும் இலாடத்திற் புறவிந்திரியம் பத்தினையுந் தேற்றமாகப் பொருந்திய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சொப்பனத்தான மெனப்படுங் கண்டத்தின் அப் பத்தினையும் விட்டு நீங்கி வேறாய இருபத்தைந்து கருவி தொழிற்படும்; சுழுத்தித் தான மெனப்படும் இதயத்தின் அவற்றுள் இருபத்திரண்டு கருவிகளை விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் இரண்டு கருவிகளோடு கூடிய சித்தந் தொழிற்படும்; துரியத்தானமெனப்படும உந்தியிற் சித் தத்தையும் விட்டு நீங்கி முன்னர்க் கூறப்படும் புருடதத்துவத்தோடு பிராணவாயுக்கூடித் தொழிற்படும்; இக்கருவிகளொன்றும் அணை யாத அதீதத்தானமெனப்படும் மூலாதாரத்திற் புருடனொன்றே நிலைபெறும் எ - று.

எனவே, இலாடத்தான முதலிய ஐந்தினும் நிற்கும் கருவிகள் முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமென்பது போந்தவாறுணர்க.

மன்றவென்பது தேற்றப் பொருட்டாகிய இடைச்சொல். ஏய்தல் பொருந்துதல்; வினைத்தொகை. வாக்காதி மெய்யாதியை யென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அஃறிணைத்துஞ் சென் றியையும்.

வருகின்ற சூத்திரத்தின் மெய் வாய் கண் மூக்கு எனச் செய் யுட்கேற்ப மெய்யை முற்கூறுதலின் அம்முறைபற்றி ஈண்டுச் செவியாதியென்னாது மெய்யாதியென்றார். அவற்றொடு கூடிய இருபத்தைந்தாவன: அவ்விந்திரியம் பத்துக்கும் விடயமாகிய வசனாதி சத்தாதி பத்தும் அவற்றினுக்கு உட்கருவியாகிய அந்தக் கரணங்கள் நான்கும் அவற்றொடு கூடி அவத்தையுறுவதாகிய புருட னொன்றும், அஃதவத்தையுறுதற்குரிய மதுகைக் கேதுவாய் அகங் காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணாதி வாயுக்கள் பத்துமென இவை. ஈண்டுச் சத்தாதியென்றது வசனாதிபோலும் விடயங்களையெனக்

கொள்க. எனவே; பூதங்களின் கூறாய் அவற்றுடனின்று தேரழிக்குத் தேருறுப்புப்போல இந்திரியங்களின் தொழிற்பாட்டுக்கு மதுகையை விளைத்து நிற்பனவாய புறக்கருவி யறுபதில் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த விடயங்கள் பத்தும் வாயுக்கள் பத்தும் ஒழித்தொழிந்த புறக்கருவிகள் நாற்பதும் அவற்றையுடைய பூதங்களைந்தும் அவற்றிற்கு வலியா யுடனிற்பனவாய சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரைகளைந்து மென்னும் ஐம்பது கருவிகளுங் கீழ் நோக்கிய சாக்கிரத்தானத்தில் தமது சத்திமடங்கி விளைக்கீடாகத் தொழிற்படாதொழியுமெனவும், அவை யொழிந்தவழி அவத்தைக் கேதுவாய் நின்ற ஏனைப்பொறிமுதலிய முப்பத்து நான்கும் அவற்றோடு கூடிய புருடதத்துவமும் இருவகைப் பூதங்களானும் புறக் கருவிகளானுந் தரப்படும் மதுகையின்மையின் ஆண்டுப் பொறிகளின் தொழிற்பாடு மெத்தென நிகழுமெனவுங்கொள்க. கலாதிகளுஞ் சுத்ததத்துவமும் அவத்தைக் கேதுவாகாமையான் உடனெண்ணாராயினர். ஏனையவும் விரிந்த நூல்களுட் கூறியவாறு பற்றி உணர்ந்து கொள்க.

உதாரணம் :—

இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம்
இலாடத்தே ஐந்தவத்தை யெய்தும்—இலாடத்தே
அவ்வவ் இந்திரியத் தத்துறைகள் கண்டதுவே
அவ்வவற்றின் நீங்கலது ஆங்கு. உகூ

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனம் அதீதத்தையெய்திய புருடன் மீளப் பிரேரக அவத்தையாகிய உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்படுமாறு அறுவாதமுகத்தான் விளக்கி அவ்விடத்தினும் முறைமையிற் செலுத்தும் பிரேரகக் கருவிகளைந்தின் தொழிற்பாடுபற்றி ஐந்தவத்தை நிகழுமென்பதூஉம் அவை இவையென்பதூஉஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோ லுண்டென்பதூஉங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இலாடத்தே சாக்கிரத்தை எய்திய உள்ளம் எ - து இலாடத்தானத்தினீங்கி ஆண்டாண்டவத்தைப் பட்டுக் கீழ்ப்போந்து மூலாதாரத்தினெய்தியபின் மறித்தும் அவ்

வாறே ஆண்டாண்டவத்தைப்பட்டு மேற்சென்று இலாடத்தானத்தின் உணர்த்துமுறைமைச் சாக்கிரத்தைத் தலைப்பட்ட புருடன்;—இலாடத்தே ஐந்து அவத்தை எய்தும் எ - து ஆண்டுஞ் சாக்கிரச் சாக்கிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுறும்;—இலாடத்தே அவ்வவ்விந்திரியத்து அத்துறைகள் கண்டு எ - து அவையாவன அவ்விலாடத்தானத்தின்கண்ணே அவ்வப்பொறிகளான் அவ்வவ்விடயங்களை யுணர்ந்து;—அதுவே எ - து அப்போதப்போதே;—அவ்வவற்றின் நீங்கல் எ - து அவ்வவ்விடயங்களி னீங்குதலாம்;—அது ஆங்கு எ - து இனி முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சுத்தாவத்தையும் இவைபோல ஐவகைப்படும் எ - று.

மேற்செல்வுழி ஆண்டாண்டுப்படு மவத்தைகளுங் கீழ்ச்செல்வுழிப் போலன்றி விசேடமின்மையின் வகுத்தோதாது இலாடத்தே சாக்கிரத்தையெய்திய வுள்ளமென அநுவாதமுகத்தாற் கூறியொழிந்தார்.

இழியுங்காலும் ஏறுங்காலும் கண்டத்தானத்திற் கனாக்காண்டலுண்டென்பது முறையே [1]ஞானாமிர்தத்தினும் [2]போற்றிப் பஃறொடையினுங் காண்க.

அவ்வவ்விந்திரியம் ஆண்டாண்டு விடயித்தற்குரிய இந்திரியம். அவ்வவ்விடயம் ஆண்டாண்டுப் புலனுதற்குரிய விடயம். கண்டு நீங்கலென வியையும். அது அவ்வக்காலம். ஈண்டும் அடுக்கிக் கூறிக்கொள்க. கண்ணுருபு தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கண்டதென ஒருமொழியாக்கவைத் துரைப்பாருமுளர். குற்றியலுகரத்தின்முன் உடம்படுமெய் பெறுதற்கு ஓத்திலாமையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அஃதுரையன்மையறிக.

அப்போதப்போதே நீங்கலாவது விடயங்களைக் கண்ட கண்டபொழுதே அவற்றை அயர்த்துவிடுதல். *"ஒன்றன்பாலும் வருபயன் மாறிமாறி வந்திடும்" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதும் இவ்வியல்பு நோக்கியென்க. †"கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங் கண்டு கொள்நீ" ‡"உந்திடுங் கரணந்தன்னிற் செயல்தொறு முணர்ந்து

---

[1]ஞானாமிர்தம் 9 - 40. [2]போற்றிப்பஃறொடை 30 - 33

* சிவஞானசித்தி 2 - 94. † ௸ 4 - 35. ‡ ௸ 4 - 34.

கொள்ளே" என்பனவுமது. இந்நுட்ப முணர்ந்துகோடற்குத் தூலாருந்ததி நியாயம் பற்றிக் கைப்பொருளை வீழ்த்தித் தெளிதன் முதலிய நூல்த்துள் வைத்துக் காட்டுப.

இனி அரூபசொரூபியாய் நிற்புழிப்படும் ஐந்தவத்தையி னியல்பு கூறுதற்கெடுத்துக்கொண்ட இவ்வதிகரணத்தின் அத னோடியைபில்லாத சுத்தத்தின்கட்படும் ஐந்தவத்தை கூறுதற்கு ஓரியைபில்லையாயினும், அவத்தை யெனப்படுவன சண்டோதியன மாத்திரையே போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு வேறுமைந் தவத்தையுள அவை முன்னர்க் கூறப்படுமென்னுந்துணையே கூறு வார் அதுவாங்கு என்றொழிந்தார். இக்கருத்தேபற்றி * "பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற வருளா லாங்கே - குறியொடு மைந்த வத்தை கூடுவர் வீடு கூட" என்றொழிந்தார் வழிநூலாசிரியரும்.

இவ்விரண்டு வெண்பாக்களானும் கூறிப்போந்த முத்திறத் தைந்தவத்தைகட்கு முறையே மூலமாய கேவலஞ் சகலஞ் சுத்த மென்ற மூன்றனுள் வைத்துத் † "தன்னுண்மை" யெனப்படுங் கேவலத்தினியல்பு சகசமலத்துணராதென்பதனானே பெற்றும். ஏனைச் சகலத்தினியல்பு வருகின்ற சூத்திரத்தினுஞ் சுத்தத்தினியல்பு அப்பாலைச் சூத்திரத்தினும் பெறுதும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்மூக்
களந்தறிந் தறியா ஆங்கவை போலத்
தாந்தம் உணர்வின் தமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

எ - து சூ - ம் எ - னின், இவ்வான்மாக்களிடத்துந் தமது முதலுபகார முணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 25)

எ - து க - ரை எ - னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துத னுத லிற்று. இ - ள். ஐந்தவத்தைப்படும்வழிக் கருவியும் உயிரும்

* சிவஞானசித்தி 4. 35. † சிவஞானசித்தி 4. 37.

அமைச்சும் அரசுமேய்ப்ப நிற்பின் அவையே யமையுமாகலான் முதல்வனால் ஆண்டைக் காகற்பாலதொரு பயனில்லை போலு மென்னும் கடாவை யாசங்கித்து ஆண்டும் இன்றியமையாது வேண்டப்படுவதாய முதல்வனுடைய உதவியை அறிவிக்கு முகத்தானே இரண்டாஞ் சூத்திரத்திலோதிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களது இலக்கண முணர்த்துதல் இவ்வஞ்சாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

இதனானே சூத்திர வியைபும் இனிது விளங்கும்.

மாயை கன்மங்கள் திரோதானசத்திக்குக் கருவியாய் அதனுளடங்குதலிற் றமது முதலுபகாரமெனப்படுந் திரோதான சத்திய திலக்கணங் கூறவே அவற்றதிலக்கணமுங் கூறியவாறாதலறிக.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—மேலைச் சூத்திரங்களில் அங்ஙனங் கூறிப்போந்த உயிரானே மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியென்பன தத்தம் விடயங்களை இஃதின்னதென்று அளவிட்டறிந்தும் அங்ஙனமறியுந் தம்மையுந் தம்மை யதிட்டித்து நின்றுசெலுத்தும் அவ்வுயிரையும் அறியமாட்டா: அவ்விந்திரியங்கள் போல் உயிர்களுந் தமதறிவிற்கு வியஞ்சகமாகிய முதல்வனது சிற்சத்தியான் மேற் கூறிப்போந்த இருவகை யஞ்சவத்தையினின்று வினைப்பயன்களை யறிந்து அநுபவிக்குந் தம்மையுந் தம்மைச் செலுத்திநிற்குந் திருவருளையும் அறியமாட்டா ; உயிர்கள் அவ்வாறுணர்தல் காந்தத்தைக்கண்ட இரும்பு அதன் சந்நிதிமாத்திரையின் வலித்துக்கொள்ளப்படுமாறுபோலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்பத்தான் அதிட்டிக்கு முதல்வன் சந்நிதிமாத்திரையினும். ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்று எ - று.

ஆகலான் அதுபற்றி முதல்வன் விகாரியாதலின்றென்பது குறிப்பெச்சம். செவியென்பது சொல்லெச்சம். ஐம்பொறிகளைக் கூறியது உபலக்கணமாகலின் ஏனைக் கருவிகளும் அவ்வாறுதல் கொள்ளப்படும். அற்றாகலினன்றே * "பொறிபுலன் கரணமெல்லாம் புருடனாலறிந்து" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். விடயங்களை யறிவுழி முதல்வன் உடனின்று செலுத்துவனாயின் அவ்விடயங்

* சிவஞானசித்தி 5-1.

களோடொப்ப முதல்வனையும் அறிதல் வேண்டுமென்பாரை நோக்கி, அளந்தறிந்தென்றொழியாது அறியாவென்றார். ஆங்கவை ஒரு சொன்னீர்மைத்து. தம்முணர்வின்றமியென்றது தமது முதலென்னும் பொருள்பட வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகை.

ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலால் திரோதான சத்தியின்மேனின்றது. அருளாலென விரித்து 'அளந்தறிந்தறியாவென உவமைக்கோதிய வினையைப் பொருளினுங் கூட்டியுரைக்க.

இதனுள் விளம்பிய வுள்ளத்து மெய் வாய் கண்மூக் களந்தறிந்தறியாவென்றது ஓரதிகரணம்; ஆங்கவைபோலத் தாந்தமுணர்வின் தமியருள் காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

18. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டு ஐயுணர்வுகள் ஆன்மாவாலுணருமென்றது. (வா - 26-a)

எ - து மே - ள் எ - னின் தாமரையிலையில் நீர்போற் புருடன் பற்றற்று நிற்பப் புருடன் சந்நிதியிற் புத்திதத்துவமே ஐம்பொறி வழியான் விடயங்களை அறியுமெனவமையும், அவ்வாறன்றிக் கருவிகளோடு கூடிப் புருடனே அவத்தைப்படுமென *மேற்கூறியதமையுமா றென்னையெனச் சாங்கிய நூலார் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—ஈண்டு - இவ்விரண்டதிகரணங்களுள் வைத்து இம் முதலதிகரணத்து; ஐயுணர்வுகள் - உணர்விற்கு ஏதுவாகிய ஐம்பொறிகள்; ஆன்மாவால் உணரும் என்றது - உயிரால் விடயங்களை அறியும் என்றவாறு.]

உணர்விற்கேதுவாகிய பொறிகளை உணர்வென் றுபசரித்தார்.

ஏது: அவற்றினுன் ஆன்மா வொற்றித்துக் காணினல்லது அவை யொன்றையும் விடயியாவாகலான். (வா - 26-b)

* நான்காம் சூத்திரத்து 3-ம் அதிகரணத்தில்.

எ - து ஏது எ - னின் அதற்குப் பிரமாணமென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் * சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வைம் பொறிகளோடும் உயிர் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றறிந்தாலன்றி அவை ஒரு விடயத்தையும் விடயிக்கமாட்டாவாகலான் ஈண்டு ஐயுணர்வு கள் ஆன்மாவாலுணருமென மேற்கொண்டது எ - று.

ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது. உம்மை இழிவு சிறப்பு. முற்றுமாம். எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார் இன்றியமை யாமை விளக்குதற்கு.

உதாரணம் :—

ஐம்பொறியை ஆண்டங் கரசாய் உளநிற்ப
ஐம்பொறிகள் உள்ளம் அறியாவாம்—ஐம்பொறியிற்
காணாதேற் காணாது காணுமுளங் காணாதேல்
காணுகண் கேளா செவி. ௩௦

எ - து உ - ம் எ - னின், உயிர் அங்ஙனமொற்றுமைப்பட்டு நின்று செலுத்துதலும் அவை உயிரையின்றி யமையாமையும் எற் றாற்பெறுதுமென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அரசு ஆய் எ - து அரசன் அத்தாணி மண்டபத்தின் வைகித் தன்கீழ்க் கருமஞ்செய்வாரை அவரவர்க்குரிய காரியங்களிற் செலுத்தி ஆளுமாறுபோல ;—உளம் ஐம்பொறியை ஆண்டு அங்கு நிற்ப எ - து உயிர் ஐம்பொறிகளை அவ்வவற்றிற்குரிய விடயங் களிற்செலுத்தி யாண்டு இலாடத்தானத்தி னிற்றலான்;—ஐம்பொறி கள் உள்ளம் அறியாவாம் எ - து அரசனாலேவப்பட்டோர் ஏவிய கருமமாத்திரையினன்றி அதிகத்திற் செல்லமாட்டாமைபோல அவ்வைம்பொறிகள் உயிரையறிய மாட்டாவாயின ; அற்றேல், ஐம் பொறிகள் உயிரானன்றியறிதல் அமையாதாயினும் உயிர் ஐம்பொறி களானன்றியும் அறிதலமையும் போலுமெனின் ;—ஐம்பொறியில் காணாதேல் காணாது காணும் உளம் காணாதேல் காணுகண் கேளா செவி எ - து. ஒருகருமஞ் செய்தற்கண் அரசரும் அமைச்சர் முதலாயினாருந் தம்முள் இன்றியமையாதவாறுபோல ஒன்றனை விடயித்தற்கண் உயிரும் ஐம்பொறிகளுந் தம்முள் இன்றியமையா என - று.

அன்ன்வாதல் உயிர் ஐம்பொறியினீங்கிச் சொப்பனத் தானத்தி னெய்தியவழிக் கண்டுகொள்க. நிற்பவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குளநிறைந்தது என்புழிப்போல நிற்றலாலெனக் காரணப்பொருட்டாய் நின்றது. இவ்வாறுரையாக்கால் இஃதேதுவின் பொருள் வலியுறுப்பதாய உதாரணமாதற் கேலாமையறிக.

19. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இதுவுந் தமது முதலாலே யுணருமென்றது. (வா - 27-a)*

எ - து மே - ள் எ - னின், கருவி சடமாகலிற் சித்தாகிய உயிரானன்றி அமையாவாயினுஞ் சித்தாகிய உயிர் முதல்வனது உபகாரத்தையவாய் நிற்பதன்று; அவாவுமாயின் முதல்வனும் அவ்வாறே பிறிதொன்றனுபகாரத்தை அவாவுமெனப்பட்டு மேலும் வரம்பின்றி யோடும் என ஈசுவரவிகாரவாதி முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணியதேசிகர் உரை :—இனி இதுவும் - இவ்வான்மாக்களும்; தமது முதலாலே - இறைவனாலே; உணரும் என்றது - அறிவிக்க அறியும் என்றவாறு.]

தமது முதலென்பது யானெம்மூர் புகுவன் நீ நும்மூர் புகுவையென்புழிப்போல வேறு முடிபு கோடலிற் பால்வழுவன்மை யுணர்க. உம்மை இறந்தததழீஇயவெச்சம். இம்முறைமை தமக்கொரு முதலுடையவற்றிற்கேயன்றி ஏனைப்பொருட்கின்மையின் வரம்பின்றி யோடுமாறில்லை யென்பார், தமது முதலென்று உடம்பொடு புணர்த்தோதினார். தம்முணர்வின்றமி யென்றது மது. தத்துவங்களுமுயிருந் தமக்கொரு முதலுடையனவாதலும் முதல்வனுக்கு அஃதின்மையும் மேற்கூறிப்போந்த சூத்திரங்களாற் பெறப்பட்டனவென்பது கருத்து.

ஏது:—இவ்வான்மாத் தன்னாலே யுணரு மிந்திரியங்களைப் போலத் தானுந் தன்னையுணராது நிற்றலான். (வா - 27-b)*

எ - து ஏது எ - னின் உயிர் ஐம்பொறியிற் சடமன்மையான் அவற்றை யெடுத்துக்காட்டி மேற்கோடல் ஈண்டைக் கமையா தென்பாரை நோக்கி அதனைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள் வெ-டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இவ்வான்மா - இவ்வுயிர்கள்; தன்னாலே உணரும் - தம்மாலேவிடயிக்கும்; இந்திரியங்களைப் போல - பொறிகளைப்போல; தானும் - சடமும் சேதனுமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினும் இவ்வுயிர்களும்; தன்னை - தம்மையும்; தன் ஐ - தம்முடைய முதல்வனையும்; உணராது நிற்றலான் - அறியாது நிற்கும் ஆகலான், இதுவும் தமது முதலாலே உணருமென மேற்கொண்டது.]

சடமுஞ் சேதனமுமாய வேறுபாடுபற்றித் தம்முள் ஒவ்வாவாயினுந் தம்மையுந் தமது முதலையும் அறியமாட்டாமைக்கண் ஐம்பொறியும் உயிருந் தம்முள் ஒக்குமாகலின், அதுபற்றி அங்ஙன மேற்கோடலமையுமென்பது கருத்து.

உதாரணம்:—

மன்னுசிவன் சந்நிதியில் மற்றுலகஞ் சேட்டித்த
தென்னு மறையின் இயன்மறந்தாய்—சொன்னசிவன்
கண்ணு உளம்வினையாற் கண்டறிந்து நிற்குங்காண்
எண்ணான் சிவன்அசத்தை யின்று. ௩௧

எ - து உ - ம் எ - னின் தன்னாலுணரும் இந்திரியங்களை ஈண்டைக்கு உவமை கூறின் அவ்விந்திரியங்கட்கு வரும்பயன் அவற்றினாலொற்றித்துக் காணும் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிர்க்குவரும் இன்பத்துன்பப்பயனும் உயிரானொற்றித்துக் காணும் முதல்வனுக் காதல்வேண்டு மென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமாகாமை கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். மன்னுசிவன் சந்நிதியின் மற்று உலகம் சேட்டித்தது என்னும் மறையின் இயல்மறந்தாய் எ - து ஈண்டுக்கூறிய கருதலளவையேயன்றி நிலைபெற்ற முதல்வனது சந்

* இனி இவ்வான்மா......நிற்றலான் இதுவும்......என்றது = (வா - 27)

நிதியிற் பிரபஞ்சஞ் செயப்படுகின்ற தென்றேனும் வேதப்பொருளை யும் அறியாது பிணங்குகின்ற பேதாய் ;—உள்ம் சொன்ன சிவன் கண்ணு வினையால் கண்டு அறிந்து நிற்கும் காண் எ - து உயிரா வது தமக்கெனவோர் காரணமின்றித் தன்பொருட்டே அறிவன வாய அவ்விந்திரியங்கள்போலன்றி அவ்வேதத்துள் எடுத்தோதப் படும் முதல்வன் தனக்குக் காட்டாகிநிற்பத் தான் செய்த வினைக் கீடாக ஒன்றனையறிந்து நிற்கும் ; இவ்வேறுபாடு அறிவாயாக ;— இன்று (ஆகலாற்) சிவன் அசத்தை எண்ணான் எ - து அங்ஙனங் காட்டாகி நிற்பினுந் தனது சந்நிதியின் அசத்தெல்லாஞ் சூனியமாக லான் மங்கலவடிவினனாய முதல்வன் அவ்வுயிர்போல் அவற்றை அநுபவியான் எ - று.

இதனுட் சிவனென்றது மன்னுசிவனென்புழிப் பேரின்பத்துக் குக் காரணமென்னும் பொருட்டாய்த் தனது சந்நிதிக்கண் உலகத் தைச் சேட்டிப்பித்தற்குரிய இயைபுணர நின்றது ; சொன்ன சிவ னென்புழி முற்றுணர்வினனென்னும் பொருட்டாய்க் காட்டாதற் குரிய இயைபுணரநின்றது ; எண்ணான் சிவனென்புழித் தூயதன் மையனென்னும் பொருட்டாய் அசத்தை எண்ணாமைக்குரிய இயை புணர நின்றது. ஆகலாற் கூறியது கூறலன்மையுணர்க. அஃது அம்முப்பொருளுடைத்தென்பது சோமசம்பு பத்ததி வியாக்கியான முதலியவற்றுட் காண்க. சிவதத்துவ விவேகத்துள் மூவகைப்படுத் தோதிய பொருளும் இவையேயாமாறு கண்டு கொள்க.

ஈண்டு உலகமென்றது உயிர்களை. மறையினியலும் பொருளை மறையினியலென் றுபசரித்தார். இறந்ததுதழீஇயஎச்சவும்மை விகா ரத்தாற்றொக்கது. மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர்.

ஈண்டுச் சந்நிதியென்றது அவிகாரவாதிகள் கூறும் அபிமுக மாத்திரையன்றென்பார் சொன்னசிவன் கண்ணுவென்றார். சிவ சத்தி அவ்வக்காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே ஈண்டுச் சந்நிதியெனப்படுமென்பதாம்.

காந்தங்கண்ட பசாசத்தவையேயென்றது ஒரு புடையுவமை யாதல் பற்றியே பிறிதன்றென்பது கருத்து. வினையாலென்றது ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கேதுக்

காட்டியவாறு. கண்டறிதல் ஒரு பொருட்பன்மொழி. எண்ணல் ஈண்டநுபவித்தன்மேற்று. இன்றென்பது சாதியொருமை. அவனெதிர் என்பது அவாய்நிலையாய் வந்தது. ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். இன்றுதல் *"யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிர்" என்புழிப் பெறப்படும். இக்கருத்தேபற்றி †"மாயை மருவிடான் சிவனவன்க - ணுறைதரா தசேதனத்தால்" என்றார் வழிநூலாசிரியரும். ‡"உன்னுதரத் தேகிடந்த கீட முறுவதெல்லா - முன்னுடைய தென்னுய்நீ யுற்றனையோ - மன்னுயிர்க ளவ்வகையே காணிங் கழிவதுவு மாவதுவுஞ் - செவ்வகையே நின்றசிவன் பால்" என்றதும் இவ்வியல்பு நோக்கி.

உதாரணம் :—

வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி விளங்காது
வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல—மெய்யவனில்
கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனைக்
கண்டுடனாய் மன்னுதலைக் காண். ௩௨

எ - து உ - ம் எ - னின், உயிர் அங்ஙன முணர்த்த வுணருங்கால் முதல்வனின் வேறுநின்றுணருமோ ஒன்றாய் நின்றேயுணருமோ வென்பாரை நோக்கி அவ்விரண்டியல்புமின்றி நின்றுணருமாறுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். வெய்யோன் ஒளியில் ஒடுங்கி எ - து ஞாயிற்றினொளியினடங்கி ;—விளங்காது எ - து அதனின் வேறாய் விளங்கித் தோன்றுதலின்றி;—வெய்யோனை ஆகாத மீன்போல எ - து அதுவா யொழிதலுமில்லாத நாண்மீன்கள் அஞ்ஞாயிற்றானே ஒளியுடையவாமாறுபோல ;—கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனை மெய் அவனில் கண்டு எ - து கண்டுங் கேட்டும் உண்டும் உயிர்த்துந் தீண்டியும் அறியப்படும் ஐவகை விடயங்களையும் உயிர் மெய்ப்பொருளாகிய முதல்வனால் உணர்ந்து ;—உடனாய் மன்னு

---

* இந்நூல் ஏழாம் சூத்திரம்.

† சிவஞானசித்தி, 5-6. ‡ திருக்களிற்றுப்படியார். அஎ.

தலைக் காண் எ - து வேறுதலும் ஒன்றுதலுமின்றி அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாய் அடங்கி உடனாய் நிலைபெறுதலை அறிவாயாக. எ - று.

உவமை யடை பொருளினும், பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியையும். ஐ சாரியை. நாண்மீன் முதலியவற்றின் ஒளியெல்லாம் ஞாயிற்றினுடைய ஒளியேயென்பது வேதநூற்றுணிபாகலான் அஃதீண்டைக் குவமையாயிற்று. உயிரென்னும் எழுவாய் மேலை வெண்பாவினின்றும் வருவித் துரைக்கப்பட்டது.

உதாரணம் :—

அருளுண்டாம் ஈசற் கதுசத்தி யன்றே
அருளும் அவனன்றி யில்லை—அருளின்
றவனன்றே யில்லை அருட்கண்ணார் கண்ணுக்
கிரவிபோல் நிற்குமரன் ஏய்ந்து. ரு௩

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனமாயினும் உயிர்கட்குப் பலவேறுவகைப்பட உணர்வு நிகழ்தலின் அஃதுணர்த்துதல் வேறுபாட்டானுய தெனல்வேண்டும்; வேண்டவே, நிருவிகாரியென்னுஞ் சுருதியோடு முரணி முதல்வன் விகாரியாவான் செல்லுமென்பாரை நோக்கி விகாரியாகாமை யுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அருள் ஈசற்கு அன்றே உண்டாம் எ - து உயிர்கட்குப் பசுத்துவத்தை நீக்கிச் சிவத்துவத்தை விளக்குதற் கணுளதாகிய இரக்கம் முதல்வனுக்கு அநாதியேயுள்ளது ;—அது சத்தி எ - து அவ்விரக்கம் வேறு பொருளன்று முதல்வனுக்குளதாகிய சத்தியேயாம் ;—அருளும் அவனன்றி இல்லை அவன் அருளின்று அன்றே இல்லை எ - து இரக்கமும் அவனுங் குணமுங் குணியுமாகலின் அவ்வருளு முதல்வனையின்றி யமையாது, முதல்வனும் அதனையின்றியமையானும் ;—அருட்கண்ணார் கண்ணுக்கு இரவிபோல் ஏய்ந்து நிற்கும் அரன் எ - து ஞானக்கண்ணுடையாருணர்விற்கு ஞாயிறு தன்னொளியோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்குமாறுபோல் அவ்வருளோடு தாதான்மியமாயியைந்து நிற்பன் முதல்வன் ; ஆகலாற் றன்வயத்தனுகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி

நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடும் எ - று.

ஆகலாற் றன்வயத்தனாகிய அம்முதல்வன் விகாரமின்றி நின்றே தனது சத்திசங்கற்பமாத்திரையான் அனைத்துஞ் செய்தல் கூடு மென்பது குறிப்பெச்சம். உம்மை எதிரது தழீஇயது. இன்றி யென்னும் வினையெச்சக் குறிப்பினிகரஞ் செய்யுளாகலின் உகர மாய்த் திரிந்தது. அன்றே அசை. இவ்வியல்பு சித்தாந்த நெறி யுணர்ந்தார்க்கன்றி விளங்கா தென்பார் அருட்கண்ணோர் கண்ணுக் கென்றார். சத்தியதுண்மையும் அதனியல்பும் * "நீக்கமின்றி நிற்குமன்றே" யென்பதனுள் வகுத்துரைத்தமையின் ஆண்டுக் காண்க.

ஆறுஞ் சூத்திரம்

உணருரு அசத்தெனின் உணரா தின்மையின்
இருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
இரண்டு வகையின் இசைக்குமன் னுலகே.

எ - து சூ - ம் எ - னின் சத்தும் அசத்தும் வரைசெய் துணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 28)

எ - து க - ரை எ - னின் சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுத லிற்று. இ - ள் மேலைந்து சூத்திரத்தானுங் கூறிப்போந்த பொருள் களுள் யாது சத்து யாது அசத்தென்னும் ஐயநீக்குதற்குச் சத்தி னியல்பும் அசத்தினியல்பும் இவையென அவ்விரண்டும் இலக்கணத் தாற் றம்முண் மயங்காதவாறு வரைந்துவைத் துணர்த்தி உண்மை யதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்புமுகத்தானே இலக்கணவோத் துட் கூறுதற்கு எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளை இலக்கணங் கூறுதல் இவ்வாறுஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—தம்முணர்வின் தமி யாகிய முதற்பொருள் அளவைகளானறியப்படும் இயல்பிற்றெனின்,

---

* இரண்டாம் சூத்திரம்.

அங்ஙனம் அறியப்படும் பிரபஞ்சம்போல் அழிபொருளாகிய அசத்தாம்: எவ்வாற்றானும் அறியப்படாத இயல்பிற்றெனின், அங்ஙனமறியப்படாத முயற்கோடுபோலச் சூனியப்பொருளாம்: ஆகலான் இவ்விரு பகுதியுமன்றி ஒருவாற்றா னறியப்படாமையும் ஒருவாற்றா னறியப்படுதலுமாகிய இரண்டுவகையானுஞ் சிவசத்தாமெனக் கூறுவர் மெய்யுணர்வின் நிலைபெற்றுயர்ந்தோர் எ - று.

உணருருவெனி னசத்தென மாறுக. எனினென்பது முன்னருஞ் சென்றியைந்தது. முற்றும்மைகள் தொக்கன. அல்லதென்பது வினையெச்சக் குறிப்புமுற்று. அன்றியாமென இயையும்.

ஒருவாற்றானறியப்படாமை பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமை. ஒருவாற்றானறியப்படுதல் சிவஞான மொன்றானே அறியப்படுதல். பாசஞான பசுஞானங்களான் அறியப்படாமையிற் சிவமாதலும் பதிஞானத்தால் அறியப்படுதலிற் சத்தாதலும் பெறப்படுமென்பார், இரண்டுவகையிற் சிவசத்தாமென இசைக்குமென்றார். சிவசத்தென்னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன் முடிபு. சடமாகிய சத்தினீக்குதற்குச் சிவசத்தென்றார். சிவசத்தென்பது சித்துச்சத்தென்னும் பொருட்டு. எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. இருதிறனுமன்றி இரண்டுவகையானுஞ் சித்தாதலுஞ் சத்தாதலு முடையனாய் நிற்றல் முதல்வனுக் கிலக்கணமென இலக்கணமும் இதனுட் போந்தவாறுணர்க.

முதல்வனுக்குப் பொதுவியல்பு மேற்புனருற்பவமுணர்த்து முகத்தாற் கூறிப் போந்தமையின் இது சொரூபலக்கணமெனப் படுஞ் சிறப்பிலக்கணமெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே இதனை இலக்கணவோத்துள் முதற்கட்கூறாது உண்மையைச் சாரவைத்து இறுதிக்கட் கூறியதூஉமென்க. இன்னும் முதல்வனுக்குளவாகிய சிறப்பியல்புக் குணங்களெல்லாம் இவ்விரண்டனுளடங்கும். அஃதறிந் தடக்கிக்கொள்க. * "தன்னாலே தனையறிந்தாற் றன்னையுந் தானே காணும்" எ - ம். † "உன்னரிய திருவருளை யொழியமல

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை உஉ.

† ௸ பொது உச.

மூளதென்றுணர்வரிதா மதனுண்மை தெரிவரிதா முனக்கே" எ-ம், * "மாயைமா மாயை மாயாவருமிரு வினையின் வாய்மை - யாயவா ருயிரின் மேவு மருளெனி லொளியாய் நிற்கும்" எ - ம் ஓதிய வாற்றால் ஏனைப்பசுபாசங்களுஞ் சிறப்பியல்புபற்றியுணர்தல் சிவஞா னத்தானன்றி அமையாதாயினும் † "தீபமெனத் தெரிந்தாங்— கொருவியான் மாவினுண்மை யுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்— தருமிது பசுஞானம்" எ - ம், ‡ "இவைகீழ் நாடலாலே—காத லினு னன்பிரம மென்னு ஞானங் கருதுபசு ஞானம்" எ - ம் பொதுவியல்புபற்றி யோதுதலானும் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின் றிலேனென்றறியும் பாசவுணர்விற்கு அவற்றது பொதுவியல்பு விடயமாதல் கண்கூடாகப் பெறப்படுதலானும், அவை ஒருவாற்றா னுணருருவாதலுமுடைமையிற் சிவசத்தாவான் செல்லாமை யறிக. சற்காரிய வாதங்கூறுஞ் சைவசித்தாந்தத்தில் அசத்தென்பது சத்துக்கு மறுதலையன்மையான் அப்பசுபாசங்கள் அங்ஙனமறியப் படும் பொதுவியல்புபற்றி அசத்தெனப்படுமாயினுஞ் சிறப்பியல்பு பற்றி அசத்தாதல் செல்லாமையிற் சிறப்பியல்பு நோக்கும்வழி அவை சத்தாதற் கிழுக்கின்மையுமறிக. இங்ஙனஞ் செவ்வனே யிறுக்க அறியாதார் அபாவத்தினியல்பாவது பாவத்திற்கு மறு தலைப்பொருள் போலுமென நையாயிகர் முதலியோர் மதம்பற்றி மயங்கி எல்லாப் பொருளுஞ் சத்தென்னுஞ் சித்தாந்தத்தோடு முரா ணுமைப் பொருட்டு ஈண்டுச் சத்து அசத்தெனப்பட்டனவும் சித்து அசித்தென்னும் பொருளவாமெனவும், சுத்தம் அசுத்தமென்னும் பொருளவாமெனவும் உரைத் திடர்ப்படுவர். காரியப்பிரபஞ்சம் ஏனைப் பசுபாசங்கள் போலன்றி இருவகையியல்பானுங் காட்சிப் புலனாய் இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென நம்மனோரால் அறிய வாராது நிலைபெறுவதுபோலத் தோன்றிவிரையக் கெட்டு மறைந்து போதற் சிறப்புடைமைபற்றி அதுவே ஈண்டு உணருருவசத்தென் றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. அசத்தெனவே அசித்தென்பதுந் தானே போதரும்.

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை உ0. † சிவஞானசித்தி 4. 2.
‡ சிவஞானசித்தி 9. 2.

இதனுள் உணருருவசத்தெனி னுணராதின்மையினென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனல்லது சிவசத்தாமென இரண்டுவகையி னிசைக்கு மன்னுலகே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதி கரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

20. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டு அறிவினாலறியப்பட்ட சுட்டு அசத் தென்றது. (வா-29-a)

எ - து மே - ள் எனின், மேலைச் சூத்திரத்தின் அளந்தறிந் தறியாவென்றதனை உடம்படாது பிரபஞ்சம்போல முதல்வனும் அளவைகளான் அளந்தறிபொருளேயாமென நையாயிகர் முதலி யோர் கூறுங்கடாவையும் எல்லாப் பொருளுஞ் சத்தாகலின் அளந்தறிபொருளுஞ் சத்தேயாமெனச் சாங்கியர் கூறுங்கடாவையு மாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சுட்டறிவினால் அறியப்பட்ட சுட்டுப் பொருளெல்லாம் அசத்து எ - று.

சுட்டு ஆகுபெயர். சிவஞானத்தாலறியப்படுதலை நீக்குதற்கு அறிவினாலென விசேடித்தார்.

ஈண்டு அறிவென்றது ஒன்றை முந்தி அதுவதுவாகச் சுட்டிக் காணும் அளவையறிவினையென்பது * "அறிவினா லறிந்த யாவு மசத்தாத லறிதி" என்ற புடைநூலாசிரியர் மீள அங்ஙனந் தெரித்தோதியவாறு பற்றி யுணர்ந்துகொள்க.

ஏது: அவைதாம் பிரகாசமாய் நின்றே அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான். (வா - 29-b)

எ - து ஏது எ - னின் உள்ளதென்னு முணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்னுமுணர் விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பிக்கும் இல்பொருளோ டொப்ப அசத்தென்றல் அமையுமாறியாங்ஙனமெனவும் சத்தாகிய பிரபஞ்சத்தைச் சுட்டப்படுதன் மாத்திரையான் அசத்தென்றல் சற்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை ௫.

காரிய வாதத்திற் கிழுக்காம்போலுமெனவும் முறையே அவ்விருவர் மதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். அச்சுட்டுப் பொருள்கடாம் இராசதகுண மிகுதிப்பாட்டான் உள்ளதென்னும் உணர்விற்கு விடயமாய் உபலத்தியைப் பயப்பித்து நின்றுதானே தாமதகுண மிகுதிப்பாட்டான் இல்லையென்னுமுணர் விற்கு விடயமாய் அநுபலத்தியைப் பயப்பித்து நிற்றலான் ஈண் டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்டது எ - று.

ஈண்டுப் பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபலத்தி அநுபலத்தி யென்னும் பொருளவாய் அவை நிகழ்தற்கிடனாகிய பொருண்மே னின்றன. இது நையாயிகரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தவாறு. இனி இதனையே இரட்டுற மொழிந்துகொண்டு அவைதாங் காரிய வவத்தையிற் றூலமாய் விளங்கிநின்றே காட்சிப் புலனாய்ச் சடிதியின் மறைந்து சூக்குமமாய்க் காரணவவத்தையின் விளங்காது நிற்கும் இவ்வேற்றுமையுடைமையான் அங்ஙனம் புலனாகாத காரணப் பொருள்களைநோக்கிக் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்தாதல் சாலுமாகலின் ஈண்டறிவினலறியப்பட்ட சுட்டு அசத்தென மேற்கொண்ட தென்றவாறு எனவும் உரைத்துக்கொள்க.

உதாரணம் :—

அசத்தறியாய் கேள்நீ அறிவறிந்த எல்லாம்
அசத்தாகும் மெய்கண்டா னாயின்—

எ - து உ - ம் எ - னின், ஒருசாரன அங்ஙனமாயினும் உப லத்திப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு அசத்தாமென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென்னும் நையாயிகரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள் அசத்து அறியாய் நீகேள் எ - து அசத்தி னியல்பை யறியாத மடவோனே யாமிறுக்குமிறையை நீ மனம் பற்றிக் கேட்பாயாக ;—மெய் கண்டான் ஆயின் அறிவு அறிந்த எல்லாம் அசத்து ஆகும் எ - து சத்தினியல்பை யறிந்தோன் ஆராய்ந்தானாயின் அறிவினலறியப்பட்டனவெல்லாம் அசத்தேயாம் எ - று.

அறியாயென்பது விளியுருபேற்றபெயர். அசத்தினியல்பை யறிந்தாயாயின் இவ்வாறு பிணங்குவாயல்லையென்பார் அசத்தறியா

யென்றும், * "எந்தை - தாட்பால் வணங்கித் தலைநின்று கேட்க" என்பார் கேணியென்றும், உபலத்திக்கு விடயமானவையெல்லாம் அநுபலத்திக்கு விடயமாதல் ஒருதலையென்பார் அறிவறிந்தவெல்லா மசத்தாகு மென்றும், சத்தினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அசத்தினியல் புணர வாரா தென்பார் மெய்கண்டானென்றும், ஆய்தற்கருமை நோக்கி ஆயினென்றுங் கூறினர்.

உதாரணம் :—

அசத்தலாய்
நீரில் எழுத்தும் நிகழ்கனவும் பேய்த்தேரும்
ஓரின்அவை யின்றுமா றொப்பு. ௩௪

எ - து உ - ம் எ - னின் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு சாங்கியரை நோக்கி யுரைத்த பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள் அசத்து அலாய் எ - து அசற்காரிய வாதி யல்லாத அறிவுடையோனே ;—அவை இன்று ஆம் ஆறு ஒப்பு ஓரின் எ - து அங்ஙனந் தோன்றி மறைவனவாய பிரபஞ்சம் அசத்தாமாற்றிற்கு உவமையாராயின் ;—நிகழ் நீரில் எழுத்தும் கனவும் பேய்த்தேரும் எ - து நிகழாநின்ற நீர்மேலெழுத்துங் கனவிற் காட்சியும் பேய்த்தேருமாம் எ - று.

எனவே, அப்போதுள்ளனவாய நீர்மேலெழுத்து முதலியனவற்றை அங்ஙனே சடிதியின் மறைந்துபோதற் சிறப்புப்பற்றி அசத்தென்றல் எல்லார்க்குமொப்பமுடிந்தமையின், அவ்வியல்புடைய பிரபஞ்சத்தையும் அவைபோல் அசத்தென்றல் அமையு மென்றவாறாயிற்று. அசற்காரிய வாதியை அசத்தென்றுபசரித்தார். நீரிலெழுத்து முதலியன பொய்யென்பாரை மறுத்தற்கு நிகழென்றடை கொடுத்தார் : அஃதியாண்டுஞ் சென்றியையும். குவ்வுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. இன்றென்னுமொருமை அப்பண்பின்மே னின்றது.

நீரிலெழுத்துத் தோன்றியபொழுதே மறைந்து போதற்கும், கனப்பொருள் முடிவுபெறுதலின்றி இடையே மறைந்து போதற்கும்,

* திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் 3. 54. 4.

அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற்கடுமை பற்றித் தோற்றி ஞாயிற்றின் கிரணம் முகிற்படலத்தின் மறைந்தவழித் தானு மறைந்துபோவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி மறைந்து போதற்கும் உவமையாயின. இவ்வெண்பாவை * "இலயித்ததன் னில்" என்பதுபோல இங்ஙனம் இருதொடராக வைத்துரைத்து மேற்கோளேதுக்களையும் இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு இரண்டதி கரணப்பொருள் கோடல் ஆசிரியர் கருத்தென்பது வழிநூலா சிரியர் † "அசத்தாஞ் சுட்டியுணர்பொருளான வெல்லாம்" எ-ம், ‡ "உலகினை யசத்து மென்பர்" எ-ம் வேறு கூறியவாற்ருனு முணர்க. இஃதறியாது இவ்வெண்பாவை ஒருதொடராக வைத் துரைப்பார்க்கு அசத்தறியாய் அசத்தலாய் என்றதனுல் ஒரு பயன் படாமையும், ஆயின் ஓரினென்று இருகாற்கூறுதலும், அசத்தாகும் இன்றுமென்று இருகாற் கூறுதலும் கூறியது கூறலென்னும் வழுவாதலுமறிக. இனி ஒரு வாற்ருனுமுணரப்படாத பொருள் சூனியமென்பது எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின் ஆண்டதிகரணத்திற்குரிய ஐயப்பாடுமுதலியன நிகழாமையான் அதனை வேறெடுத்துரைத்து மேற்கொள்ள வேண்டாவாயினும், மந்தவுணர்வுடையார்க்கு அதன்கண் ஐயநிகழாமைப்பொருட்டு வழி நூலாசிரியர் § "உணராத பொருள் சத் தென்னி லொருபய னில் போலும்" என விடுத்தொழிந்தாரென்றுணர்க.

21. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள் :—இனி இவ்விரண்டு தன்மையுமின்றி வாக்கு மனுதீதகோசரமாய் நின்ற வதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற் பாற்று. (வா - 30-அ)

எ - து மே - ள் எ - னின் மேல் உணர்பொருளியல்பும் உண ராத பொருளியல்புங் கூறுமுகத்தான் அசத்தினியல்பை வரை

---

* உதாரணவெண்பா உ. † சிவஞானசித்தி 6. 2.
‡ சிவஞானசித்தி 6. 3. § சிவஞானசித்தி 6. 4.

செய்துணர்த்தியவழி இரண்டும் இவ்வாறாகலான் இவற்றின் வேறாய முதல்வனதியல்பாவது மாயாவாதி கூறும் அநிருவசனம் போலு மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் பிற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி இவ்விரண்டுதன்மையு மின்றி - உணருருவாந்தன்மையும் உணராதாந்தன்மையும் இன்றி; வாக்கு - பாசஞானத்திற்கும்; மனம் - பசுஞானத்திற்கும்; அதீதம்- அவ்விரண்டன் விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாய் நின்று; கோசர மாய் - ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று உணரும் அனுபவ ஞானமாத் திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாய்; நின்ற - நிற்கின்ற; அதுவே அவ்வாறு நிற்கின்ற பொருள் இதுவென அளவைகளானறிய வாராமை பற்றி அதுவேயென மகா வாக்கியத்தாற் கூறப்படும் பதிப்பொருளே; சத்தாய் உள்ள சிவம் என்று - சத்தாகிய சிவமா மென்று; உணரற் பாற்று - உணரும் பான்மையுடைத்து.]

வாக்கெனப்படும் நாதமுடிவான பாசஞானத்தை வாக்கென்றும் அவற்றின் வேறாய பசுஞானத்தை மனமென்றும் உபசாரவழக்காற் கூறினார்.

வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற எ - து அவ்விரண்டின் விருத்திகளைக்கடந்து அதீதமாயும் ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றுணரும் அநுபவஞானமாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்பதாயும் நின்ற வென்றவாறு. அவ்வாறு நின்றபொருள் இதுவென அளவைகளான் அறிய வாராமைபற்றி அதுவேயென மகாவாக்கியத்திற் கூறியதனை அநுவதித்துச் சத்தாகிய சிவமாதலைச் செவியறிவுறுத்தார். வாக்கு மனாதீதம் என்றது தமிழ்நூன் முடிபு: மரவடி மராடியென மரீஇயி னற்போல மனவதீதம் மனாதீதமென மரீஇயிற்று. அதீதகோசர மென்பது வடநூன் முடிபு. வாக்குமனாதீதப்பொருளாகலின் உண ருருவாந்தன்மையும், கோசரப்பொருளாகலின் உணராதாந்தன்மை யும் இல்லையென்பது பெறப்படுதலின் இவ்விரண்டுவகையு மின்றி யென்றார்.

ஏது : பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்க வேண்டுவதின்மையா னும் அப்பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசமின்மையானும். (வா-30-b*)

எ - து ஏ - து எ - னின் இவ்விரண்டுவகையு மில்லாத பொருள் அநிருவசனமாய் நிற்பதென்னுது வாக்குமனுதீத கோசர மாய் நிற்பதென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வாக்குமனங்களா லோதி புணரப்படுவதாய நிருவசனப்பொருட்கு முன்னர்க் கூறப் படுஞ் சாதனங்களினின்று அறியற்பாலதாக வேண்டாமையானும் ஒருவாற்றுனும் அறியப்படாத அநிருவசனப் பொருட்குச் சாதனத் தினின்றும் அறியப்படுமாறின்மையானும் இனி இவ்விரண்டு தன் மையுமின்றி வாக்குமனுதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே சத்தாயுள்ள சிவமென்றுணரற்பாற்றென மேற்கொண்டது எ - று.

உணரற்பாற்றென்றுர் உணர்தலருமை நோக்கி. பிரகாசம் அப்பிரகாசமென்பன உபசாரவழக்கு.

உதாரணம் :—

எண்ணிய சத்தன் றசத்தன்றும் என்றுல்என்
கண்ணி யுளதென்றல் மெய்கண்டான்—எண்ணி
அறிய இரண்டாம் அசத்தாதல் சத்தாம்
அறிவறியா மெய்சிவன்தா ளாம். ௩௫

எ - து உ - ம் எ - னின் பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப்பொருள் அவிச்சை வயத்தான் ஞாதாவெனவும் ஞேயமெனவும் பகுக்கப்பட்டு முன்னர்க் கூறப்படுஞ் சாதகங்களி னின்றறியவும்படும் அவிச்சை நீங்கிய வழி அப்பகுப்பின்மையாற் சத்தென்றுதல் அசத்தென்றுதல் ஒருவாற்றுனும் ஞேயமாமாறின்றிக் கேவல ஞானமாத்திரையேயாய் நிற்பதொன் ருகலான் அது கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென் பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள் எண்ணிய சத்து அன்று அசத்து அன்று ஆம் என்றுல் உளது என்றல் என்

---

* *இனிப்பிரகாசத்தினுக்கு......பிரகாசமின்மையானும் இவ் விரண்டு......உணரற்பாற்று* = (வா - 30).

கண்ணி எ - து பரமார்த்தமாகிய பரப்பிரமப் பொருள் விகாரத்திற் கருதப்பட்ட சத்துமன்று அசத்துமன்றெனின் அங்ஙனமொரு பொருளுண்டென்றல் யாது பிரமாணங் கருதியோ அதனைக் கூறுவாயாக. பிராமண முண்டெனின் அதற்கு அது பிரமேயமெனப்பட்டு ஞேயமாவான் செல்லுமென்றஞ்சிப் பிரமாணமில்லையென்பையாயின் ;—மெய்கண்டான் எண்ணி அறிய இரண்டு அசத்து ஆம் எ - து சத்தினியல்பை யுணர்ந்தோன் ஆராய்ந்தறியிற் காட்சி முதலிய பிரமாணங்கட்கு விடயமாவதூஉம் ஒருவாற்றானும் பிரமாணமல்லாத சூனியமுமாகிய இரண்டும் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தேயாம் ; ஆதல் சத்து ஆம் அறிவு அறியா மெய் சிவன்தான் ஆம் எ - து ஆதலாற் சாந்தோக்கிய முதலியவற்றுட் சத்தென்றோதப்படுஞ் சுட்டறிவினால் அறியப்படாத மெய்ப்பொருள் சைவ உபநிடதங்களினுஞ் சைவாகமங்களினும் அந்நியமின்றி நின்றுணரும் அநுபவமாத்திரையிற் கோசரிப்பதென் றோதப்படுஞ் சிவனருளாவதன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்று எ - று.

அறியவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் மழைபெய்யக் குளநிறையும் என்புழிப் போலச் செயினென்னு மெச்சப்பொருட்டாய் நின்றது. முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

அசத்தாமென மாறுக. சத்தாகிய மெய்யெனவிையையும். * "அடியளந்தான்றாயது" என்றாற்போல அறிவறியாமெய்யென்றது வாளாபெயராய் நின்றது. சிவன்றனெனச் சிவசத்தியின்மேல் வைத்து உயர்த்துக் கூறியது உபசார வழக்கு : † "இறைவனார் கமலபாதம்" என்பதுமது.

இதனாற் போந்தபொருள் சத்துமன்றி அசத்துமன்றி ஒரு பொருளுண்டெனின் அதற்குப் பிரமாணமென்னை ? பிரமாணாதீதமாகிய சூனியமெனிற் சூனியமும் அழிபொருளுமாகிய இரண்டும் அசத்தேயென்பது மேற்காட்டினமையாற் பிரமப்பொருள் அசத்தெனப்பட்டுச் சத்தென்னுஞ் சுருதிகளோடு முரணுமாகலின் அவற்றுட் சத்தென்றோதப்படும் பரப்பிரமப் பொருளாவது

* திருக்குறள் சுகO.

† சிவஞானசித்தி, சுபக்கம், அவையடக்கம்.

உண்மை ஞானத்திற் கோசரிப்பதென யாங்கூறுஞ் சிவமேயன்றி நீ கூறுஞ் சூனியமன்றென மாயாவாதியை மறுத்துக் கோசரமென் றதனை வலியுறுத்திய வாறுமெனக.

எண்ணியறிய இரண்டாமசத் தென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் வருகின்ற வெண்பாவிற் கூறும் பொருள்படக் கூறியது கூறலாதன் மேலும் ஓரியையின்றியுரைப்ப.

உதாரணம் :—

உணர்ப அசத்தாதல் ஒன்றுணரா தொன்றை
உணருநீ தானுணரா யாயின்—உணரும்உனின்
தானிரண்டாம் மெய்கண்டான் தன்னால் உணர்தலால்
தானிரண்டாய்க் காணன் தமி. ௩௬

எ - து உ - ம் எ - னின் பிரகாசித்த பொருளையும் வேறு ஞாற்றான் அறிதுமென வேட்கை சென்றுழி அவ்வாற்றாற் புதுவ தாய்ப் பிரகாசிக்க வேண்டுதலிற் பிரகாசத்தினுக்குப் பிரகாசிக்க வேண்டுவதில்லையென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாமையின் வாக்கு மனதீதமென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி அதனை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உணர்ப அசத்து எ - து நின்னா லறிவனவாய கருவிகளெல்லாம் மேற்கூறியவாற்றான் அசத்தாம், அசத்தெனவே அசித்தாதலும் பெறப்படும் ;—ஆதல் ஒன்று ஒன்றை உணராது எ - து ஆகலான் அவற்றுள் ஒரு கருவியும் ஒன்றாகிய முதற்பொருளை அறியமாட்டாது;—உணரும் நீ தான் உணராய் எ - து அவற்றானறிந்து வருகின்ற நீதானும் அதனையறியமாட் டாய் ;—ஆயின் எ - து நீயேயாய்ந்தறிவாயாயின் ;—உணரும் உனின் தான் இரண்டு ஆம் எ - து அவ்வாறுணரப்படும் பொருள்கள் போல் உணர்கின்ற நின்னின் வேறாம் ;—மெய்கண்டான்றன்னால் உணர்தலால் தான் இரண்டாய்க் காணன் தமி எ - து உயிர்க்கு அறிவு விளங்கு முண்மையை அறிந்தோன் தன்னறிவு அச்சிவனரு ளினடங்கி அதுவாய் நின்று அதனானே அதனை யறியுமாகலான் ஏனைப்பொருள்களை யறியுமாறுபோல வேறாய் நின்றறிவானல்லன் அத்தனி முதற்பொருளை எ - று.

இதனாற் போந்தது சத்தாகிய சிவம் பாசஞானத்தானாதல் பசு ஞானத்தானாதல் அறியப்படாது ; அறியப்படிற் குடமுதலாயின போல உயிரின்வேறாய் அவிச்சையான் வருஞ் சுகதுக்கங்களைப் பயப் பதன்றி அவிச்சையினீங்கிய நிரதிசய வின்பத்தினைப் பயவாதாக லான் அவ்வுண்மையுணர்ந்தோன் ஏனையபோல அசத்தாதலின்றித் தனியாய் நின்ற அம்முதற்பொருளை அதனொடொற்றித்து நின்றே காண்பனென நையாயிகர் முதலியோரை மறுத்து வாக்குமனாதீத மாய் நின்றே கோசரமாமென வலியுறுத்தியவாறுமென்க.

உணர்பவென்பது அகரவீற் றஃறிணைப் பன்மைப் பெயர்ச் சொல். ஒன்றுமென்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. உனி னென்னும் இன்னுருபு நீக்கப்பொருட்கண் வந்தது. ஒற்றிரட் டாமை புறனடையாற் கொள்க. தான் அசை.

உதாரணம் :—

பாவகமேற் றான்அசத்தாம் பாவனா தீதமேனிற்
பாவகமாம் அன்றேன்னிற் பாழதுவாம்—பாவகத்தைப்
பாவித்தல் தானேன்னிற் பாவகமாந் தன்னருளாற்
பாவிப் பதுபரமில் பாழ். ௩௭

எ - து உ - ம் எ - னின், தானே கோசரமானலன்றித் தன்னா லறிதல் கூடாமையிற் றன்னாலே தனையுணருமென்பது தன்னைப் பற்றுதலென்னும் வழுவாமாகலின் அவ்வாறன்றி வாக்கு மனாதீ தப்பொருள் யோகநூலிற்கூறுந் தியானபாவனைகளிற் கோசரமா மென்றலே அமைவுடைத்தென யோகமதம்பற்றிக் கூறுவாரை நோக்கித் தன்னாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ - ள். பாவகமேல் தான் அசத்து ஆம் எ - து நீ கூறும் பாவனை ஏனைப்பாவகங்கள்போல மனமுதலியவற்றோடு கூடி நின்று பாவிக்கும் பாவகமெனின் அறிவினாலறியப் பட்ட சுட்டாகலான் அப்பொருள் அசத்தாம் ;—பாவனாதீதம் எனின் பாவகம் ஆம் எ - து கருவிகளை நீங்கிநின்று பாவிப்பதாகலின் அப்பாவனையைக் கடந்த தெனிற் கருவிகள் நீங்கியவழி ஒன்றுமறியுமாறின்றிக் கேவலமாமாக

லான் அது பாவகமாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை ;— அன்று என்னின் பாழது ஆம் எ - து இவ்விருதிறனுமன்றி அநிருவசனமாகப் பாவிக்கப் படுவதெனின் அது சூனியப் பொருளாம் ;—பாவகத்தைப் பாவித்தல் தான் என்னின் பாவகம் ஆம் எ - து அவ்வாறன்றிப் பாவனைக் கெய்தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவகஞ்செய்தலெனின் அது போலிப்பாவனையாதலாற் பாவனாதீதம்போலப் பாவனை மாத்திரையேயன்றிப் பயன்படுமாறில்லை, அற்றேல் ஒருவாற்றானும் பாவனைக் கெய்தாத பொருள் பாழாமெனின் ;—தன் அருளால் பாவிப்பது பரம் எ - து அப்பாவகங்களை யொழித்துத் தனது திருவருளாற் பாவிக்கப் படுவதாம் பரம்பொருள் ;—பாழ் இல் எ - து ஆகலான் நீ கூறும் பாவனைக் கெய்தாமைபற்றிப் பாழாதலில்லை எ - று.

தான் அசை. பாவகத்தைப் பாவித்தலென்பது *"கறைமிடறணியலு மணிந்தன்று" என்றதுபோலக்கொள்க. மேலைவெண்பாவில் தன்னென்றது தனது சத்தியேயாகலால் தன்னைப் பற்றுதலென்னுங் குற்றமாதல் யாண்டையதெனவிடுப்பார் தன்னருளாற் பாவிப்பதென்றார். தன்னருளை யறியுமாறும் அதனாற்பாவிக்குமாறும் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துட்கூறப்படும். யோகநூலார்கூறும் பாவனையாவது இந்நான்கனுள் ஒன்றாகற்பாலதன்றி வேறின்மையின் நான்கினையுங் கூறி மறுத்தார்.

உதாரணம் :—

அறிய இரண்டல்லன் ஆங்கறிவு தன்னால்
அறியப் படான்அறிவி னுள்ளான்—அறிவுக்குக்
காட்டாகி நின்றானைக் கண்ணறியா மெய்யென்னக்
காட்டா தறிவறிந்து கண்டு. ௩அ

எ - து உ - ம் எ - னின், மேற்கூறிப் போந்த பாவனைகட் கெய்தாத பொருளைத் தன்னருளாற் பாவித்தல்வேண்டாம் உயிர் பசுத்துவ நீங்கிய காலத்துச் சிவனைப்போல முற்றுமுணர்தன் முதலிய எண்குணங்களுமுடைய தென்று ஆகமங்களுட் கூறுதலின்

* புறநானூறு கடவுள் வாழ்த்து.

ஆண்டான்மஞானஞ் சிவஞானத்தோடொப்பதன்றிப் பசுஞானமெ னப்படாமையான் அவ்வறிவான் அறியப்படுங் கோசரப்பொரு ளென்றலே 'அமைவுடைத்தென்னுஞ் சிவசமவாதிகளை நோக்கித் தன்னருளாலன்றிக் கோசரமாகாமையை வலியுறுத்துதனுதலிற்று: இ - ள். அறிய இரண்டு அல்லன் எ - து சிவாகமங்களின் அத்துவிதங் கூறுதலின் உயிர் தன்னறிவானறிதற்குத் தன்னின் வேறல்லனுகலானும் ;—அறிவின் உள்ளான் ஆங்கு அறிவு தன்னல் அறியப்படான் எ - து சமமாதலின்றித் தூலசூக்கும முறையாற் றன்னறிவுக்குள்ளுமாய் நிற்றலின் அவ்விடத்துத் தன்னறிவினல் அறிய வாரானுகலானும் ;—அறிவுக்குக் காட்டுஆகி நின்றனை எ - து தன்னறிவுக்கு வியஞ்சகமாய் நின்றறிவிக்கும் உயிர்க்குயிராய முதல் வனை ;—அறிவு கண்டு அறிந்து காட்டாது எ - து ஆன்மஞான மானது தான்கண்டறிந்து தன் குணியாகிய உயிர்க்குக் கோசரமா மாறு காட்டமாட்டாது ;—மெய் அறியாக் கண் என்ன எ - து தன்னின் வேறின்றித் தனக்குண்ணிற்றலிற் றன்னுற்காணப்படாது தனக்குக் காட்டாகிநின்ற உயிரை யறியமாட்டாத கண்ணொளி போல் எ - று.

காட்டு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அறிவுக்குக் காட்டாகி நின்றுனென்னும் பெயரடையானும் ஒரேதுக்கூறியவாறு. கண்டறி தல் * " குழிந்தாழ்ந்தகண் " என்றாற்போல ஒரு பொருட்பன் மொழியாய்ச் சிறப்பின்கண் வந்தது. மெய்யறியாக் கண்ணென்ன வென இயைத்துரைக்க. கண்முதலியவற்றை நோக்கி உயிர் சத்துச் சித்தாமென்றவதனை மெய்யென்றார். கண் ஆகுபெயர். கண்ண றியாமெய்யென்ன என்பதற்குக் கண்ணையறியாத உடம்புபோ லென்றுரைப்பாருமுளர். உடம்பிற்கு அறியுந் தன்மையின்மையா னும், உடம்பிற்குக் கண் காட்டாதலு மின்மையானும் அஃதீண்டு உவமையாதற்கேலாமையின் அது போலியுரை யென்றொழிக.

உதாரணம் :—

அதுவேன்னும் ஒன்றன் றதுவன்றி வேறே
அதுவேன் றறியறிவு முண்டே—அதுவேன்

* நாலடியார், தூய்தன்மை, கூ.

றறிய இரண்டல்லன் அங்கறிவுள் நிற்றல்
அறியுமறி வேசிவமு மாம். ௩௯

எ - து உ - ம் எ - னின், அத்தன்மையனாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்ட உயிர் அம்முதல்வனோடு ஒன்றாய்ப் போவதேயாகலின் ஆண்டிங்ஙனமறிவதூஉம் அறியப்படுவதூஉமாதல் யாங்ஙனமென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவர் சுத்த சைவரை நோக்கி ஒன்றாய வழியும் அறிவதும் அறியப்படுவது முண்டென்பதுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அது என்னும் ஒன்று அன்று எ - து சத்தாகிய சிவம் ஞேயப்பொருளாய் விசிட்டமாய் நிற்பதென்று உம்க்குமொக்குமாகலான் அச்சிவம் இன்னதென்றறிய வாராது அநிருவசனமாய் நிற்பதொரு நிருவிசேடப் பொருளெனக்கொண்ட மாயாவாதத்தைப்போல அதுவென்று அநிருவசனமாய்க் கூறப்படுவதொரு சூனியமன்று ஆகலான் ;—அது அன்றி வேறே அது என்று அறி அறிவும் ஆங்கு உண்டே எ - து அந்த ஞேயமாத்திரையேயன்றி அதனின் வேறாக வாக்கு மனாதீதமாய் நிற்பதொரு பொருளென்றறிகின்ற ஞாதாவும் ஆண்டுள்ளதேயாம், அற்றேல், ஒன்றாதல் பெறப்படாதாலெனின்;—அது என்று அறிய இரண்டு அல்லன் அறிவுள் நிற்றல் அறியும் அறிவே சிவமும் ஆம் எ - து உலகத்துப் பொருள்போல் அதுவென்று சுட்டி யறியுமாறு முதல்வன் தன்னின் வேறல்லனாய் அப்பணைந்த உப்புப்போலத் தன்னறிவின்கண் விரவி வேற்றுமை தோற்றாது நிற்றலான் அறிவிறந்தறிகின்ற அவ்வுயிர் சிவமேயாம் எ - று.

உம்மை சிவமாயுஞ் சிவமாகாமை விளக்கிநின்றது. அதுவென்னுமொன்றன்றாகலானென ஏதுப்பொருள்படக் கொண்டுரைக்க. அறிவுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. அல்லனென்பது முற்றெச்சம். வேறுமுடிபு கோடலிற் பால்வழுவாகாமையுணர்க. உண்டேயென்னும் ஏகாரம் தேற்றம்; ஏனையிரண்டும் அசைநிலை. நிற்றல் நிற்றலானென்றவாறு.

இவ்வெண்பாக்களாற்றும் முறையே வாக்குமனாதீதமென்றல் பொருந்தும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தாதென்னும் மாயாவாதி

களையும், கோசரமாமென்றல் பொருந்தும் வாக்கு மனோதீதமென்றல் பொருந்தாதென்னும் நையாயிகர் முதலியோரையும், பாவனைக்குக் கோசரமாமென்னும் பாதஞ்சலரையும், ஆன்ம ஞானத்திற்கே கோசரமாமென்னுஞ் சமவாத சைவரையும், முத்தியிற் சிவமேயன்றி உயிரென வேறின்மையின் உயிர்க்குக் கோசரமாமாறியாண்டைய தென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவர் முதலியோரையும் மறுத்து, வாக்கு மனோதீதகோசரமாய் நிற்குமியல்பு வலியுறுத்தி ஒருபொருண்மேல் வந்தவாறு காண்க.

இவ்வாறு நாலாஞ்சூத்திரமுதலிய மூன்றினும் மேற்பிரமாணத் தாற் கூறிப்போந்த பசுபாசபதிகட்கு இலக்கணங்கூறு முகத்தான் முறையே கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென்னும் மூன்றவத்தையுங் காட் டப்பட்டன. இம்மூன்றனுட் கேவலம் மருட்கேவலமும், சகல கேவலமும், பிரளயகேவலமும், விஞ்ஞானகேவலமும், அருட் கேவலமுமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள், மருட்கேவலமாவது அநாதிகேவலம். சகலகேவலமாவது சங்கரித்த பின்னர்ப் புனருற் பவத்திற் கேதுவாய்ப்படுங் கேவலம்; ஆண்டுச் சூக்கும ஐந்தொழி லுண்டென மிருகேந்திரத்துட் கூறுதலின் அநாதிகேவலத்தோடு இதனிடை வேற்றுமையாமாறு கண்டுகொள்க. பிரளயகேவல மாவது மாயையோடு இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். விஞ் ஞான கேவலமாவது மாயை கன்மங்களென்னும் இரண்டனோடும் இயைபின்றி ஆண்டுப்படுங் கேவலம். அருட்கேவலமாவது தத்துவ சுத்திப்பின்னர்ப்படுங் கேவலம். அது துகளறுபோதத்திற் * காண்க. இனிச் சகலமுஞ் சகலத்திற் கேவலம், சகலத்திற் சகலம், சகலத்திற் சுத்தமென மூவகைப்பட்டு ஒரோவொன்று ஐந்துவகைப்படும். அவற் றுட் சகலத்திற்கேவலமைந்தும் † "ஒன்றணையாமூலத்து" என்றத னுட் காண்க. சகலத்திற் சகலமைந்தும் ‡ "இலாடத்தே சாக் கிரத்தை" என்றதனுட் காண்க. சகலத்திற் சுத்தமைந்தும் § "யோகிற் றருவதோர் சமாதி" என வழிநூலாசிரியர் தொகுத்

* துகளறுபோதம், 25.

† உதாரண வெண்பா 28. ‡ உதாரண வெண்பா 29.

§ சிவஞானசித்தி, 4-36.

தோதியது சித்தாந்தசாராவலி யோகபாதத்தின் வகுத்துக் கூறுத லான் ஆண்டுக் காண்க. இனிச் சுத்தமுஞ் சீவன்முத்தி அதிகார முத்தி போகமுத்தி இலயமுத்தி பரமுத்தியென் றைவகைப்பட்டுச் சாக்கிர முதலிய பெயர் பெறும்; அவற்றை முன்னர் வகுத்தோதுப.

சிறப்பியல்பு

சாதனவியல்

ஏழாஞ் சூத்திரம்

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்
சத்தே யறியா தசத்தில் தறியா
திருதிறன் அறிவுள திரண்டலா ஆன்மா.

எ-து சூ-ம் எ-னின், மேலதற்கோர் புறனடை யுணர்த் துதனுதலிற்று. (வா - 31)

எ-து க-ரை எ-னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுத லிற்று. இ-ள். நூலாருந்தநி நியாயம்பற்றி மேலையாறு சூத்திரங் களினுஞ் சிவாகமங்களிற் கூறப்படும் முப்பொருள்களது பொது வியல்பு பிரமாண முகத்தானும் இலக்கண முகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்திய ஆசிரியர், அம் முப்பொருள்களது சிறப்பியல் பெனப்படும் உண்மை, சாதன முகத்தானும் பயன் முகத்தானும் ஆராய்ச்சி செய்துணர்த்துவான் புகுந்து முதற்கண் மூன்று சூத்தி ரங்களான் அவற்றையறிந்து அதனுடைய பயன் பெறுதற்கேதுவாகிய சாதனங் கூறத் தொடங்கினர். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் உணருரு வசத்தெனவும் இருதிறனல்லது சிவசத்தெனவும் மேலைச்சூத்திரத் தான் வரைசெய்துணர்த்தியவழி அங்ஙனமறியும் பொருள் அவ் விரண்டனுள் ஒன்றோ வேறோவென்னும் ஐயப்பாட்டின்கண் அவ் விரண்டினுள் ஒன்றாகற்பாலதென்பார் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை

யாசங்கித்துச் சூத்திரத்துக்குப் புறனடைகவெடுத்து ஓரொழிபாகிய சதசத்தினியல்பு வரைசெய்துணர்த்து முகத்தானே சாதித்துப் பயன்பெறுதற்குரிய அதிகாரியினியல்பாவது இதுவென்ப துணர்த்துத லுதலிற்று எ - று.

அதிகாரமும் ஒத்தும் வேறுயவழியும் இயைபுணர்ந்து கோடற் பொருட்டுக் கருத்துரை அவ்வாறு செய்தாரென்பது. இப் புறனடையை வடநூலார் வாக்கியசேடமென்ப.

இதனுட் கூறப்படு மூன்றதிகரணமும் மூன்று புறனடை போலுமென மலையாமைப்பொருட்டு ஓர் புறனடை யென்றார். முன்னையவிரண்டும் இறுதி யதிகரணத்தைச் சாதித்தற் கேதுவாய் ஒரு பொருண்மேல் வந்தனவேயாம் என்பது கருத்து.

ஒன்றனை யறிந்தவழி அதனுனுய பயன்பெறுதற்குரிய முயற்சி செய்யலுறுவார்க்கு அதனைச் சாதிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்பதூஉம், சாதித்ததனால் வரும் பயன் இதுவென்பதூஉம், அதனைப் பயப்பித்தற்குரிய சாதனமாவது இதுவென்பதூஉம், அது வருவாயும் உணர்ந்தாலன்றி அதன்கண் மனவெழுச்சி செல்லாமையின் ஈண்டோதப்படுஞ் சாதனஞ்செய்து பயன்பெறுதற் குரிமையுடைய அதிகாரியின் இயல்புணர்த்துவதாய இச்சூத்திரம் முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இதன் பிண்டப்பொழிப்பு :—மேலைச் சூத்திரத்துட் கூறிப் போந்த இரண்டனுள், வாக்குமனாதீதமாகிய சிவசத்தின் சந்நிதியின் உணருருவாகிய அசத்தெல்லாம் பாழாகலிற் சத்தாகிய சிவம் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறிதல் செய்யாது; அசத்தாகிய பிரபஞ்சம் அறிவில்லாத சடமாகலிற் சத்தாகிய சிவத்தை அறிதல் செய்யாது ; ஆகலாற் பாரிசேடவளவையான் இருதிறனறிவுளதொன்றுண்டென்பது பெறப்படுதலின் அதுவே சத்தாதற்றன்மையும் அசத்தாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டுமின்றிச் சதசத்தாயுள்ள உயிராம் எ - று.

இரண்டனுள் ஒன்றனைப் பிரிக்கின்றமையிற் சத்தேயென்னு மேகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. அசத்திலதாகலினென்றுரைக்க.

அசத்துச் சத்தையறியாமைக்கும் சத்தெதிர் சூனியமாதலே ஏதுவாதலமையுமாயினும், அசத்தெனப்பட்ட கருவிகண் முத்தி

நிலையிற் சிவகரணமாய் ஆன்மசந்நிதியையொட்டி முதல்வன்சந்நிதியி னிற்கப்பெறுமென்பாரை நோக்கி வேறுமோரேதுக் கூறினர். இக்கருத்தே பற்றி * "சத்தின்மு னிலாமையானுந் தனைக்கொ டொன்றுணர்தலானும்" என இரண்டேதுவும் உடன் கூறினர் வழி நூலாசிரியரும்.

ஏற்புழிக்கோடலான் அறிதலென்றது ஈண்டனுபவ அறிவின் மேற்று. † "இனைத்தெனவறிந்த" பொருட்கு விளைப்படுதொகுதிக் கண் வேண்டப்படு முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது.

இதனுள் யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதிராகலிற் சத்தேயறியா தென்றது ஓரதிகரணம்; அசத்திலதறியாதென்றது ஓரதிகரணம்; இருதிறனறிவுள திரண்டலாவான்மாவென்பது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திர மென்றுணர்க.

22. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியா தென்றது. (வா - 32-அ)

எ-து மே-ள் எ-னின் "தந்திடுஞ் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே" [1] எ-ம், "கூடுமொளி வளர்குடிலை மாயைமேவி" [2] எ-ம், "தாரகமா மத்தன்றுணிற்றல்" [3] எ-ம், "விமலனுக்கோர் சத்தியாய்" [4] எனவும், "உலகமேயுருவமாக" [5] எ-ம், "அத்துவா மூர்த்தியாகி," [6] எ-ம், "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி - நின்ற வாறே," [7] எ-ம், கூறப்படுமியல்புடைய பிரபஞ்சத்தைச் சத் தெதிர் சூனியமென்றல் அவசித்தாந்தமாய் முடியும் போலுமெனவும், "மண்டிய வுணர்வுயிர்க்காய் மன்னிநின்றறியும்" [8] எனவுங் கூறுஞ் சிவாத்துவிதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்

* சிவஞானசித்தி, 7. 1. † தொல் - சொல் - கிளவி. 33.
[1] சிவஞானசித்தி, 1-19. [5] சிவஞானசித்தி, 5-7.
[2] சிவப்பிரகாசம், பொது 2. [6] ,, 1-56.
[3] இந்நூல் உதாரண வெண்பா ௩. [7] அப்பர் தேவாரம், 6-94-1.
[4] சிவஞானசித்தி, 2-53. [8] சிவப்பிரகாசம், உண்மை, கடு.

திரத்தின் முதற்கூற்றிற் போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள். சுட்டுணர்வின்றி நின்றறியுஞ் சிவசத்தின் முன்னர்ச் சுட்டியறியப்படும் அசத்தாய பிரபஞ்சம் விளங்கித் தோன்றாது எ-று.

ஈண்டுச் சூனியமென்றது விளங்காமைப் பொருட்டென்பார் பிரகாசியாதென்றார். இக்கருத்தே பற்றி "முனைத்திடாத சத்துச் சத்தின் முன்"[1] என்றார் வழிநூலாசிரியரும். முனைத்திடாமை யாவது இது குடம் இஃதாடையென நம்மனோராற் சுட்டியறிப்படு மாறுபோல முதல்வனால் சுட்டியறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை யாம். ஆகவே ஈண்டுச் சத்தெதிர் யாவையுஞ் சூனியமென்றது கொண்டு அவசித்தார்த்தமாதல் யாண்டையது தென மறுத்துச் சத் தறியாதென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு காண்க.

ஏது: மெய்யினிடத்துப் போய் அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான். [வா - 32-b)

எ-து ஏ-து எ-னின், முற்றுணர்வுடைய சிவத்துக்கு அசத்தை விடயிப்பதாய சுட்டுணர்வும் உண்டென்றாற்படும் இழுக் கென்னை யென்பாரை* நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ-ள். தன்னியல்பாகிய இயற்கையுணர்வின் முன்னர்ப் பொது வியல்பாகிய செயற்கைச் சுட்டுணர்வு பிரகாசித்து நில்லாமை யான் ஈண்டுச் சத்தினிடத்து அசத்துப் பிரகாசியாதென மேற் கொண்டது எ-று.

பிரகாசித்து நிற்றலின்மையாவது இயற்கையுணர்வோடொப்ப ஒருங்குநில்லாமை. எக்காலத்தும் நிலைபெறுவதாய தன்னியல்பே மெய்யெனவும் இடையே தோன்றிமறைவதாய பொதுவியல்பே பொய்யெனவுங் கூறப்படுவனவாகலான் அவை ஈண்டைக்கேற்பு டைய அறிவின்மேனின்றன. இஃதறியாதா ருரைப்பனவெல்லாம் மேற்கோளைச் சாதித்தற்குரிய ஏதுவாதல் செல்லாது கூறியது கூறலாய் முடியுமென்றொழிக.

---

[1]சிவஞானசித்தி, 7-1.

* சிவாத்துவித சைவரை.

உதாரணம் :—

அன்னியமி லாமை அரற்கோன் றுணர்வின்றும்
அன்னியமி லானசத்தைக் காண்குவனேல்—அன்னியமாக்
காணு னவன்முன் கதிர்முன் னிருள்போல
மாணு அசத்தின்மை மற்று. ௬0

எ - து உ - ம் எ - னின் சுட்டுணர்வின்மையான் முதல்வன் அசத்தையறியானெனின் முற்றுணர்வுடைமைக் கிழுக்காமென் பாரை* நோக்கி இழுக்கின்மைகூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அன்னியம் இலாமை அரற்கு உணர்வு ஒன்று இன்று ஆம் எ - து தன்னுள் வியாப்பியமான பசு பாசங்களோடு வேற்றுமை யின்றி உடனாய்நிற்றலையுடைய முதல்வனுக்குச் சுட்டியறியக் கிடப்பதொன்றில்லை ஆகலான்;—அன்னியம் இலான் அசத்தைக் காண்குவனேல் அன்னியமாக் காணன் எ - து அத்தன்மையனாகிய முதல்வன் அசத்தை யறியலுறுவனாயின் அறிந்தாங்கறிவனன்றி நம்மனோர்போல வேறாகச் சுட்டியறிவானல்லன்;—கதிர்முன் இருள் போல் அவன் முன் மாணுஅசத்து இன்மைமற்று எ - து ஞாயிற்றின் முன் இருட்டுப்போல அம்முதல்வனெதிர் நன்மையில்லாத பிரபஞ்சம் விளங்கி நில்லாதாகலான் எ - று.

எனவே, அசத்தை விடயிப்பதாகிய ஏகதேசவுணர்வு முற்றுணர்வைத் தடுப்பதாகலான் அஃதில்லாமை முற்றுணர்விற்கு மேம்பாடாவதன்றி இழுக்காகாதென ஐயமகற்றி ஏதுவை வலியுறுத்தவாறு காண்க. மாணுமை வியாபகவுணர்விற்கு விடயமாகாமை. இன்மை ஈண்டு விளங்காமை குறித்து நின்றது. மற்று அசை. மற்றுக் காண்குவனேலென மேலேகூட்டி வினைமாற்றின்கண் வந்ததெனினுமமையும். உணர்வுங் கதிரும் ஆகுபெயர். கதிர் முன்னிருள் ஈண்டு முனையாமை மாத்திரைக்கு ஒருபுடை யுவமையாயிற்றென்பது வழிநூலாசிரியர் † "முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருளிரவி முன்போல்" என்றவாற்றானறிக.

* சிவாத்துவிதசைவரை.

† சிவஞானசித்தி, 7 - 1.

23. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி அசத்தினுக்கு உணர்வின்றென்றது. (வா - 33-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், சத்து அசத்தை யறியாதாயினும் அசத்தெனப்பட்ட தனுகரண புவனபோகங்களுள் ஒன்றாய கரணம் விளக்குப்போல் விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியிற் பெத்தநிலைக் கண் அசத்தாய விடயங்களை யறிந்தாற்போல முத்திநிலையிற் சிவகரணமாய் நின்று சிவத்தையறியுமென்றலும் கண்ணாடியினிழல்போல ஆன்மசந்நிதியின் அதன்கணறிவுண்டாமென்றலும் அமைவுடைத்துப்போலுமெனச் சிவசங்கிராந்தவாதி மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றிற்போந்த ஏதுவைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[*சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி அசத்தினுக்கு - தத்துவப் பிரபஞ்சத்திற்கு; உணர்வு - அறிவானது; இன்று என்றது - இல்லை என்றவாறு.*]

சூத்திரத்தின் இலதென்றது அறிவிலதென்னும் பொருட்டென்பார் உணர்வின்றென வுரைத்தார். ஈண்டு அசத்தென்றது தத்துவப் பிரபஞ்சத்தை; ஏனைப்பிரபஞ்சத்திற்கு அறிவின்மை சாதிக்கவேண்டாமையின்.

ஏது: அதுதானிரூபிக்கில் இன்றாகலான். (வா - 33-b)

எ - து ஏது எ - னின், பதிஞான பசுஞானங்களோடொப்பப் பாசஞான மொன்றென வைத்தெண்ணப்படு முரிமையுடையவதனை அறிவுடைத்தன்றென்றல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வறிவாவது தூலமாய் நோக்கும் வழி அவ்வசத்துக்கு உள்ளதுபோலத் தோன்றினும் ஐயந்திரிபின்றி மாசறுகாட்சியான் ஆராயும் வழி அதன்கண் இல்லாதாகலான் இனி அசத்தினுக் குணர்வின்றென மேற்கொண்டது எ - று.

எனவே, பாசம் வாயிலாக உயிரின்கணிகழு ஞானமே பாசஞானமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமதனைப் பாசத்திற்குளதாகிய ஞானமெனக் காண்டல் நிரூபியாதவழிப் படும் மடமையே பிறிதில்லையென்றவாறாயிற்று.

உதாரணம் :—

பேய்த்தேர்நீ ரேன்றுவரும் பேதைக்கு மற்றணைந்த
பேய்த்தே ரசத்தாகும் பெற்றிமையின்—வாய்த்ததனைக்
கண்டுணர்வா ரில்வழியிற் காணு மசத்தின்மை
கண்டுணர்வா ரில்லதேனக் காண். சக

எ - து உ - ம் எ - னின், அதனை உவமைமுகத்தான் வலி யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பேய்த்தேர் நீர் என்று வரும் பேதைக்கு மற்று அணைந்த பேய்த்தேர் அசத்து ஆகும் பெற்றிமை யின் எ - து பாலைநிலத்தின்கட் காணப்படுவதாய பேய்த்தேரை நீரென்று கருதி அதனையுண்ண வருகின்ற நீர்வேட்கையுடைய மடவோனுக்கு அதனை யடுத்தவழித் தன்னலணையப்பட்ட அப் பேய்த்தேர் நீர்தலின்றிப் பொய்யாந் தன்மைபோல ;—வாய்த்து எ - து குரவன் அறிவுறுக்கும் உபதேசமொழி கிடைத்து ;— அதனைக் கண்டு உணர்வார் இல்வழியின் அசத்து இன்மை காணும் எ - து அவ்வசத்தி னியல்பை ஆராய்ந்தறிவாரின்றி அறியமாட்டா தார் உள்வழி அவர்க்கு அதன்கணறிவுள்ளதாய் மதிக்கப்படுஞ் சத் தாந்தன்மையே காணப்படும் ;—கண்டு உணர்வார் இல்லது எனக் காண் எ - து அவ்வுபதேசமொழி கிடைத்து அதனியல்பை யாராய்ந் தறிய வல்லார்க்கு அவ்வசத்து அறிவில்லதேயாமென்று அறிவா யாக எ - று.

மற்று வினைமாற்று. மை பகுதிப்பொருள் விகுதி. இன் உவம வுருபு. வாய்த்தென்பது வாய்ப்பவென்பதன்றிரிவு. வாய்த்தல் நேர்படுதல். ஆண்டைக்கேற்புடைய வினைமுதல் அவாய் நிலையான் வந்தது. அசத்தின்மையாவது சத்தாந்தன்மை. நான்கனுருபு விகா ரத்தாற்றொக்கது. அறிவென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

24. மூன்றுமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மா வென்றது. (வா - 34-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், சிவசத்தின்றன்மையே உயிர்க்குத் தன்மையாவதன்றி வேறில்லையாகலிற் சத்தே அசத்தை அறியு

மென்னுஞ் சிவாத்துவித சைவரையும் உயிர்க்குத் தன்மை யென்ப தொன்றின்மையின் அசத்தே சத்தை அறியுமென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாத சைவரையும் மறுத்துச் சத்து மசத்துந் தம்முளறியுமாறில்லையென மேற்சாதித்தவழி இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றை யறியும் பொருள் வேறென்னை யென்பாரை நோக்கிப் பாரிசேடவளவையான் அவ்விரண்டின்வேறாய் உயிர்க்குத் தன்மை யுண்டென்பது விளக்கிச் சதசத்தினியல்பை வரை செய்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி இருதிறன் - சத்து அசத்து என்னும் இரண்டின் இயல்பை; அறிவுளது - அறியும் பொருள்; இரண்டு அலா - சத்தும் அசத்தும் அல்லாத; ஆன்மா என்றது - சதசத்தாகிய உயிராம் என்றவாறு.]

ஈண்டு இரண்டலாவான்மா இருதிறனறிவுளதென்றது சத்தெதிர் நில்லாத அசத்துஞ் சத்துந் தம்முள் ஒன்றாய் நின்றறியப் படாமையான் இருதிறனறிவுளது இரண்டலாவான்மாவேயாம், தம்முள் ஒன்றென்று அநுபவிக்கப்படாத ஞாயிற்றையும் விடயத்தையும் அநுபவிக்குங் கண்போலுமென அனுமானங் கூறிக்காண்க. அவை உயிரானும் அறியப்படாதவழிப் பயப்பாடின்றிச் சூனியமாய் முடியுமாகலான் உயிர் அறிதற்றன்மைத்து என்பது தெற்றெனவுணர்க.

பொழிப்புரை :—

இவ்விரண்டனையு மறிவதாய் உபதேசியாய் நின்ற அவ்வறிவு இரண்டன்பாலுமுளதாய் உள்ளவதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது. (வா - 34-b)

எ - து பொ - ரை எ - னின், இருதிறனறிவென்னுந் தொகைச் சொல் விரியுங்காற்படும் பொருள் வேறுபாடு விளக்குமுகத்தான் உயிர்க்குத் தன்னியல்பு வேறுவேறு கூறுஞ் சமயங்களெல்லாம் மறுக்கப்படுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். இவ்விரண்டினையும் அறிவதாய் எ - து மேற்கூறிப் போந்த சத்தையும் அசத்தையும் அறியுந்தன்மைத்தாய் ;—உபதேசியாய் எ - து அறிவிக்க அறியுந்தன்மைத்தாய் ;—அ இரண்டன்பாலும் நின்ற அறிவு உளதாய்

எ - து அவ்விரண்டின்கண்ணும் நிலைபெற்ற அநுபவவறிவுள்ளதாய் ;—உள்ள அதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது எ - து இவ்வாறுள்ள பொருள் யாது அதுவே சத்தும் அசத்துமல்லாத சதசத்தாகிய உயிராமென்றவாறும் ; இருதிறனறிவுள திரண்டலா வான்மாவென மேற்கொண்டது எ - று.

ஆயென்னும் வினையெச்சமூன்றும் உள்ளவென்னும் பெயரெச்சவினைக் குறிப்போடு முடிந்தன. இருதிறனறிவென்னும் தொகைச்சொல் ஈண்டு மூன்று பொருளின் மயங்கிற்றென்னுங் கருத்தான் இவ்வாறு மொழிந்தார். அவற்றுள் இருதிறனையு மறியு மறிவென்னும் இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் பொருள்பற்றி இவ்விரண்டினையு மறிவதாயெனவும், இருதிறனால் விளங்கிய வறிவென்னும் மூன்றும் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி உபதேசியாயெனவும், இருதிறனிலுமுள்ள வறிவென்னும் ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள்பற்றி நின்றவறிவு இரண்டன்பாலு முளதாயெனவும் உரைக்கப்பட்டன.

இவ்விரண்டினையு மறிவதாயுள்ள வதுவென்பதனால் இரண்டும் இவ்வாறாயின் இவற்றை யறியும்பொருள் வேறென்னை யென்னுங் கடாவுக்கு விடைகூறி அவ்விருவர் மதங்களையும் அவற்றோடொரு தன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

உபதேசியாயுள்ள அது வென்றதனால் உயிர் அறிவிக்க வேண்டாது தானே யறியுமியல்பிற்றென்னுஞ் சமவாத சைவர் ஈசுரவவிகாரவாத சைவர் ஐக்கவாத சைவர் மதங்களையும் அவற்றோடொரு தன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இரண்டன்பாலு முளதாயுள்ள அதுவென்பதனால் ஆன்மாவினறிவு சத்தோடு கூடுமாறில்லையென்னும் பாடாணவாத சைவர் பேதவாதசைவர் மதங்களையும் சத்தோடு கூடியவழி ஒன்றாய்ப் போதலேயன்றி அதன்பாலுளதாமாறில்லை யென்னுஞ் சுத்தசைவர் மதத்தையும் அவற்றோ டொருதன்மையவான சமயங்களையும் மறுத்தவாறு.

இவ்விரண்டினையும் அறிவதாயெனவே அவ்வறியுந்தன்மை இவ்விரண்டின் றன்மைபோலன்றி *"இருளொளியலாக் கண்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை. 7.

டன்மை" போல வேருயதோர் தன்மை யென்பதூஉம் உபதேசி யாயெனவே அஃதாகாயத்தின் குணமாய ஓசையினியல்புபோலத் தன்னை விளக்குவதாகிய வியஞ்சகமுள்வழி விளங்குவதோர் தன்மை யென்பதூஉம், இரண்டன்பாலு மூளதாயெனவே அத் தன்மை படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய அழுந்தும் தன்மை யென்பதூஉம் பெறப்பட்டன.

உதாரணம்:—

அருவுருவந் தானறிதல் ஆயிழையாய் ஆன்மா
அருவுருவ மன்றுகு முண்மை—அருவுருவாய்த்
தோன்றியுட னில்லாது தோன்றுது நில்லாது
தோன்றன் மலர்மணம்போற் றேக்கு. சஉ

எ - து உ - ம் எ - னின் அம்மூன்றனுள் முன்னையதனை வலி யுறுத்தி இரண்டலாமையை விளக்குதனுதலிற்று. இ - ள். ஆய் இழை ஆய் ஆன்மா அரு உருவந்தான் அறிதல் அரு உருவம் அன்று ஆகும் எ - து நுணுகிய நூற்களை ஆராய்வதாகிய உயிரே சத்து அசத்தென்னும் இண்டினையும் அறிவதாகலான் அஃதவ்விரண்டு மின்றி அவற்றின்வேறும், அற்றேல் அவ்விரண்டினையும் அறியு முயிர்க்குத் தன்னுண்மையறியப்படுமோ படாதோவெனக் கடாயி ஞர்க்குப் படுமெனிற் றன்னேடுளப்பட மூன்றனையு மறிவதென்ருது அவ்விரண்டனையுமறிவதாயென்றல் பொருந்தாது; படாதெனின் அறியப்படாத பொருள் சூனியமெனப்பட்டு வழுவாமாலெனின்;— உண்மை அரு உருவாய்த்தோன்றி உடன் நில்லாது தோன்றுது நில்லாது மலர் மணம்போல் தொக்குத் தோன்றல் எ - து அவ்வான் மாவினுண்மைத் தன்மை அவ்விரண்டும்போல விளங்கித் தோன்றி அவற்றேடொப்ப நிற்பதுமன்று விளங்காது சூனியமாய் நிற்பது மன்ருய் மலரின்கண் வாசம் அவ்விருவகையுமன்றி அதன்கணடங் கித் தோன்றுமாறுபோலச் சத்திலும்அசத்திலுஞ் சார்ந்ததன்வண்ண மாய் அடங்கித் தோன்றுவதோரியல்பாம். ஆகலான், அஃதவை போலத் தனித்தறியப்படுவ தொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியு முகத்தான் அறியப்படுவதாம் எ - று.

ஆகலான் அஃதவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையு மறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமென்பது குறிப் பெச்சம்.

சுட்டுணர்விற்கு விடயமாகாமைபற்றிச் சத்தை அருவென்றும் அதற்கு விடயமாதல்பற்றி அசத்தை உருவென்றுங் கூறினர். உணருருவசத்தென்புழி உருவென்றதும் அதுநோக்கி. செவ்வெண் டொகை விகாரத்தாற் ரொக்கது. தான் அசை. அறிதலானன் றுருமெனவியையும். இழை நூலாகலான் ஈண்டுச் சாத்திரத்தை யுணர்த்திற்று. ஆய்தல் நுணுகுதல். * "ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ - யாவயி னான்கு முள்ளதனுணுக்கம்" என்றார் தொல்காப்பிய னாரும். ஆயிழையாயெனப் பொருளினுணுக்கம் நூன்மே லேற்றப் பட்டது; இரண்டாவது விரித்துரைக்க.

உயிர்க்கு அறியுந்தன்மை யுண்டாகலானன்றே வேதாகம முதலிய நூல்களுளவாயினவென அதனை வலியுறுத்துவார் ஆயிழை யாயான்மாவெனஅதனையுடம்பொடு புணர்த்தோதினர். இக்கருத்தே பற்றி † "பலகலை யுலகி னிலவுதலானும்" என்றார் புடைநூலாசிரி யரும். இவ்வாறன்றி ஆயிழையாயென மகடூஉ முன்னிலையாக்கு வார்க்கு இவ்வுதாரணம் மேலதனை வலியுறுத்துதற் கெழுந்ததன் றாய்க் கூறியதுகூறலென்னும் வழுவாய் முடியுமென்றொழிக. தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. அருவுருவாயென்புழி ஆக்கச் சொல் உவமைப்பொருள் குறித்து நின்றது; ‡ "ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ" என்றாற்போல. தொக்குத் தோன்றன் மலர்மணம் போலெனக் கூட்டுக.

உதாரணம் :—

மயக்கம துற்று மருந்திற் றெளிந்தும்
பெயர்த்துணர்நீ சத்தாகாய் பேசில்—அசத்துமலை
நீயறிந்து செய்வினைகள் நீயன்றி வேறசத்துத்
தானறிந்து துய்யாமை தான். சஙு

---

* சொல். உரி. ௩உ † சங்கற்பநிராகரணம் நிமித். நிரா-48

‡ திருவாசகம், கோயின் மூத்ததிருப்பதிகம் 7.

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனமறியுமுயிர் சிவசத்தோடொப்பச் சித்தாகுமென்பாரை நோக்கி உபதேசியாயென்றதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். மயக்கமது உற்றும் மருந்தின் தெளிந்தும் எ - து நின்னறிவை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகமில்வழி ஒரு விடயத்தை இன்னதென்றறியமாட்டாது மயக்கத்தையுற்றும் பசிநோய்க்கு அன்னம்போல அம்மயக்க நோய்க்கு மருந்தாய வியஞ்சகமுள்வழி அம்மயக்க நீங்கி அதனையின்னதென்று நிச்சயித்தும் ;—பெயர்த்து உணர் நீ பேசில் சத்து ஆகாய் எ - து இங்ஙனம் மாறி மாறி புணர்ந்து வருகின்ற நீ சொல்லுமிடத்துச் சிவசத்தோடொப்ப அறியுஞ் சத்தியுடையாயல்லை, அற்றேல் அசத்தனுவேன் போலுமெனின் ;—நீ அறிந்து செய்வினைகள் நீ அன்றி வேறு அசத்துத் தான் அறிந்து துய்யாமை தான் அசத்தும் அலை எ - து வியஞ்சகம் உள்வழியும் நீ முன்னறிந்து செய்த வினைகளை இப்பொழுது நீயே யறிந்தநுபவிக்க வல்லையன்றி நின்னின் வேறாய் அசத்தாகிய பாசம் அறிந்தநுபவிக்க மாட்டாமையான் அதனோடொப்ப அசத்தனுவாயுமல்லை ;—வேறு எ - து சத்தகுணமுடைய ஆகாயம்போல வியஞ்சகமுள்வழி அறியுமாற்றலுடைமையும் அஃதில்வழி அவ்வாற்றலின்மையுமாகிய இரண்டுமுடைய நீ அவ்விரண்டற்கும் வேறாய்ச் சிதசித்தாந் தன்மையுடையை எ - று.

மருந்திற்றெளிந்தெனவே மயங்குதல் அஃதில்வழியென்பது பெற்றாம். வியஞ்சகமில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள்வழி நீங்கி நிற்பதூஉமாகிய மயக்கம், உண்டியில்வழித் தலைப்படுவதூஉம் அஃதுள் வழி நீங்கி நிற்பதூஉமாகிய இயல்புடைய பசியோடொத்தலின் அதனைப் பசிநோயாகவும், தீர்த்தலொப்புமைபற்றி வியஞ்சகத்தைப் பசிதீர்க்குமருந்தாகவும் உருவகஞ் செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம். மருந்தெனப் பொதுப்பட உருவகஞ்செய்தாராயினும் மறித்து மறித்து வேண்டப்படுமாறு ஈண்டைக்கேற்புடையது பசிநோய் தீர்க்கு மருந்தேயாகலின் அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. அது பகுதிப் பொருள்விகுதி.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. அசத்துமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. தானென்பது முன்னையது எழுவாயுருபு

படநின்றது. பின்னையது அசைநிலை. துவ்வாமை துய்யாமை என மரீஇயிற்று. சத்தியுடையபொருள் சத்தும், அஃதில்பொருள் அசத்தமாகலின் அவ்வடமொழிகள் ஈண்டம்முக் கெட்டுக் குற்றிய லுகரவீறாய் நின்றன. * "நாகணையான்;" † "பெற்றொன்று யர்த்த பெருமான்;" ‡ "பேது செய்து;" ¶ "வாது செயத் திருவுள்ளமே" என்புழிப்போல.

அசித்துமலையென்பது பாடமாயின், மேற்சத்தாகாயென்றதனை இசையெச்சமாகக் கொண்டு சத்தாந்தன்மையே யுடையாயல்லை; அதன்மேலுஞ் சித்தாமாறியாங்ஙன மென்றுரைத்து இயைத்துக் கொள்க. இவ்வாறன்றி ஈண்டுச் சத்தாகாய் அசத்து மலையென்ப வற்றை மேலருவுருவ மன்றுகுமென்றதன் பொருள்படக் கொண் டுரைப்பாருமுளர். அவர் ஆண்டேயமைந்து கிடந்தபொருளை மறித்துங் கூறவேண்டாமையும் பெயர்த்துணர் நீ யெனவும் அறிந்து துய்யாமை யெனவும் அறிவுடைமை அறிவின்மை பற்றிக் கூறும் பொருள்வையாதல் செல்லாமையும் நோக்கிலர்.

உதாரணம் :—

மெய்ஞ்ஞானந் தன்னில் விளையா தசத்தாதல்
அஞ்ஞான முள்ள மணைதல்காண்—மெய்ஞ்ஞானந்
தானே யுளவன்றே தண்கடல்நீ ருப்புப்போல்
தானே யுளமுளவாத் தான். சசு

எ - து உ - ம் எ-னின், அம்மயக்கம் அவ்வுயிரோடியைபுடைய முதல்வனுக்கு முண்டுபோலுமெனவும் அதுதான் உயிர்க்கு எக் காலத்து வந்ததெனவு நிகழுங்கடாவை விடுக்கு முகத்தான் இரண் டன்பாலு முளதாமாறு வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். அஞ் ஞானம் எ - து மேற்கூறிப்போந்த மயக்கமாவது ;—மெய்ஞ்ஞானந்

* திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம், 1. 80. 9.
† „ „ 3. 54. 11.
‡ சிந்தாமணி, விமலையாரிலம்பகம். ௬௨.
¶ திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், 3. 108. 2-10

தன்னில் அசத்து ஆதல் விளையாது எ - து ஒரு பெற்றித்தாய அறி வெனப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் கதிர்முன்னிருள்போல நிலையுதலில்ல தாகலின் ஆண்டுளதாதலின்றி ;—மெய்ஞ்ஞானந் தானே உள அன்றே எ - து அச்சிவம் என்றுள்ளது அன்றே ;—தான் ஏய் உளம் உளவாத்தான் எ - து தான் பொருந்துதற் குரிமையுடைய உயிர்க ளுள்ளனவாக ;—உள்ளம் அணைதல் எ - து அவ்வுயிர்களைப் பற்றி நிற்றல் ;—தண்கடல் நீர் உப்புப்போல் காண் எ - து தண்ணிய கட லின்கணுளதாதலின்றி அக் கடலிடத்துளதாகிய நீரைப் பற்றிநிற்கு முப்புப்போலென் றறிவாயாக எ - று.

விளையாதென்னும் வினையெச்சமறை அணைதலென்னுந் தொழிற்பெயரோடு முடிந்தது. தானேயென்பது கட்டுரைக்கண் வந்தது. தானேயுளமுளவாத் தானென்புழித் தானென்பது முன்னை யது எழுவாய் பின்னையது அசைநிலை. ஏயுளமென்னும் வினைத் தொகை * "அறிவறிந்த மக்கட்பேறு" போல நின்றது. ஏய்தற் குரிமையாவது மேற்காட்டினும். தண்கடனீருப்புப்போ லென்றத னால் முப்பொருள்களும் வியாபக வியாப்பியங்களாய் நிற்குமாறும் பெறப்பட்டது. இரண்டன்கண்ணும் உயிர்க்கியையுடைமை கூறவே, இரண்டன்பாலு முளதாதலை வலியுறுத்தவாறு காண்க.

ஈண்டிருதிறனையுமறியு மறிவுளதெனவே இருதிறனாகிய சத்து அசத்து எனப்பட்டனவெல்லாம் பிரமேயம்; அவற்றை யறியுஞ் சத சத்தாகிய உயிர் பிரமாதா ; அவ்வுயிரினவறிவாகிய சிற்சத்தி பிரமா ணம்; அவ்வறிவு நிகழ்ச்சி பிரமிதியென்பதூஉம் இருதிறனல் விளங்கு மறிவுளதெனவே அவ்விரண்டனுள் அசத்தானறிவு விளங்கும்வழித் தனக்கு வேறாய்நின்று விளக்குவனவாய காட்சி யனுமான முறை யெனப்படும் அசத்தாகிய பாசஞான மூன்றும் சத்தானறிவு விளங் கும்வழி அன்னியமின்றித் தனக்காதாரமாய் உடனின்று விளக்குஞ் சிவஞானமுந் தனக்கு வியஞ்சகங்களாகலான் அதுபற்றி அவையும் பிரமாணமென்று உபசரித்துக் கூறப்படுமென்பதூஉம், இருதிற னினு மறிவுளதெனவே ஈரிடத்துங் கேடின்றி அசத்தான் விளங்கி அசத்தை யறிவுழி அசத்தின்பாலும் சத்தான் விளங்கிச் சத்தை

* திருக்குறள் - 61.

யறிவுழிச் சத்தின்பாலும் அதுவதுவாய் அழுந்துமென்பதூஉம் பெறுதும். இவ்வாறன்றி வியஞ்சகங்களையே பிரமாணமென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதங்கள் பொருந்தாமையும் அவ்வியஞ்சகங்களானிகழும் பிரமிதி வேறுபாடும் அவற்றதியல்புகளும் ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்; பௌட்கர முதலிய சிவாகமங்களுட் கண்டு கொள்க.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரின் அயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்
தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்
டன்னிய மின்மையின் அரன்கழல் செலுமே.

எ - து சூ - ம் எ - னின் ஞானத்தினை யுணருமுறைமையினை யுணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 35)

எ - து க - ரை எ - னின் சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். அவ்வான்மாவின் அறிவாவது மேலிருதிறனென்றதனுள் அசத்தான் விளங்கி அசத்தின்பாலுளதாய் அசத்தினை யறிந்து நின்றவாறுஞ் சத்தான் விளங்கிச் சத்தின்பாலுளதாய்ச் சத்தினை யறிந்து நிற்குமாறுந் தரிசிக்குமுறைமையினை யுணர்த்து முகத்தாற் சாதித்தற்குரிய அதிகாரந் தனக்குண்டெனமேலைச் சூத்திரத்தானறிந்த ஆன்மாவுக்குச் சாதித்ததனாற் பெறப்படும் பயனும் அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதும் அது வருவாயும் இவையென்ப துணர்த்துதல் இவ்வெட்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ-று.

இதனானே சூத்திரவியையும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—உயிர்தான் முன்னே செய்துகொள்ளப்பட்ட புண்ணிய விசேடத்தாற் றனக்கு அந்தரியாமியாய் இதுகாறு முன்னின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே இப்பொழுது குருவடிவமுங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து சிவதீக்கை செய்து, மன்னவ குமாரனாகிய நீ ஐம்பொறிகளாகிய வேடருட் பட்டு வளர்ந்து நின் பெருந்தகைமையை அறியாது மயங்கி யிடர்ப் பட்டாய்; நின் பெருந்தகைமையாவது இவ்வியல்பிற் றென்றறி

வுறுப்ப அறிந்த மாத்திரையே அவ்வேடரை விட்டு நீங்கி அன்னிய மின்றி அனன்னியமாந்தன்மையின் நிலைபெற்று அம்முதல்வன் திருவடிகளையணையும் எ - று.

உயிரென்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவித் துரைக்கப் பட்டது. தவத்தினிற் குருவுமாய் வளர்ந்தயர்ந்தனையென வுணர்த்த விட்டுச் செல்லுமென இயையும். புலன் ஆகுபெயர். வளர்ந்த யர்ந்தனை யென்பது "ஈந்து புகழ்பெற்றான்" என்புழிப் போலக் காரண காரியப்பொருட்டாய் நின்றது. தம்முத லென்றது வேறு முடிபாகலிற் பால்வழுவின்மையுணர்க. குருவுமென்ற உம்மை உயிர்க்குயிராய் உண்ணின்றுணர்த்தியதூஉமன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம். அன்னியமின்மை அத்துவிதம். அஃதாவது சேறலைப் பயப்பித்ததாய் ஆண்டுளதாகியவியைபு. அரனென்றது சுட்டுப் பெயர்பட நின்றது.

வெண்கொற்றக்குடையும் நவமணிமுடியுஞ் சிங்காசனமும் மன்னவர்க்கேயுரிய சிறப்படையாளமாம்; அதுபோலப் பிரபஞ்ச மெல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாமியல்பாகிய ஒருபெரு வெண் கொற்றக்குடையும், எவற்றையும் ஒருங்கே ஓரியல்பானறியும் பேரறிவாகிய ஒருபெருஞ் சுடர்முடியும், அங்கங்கே உயிர்க்குயி ராய்நின்று எவற்றினையுஞ் செலுத்துமியல்பாகிய ஒருபெருஞ் சிங் காதனமும், பிறரொருவர்க்கின்றித் தனக்கேயுரிமையாகச் சிறந் தமைபற்றிப் பசுக்களுக்குப் பாசங்களையரித்தலான் அரனென் னும் திருப்பெயருடைய முதல்வனை மன்னவனாகவும், அம்முதல் வனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வமுழுதுந் தனதேயாகக் கொண்டநுபவிக்குஞ் சுதந்திரமுடைமையுஞ் சித்தெனப்படுஞ் சாதியொருமையும்பற்றி ஆன்மாவை மன்னவகுமாரனாகவும், அவ் வான்மாவை அறிவுப் பெருஞ் செல்வமுழுதையும் ஆறலைத்துக் கொண்டு சிறுமையுறுத்துதலும் விதிவிலக்கை யிழப்பித்து இழி தொழிலினிற்பித்தலுமாகிய இயல்புபற்றி ஐம்பொறிகளை வேடராக வும் உருவகஞ் செய்தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவெனவே ஐம்புல வேட ரின் வளர்ந்தயர்தலும் அநுவாதமுகத்தாற் பெற்றாம்.

இதனுள், தவத்தினிலுணர்த்தவென்றது ஓரதிகரணம்; தம் முதல் குருவுமாயென்றது ஓரதிகரணம்; ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தெனவென்றது ஓரதிகரணம்; விட்டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக நான்கதிகரணத் தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

25. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத் தான் ஞானநிகழுமென்றது. (வா - 36-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், மேற்கூறிப்போந்த சாதகராற் செய்யப்படுஞ் சாதனமும் அது வருவாயும் வேறுவேறாகக் கூறுஞ் சமயத்தாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித் துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—ஈண்டு - இந்நான்கதிகரணங் களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து; இவ்வான்மாக்களுக்கு - மேற்கூறிப்போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கு; முற்செய்தவத் தான் - படிமுறையானன்றி இவ்வொரு பிறவியிற் செய்தவத்தான் அமையாது முற்பிறவிகளிலே செய்துவந்த தவமாகிய சரியைகிரியா யோக விசேடத்தால்; ஞானம் - குரவன் உணர்த்தியவாறு சிவ ஞானங் கண்ணாகக் கொண்டு அறிவதாகிய சாதன அறிவானது; நிகழும் என்றது - ஐயந்திரிபின்றி விளங்கும் என்றவாறு].

மேற்கூறிப் போந்த இயல்புடைய ஆன்மாக்களுக்கென்பார் இவ்வான்மாக்களுக்கென்றார். படிமுறையானன்றி இவ்வொருபிற வியிற்செய்த தவந்தானே அமையாதென்ப துணர்த்துதற்கு முற் செய்தவமென விசேடித்தார். ஈண்டு ஞானமென்றது குரவனு ணர்த்தியவாறு சிவஞானங் கண்ணாகக்கொண்டு அறிவதாகிய சாதன வறிவின்மேற்று.

நிகழ்தல் ஐயந்திரிபின்றி விளங்குதல்.

ஏது: மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி நன்னெறி யாகிய ஞானத்தைக்காட்டியல்லது மோக்ஷத்தைக் கொடாவாக லான். (வா - 36-b)

எ - து ஏது எ - னின், தவங்களே சாதனமாதலமையும், ஞானமெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுத லிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—மேல் - முற்பிறவிகளில்; சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி - சரியை கிரியா யோகங்களாகிய தவங்களைச்செய்து முற்றுப்பெற்றவிடத்து அத்தவங்கள் தாம்; நன்னெறி ஆகிய - வீடுபேறு எய்தற்குச் சன்மார்க்கமாகிய; ஞானத்தை - மேற்கூறிய ஞானத்தை; காட்டி அல்லது - பயப்பித் தன்றி; மோக்ஷத்தை - முத்தியை; கொடா ஆகலான் - கொடுப்பன அல்ல ஆகலான் ஈண்டு இவ்வான்மாக்களுக்கு முற்செய் தவத்தான் ஞான நிகழும் என மேற்கொண்டது என்றவாறு.]

ஈண்டுத் தவமெனப்பட்டன பிறவல்லவென்பார் சரியை கிரியாயோகங்களையெனக் கிளந்துரைத்தார். கிரியாயோகங்களென்னும் உம்மைத்தொகை வடநூன்முடிபு. கிரியாயோகமிரண்டற்குந் தீக்கையொன்றென்பது தோன்ற அவ்விரண்டனையுந் தொகுத்தோதிச் சரியையைத் தமிழுக்குரியவீற்றான் வேறு வைத்தார். ஆளுடையபிள்ளையார் முதலாயினோர்க்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறென்னையென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு மேற்செய்துழியென ஈண்டும் வலியுறுத்தார். மேலாகிய உண்மைச்சரியை கிரியா யோகங்களை யெனினுமமையும்.

காட்டிக்கொடுக்கு மெனற்பாலதனை எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார், ஞானத்தை யின்றியமையாமை யுணர்த்துதற்கு. சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்துழி யென்றது உபலக்கண மாகலின் தீக்கை பெற்றுழி அதுவும் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாதெனக் கொள்க. அவையெல்லாம் ஞானத்தைக் காட்டியல்லது மோட்சத்தைக் கொடாமையை வலியுறுத்துவார் நன்னெறியாகியவென ஞானத்தை விசேடித்தார். நன்மையென்பப்டுவன எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த நன்மையாவது வீடுபேறென்பது. அதனைத் தலைப்படுதற் கேதுவாய்ச் சிறந்த நெறியாகலின் ஞானம் நன்னெறியெனப்பட்டது. வீட்டிற்கு நெறியென அவ்வச்சமயத்தாராற் கூறப்படுவன வனைத்

தாந் தன்கண்ணே வந்து கூடநின்ற பெருநெறியாகலானும் அது நன்னெறியெனப்பட்டது. நன்னெறி சன்மார்க்கமென்பன ஒரு பொருட்கிளவி.

உதாரணம் :—

தவஞ்செய்தா ரென்றுந் தவலோகஞ் சார்ந்து
பவஞ்செய்து பற்றறுப்பா ராகத்—தவஞ்செய்த
நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலைக்
கற்றோர்சூழ் சொல்லுமாங் கண்டு. சரு

எ - து உ - ம் எ-னின், மேற் சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தார் அவற்றான் ஞானத்தைக் காணுமுறைமை எவ்வாறென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறுணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். தவம் செய்தார் எ - து சரியை முதலியவற்றைச் செய்தார்கள் ;—என்றும் தவலோகம் சார்ந்து எ - து அவ்வத் தவப் பயன்களைப் பயப்பிக்குஞ் சாலோகாதிபதங்களை ஒருதலையாக நண்ணி ஆண்டுளவாகிய இன்பங்களை அநுபவித்து ;—பற்றுப் பவம்செய்து அறுப்பார் ஆக எ - து முன்னுடம்பிறக்குநாள் அடுத்த வினைகாட்டுங் கதிநிமித்தம்பற்றியெழுந்த அவாவினை மீள நிலத்தின்கட் பிறந்தநுபவித்து நீக்கிக் கோடற்பொருட்டு ;—தவம் செய்த நற்சார்பில் வந்து உதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலை எ - து மீளத்தவஞ்செய்தற்குரிய உயர்ந்த குலத்தின்கண் வந்து தோன்றித் தவக்குறையான் அவ்விடயப்பற்று முறுகாவண்ணம் அறுத்துத் தத்துவஞானத்தைத் தலைப்படுவாராதலை ;—கற்றோர் சூழ்கண்டு சொல்லுமாம் எ - து வீட்டு நூல்களைக் கற்றோரது சூழ்ச்சி அந்நூற் கருத்துணர்ந்து சொல்லும் எ - று.

தவந்தானுகப் பிறிதொன்று தானுக இவ்வுலகத்து உடம்பொடு நின்றீட்டிய வினையெல்லாம் அவ்வுலகத்திற் செலுத்தித் தத்தம் போகங்களைப் பயந்தேவிடுமாகலான் அவற்றை ஒருஞான்றும் பிறழ மாட்டாரென்பார் என்றுந் தவலோகஞ்சார்ந்தென்றார். ஆகவென்னுஞ் செயவெனெச்சம் உண்ணவந்தானென்புழிப்போலத் தற்பொருட்டாய் நின்றது. பற்றறுதற்பொருட்டு வந்துதித்தெனவே

ஆண்டுப் பற்றுச் செல்லாதவழி அவ்வுலகத்து நின்றுங்கே ஞானத்தை நண்ணுவரென்பதூஉம் பெறுதும். கற்றூரது சொல்லுதற்றொழில் சூழ்ச்சிமேலேற்றப்பட்டது. ஆம் அசை. நற்சார்பில் வந்துதித்து ஞானத்தை நண்ணுதலென்ற அருத்தாபத்தியான் இழிகுலத்தோர் தத்துவ ஞானத்துக் குரியரல்லரென்பது பெறப்பட்டது.

உதாரணம் :—

பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பானை யொக்கும்
இசைத்து வருவினையி லின்பம்—இசைத்த
இருவினை யொப்பில் இறப்பில் தவத்தான்
மருவுவனும் ஞானத்தை வந்து. சசு

எ - து உ - ம் எ - னின், சரியை முதலிய தவங்களே தத்துவ ஞானத்தைக் காட்டுமென யாப்புறுத்தோதியதென்னை ? வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாயினவுந் தத்துவஞானத்தைக் காட்டு மென்றல் அமையுமெனப் பாட்டாசாரியன் மதம்பற்றிக் கூறு வாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். இசைத்து வருவினையில் இன்பம் எ - து ஒரு நல்வினைசெய்வான் றொடங்கி அறநூலை யாய்வாரது உணர்வின்கண் விடயமாய் வரும்பொழுதே தம்மாற் பெறப்படுங் காமியப்பயன்களை உடன் கூறிக்கொண்டே வருகின்றனவாய வேள்வி முதலிய அறங் களின் பயனாகிய இன்பம் ;—பசித்து உண்டு பின்னும் பசிப்பானை ஒக்கும் எ - து முன்னர்ப் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப்பா னுக்கு அவ்வுண்டியான் வருமின்பத்தை யொக்கும் ஆகலான் ;— இசைத்த இருவினை இறப்பு இல் தவத்தான் ஒப்பில் எ - து ஒரு வனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுத்துதற்கட் பொன் விலங் கும் இருப்பு விலங்கும் போலத் தம்முட் சமப்படுத்துணரப் படுவன வாகிய அறம் பாவமிரண்டுந் தம்மைப்போல் அநுபவ மாத்திரை யாற் கெடுதலின்றி மேன்மேன் முறுகி வளர்வனவாய சரியை முத லிய தவங்களானே நேராகவொத்தால் ;—வந்து ஞானத்தை மருவு வன் ஆம் எ - து அத்தவமுதிர்ச்சி யுடைமையான் முன்னர்க் கூறப் படு ஞானகுருவைத் தேடி வந்து ஞானத்தைத் தலைப்படுவன் எ - று.

வேள்வி முதலாயினவெல்லாம் அழிதன் மாலையவாய காமியங் களைப் பயப்பனவன்றித் தத்துவஞானத்தைப் பயவாவென்றற்கு அவற்றை விதித்த நூல்களே சான்றென்பார் இசைத்து வருவினை யென்றும், அவை ஞானத்தைப் பயவாமை மாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலு முடைமையின் அவற்றது கழிவே ஈண்டைக்குக் காரணமாவதென் பார் இசைத்த இருவினை யொப்பிலென்றுங் கூறினர்.

ஒப்பிலென்னும் வினையெச்சம் மருவுவனென்னும் பிறவினை முதல்வினை கொண்டது. தேற்றவேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆம் அசை. வருதல் இடவழுவமைதி. பசிப்பானென்றது ஆகு பெயர். இசைத்து வருவினையென நூலின்றொழில் வினைமேலேற் றப்பட்டது. மிசைத்த விருவினையெனப் பாடமோதி, இருவினை களுண் மிக்க இருவினையாகிய பிரமக்கொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன்றருவனவாய் ஒத்தகாலத்தென் றுரைப்பாருமுளர். அஃது ஈண்டைக்குப் பயன்படாமையுஞ் சித் தாந்தத்துக் கேலாமையுமறிக.

இசைத்து வருவினையிலின்பம் பசித்துண்டு பின்னும் பசிப் பானையொக்குமெனவே, இறப்பிறவத்தான் மருவப்படு ஞானம் பசித்துண்டு பின்னும் பசித்தலில்லாத கடவுளர்க்கு அவ்வமிழ்த வுண்டியாளுய பயனையொக்குமென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. படவே அவ்வமிழ்தவுண் நரைதிரை மூப்பின்றி நிலைபெறுதலாகிய பெரும் பயனைத் தருதன் மாத்திரையேயன்றிப் பசி தீர்தலாகிய அவாந்தரப் பயனையுந் தருமாறுபோல இறப்பிறவமுந் தத்துவஞானத்தைப் பயத்தன் மாத்திரையேயன்றித் தத்தம் பதமுத்தியாகிய அவாந்தரப் பயனைப் பயத்தலும் அமைவுடைத்தாமாறு கண்டுகொள்க.

26. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதறனே குருவுமா யுணர்த்துமென்றது. (வா - 37-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், மேற்கூறியவாற்றான் நிகழு ஞானத்தை யுணர்த்துவார் கலைஞானங்களை யுணர்த்துவார்போல

நம்மனோரில் ஒருவராதலமையுமெனச் சாங்கியர் நையாயிகர் முதலி யோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். மேற்கூறியவாற்றாற் சரியை முதலிய மூன்றும் முற்றிய பின்னர் இம்முற்றுதலானே மலபரிபாகஞ் சத்திநிபாதம் நிகழ்ந்து தத்துவஞானத்தின் அவாவுதலையுடைய உயிர்கட்கு இதுகாறுந் தமக்கு முதலாய் உண்ணின்றுணர்த்தி வந்த பரம்பொருளே அப் பருவமறிந்து குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளி வந்து அதனை யறிவுறுக் கும் எ - று.

எனவே, ஏனையோர்க்கு அது கூடாதென்றவாறாயிற்று.

இக்கருத்தே பற்றி * "அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனைச் - சகத்தவருங் காண்பரோ தான்" என்றார் புடை நூலா சிரியரும். ஏகாரந் தேற்றம்.

ஏது: அவன் அன்னியமின்றிச் சைதன்னிய சொரூபியாய் நிற்றலான். (வா - 37-b)

எ - து ஏது எ - னின் † "மாயாவுருவினன் மாயாவுருவினை யேயான்" ஏயுமெனின், எம்மனோரிலொருவனும் முடியுமாகலின் தமது முதல் குருமூர்த்தி ஆதாரமாகத் தரித்து நின்றுணர்த்து மென்றலே அமைவுடைத்தெனப் பொதுவகையான் அதிட்டான பக்கங் கூறுவாரைநோக்கிச் சிறப்புவகையான் ஆவேசபக்கமாமா றுணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம் முதல்வன் பாலினெய்போல மறைந்து வேறாய் நிற்றலின்றிச் சுத் தான்ம சைதன்னியமே தனக்குச் சொரூபமாகக்கொண்டு தயிரி னெய்போல ஆண்டு விளங்கி நிற்றலான் 'இவ்வான்மாக்களுக்குத் தமது முதற்றானே குருவுமாயுணர்த்து'மென மேற்கொண்டது எ - று.

பாலினெய்போல வேறாய் மறைந்து நின்று செலுத்தப்படுவன வற்றினும் பொதுவாய்ச் செல்வதாகிய அதிட்டானபக்கங் கொள்

---

* திருவருட்பயன், 42.

† சங்கற்ப நிராகரணம் - சைவ - நிரா - 26, 27.

வார்க்கு ஏனைச்சமய குரவரும் குரவராவான் சேறலின் அஃது ஈண்டைக் கமைவுடைத்தன்றென்பதாம். சைதன்னியமென்றார் மாசுதீர்ந்ததென்ப துணர்த்துதற்கு.

உதாரணம் ;—

மெய்ஞ்ஞானந் தானே விளையும்விஞ் ஞானகலர்க்
கஞ்ஞான அச்சகலர்க் கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம்
பின்னுணர்த்து மன்றிப் பிரளயா கலருக்கு
முன்னுணர்த்துந் தான்குருவாய் முன். சஎ

எ-து உ-ம் ஏ-னின், ஓரோரிடங்களிற் குருவாய் வந் துணர்த்துதலின்றியும் ஞான நிகழுமாறென்னை யென்பாரைநோக்கி அதனை வரைசெய்துணர்த்தி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ-ள். விஞ்ஞானகலர்க்குத் தானே மெய்ஞ்ஞானம் விளையும் எ-து அம் முதல்வன் மூவகையான்மாக்களுள் விஞ்ஞானகலராயினார்க்குத் தன்மையினின்றவாறே தத்துவ ஞானத்தை விளைவிப்பன் ;—அன் றிப் பிரளயாகலருக்குத் தான் குருவாய் முன் உணர்த்தும் எ-து அவ்வாறன்றிப் பிரளயாகலராயினார்க்கு நாற்றோளும் முக்கண்ணுங் கறைமிடறு முதலிய உறுப்பிற்றாய் முத்தொழினடாத்தி நின்ற தன்னியற்கை வடிவே குருவடிவாகக் காட்டி முன்னாக நின்று தத்துவஞானத்தை யுபதேசித்துணர்த்துவன் ;—அஞ்ஞான அச் சகலர்க்கு அக்குருவாய்ப் பின் மெய்ஞ்ஞானம் உணர்த்தும் எ-து அவிச்சையையுடைய சகலராயினார்க்கு அவர்வடிவுபோலும் வடி வுடைய குருவாகி அவ்வடிவின் பின்னாக மறைந்து நின்று தத்துவ ஞானத்தை யுணர்த்துவன் ;—முன் எ-து அவ்வேறு பாட்டை யறிவாயாக எ-று.

முன்னென்றதனை முன்னைப் பொருளென்றுரைத்து எழு வாயாகக் கோடலுமொன்று. விளையுமென்பது அரசனெடுத்த வாலயம் என்புழிப் போல விவ்விகுதி தொக்குநின்றது. இவ்வா றன்றி எளிதினடப்படுதனோக்கி அரிசி தானே அட்டது என்றாற் போல எளிதின் விளைவிக்கப்படுதனோக்கி மெய்ஞ்ஞானந்தானே

வினையுமென்று ரெனினுமமையும். * "உண்ணின்றறுத்தருளி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது அவிச்சையை யென்பது சகலர்க்கே அடையா யோதியவாற்றானறிக. அச்சகலரென்றது தவஞ்செய்தாரென மேலெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட சகலரென்றவாறு. அக்குருவென்றது மேற்கோளிற் கூறிப்போந்த குருவென்றவாறு.

தானே வினையும் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் எனவே, விஞ்ஞானகலர்க்குத் தன்மையினும் பிரளயாகலர்க்குமுன்னிலையினும் சகலர்க்குப் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்துமென வரைசெய்தவாறு காண்க. இவற்றுண் முன்னைய விரண்டும் நிராதாரமெனவும் பின்னையது சாதாரமெனவுங் கூறப்படும்.

உதாரணம் :—

அறிவிக்க அன்றி அறியா உளங்கள்
செறியுமாம் முன்பின் குறைகள்—நெறியிற்
குறையுடைய சோற்கோள்ளார் கோள்பவத்தின் வீடேன்
குறைவில்சகன் சூழ்கோள் பவர்க்கு. ௪அ

எ - து உ - ம் எ - னின், விஞ்ஞானகலர் முதலிய மூவர்க்கும் ஓரியல்பானுணர்த்தாது அவ்வாறு தன்மையினும் முன்னிலையினும் பின்னிலையினுமா யுணர்த்துதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கிக் காரணங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உளங்கள் நெறியின் அறிவிக்க அன்றி அறியா எ - று உயிர்களெல்லாந் தமக்குரிய படிவழியின் வைத்து முதல்வனறிவிக்க அறியுமியல்பின வன்றி ஒன்றுபோல் அறிவிக்க அறியுமியல்பினவல்ல ஆகலான் ;—குறைவு இல் சகன் சூழ்கொள்பவர்க்கு எ - று அவ்வறிவாற் குறைபாடில்லாத சகக்கடவுளது உபதேசமொழியைக் கொள்ளுமியல்பினராகிய பிரளயாகலர் சகலர்க்கு ;—குறைகள் முன்பின் செறியுமாம் எ - று அவ்வறிவித்தாலறிதலாகிய குறைகள் முன்னிலையினும் பின்னிலையினு நிகழ்வனவாம் ;—குறை உடைய சொல்

* போற்றிப்பஃறொடை, ௬௦.

கொள்ளார் கொள்பவத்தின் வீடு என் எ - து குறைவில் சகளு லாகிய குறைவினையுடைய உபதேசமொழி கொண்டுணரவேண் டாத விஞ்ஞானகலர்க்கு முதல்வனுற் கொள்ளப்பட்ட தன்னுண்மை மாத்திரையின் வீடு பயக்குமுணர்வுண்டென் றறிவாயாக எ - று.

குறை இன்றியமையாமைப் பொருள் ; அது *" வினைக்குறை தீர்ந்தாரிற் றீர்ந்தன்றுலகு " என்பதனுட் பரிமேலழகருரையானு முணர்க. பவம், சம்பவம், உண்மை என்பன ஒருபொருட்கிளவி. வீடுபயக்குமுணர்வை வீடென்றும், சூழ்ச்சி பயக்கு முபதேசமொழி யைச் சூழென்றுங் காரணகாரியமாக உபசரிக்கப்பட்டன. கொள் பவர் கொள்ளாரென்பனவும் அவை. கொள்ளார்க்கென்னு நான்க னுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. †" ஐந்தவித்தானாற்றல் " என்புழிப் போல. ஆம் வீடெனவுமியையும். வீடாமெனப் பாடமோதுவாரு முளர்.

மேலை வெண்பாவின் முன்னுணர்த்தும் பின்னுணர்த்தும் தானே விளையுமெனக் கூறியவற்றை ஈண்டு நெறியினறிவிக்கவன்றி யறியாவாகலான் அது முன் செறியும் பின்செறியும் பவத்தினு மெனக் காரணங்காட்டி வலியுறுத்தினார். இதற்குப் பிறரெல்லாந் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே மேலை வெண்பாவோடு இயைபற வுரைத்தார். அல்லதூஉம் அறிவிக்க வன்றி யறியாமை உபதேசியாம் என ஆன்மாவின் றன்னியல்பு கூறும்வழிப் பெறப்பட்டதாகலின் அதனை ஈண்டும் புனருத்தியாகக் கூறவேண்டாமையின் மேலது வலியுறுத்துதற் கேற்புடைய அறிவிக்க அறிதற்கட்படும் விசேட மாத்திரையே ஈண்டெடுத் தோதினாரென்றுணர்க. படிவழியின் வைத்தறிவிக்க வன்றி யறியாமை ‡" பந்தமும் வீடுந் தெரிபொருட் பனுவற் படிவழி சென்று சென்றேறி " என்பதனானுமறிக.

உதாரணம் :—

இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் ஏந்திழைபால்
நல்லாய் உளவாமால் நீர்நிழல்போல்—இல்லா

* திருக்குறள் சுகஉ. † திருக்குறள் உடு.

‡ கருவூர்த்தேவர் திருவிசைப்பா, திருஇடைமருது 5.

அருவாகி நின்றானை யாரறிவார் தானே
உருவாகித் தோன்றானே லுற்று. சக.

எ - து உ - ம் ஏ - னின், அம்முத்திறத்துள் ஈண்டைக் கெடுத்துக்கொண்ட அஞ்ஞான அச்சகலர்க்கக்குருவாதல் உபசாரமேயன்றி ஏனையபோலுண்மையாதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி உண்மையாதலை உவமைமுகத்தான் வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். நல்லாய் எ - து அறிவால் நன்மையுடைய மாணாக்கனே ;—ஏந்து இழைபால் முலைப்பாலும் கண்ணீரும் இல்லா உளவாம் ஆல் எ - து ஏந்திய இழைகளையுடையாட்குக் குழவிமாட்டுளதாகிய அருவாகிய அன்பினைப் பிறரறியுமாறு வெளிப்படுத்தும் அவ்வன்பினுருவாகிய முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அவண்மாட்டுக் குழவியைக் காணுமுன் இல்லாவாய்ப் பின்னுளவாம் அதுபோல ;—நீர் நிழல் போல் இல்லா அரு ஆகி நின்றானை ஆர் அறிவார் தானே உரு ஆகி உற்றுத் தோன்றானேல் எ - து நீரின்கண் நிழல்போல் உயிர்கண்மாட்டுப் புலப்படுதலில்லாது அருவமாய் நின்ற முதல்வனை யார்தாமறிவார் அவனே குருவடிவாய் வந்து தோன்றி நின்று உணர்த்தானாயின் எ - று.

ஒருவருமில்லையென்பதாம். இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை. இன்றியமையாமை புணர்த்துவார் தோன்றானே லாரறிவாரென எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறினார். பொருளுக்கோதியதனை உவமையினுங் கூட்டி ஏற்குமா றுரைக்க.

முலைப்பாலுங் கண்ணீரும் அன்பை விளக்குமென்பது *"சுரந்ததிருமுலைக்கே துய்யதிரு ஞானஞ் - சுரந்துண்டார் பிள்ளையெனச் சொல்லச்—சுரந்த-தனமுடையாள் தென்பாண்டி மாதேவி தாழ்ந்த-மனமுடையா ளன்பிருந்த வாறு" என்பதனானும், †"அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தா ழார்வலர் - புன்கணீர் பூசல் தரும்" என்பதனானுமறிக. அவ்விரண்டும் அன்பின் வடிவே பிறவல்லவென்பது அன்பு நிகழ்தற்குரிய காரணமுள்வழி வெளிப்பட்டு அஃதில்வழி வெளிப்படாத ஒற்றுமை நோக்கிக் கண்டுகொள்க. இவ்வொற்

* திருக்களிற்றுப்படியார், கூச. † திருக்குறள், எக.

றுமை புணர்த்துவார் இல்லாவா புளவாமென்றார். இல்லாவென்பது முற்றெச்சக் குறிப்பு. ஆல் அசை. நீர் அகத்தியங்கு முயிர்கட்கு இடங்கொடுத்தலுண்மையான் நீரின்கண் வெளியுண்டென்பதூஉம், உண்டாகவே, ஆண்டு நீருக்கு நிழலுண்டென்பதூஉம் பெறப்பட்டன. அந்நிழல், வேறு நில்லாது நீரோடு விரவி நிற்றலின் நீர்போற் புலப்படாதாயிற்று. அதுபோலச் சிவசைதன்னியமும் யானென்னுமுணர்விற்கு விடயமாய்ப் புலப்படும் ஆன்மசைதன்னியத்தோடு விரவிப் புலப்படாது நிற்பதொன்றென்பார் நீர் நிழல்போலில்லா அருவாகி நின்றனையென்றார்.

27. மூன்றுமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென்றது. (வா - 38-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், விடயஞானத்தை விளக்கும் ஐம்பொறிகளே தத்துவஞானத்தை விளக்குதற்குமமையும், தம்முதல் குருவுமாதல் வேண்டாவெனச் சிவசங்கிராந்தவாதசைவர்மதம் பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இவ்வாறுரையாக்கால், இனியென்பதனு னுணர்த்தப்படும் மேலையதிகரணத்தோடுளதாகிய இயைபு பெறப்படாமையறிக. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி இவ்வான்மாக்கள் - உணர்த்த உணரும் இயல்பினையுடைய உயிர்கள் ; ஐயுணர்வுகளால்- ஐம்பொறிகளால் ; மயங்கி - மயக்கமுற்று ; தம்மை - தமது சொரூபத்தை ; உணரா என்றது - அறியா என்றவாறு.]

உணர்வு ஆகுபெயர்.

ஏ - து : அவை தாம் பளிங்கிலிட்ட வன்னம்போற் காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றலான். (வா - 38-b)

எ - து ஏது எ - னின், அறிவை விளக்குங் கருவியான் மயக்க நிகழுமாறியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். படிகத்தின் வைத்த பலவேறுவகைப்பட்ட நிறங்

கள் அப்படிகவொளியைக் கீழ்ப்படுத்துத் தத்தமியல்பினையே விளக்கி நிற்குமாறு போல அவ்வைம்பொறிகள்தாம் ஆன்மசொரூபத்தைக் கீழ்ப்படுத்துத் தம்மாற் காட்டப்பட்ட தத்தம் விடயமாத்திரையே அவ்வான்மாவுக்குக் காட்டி நிற்பனவாகலான் இனியிவ்வான்மாக்கள் ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தம்மை யுணராவென மேற்கொண்டது எ - று.

விடயங்களுள்ளும் அவ்வவ்விடய மாத்திரையே அவ்வவ்விந்திரியங் காட்ட வல்லுமென்பார் காட்டிற்றையென ஒன்றறி சொல்லாற் கூறினர்.

உதாரணம் :—

பன்னிறங் காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம்
தன்னிறமே காட்டுந் தகைநினைந்து—பன்னிறத்துப்
பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்துபொய்பொய்யாமெய்கண்டான்
மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாம் வேறு. ௫௦

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனங் காட்டிற்றையே காட்டி நிற்குமாயின், அவ்விந்திரியங்கள் உள்வழித் தம்முதல் குருவுமா யுணர்த்தினும் உணர்தல் செல்லாதுபோலு மென்பாரைநோக்கி உணர்தற்குபாயங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பன்னிறம்காட்டும் படிகம்போல் இந்திரியம் தன் நிறமே காட்டும் தகை நினைந்து எ - து தன்னாற் சாரப்பட்ட பன்னிறங்களினியல்பே தன் மாட்டுக் காட்டிநிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போலத் தன்னாற் சாரப்பட்ட இந்திரியங்களினியல்பையே சார்ந்ததன்வண்ணமாய்த் தன்மாட்டு விளக்கிநிற்குந் தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித் தறிந்துகொண்டு பின்பு ;—பல் நிறத்துப் பொய்ப்புலனை வேறு உணர்ந்து எ - து அந்நிறங்கள் படிகத்துக்கு வேறென்றறியுமாறுபோலப் பலவகை யியல்புடைய பொதுவியல்பைச் செய்யும் பொறிகளைத் தன்னின் வேறெனத் தெளிந்து ;—பொய் பொய்யா மெய்கண்டான் எ - து அவற்றானுய அப்பொதுவியல்பு பொய்யா யொழியுமாறு தனது சிறப்பியல்பை யுணர்ந்தானுயின் ;—வேறு மெய்ப்பொருட்குத் தைவம் ஆம் எ - து அவ்வசத்தாகிய பொறி

களுக்கு வேறாகிய சிவசத்தினதியல்பு தன்மாட்டு விளங்கச்செய்யு மாகலின் அச்சிவசத்துக் கடிமையாம் எ - று.

ஈண்டுப் பொய் மெய்யெனப்பட்டன அப்பொருளவாதல் மேலே காட்டினும். தைவமென்பது தேவனதுடைமை யென்னும் பொருட்டாய வடமொழிப்பகுபதம்.

இதனானே கருவிகளுள்வழிக் காட்டிற்றைக் காட்டிநிற்றலின் அறிதல் செல்லாது அவை நீங்கியவழிக் கேவலமாய் முடியுமாகலிற் றன்னுண்மை யறியுமாறியாங்ஙனமென்னும் கடாவை யாசங்கித்து அவையுள்வழியே தன்னுண்மையறிதற் குபாயங்கூறி இதுபற்றி அவை காட்டிற்றைக் காட்டி நிற்றற் கிழுக்கில்லையென வலியுறுத்த வாறுமென்க. மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாமென்றதனால் வருகின்ற அதிகரணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு.

28. நான்காமதிகரணம்

மேற்கோள் :—இனி இவ்வான்மாத் தன்னை இந்திரியத்தின் வேறவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றது. (வா - 39-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், பொய்ப்புலனை வேறுணர்ந்து பொய் பொய்யா மெய்கண்டார்க்கு அதுவேயமையும் கருவிகள் நீங்கியவழிச் செய்யக்கடவதொருமுயற்சி கூடாமையின் ஆண்டு மெய்ப்பொருட்குத் தைவமாதல் பெறப்படாதெனப் பேதவாத சைவர் முதலியோர் கூறுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் நான்காங் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி இவ்வான்மா - ஐயுணர்வுகளான் மயங்கித் தன்னை உணராதெனப்பட்ட ஆன்மா; தன்னை - சித்தாய் வியாபகமாகிய தன்னியல்பை; இந்திரியத்தின் - சடமாய் ஏகதேசமாகிய இந்திரியத்தின்; வேறவான்காணவே - வேறாக உணரும் வியாபகஉணர்விற்கு இந்திரியத்தான் ஆகக்கடவதொன்றின்மையின் சற்குரவனால் அவ்வாறு உணரவே; தமதுமுதல் சீபாதத்தை - பிறிது காரணம் வேண்டாது தனக்கு ஆதாரமாகிய

முதல்வனது திருவடியினை; அணையும் என்றது - தலைப்படும் என்ற வாறு.]

இந்திரியத்தின் வேறுயவழிக் கேவலத்தை யணைதலு முண்மையின் அதனை நீக்குதற்பொருட்டு வேருகவென்ருெழியாது வேருவான் காணவென்ருர்; காண்டலே அதற்கமையுமென்றலின். ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது.

ஏது: ஊசல் கயிறற்றாற் றய்தரையே யாந்துணையான் (வா - 39-b)

எ - து எ - து எ - னின், அவ்வாறு காண்டலே சீபாதத்தை யணைதற்குச் சாலுமென்பது யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். ஒருவன் ஏறியிருந் தாடுதற்கு ஆதாரமான ஊசல் கயிறற் றதாயின் அவனுக்கு உற்றுழியுதவுந் தாய்போல ஆண்டுத் தாரகமாவது நிலனேயன்றிப் பிறிதில்லையென்னும் ஒப்புமையான் இனி இவ்வான்மாத் தன்னையிந்திரியத்தின் வேருவான் காணவே தமது முதல் சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது எ - று.

வியாபகப்பொருட்குக் காட்சிவிசேடமே நீக்கமாகலின் அறுதல் அதற்கு உவமையாயிற்று.

உதாரணம் :—

சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம்
சிறைசெய் புலனுணர்வில் தீர்ந்து—சிறைவிட்
டலைகடலிற் சென்றடங்கு மாறுபோல் மீளா
துலைவிலரன் பாதத்தை யுற்று. ருக

எ - து உ - ம் எ - னின், கருவிகள் நீங்கினவழி வேறு நில்லாது சிவத்தைத் தலைப்படுமாயின் அவ்வுயிர்க்குங் கருவிகள் நீங்கிக் கேவலத்தைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குப்போல மீட்சியுண்டுபோலுமென்பாரை நோக்கி அஃதின்ருமாறுகூறி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். சிறைசெய்ய நின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் எ - து ஒருவன் அணையையுயர்த்துக் கட்டித் தடைசெய ஆண்டுத் தடையுண்டு

தேங்கி நின்ற ஆற்றுநீர்போலக் கருவிகளாகிய பாசஞானந் தனது வியாபகத்தைத் தடைசெய்ய அதன்கண் ஏகதேசமாயடங்கித் தடையுண்டு நின்றவுயிர்;—சிறை விட்டு அலை கடலில் சென்று அடங்கும் ஆறுபோல் எ - து அவ்வணைமுறிந்து தடைதீர்ந்தவழி இடையீடின்றிக் கடலின்கண் முடுகிச்சென்று அந்நீரேயாய் அதனுளடங்கி மறித்து வாராத ஆற்றுநீர்போல;—சிறைசெய் புலன் உணர்வில் தீர்ந்து எ - து கருவிகளாகிய பாசஞானத் தடையினின்று நீங்கியவழி;—உலைவு இல் அரன் பாதத்தை உற்று மீளாது எ - து தனக்குக் கேடில்லாத சிவபிரானது திருவடியைத் தலைக்கூடி அத்திருவடி நிறைவேயாய் அதன்கணடங்கிப் பின்பு மீளுதல் செய்யாது எ - று.

சிறைசெய்யநின்ற செழும்புனலின் உள்ளம் என்றது தொகையுவமம். இன் உவமவுருபு. தேக்கத்தின் மிகுதி புணர்த்துவார் செழும்புனலென்றார். மலசத்திக்குக் கேடுண்மையின் அதனைத் தலைப்பட்ட உயிர்க்குக் கருவிகளின் மீட்சி கூடும்; சிவசத்திக்கு அஃதின்மையின் அதனைத் தலைப்பட்டவுயிர் அவ்வாறு மீளுதற் கோரியையில்லையென்பார் உலைவிலரன்பாதமென விசேடித்தார். அடங்குமென்னும் உவமவினை பொருளினும், மீளாதென்னும் பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

உதாரணம் :—

எவ்வுருவும் தானென்னின் எய்துவா ரில்லைதாள்
இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன்—எவ்வுருவும்
கண்போல் அவயவங்கள் காணுஅக் கண்ணில்லார்
கண்பேறே காணக் கழல். ௫௨

எ - து உ - ம் எ - னின், மீளாதென்று விடுத்தல்வேண்டாம் எல்லாஞ்சிவமாகக்கண்டார்க்கு மீண்டாலென் மீளாக்காலென்னென்னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி அது விடையாதற்கேலாமை கூறி மறித்தும் மீளாமையை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். எவ்வுருவும் தான் என்னின் தாள் எய்துவார் இல்லை எ - து உயிருணர்வேயன்றிப் புலனுணர்வுஞ் சிவமேயாமாயின் விசேடமின்மையாற்

புலன்வழி ஒழுகுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக் கூடவேண்டாமையின் ஒருவரும் அதனை எய்துவாரில்லையாய் முடிந்து *" பாசத்தைப் பசுக்கள் விட்டுப் பதியினை யடைய முத்தி " என்னும் வேதாகமங்கள் போலியாய் முடியும்;—இவ்வுருவின் வேறேல் இறையல்லன் எ - து அதுபற்றி முதல்வன் புலனுணர்வோ டியைபின்றி அதனின் வேறாய் நிற்பன் என்னின் அப்புலனுணர் விற்கு அவனுலாகற்பால தொன்றின்மையின் அவன் ஆண்டைக் கிறைவனல்லனெனப்பட்டு முதன்மைக் கிழுக்காய் முடியும் மற் றென்னையோ அதனியல்பென்னின்;—எவ்வுருவும் எ - து உயி ருணர்வுபோலப் புலனுணர்வுங் கலப்பினாற் சிவமேயாமாயினும் இரண்டுந் தம்முளொப்பனவல்ல;—அவயவங்கள் கண்போல் காணு எ - து உயிர் ஐம்பொறிகளினும் ஒப்ப நிற்பினும் அவற்றுண் மெய் வாய் மூக்குச் செவி நான்குங் கண்ணிந்திரியம் ஒளியான் அவ் வான்ம போதத்தோடு விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தை யும் வியாபித்தறியுமாறுபோல வியாபித்தறிய மாட்டாவாய்த் தம் மாட்டுவந்த விடயங்களை நின்றாங்கு நின்றியைந் தறிதற்றன்மையவே யாம்;—அக்கழல் அக்கண் இல்லார் கண்பேறே காண் எ - து அக் கண்ணினது வெற்றிப்பாட்டைக் கண்ணொளி யிழந்தாரது கண் பேற்றின்கட் கண்டறிவாயாக எ - று.

கண்ணும் அவயவங்களும் ஆகுபெயர். கண்பேறேயென ஏழா வது தொகுத்து ஏகாரம் விரித்தார். கழலணிவார்க்கு உளதாகிய வெற் றிப்பாட்டைக் கழலென்றுபசரித்தார். கழல் காலணிமணிவடம். ஈண்டு வெற்றியாவது ஏனை நான்கிந்திரியங்களையு நோக்கி மேம் படுதல். கண்போலவயவங்கள் காணு வக்கண்ணில்லார் கண்பேறே காணக் கழலென்பது முதல்வன் இரண்டினுமொப்ப விரவி நிற்பி னும் உயிருணர்வுபோலப் புலனுணர்வு வியாபக விளக்கமாதலின்றி ஏகதேச விளக்கமாம். உயிருணர்விற்கு உளதாகிய அம்மேம்பாடு அவ்வியாபகவுணர்வை யிழந்த பசுத்துவமுடையார்மாட் டறியப் படாதாயினும் அவரது பசுத்துவநீங்கிய சிவப்பேற்றின்க ணறியப் படுமென்பது தோன்ற நின்றமையின் இஃதொட்டென்னு மலங்

* சிவஞானசித்தி, பரபக்கம், பாஞ்சராத்திரிமதமறுதலை, உ௫.

காரம். சிவமாயவழியும் புலனுணர்வு ஏகதேச விளக்கமாவதன்றி உயிருணர்வுபோல வியாபக விளக்கமாத லில்லையெனவே, அதன்கண் மீளுதலிழுக்கென்பது பெறப்பட்டது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபின்றி யுரைத்தார்.

உதாரணம் :—

ஐம்பொறியின் அல்லையெனும் அந்த தரசிவனை
ஐம்பொறியை விட்டங் கணைசகலன்—ஐம்பொறியின்
நீங்கான்நீர்ப் பாசிபோல் நீங்குமல கன்மம்வரின்
நீங்கானை நீங்கு நினைந்து. ருரு

எ - து உ - ம் எ - னின், சிறைவிட்டவழி அலைகடலிற்சென் றடங்குதலேயன்றி * "ஆற்றுலகைடற்கே பாயந்த நீர் அவ்வாற் றுன் மறித்"தலு முண்மையின் அதுபோல அரன்பாதத்தை யுற்ற வுயிருக்கு ஒரோவழி மீட்சியுமுண்டென்பது பெறப்படுதலான் அவ்வழி மீளாமை செல்லாதென்பாரைநோக்கி அம்மீட்சிக்குக் காரணமிதுவென்பதூஉம், அதனை நீக்குதற்குபாயமும் கூறி வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஐம்பொறியின் அல்லை எனும் அந்த தர எ - து ஐம்பொறிகள் போல ஏகதேசவிளக்க முடையாயல்லை யென்றறிவுறுக்கப்படுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியத்தைப் பெற் றுடைய மாணவகனே ;—அங்கு ஐம்பொறியை விட்டுச் சிவனை அணை சகலன் ஐம்பொறியின் நீங்கான் எ-து சிறைவிட்டலைகடலிற் சென்றடங்குமாறுபோலென மேற்கூறியவாறே ஐம்பொறிகளானுய புலனுணர்விற்றீர்ந்து சிவன் திருவடியையுற்ற சகலன் அவ்வைம் பொறிகளான் மீளவதனை நீங்குவானல்லன் ;—நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மல கன்மம் வரின் நீங்கானை நினைந்து நீங்கும் எ - து கல் லெறியும் வழி நீங்கிய நீர்ப்பாசி அது விடும் வழிப் பரக்குமாறுபோல அவ்வணைதலின்கண் நீங்கிய மலகன்ம மாயைகள் வாதனைவயத் தானிகழு மயர்ச்சிபற்றி வந்து கூடுமாயின் அதுபற்றிப் பொறிவழி

* திருக்களிற்றுப்படியார், கக.

மீளாமல் அவ்வழியுந் தன்னை விட்டு நீங்காத முதல்வனை முன்னர்க் கூறப்படுமுபாயங்களினின்று சிந்தித்து அவற்றை நீக்கிக்கொள்ளும் எ - று.

வரினென்றதனால், வருதல் ஒருதலையன்று வாசனையுள் வழியே யென்பது பெற்றாம். நீங்கியென்பது பாடமாயின், நீங்கினவாகிய மலகன்மமெனப் பெயராகவைத்துரைக்க. சித்தாந்தத்தை அந்த மென்றது தலைக்குறை. தரம் அதன் கண்ணதாய்ச்சிறந்த ஒரு வார்த்தை. அங்கு மேற்கூறியபடி. ஐம்பொறியை விட்டணைதற் குரியான் இவனென்பதுணர்த்துவார் சகலனென்றார். நீங்குமென் னும் மகரஞ் சந்தி நோக்கிக் கெட்டது. நீங்கெனவே பாடங் கொண்டு அணையென வேறு பிரித்து முன்னிலையேவலாக்கி அதற் கேற்ப நீங்காயெனப் பாடந் திரித்துரைப்பாருமுளர்.

மேற்கூறிய மீளாமையை வலியுறுத்துவார் ஐம்பொறியி னல்லையெனு மந்ததரசிவனை ஐம்பொறியை விட்டங் கணைசகல னைம்பொறியி னீங்கானென்றும் ஒரோவழியுளதாமாயின், அதற்குக் காரணம் இஃதென்பார் நீர்ப்பாசிபோல் நீங்கு மலகன்மம் வரினென் றும், அது நீக்குதற்குபாயங்கூறுவார் நீங்கானை நினைந்து நீங்கு மென்றுங் கூறினர். மலகன்மமெனவே, இனம்பற்றி மாயையுங் கொள்ளப்பட்டது. * " மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத - னன்கல நன்மக்கட்பேறு " என்றாற்போல நீங்கானை நீங்கு நினைந் தென்றதனால் வருகின்ற சூத்திரத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉ மாயிற்று.

இம்மூன்றுதாரணங்களும் முறையே திருவடிஞானத்தைப் பெற்றவுயிர் புலனுணர்வின் மீட்சியில்லையெனவும், மீட்சியிழுக்கா மெனவும் ஒரோவழிப் பயிற்சிவயத்தான் மீளவருமாயின் மீளாத வாறு செய்துகொள்ளற்பாற்றெனவுங் கூறித் தாய்தரையேயாமென் னும் ஏகாரப்பொருளை வலியுறுத்தி ஒருபொருள்மேல் வந்தவாறு காண்க.

---

* திருக்குறள், ௬0.

ஒன்பதாஞ்சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாசம் உணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
உராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாசம் ஒருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி எண்ணுமஞ் செழுத்தே.

எ - து சூ - ம் எ - னின், ஆன்மசுத்திபண்ணுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 40)

எ - து க - ரை எ - னின், சூத்திரக்கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். தம்முதல் குருவுமாயுணர்த்தக்கேட்டு அதனைச் சிந்தனை செய்துணருமாறுணர்த்து மூகத்தான் ஐம்புலவேடரின் வளர்ந்த வாலாமை நீக்கி உயிர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்துமாறுணர்த்துதல் இவ்வொன்பதாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

சூத்திரவியையும் இதனானே இனிது விளங்கும்.

* சிவப்பிரகாசத்துத் "தான் பணியை நீத்த"லென்றோதப் படும் ஆன்மசுத்தியாவது "இறைபணிநிற்க" என வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்பாலதாகலானும், அழுக்குநீக்கமே அறுவைக்குச் சுத்தியாமாறுபோலப் பாசக்ஷயமே உயிர்க்குச் சுத்தியாவதன்றி வேறன்மையானும், பாசக்ஷயம் பண்ணுமுன்னர்ச் சுத்தியாதல் கூடாமையானும், வருகின்ற சூத்திரத்தின் கருத்தாய் நின்ற ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாற்றைப் பதியை நாடியெனவுந் தண்ணிழலாம்பதியெனவுஞ் சிவதரிசனம் பண்ணுமாறே யுணர்த்துதற்கெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் கருத்தாக வைத்துரைத்த தென்னையோவென மலையற்க; சிவதரிசனத்தி னிகழ்வது ஆன்மசுத்தியென்னும் உடனிகழ்ச்சி யுணர்த்துதற்கும் தம்முள் வேறுபாடு சிறுபான்மையுடையனவாய இவ்விரு சூத்திரமும் ஒருபொருள்மேலனவென்ப துணர்த்துதற்கும் இவ்வாறுரைத்தாராகலின். அஃதங்ஙனமாக, ஆன்மாத் தன்னை யிந்திரியத்தின் வேறுவான்காணவே தமதுமுதல் சீபாதத்தை யணையுமென்றலின், அக்காட்சியே அதற்கமையுஞ் சுத்தி யெற்றுக்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, 59.

கெனின், அஃதொக்கும். நிருவிகற்பமாய்க் காண்டலும், இரட்டுறக் காண்டலும், தெளியக்காண்டலுமெனக் காட்சி மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் அதிபரிபக்குவ முடையார்க்குக் கேட்டமாத்திரையே ஒருங்கு நிகழுமாயினும் ஏனையோர்க்குக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலென்னுஞ் சோபான முறையினன்றி நிகழாமையின், அவரைநோக்கிச் சிவரூபத்தினிகழும் ஆன்மதரிசனத்தின் பின்னாகச் சிவதரிசனத்தினிகழும் ஆன்மசுத்தியும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்றுணர்ந்துகொள்க. * "நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கு நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி - யாசையொடு மங்குமிங்கு மாகியல மருவோ ரரும்பாச மறுக்கும்வகை யருளின் வழி யுரைப்பாம்" என வழிநூலாசிரியரும் இக்கருத்தே பற்றி யோதினார்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—குறையுணர்வாகிய பசுஅறிவானும் பாசஅறிவானும் உணரப்படாத முதல்வனை அவனது திருவடிஞானத்தால் தன்னறிவின்கண்ணே யாராய்ந்தறிக. அத்திருவடி ஞானத்தான் நிலமுதல் நாதமீறாகிய பாசக்கூட்டம் நின்றுழி நில்லாது பரந்து திரிதற்கண் அதிவேகமுடைய பேய்த் தேரினியல் பிற்றாய்க் கழிவதென்றறிந்து நீங்கவே, அப்பதிஞானம் பிறவித்துயராகிய வெப்பத்துக்குக் குளிர்ந்த நிழலாய் வெளிப்பட்டு விளங்கும்: அவ்வாறு பாசத்தையொருவி ஞானத்தைப்பெற்று ஞேயத்தைக் கண்டகாட்சி சலியாமைப்பொருட்டு அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்து அவ்விதிப்படியறிந்து கணிக்கப்படும் எ - று.

ஊனமென்பது அப்பொருட்டாதல் † "ஊனமேற் கிரியை வித்தை" என்பதனானறிக. "நன்று மன்னிது நாடாய் கூறி" என்றாற்போல நாடியென்பது இகரவீற்று முன்னிலையேவல். உராத்துனை ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகை. உராவென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பறவாக்குளவி பாயாவேங்கை யென்றாற்போல ஒருவரானூரப்படாத வேகத்தையுடைய தேரெனச் செயப்படுபொருட்கண் வந்த பெயரெச்ச மறையாகக் கொண்டுரைத்து,

* சிவஞானசித்தி, 8-39. † சிவஞானசித்தி, 1. 65.

" திருத்தார் நன்றென்றேன் றியேன்" என்றாற்போல உராவென்பது குறுக்கல் விகாரமென்பாருமுளர். பின் வந்த பதி ஆகுபெயர்.

இதனுள், ஊனக்கண் பாசமுணராப்பதியை ஞானக்கண்ணி னிற் சிந்தை நாடியென்றது ஓரதிகரணம்; உராத்துனைத் தேர்த் தெனப் பாசமொருவத் தண்ணிழலாம் பதியென்றது ஓரதிகரணம்; விதியெண்ணு மஞ்செழுத்தேயென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக மூன் றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

29. முதலதிகரணம்

மேற்கோள் :—ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க வென்றது. (வா - 41-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், மேலைச்சூத்திரத் தோதியவாற்றான் முதல்வன் பாசஅறிவால் நாடப்படுவனல்லனாயினும் பசுஅறிவால் நாடப்படுவனென்றற்கு இழுக்கென்னையெனச் சிவசமவாதசைவர் மதம்பற்றி நிகழுங்கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற் றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணங் களுள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து; அம்முதலை - பாச ஞான பசு ஞானங்களான் உணரப்படாத முதல்வனை; ஞானக்கண்ணாலே - சிவ ஞானத்தினாலே; காண்க - அறிக; என்றது - என்றவாறு.

ஏகாரம் தேற்றம்.

ஏது : அவன் வாக்கு மனாதீதகோசரமாய் நிற்றலான். (வா - 41-b)

எ - து ஏது - எ - னின், ஏனைஞானங்களா னறியப்படாது சிவ ஞானத்தா னறியப்படுமென்றற்குப் பிரமாணமென்னை யென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வாக்குமனாதீத கோசரமாய் நின்ற அதுவே என்புழியுரைத்தாம்.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—வாக்கு - நாதமுடிவான பாச ஞானமும்; மனம் - பசு ஞானமுமாகிய; அதீதம் - அவ்விரண்டன்

விருத்திகளைக் கடந்து அதீதமாய் நின்று ; கோசரமாய் நிற்றலான் ஒற்றுமைப்பட்டு உணரும் பதிஞான மாத்திரைக்கே விளங்கிக் கோசரிப்ப தாகலான் ஈண்டு அம்முதலை ஞானக்கண்ணாலே காண்க என்றது என மேற்கொண்டது.]

ஆண்டுப் பொதுவகையாற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டேதுவாக வைத்து வாக்கு மனாதீதமாயுங் கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப் படாதென்னும் அருத்தாபத்தியான் ஞானக்கண்ணாலே காணப்படு மென்பது தாமே போதருமென மேற்கோளைச் சாதித்தார்.

உதாரணம் :—

நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ
தேடி எனையறியேன் தேர்ந்தவகை—நாடியரன்
தன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணார்
என்னு மெனஅறிவா ரின்று. ருச

எ - து உ - ம் எ - னின், கோசரமாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப் படாதென்றதென்னை பசுத்துவ நீங்கியவழிச் சுட்டிறந்தறிவதாகிய உயிருணர்வு திருவடிஞானத்தோ டொப்பதாகலின் அதன்கட் கோசரமாதல் அமைவுடைத்துப்போலு மென்பாரை நோக்கி அவ் வுணர்வு விளங்குமாறுணர்த்து முகத்தான் அவரை மறுத்து ஏதுப் பொருளை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நாடியோ நரம்புசீக் கோழையோ தேடி எனை அறியேன் தேர்ந்த என்போ வகை நாடி எ - து நாடி முதலியவற்றுள் யான் யார் என்னைத் தேடியு மறிகின் றிலேனென்று இவ்வாறு தேர்கின்ற தேர்ச்சி யறிவின்கண்ணே இதனைத் தெளிவிப்பதோரறிவு வேறுண்டென ஆராய்ந்து நோக்கி;— அரன் றன்னாலே தன்னையும் கண்டுதமைக் காணார் எ - து அவ்வாறு நாடுங்கால் விளங்கித் தோன்றுவதாய முதல்வனது திருவடிஞானத் தால் முதல்வனையு முணர்ந்து முதல்வனின் வியாப்பியமாய் நின்று அங்ஙனமறியும் பொருளாகிய தம்மையு முணர்தலைச் செய்யா தார் ;—என்னும் என அறிவார் இன்று எ - து மற்றெவ்வியல்பின ரென்று தம்மை யறிய வல்லுநர் இம்முத்திகாலத்து எ - று.

நாடியென்றது இடை பிங்கலை முதலியவற்றை. நரம்பெனவே யடங்குமேனும் தலைமைபற்றி வேறுகூறினார். சீ புண்ணீர் கோழை ஐ. ஓகாரந் தெரிநிலை. என்றென்பது சொல்லெச்சம். வகை ஆகுபெயர். ஒற்றுமைபற்றி அரனது ஞானத்தை அரனென் றுபசரித்தார். உம்மை எதிரது தழீஇயிற்று. எவனென்னும் வினு வினைக் குறிப்புப்பெயர் ஈண்டாகுபெயராய் என்னென மரீஇயிற்று. ஆம் அசை. நாடியோ என்போ நரம்புசீக் கோழையோ வென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைத் தத்துவ தாத்துவிகங்களினும் அவ்வாறு தெரித்தல் கொள்ளப்படும். இது தம்மையறியுமாறுணர்த்துமுகத் தானே தலைவனை யறிந்தபின் அறியப்படுவதாகிய தம்மறிவு கொண்டு தலைவனையறியுமாறு யாண்டையதென மறுத்து வலியுறுத்தவாறு காண்க.

உதாரணம் :—

காட்டிய கண்ணே தனைக்காணு கண்ணுக்குக்
காட்டாய உள்ளத்தைக் கண்காணு—காட்டிய
உள்ளந் தனைக்காணு உள்ளத்தின் கண்ணுய
கள்வன்றான் உள்ளத்திற் காண். ருரு

எ - து உ - ம் எ - னின், எதிர் முகத்து ஒரு பொருளைக் கண்ட கண்ணே மறித்து நோக்கியவழி வெளிந் புறத்துப் பொருளையுங் காண வல்லும், அதுபோல அங்ஙனந் தேர்ந்தறி தலைச் செய்தஉயிரே தெளிந்தறிதலையுஞ் செய்யவல்லுமென அமையு மென்பாரை நோக்கி அதனது மாட்டாமையை விளக்கி அரன் றன் ணுலே காண்டலை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். காட்டிய கண்ணே தனைக்காணு எ - து உயிராற் காட்டப்பட்டு ஒரு விடயத் தைக் காண்கின்ற கண்ணனது தன்னியல்பைக் காணமாட்டாது;— கண்ணுக்குக் காட்டாய உள்ளத்தைக் கண் காணு எ - று தனக்கு அவ்விடயத்தைக் காண்பித்து முதலாய்நிற்கு முயிரையும் அது காண மாட்டாது;—காட்டிய உள்ளம் தனைக்காணு எ - து அதுபோல முதல்வனுல் மறைந்துநின்றுணர்த்தப்பட்டு ஒன்றனைத் தேர்ந்துணர் கின்ற உயிர் அவ்வாறே தன்னியல்பையு மறியமாட்டாது ; தன்னை

யுணர்த்திநிற்கு முதல்வனையு மறியமாட்டாது;—உள்ளத்தின்கண்ணாய கள்வன்தான் எ - து அத்தேர்ச்சியறிவின்கண்ணும் உடனாய் நிற்குங் கள்வன் அம்முதல்வனுகலானே;—உள்ளத்தில் காண் எ - து அவனை அவ்வறிவின்கண் வைத்து நாடித் தெளிவாயாக எ - று.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஏகாரம் அசைநிலை. * "முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்" என்றாற்போலக் கண்ணென்னுந் தவ்வீறு விகாரத்தாற்றொக்கது. பின்வந்தவுள்ளம் ஆகுபெயர்த் தேர்ச்சியறிவின்மேற்றது. உள்ளத்தின் கண்ணுமென்னுஞ் சிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. தோன்றாது நிற்றல்பற்றிக் கள்வனென்றார். கள்வனென்றது கண்ணுக்கு உயிர் மறைந்து நின்றே காட்டுவதாகலான் அது தன்னையும் உயிரையும் அறியமாட்டாதாயிற்று; அதுபோல முதல்வன் இதுகாறு மறைந்து நின்றே யுணர்த்துதலின் உயிர் தன்னையு முதல்வனையும் அறியமாட்டாதாயிற்றென்பதுபட நின்ற குறிப்புமொழி. உள்ளத்திற் காணவல்லார்க்கு அக்கள்ளந் தீர்தலின் தம்மையும் முதல்வனையுங் காணக்கூடுமென்பதாம். † "கள்ள ரொடில்ல முடையார் கலந்திடக் வெள்ள வெளியாமென் றுந்தீபற" என்றதும் இக்கருத்துநோக்கி.

கண்ணுக்குக் காட்டாய வுள்ளத்தைக் கண் காணுமென நடைமைக்கோதியவாறு பொருளினும் வருவித்துரைத்துக் கொள்க. இஃதெடுத்துக்காட்டுவமை.

30. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி அசத்தாயுள்ளன வன்னபேதங்களை அசத்தென்று காண உளதாய் நிற்பது ஞானசொரூபமென்றுணர்த்துகின்றது. (வா - 42)

எ - து மே - ள் எ - னின், அம்முதலை ஞானக்கண்ணாற் காண்கவென்றுணர்த்தியவழி அந்த ஞானக்கண்ணைப் பெறுமாறு யாங்ஙனமென நிகழும் அவாய்நிலையை நீக்குதற்பொருட்டு அதற்கோர் புறனடையாயெழுந்த இச்சூத்திரத்தின் இரண்டா

* திருக்குறள், ருசஎ. † திருவுந்தியார், உங.

கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனி அசத்தாயுள்ள - நிலை யுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலை யுதலிலவாயுள்ள; வன்னபேதங்களை - பிரபஞ்சங்களை; அசத்து என்று - இவை நிலையுதலுடையவல்ல என்று; காண - விவேகித் தறியின்; உளதாய் நிற்பது - அங்ஙனம் நிராலம்பமாய் விளங்கித் தோன்றுவது; ஞானசொரூபம் என்று உணரற் பாற்று - பதி ஞானத்தின் இயல்பென்று அறியற் பாலதாம்.]

பாசமொருவத் தண்ணிழலாம்பதி யென்புழிப் பாசமென்றது காரியப்பிரபஞ்சத்தையென்பார் அசத்தாயுள்ளவென்றும், சொற் பல்காமைப்பொருட்டு ஏதுப்பொருளை உருவகமுகத்தான் உடம்பொடு புணர்த்துக் காட்டுவார் பிரபஞ்சத்தையென்னுது வன்னபேதங்களை யென்றும், வியாபகப்பொருளுக்கு ஒருவுதலாவது உணர்ச்சி விசேடமேயாமென்பார் அசத்தென்றொழிய என்னுது காண என்றும், தண்ணிழலாய் நிற்றல் புதிதன்றென்பார் உளதாய் நிற்ப தென்றும், பதியென்றது ஆகுபெயராற் பதிஞானத்தின்மேனின்ற தென்பார் ஞானசொரூபமென்றும், இஃதநுபவத்தினன்றிச் சொல் லளவையின் அறிய வாராதென்பார் உணரற்பாற்றென்று முரைத் தார். இஃதேகதேசவுருவகம்.

இதனுட் பெறப்படுமேதுப்பொருளை ஏனையவற்றுட்போல மேற்கோளின் வேறுவைத்துக் காணுமாறு:

* **ஏது: இனி அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காணவுளதாய் நிற்பது ஞானசொருபமென்றது வேற்றியல்பாகிய வன்னபேதங்களை வேற்றியல்பென்று கண்டு கழிப்பின் உளதாய் நிற்பது படிகசொருபமாந்துணையான்.**

இ - ள். படிகசொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நின்ற வேற்று நிறங்களை இவை நிலையுதலிலவாகிய வேற்று நிறங்களெனக்

---

* இது உரையாசிரியர் வருவித்துக் கொள்வது; வார்த்திக மன்று.

கண்டு நிற்பின் அவ்வழி நிலையுதலுடைத்தாய் விளங்கி நிற்பது பளிங்கினது சொரூபமாமென்னு மொப்புமையான் நிலையுதலுடைய தற்சொரூபத்தைக் காட்டாது மறைத்து நிற்கும் நிலையுதலிலவா யுள்ள பிரபஞ்சத்தை இவை நிலையுதலுடையன வல்லவென்று விவேகித்தறியின் அங்ஙனநிராலம்ப மயமாய் விளங்கித் தோன்றுவது ஞானசொரூபமென மேற்கொண்டது எ - று.

வன்னபேதமாவது சித்திரமெனக்கொண்டு சுவர்மேல் வைத்துரைத்தலுமொன்று. அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சத்தை அசத்தென்று காண்டலாவது ஆசிரியனறிவுறுத்த உபதேசப் பொருளினுரைத்து நின்று * "அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவு பதமெல்லாம் வெறுத்துநெறி யறுவகையு மேலொடுகீ ழடங்கக்" காரணரூபத்தினில்லாமையால் † "வெறும்பொயென நினைந்திரு"த்தல்.

உதாரணம் :—

நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியா னந்தனாய்த்
தற்பரமாய் நின்ற தனிமுதல்வன்—அற்புதம்போல்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்து தோன்றானே
வானே முதல்களையின் வந்து. ருசு

எ - து உ - ம் எ -னின், அசத்தென்று கண்டொருவியவழித் தோன்றுவது சூனியமேயன்றிப் பிறிதில்லைபோலு மென்பாரை நோக்கி ஞான சொரூபத்தினியல்புகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நிர்க்குணன் ஆய் எ - து அசுத்தப் பிரபஞ்சம் போல முக்குணரூபமா யளவிட்டறியப்படுவானுமல்லனாய் ;—நின்மலன் ஆய் எ - து முக்குணங்களைக் கடந்த மிச்சிரப்பிரபஞ்சம்போல மலகன்ம காரியரூபமா யறியப்படுவானு மல்லனாய் ;—நித்தியானந்தன் ஆய் எ - து மலகன்மங்களையுங் கடந்த சுத்தப்பிரபஞ்சம்போல அநித்தியானந்தரூபனாய்ச் சுட்டியறியப்படுவானுமல்லனாய்;—தற்பரம் ஆய் எ - து இம்மூன்றனோடுங் கூடிப் பொதுவியல்புபற்றி அவ்வாறுணரப்படும் உயிர்போலன்றி அதற்குமேலாய் ;—நின்ற தனி முதல்

* சிவஞானசித்தி, 9. 6. † சிவஞானசித்தி, 9. 6.

வன் எ-து இவ்வாறு நிற்றலான் ஒன்றனியல்புபற்றி யறியப்படாத தனிமுதலாகிய இறைவன்;—வானே முதல் களையின் எ-து ஆகாச முதலிய அசத்தை அசத்தென்று கண்டொருவியவழி;—அளவு இறந்து அற்புதம்போல் வந்து எ-து பயின்றறிந்துவருந் தனது சுட்டறிவினளவினைக் கடத்தலான் இன்னதென்றறிய வாராத சூனியப் பொருள்போலத் தோன்றி;—ஆறு அறிவு ஆய்த் தோன்றுமே எ-து பின்னர்ச் சுட்டிறந்தறியுந் தன்னறிவின்கண் நீங்காது நிலை பெறுவதாய்ச் *"சோதிக்குட் சோதியாய்" விளங்கித் தோன்றுன்கொல்லோ எ-று.

தற்பரம் தனக்குப் பரமென விரியும். தன்னென்றது உயிரை. அற்புதம் ஈண்டுச் சூனியத்தின்மேற்று. முதற்கட் சூனியமாய்த் தோன்றினுஞ் சூனியமன்றென்பார் அற்புதம்போல் வந்தென்றார். ஆறுமை நீங்காமை. ஓகாரம் எதிர்மறை. ஏகாரம் அசைநிலை. வானே முதலெனவே தோற்றமுறைபற்றி வான் முதலாகிய பூதங்களும், ஒடுக்கமுறைபற்றி வான்முதலாகிய ஏனைத் தத்துவங்களு மடங்கும். நிர்க்குணனாய் நின்மலனாய் நித்தியானந்தனாய்த் தற்பரமாயென்புழி ஆக்கச்சொல் உண்மை குறித்து நின்றது வடமொழி மதம். அறிவா யென்புழி ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்து நின்றது. ஒற்றுமைபற்றி முதல்வனது ஞானத்தை முதல்வனென்றுபசரித்தார்.

உதாரணம்:—

சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி அசத்தென்னச்
சட்ட இனியுளது சத்தேகாண்—சுட்டி
உணர்ந்ததீ சத்தல்லை உண்மையைத் தைவம்
புணர்ந்ததனுற் போய்விட்டுப் போம். ருஎ

எ-து உ-ம் எனின், வானே முதல் களைந்தவழி அங்ஙனந் தோன்றுவதும் வேறொன்றெனக் கோடும் ஞானசொரூபமென்றற்குப் பிரமாண மென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ-ள். சுட்டி உணர்வதனைச் சுட்டி

* சிவஞானசித்தி, 8. 38.

அசத்து என்ன எ - து ஏகதேச வுணர்வாற் சுட்டி யுணரப்படுவ தாய பிரபஞ்சத்தை மேற்கூறியவாறே ஒரோவொன்றாகச் சுட்டி அசத்தென்று கண்டு கழித்துக்கொண்டு சென்றவழி ;—இனிச் சுட்ட உளது சத்தே காண் எ - து முடிவின்கட் செம்மையே கோசரமாவது யாது அஃது அவ்வசத்தின் வேறாகிய சத்தே யாம் அதனையறிவாயாக, ஆற்றேல் அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந் தோன்றுஞ் சத்தாவது உயிரேயாமென அமையுமெனின் ;—சுட்டி உணர்ந்த நீ சத்து அல்லை எ - து இதுகாறும் அசத்தோடு கூடிச் சுட்டி யறிந்துவந்த நீ அசத்தின் வேறாய் அங்ஙனந் தோன்றுஞ் சத்தாவாயல்லை. அற்றேல் இச்சுட்டுணர்வு எனக்கு நீங்குவதின்று போலுமெனின் ;—உண்மையைத் தைவம் புணர்ந்து எ - து அசத்தின் வயப்பட்டு நின்று சுட்டியறிந்துவந்த நீ அதனை யொழிந்து அங்ஙனந் தோன்றிய சத்தின் வயத்தினையாய் அதனைப் புணர்ந் தால் ;—அதனால் பொய்விட்டுப் போம் எ - து அப்புணர்ச்சி யானே சுட்டுணர்வாகிய அப்பொதுவியல்பு நின்னைவிட்டு நீங்கும் எ - று.

என்ன என்றது உபசார வழக்கு. சட்டவென்பது செப்ப முணர்த்தி நிற்பதோ ரகரவீற்றிடைச் சொல் ; அது சட்டமென இழிவழக்கின் மகரவீறாய் மரீஇயிற்று. அசத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. உண்மை சத்தென்பன ஒருபொருட் கிளவி. தைவமாயென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. புணர்ந்தா லென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்தது. உண்மைக்குத் தைவமாதல் புணரினென உருபுமயக்கமாகக்கொண் டுரைப்பினுமமையும். பற் றறக் கழிந்தொழியுமென்பார் விடுமென்னாது விட்டுப்போமென்றார்.

உதாரணம் :—

கண்டதை யன்றன் றெனவிட்டுக் கண்டசத்தாய்
அண்டனை ஆன்மாவில் ஆய்ந்துணரப்—பண்டணைந்த
ஊனத்தைத் தான்விடுமோ றுத்தமனின் ஒண்கருட
சானத்தில் தீர்விடம்போற் றான். ருஅ

எ - து உ - ம் எ - னின், அசத்தை அசத்தென்று கண்டொ ழியுமாறும் ஒழிந்தவழி உண்மையைத் தைவம் புணருமாறும்

புணர்ந்தவழி அதனாற் பொய் விட்டுப் போமாறும் யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கி அவற்றைத் தெரித்துணர்த்தி அதனை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டதை அன்று அன்று எனக் கண்டு அசத்து ஆய் விட்டு எ-து சுட்டியுணரப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை இது சத்தன்று இது சத்தன்றென ஒரோவொன்றாகவைத்து நோக்கி அசத்தென்றொழித்து ;—ஆன்மாவில் அண்டனை ஆய்ந்து எ - து அவ்வாறு கண்டொழிந்த தன்னறிவின்கண்ணே சுட்டுணர்வின்றி நின்ற கடவுளை ஆராய்ந்து ;—உணர எ - து சோகமெனப் பாவிப்ப ளுயின் ;—உத்தமனின் பண்டு அணைந்த ஊனத்தைத்தான் விடுமாறு எ - து அப்பாவகத்தான் அத்துவிதமாய் விளங்கித் தோன்று முதல் வனால் அநாதியாய்க் கூடி நின்ற பொதுவியல்பைத் தான் விட்டு நீங்குமாறு ;—ஒண் கருட சானத்தின் நீர்விடம்போல் தான் எ - து ஒள்ளிய கருடதியானத்தில் விளங்கித் தோன்றுங் கருடனால் அப் பாவகன் விடத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ளுமாறு போலாம் எ - று.

தானென்பது முன்னையது எழுவாய். பின்னையது அசை. சானம் பாகதச்சிதைவு. கருடதியானமாவது யாதெனிற் கூறுதும்; ஆதி பௌதிகம், ஆதிதைவிகம், ஆத்தியான்மிகம் எனக் கருடன் மூவகைப்படும். பொருள்தோறும் இவ்வாறு கண்டுகொள்க. அவற் றுள் உலகத்திற் காணப்படுங் கருடன் ஆதிபௌதிக கருடன், அதற் கதி தெய்வமாகிய மந்திரம் ஆதி தைவிக கருடன், அம்மந்திரம் இடமாக நின்று மாந்திரிகனுக்குப் பயன் கொடுப்பதாகிய சிவசத்தி ஆத்தியான்மிக கருடன் எனப்படும். அம்மூன்றனுள் ஈண்டுக் கருட னென்றது கருடனுக்கு அதிதெய்வமாய மாந்திரிகனுள்ளத்தின் அதுபோல் வைத்துத் தியானஞ் செய்து கணிக்கப்படும் மந்திரரூப மாகிய ஆதிதைவிக கருடனை. அதனைப் பாவித்தலாவது நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திரரூபமே தானாக அநன்னியபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வயத்ததாம்படி உறைத்து நிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம்மந்திரக் கண்கொண்டு பார்ப்பவே அஃதவ் விடவேகத்தை மாற்றுதல் ஒருதலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. புள்ளு விலங்கு மரம் முத லியவற்றுக்கெல்லாம் அதிதெய்வ மந்திரமுளதென்பதூஉம், மந்

திரங்களைக் கணிப்போன் படிகம்போல மந்திரசொரூபியாவனென் பதூஉம், சர்வஞ்ஞானோத்தர முதலியவற்றுட் காண்க.

இதனானே கருடபாவனை அசத்தியமென்பார் மதம் போலியாயவாறுமுணர்க. அல்லதூஉம், பாவனை போலியாயவழி அது பயன்தருமா றியாண்டையதென்றொழிக.

31. மூன்றுமதிகரணம்

மேற்கோள் : இனி இவ்விடத்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்க என்றது. (வா - 43-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், ஆன்மாவைச் சுத்திபண்ணுதற்குப் பாசமொருவியவழித் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானசொரூபமொன்றே அமையுமாகலின் இவ்விடத்தில் இனிச் செய்யக்கடவதொன்றில்லை யென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். பாசமொருவி ஆண்டுத் தண்ணிழலாய்ப் பிரகாசித்த ஞானக்கண்ணாற் பதியைச் சிந்தை நாடிய பின்னர் அவ்விடத்துத் திருவஞ்செழுத்தையும் விதிப்படி கணிக்கவென மேற்கொண்டது எ - று.

இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அற்றாகலினன்றே * "பின்னு—மோசைதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க" என்றார் வழிநூலாசிரியருமென்க. ஈண்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை யென்றது முத்திபஞ்சாக்கரத்தை. திருவஞ்செழுத்தாற் சாதிக்கப்படும் பொருளும் அதுவேயாகலான் வேறு வகுத்துக் கூற வேண்டாமையின், விதிப்படியென மாட்டெறிந்தொழிந்தார். இவ்வாறாசிரியர் மாட்டெறிந்ததூஉமுணராதார் சாதித்து நிற்குமுறை வேறே ஓதுமுறைவேறேயெனச் சித்தாந்த வழக்கொடு முரணிக் கூறுவர். நிற்குமுறைமையும் ஓதுமுறைமையுந் தம்முளியையில் வழி அஃது அதற்குச் சாதனமாமாறு யாண்டையதென்றொழிக. மானதம் மந்தம் உரையெனக் கணிக்குமாறு மூவகைப்படும். அவற்றுட் சுத்தமானதமெனப்படும் அறிவாற்கணித்தலே ஈண்டு உச்சரித்த

* சிவஞானசித்தி, 9. 1.

லென்பார் சூத்திரத்துள் உச்சரிக்கவென்னது எண்ணுகவென்றார். வடமொழிச் சூத்திரத்துத் தியானிக்க என்றதூஉம் அது. இன்னும் இதன்கட்படும் இயல்பெல்லாம், உண்மை விளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், கொடிப்பாட்டு, நெஞ்சுவிடுதூது முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

ஏது : இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்தும் அஞ்ஞானத்தை வேம்புதின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாகலின் அது நீக்குதற்கெனக்கோள்க. (வா - 43-b)

எ - து ஏது எ - னின், அந்தரங்க வழிபாடாகலின் அசிந்திதனுய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனுகக்கண்டு வழிபடுமாற்றைச் சாரவைத் தோதற்பாலதாகிய இதனைச் சித்தசாதனமாய் ஈண்டு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். வேம்பு தின்றபுழு அதனையொருவிக் கரும்பைத் தலைப்பட்டு அதன்சுவை தெரிந்துழியும் பயிற்சிவயத்தான் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாறுபோல அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்ட உயிர்களுக்கு அதனன் ஞானசொரூபம் விளங்கி ஞேயங்காட்சிப்பட்டவிடத்தும் அவை பயிற்சிவயத்தாற் பண்டைச் சிற்றுணர்வை நோக்கி நிற்குமாகலின் அவ்வாதனை நீக்குதற் பொருட்டு ஈண்டைக்கு வேண்டப்படுதலான் இனி ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யிவ்விடத்துச்சரிக்கவென மேற்கொண்டதெனக் கொள்க எ - று.

*இவ்விடத்தென்றதனுல் அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத்து மேற்கோடற்குரிய ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தையென வருவித்துரைத்துக்கொள்க எனக்கொள்கவென்று உடம்படுப்பித்ததூஉம் அது பற்றி. இக்கருத்து நோக்கியன்றே புடைநூலாசிரியர் அஞ்செழுத்தருணிலையை ஆன்மலாபத்தின் பின்னுக அணைந்தோர் தன்மையைச் சாரவைத் தோதியதூஉமென்க. * " வானேக்கி வாழும்... கோனேக்கி வாழும் " என்றாற்போல ஈண்டு நோக்கென்றது மனவெழுச்சி விசேடத்தை. பிரகாசித்த வழியென்பது பிரகாசித்*

---

* திருக்குறள், ௫௪௨.

தெனத் திரிந்தது. ஈண்டு ஞானமென்றது அசத்தை அசத்தென்று கண்டவழி விளங்குவதெனப்பட்ட ஞானசொரூபத்தை ; அஞ்ஞான மென்றது அதற்கு மறுதலையாகிய சுட்டுணர்வையெனவுணர்க. அது நீக்குதற்கெனக் கொள்கவெனவே, சித்தசாதனமன்றென்பதும் பெறப்பட்டது.

உதாரணம் :—

அஞ்செழுத்தால் உள்ளம் அரனுடைமை கண்டரனை
அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித் திதயத்தில்—அஞ்செழுத்தாற்
குண்டலியிற் செய்தோமங் கோதண்டஞ் சானிக்கில்
அண்டனும் சேடனும் அங்கு. ருசு

எ - து உ - ம் எ - னின், இஃதவ்வாசனையை நீக்குதற்குச் சாதனமாமா றியாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அஃதாமாறு கூறி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் அரன் உடைமை அஞ்செழுத்தால் கண்டு எ - து உயிர் சிவனுக்குடைமையாதலை அஞ்செழுத்தை உச்சரிக்கு முறையில் வைத்து நோக்கி;—இதயத்தில் அதனை அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சித்து எ - து தன்னுடம்பகத்தே இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னு மூன்றனையும் முறையே பூசைத்தானம் ஓமத்தானம் தியானத்தானமாகக் கருதிக்கொண்டு புறம்பே ஞான பூசைசெய்யு முறைப்படி இதயபங்கயத்தில் அவ்வஞ்செழுத்தா லமைந்த திருமேனியில் அம்முதல்வனைக் கொல்லாமை ஐம்பொறி யடக்கல் பொறை அருள் அறிவு வாய்மை தவம் அன்பு என்னும் அட்டபுட்பங்கொண்டு அம்மனுவா லர்ச்சனைசெய்து;—அஞ்செழுத் தால் குண்டலியின் ஓமஞ்செய்து எ - து அத்திரு மந்திரத்தானே குண்டலித்தானமான உந்தியில் ஞானவனலையெழுப்பி அதன்கண் விந்துத்தானத் தமிழ்தமாகிய நெய்யைச் சுழுமுனைநாடி இடைநாடி யாகிய சுருக்குச் சுருவங்களாலோமித்து;—கோதண்டம் சானிக்கில் எ - து விந்துத் தானமாகிய புருவநடுவிற் சிகர யகர வகரங்கள் மூன்றும் முறையே தற்பதப்பொருளும் துவம்பதப்பொருளும் அசி பதப்பொருளுமா முறைமைநோக்கி அதனாற் சிவோகம்பாவனை செய்வனாயின்;—அங்கு அண்டன் ஆம் சேடன் ஆம் எ - து அப்பா

வனைக்கண் அம்முதல்வன் விளங்கித் தோன்றுவன், அப்பரிவகன் அவனுக்குச் சேடசேடிய பாவகத்தால் அடிமையாவன் எ - று.

ஓமித்தலுந் தியானித்தலும் பூசைக் கங்கமெனவறிக. ஞான சொரூபம் விளங்கிய வழியும் பயிற்சிவயத்தான் ஏகதேசப்பட்டுப் புறத்திற் செல்ல நோக்குவதாய தன்னறிவை அங்ஙனமாகாதவாறு மடக்கி அகத்தே ஒரு குறியின்கணிறுத்தி நிட்டை கூடும்படி அஞ்செழுத்தோதுமுறையில் வைத்துக் கண்டு சிந்திக்கச் சிந்திக்க அஃது அந்நோக்கத்தைப் பற்றறக்கெடுத்து ஞானசொரூபத்தை இனிது விளக்கிப் பூரணநிலையிற் கொண்டு செலுத்துமாகலின் இஃது ஈண் டைக்குச் சிறந்த சாதனமாயிற்றென்பது.

உதாரணம் :—

இந்துவிற் பானுவில் இராகுவைக் கண்டாங்குச்
சிந்தையிற் காணிற் சிவன்கண்ணும்—உந்தவே
காட்டாக்கிற் றோன்றிக் கனல்சே ரிரும்பென்ன
ஆள்தானும் ஓதஞ் செழுத்து. கூ௦

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனம் ஒரு குறியின்கண் வைத் தன்றி முதல்வனைக் காண்டல் செல்லாதவாறும் அவ்வாறு கண்ட வழி முதல்வன் தன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுமாறுந் தோன்றிய வழித் தான் அம்முதல்வனுக் கடிமையாமாறும் உவமையில் வைத் துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ - ள். இராகுவை இந்துவில் பானுவில் கண்டாங்கு எ - து அந்தரத்தியங்கு நவக்கோள் களுள் ஏனையபோலக் காணப்படாத இராகு கேதுக்களை உபராகத் திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் கண்டாற்போல ;—சிந்தையில் காணில் எ - து முப்பொருள்களுள் யானிதனை யறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னுமுணர்விற்கு விடயமாகிய பசுபாசங்களோடொப்ப வேறுண ரப்படாத முதல்வனைத் தன்னிதய பங்கயத்தின் அஞ்செழுத்தின் முறையின் வைத்துக் காணுமாயின் ;—உந்தவே காட்டாக்கில் சிவன் தோன்றிக் கண் ஆம் எ - து கோலைநட்டுக் கயிற்றினாற் சுற்றிக் கடை யவே காட்டத்தினின்று அங்கி தோன்றுமாறுபோல அம்முதல்வன் ஆண்டுத்தோன்றி அறிவுக்கறிவாய் விளங்கி நிற்பன் ;—தான் கனல்

சேர் இரும்பு என்ன ஆள் ஆம் எ-து அப்பொழுது தானும் எரி சேர்ந்த இரும்புபோலத் தனது சுதந்திரத்தைவிட்டு அம்முதல்வ னுக்கு அடிமையாம்;—அஞ்செழுத்து ஓது எ-து ஆகலான் அத்திரு வஞ்செழுத்தை விதிப்படி யோதுவாயாக எ-று.

கேது சாயாக்கிரகமாகலின், வேறு கூறுராயினர். கண் அறிவு. தோன்றியாமெனவியையும். உந்துதல் ஈண்டுக் கடைதன்மேற்று. காட்டாக்கி வடமொழிச்சிதைவு. இகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. இன் உவமவுருபு. ஈண்டும் ஓதஞ்செழுத்து என்றது வலியுறுத்த வாறு.

உதாரணம் :—

மண்முதல் நாளம்மலர் வித்தை கலாரூபம்
எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும்—நண்ணிற்
கலையுருவாம் நாதமாம் சத்தியதன் கண்ணும்
நிலையதிலாம் அச்சிவன்தாள் நேர். கூக

எ-து உ-ம் எ-னின், தத்துவ முப்பத்தாறுக்கும் மேற்பட்ட முதல்வனை இதயபங்கயத்திற் கண்டர்ச்சிக்குமாறு யாங்ஙனமென் பாரை நோக்கி அவ்விதய பங்கயத்தினியல்புணர்த்தி அதனை வலி யுறுத்துத லுதலிற்று. இ-ள். நண்ணில் எ-து அவ்விதய பங்க யத்தினியல்பை அறியப்புகின்;—மண் முதல் நாளம் எ-து நில முதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவமும் உந்தியினின்றுந் தோன்றி எண்விரலளவைத்தாயுள்ள நாளவடிவாம்;—வித்தை மலர் எ-து வித்தியா தத்துவங்களேழுஞ் சுத்தவித்தையுமென்னும் எட்டுத்தத்து வமும் எட்டிதழ்வடிவாம்;—எண்ணிய ஈசர் சதாசிவமும் கலாரூபம் எ-து அத்தத்துவங்களுக்கு மேலாகக் கருதப்பட்ட ஈசரஞ் சதாசிவ மென்னும் இரண்டு தத்துவமும் அறுபத்துநான்கெனப்படுங் கேசர வடிவாம்;—சத்திகலை உருவாம் எ-து சத்திதத்துவம் அக்கேசரங் களுக்குள்ளாகிய பொகுட்டுவடிவாம்;—நாதம் அதன் கண்ணும் எ-து சிவதத்துவம் அப்பொகுட்டிற் காணப்படும் ஐம்பத்தொரு வீசவடிவாம்;—அதில் அச்சிவன் தாள் நிலையாம் எ-து ஆகலான் அவ்வியல்பிற்றாகிய இதயபங்கயத்தின் முப்பத்தாறு தத்துவமும்

ஆசனமாகவுடைய அச்சிவனது சத்தி நிலைபெறும்;—னோ் எ - று அதனை யறிந்து திருவஞ்செழுத்தால் அர்ச்சிப்பாயாக எ - று.

இதனானே * " அண்டபிண்டமவை சமமாதலால் " புறத்துக் காணப்படும் முப்பத்தாறு தத்துவமும் அகத்தினிற் சூக்குமமா யுண் டென்பது காட்டி முதல்வனுக்கு இந்நிலையே அந்நிலையெனத் தெளி வித்தவாறு. வித்தையென்பது இரட்டுற மொழிதலான் அவ்வா றுரைக்கப்பட்டது. சிவஞானசித்தியில் † " மூட்டு மோகினி சுத்த வித்தை மலரெட்டாய் " என்புழி மோகினியென்றதூஉம் ஆகு பெயரான் அதன்காரியமாய கலாதிகளின் மேனின்றது.

இவ்வாறன்றி, நிலமுதலிய முப்பத்தொரு தத்துவமெனப்படும் எட்டுக்கொத்தும் எண்விரல்நாளவடிவும், அசுத்த மாயாதத்துவம் நாளத்துக்கும் மலருக்கும் நடுக்கண்டமாகிய கிரந்திவடிவும், அதற்கு மேற் சுத்தவித்தையின் வாமைமுதலிய எட்டும் எட்டிதழ் வடிவு மாமென் றுரைப்பாரும், முப்பத்தொன்றுக்குமேல் அசுத்தமாயை கிரந்தியின் அதச்சதனம் சுத்தமாயை ஊர்த்துவச்சதனம் அதற்கு மேல் ஈசுரதத்துவத்தில் அனந்தன் முதலிய எட்டும் எட்டிதழ் வடி வம் சதாசிவ தத்துவமொன்றுங் கேசர வடிவமெனக் கொண்டு அதற்கியையக் கொண்டு கூட்டியுரைப்பாரும், கலாரூபமென்றது பஞ்சகலைகளையெனவும் அஃதியாண்டுங் கூட்டியுரைக்கப்படுமெனவுங் கொண்டு, மண்முதல்நாள மலரென்பதற்கு மண்ணாகிய நிவிர்த்திகலா ரூபம் நாளமும், மண்ணை முதலாகவுடைய ஏனையிருபத்துமூன்று தத்துவமாகிய பிரதிட்டாகலாரூபம் மலருமாமெனவும், வித்தை யெண்ணிய ஈசர் சதாசிவமுங் கலையுருவமா மென்பதற்கு வித்தியா தத்துவமாகிய வித்தியாகலாரூபங் கலையெனப்படுங் கேசரமுஞ், சுத்த வித்தையோடு கூடியெண்ணப்பட்ட ஈசுரதத்துவஞ் சதாசிவ தத்துவமாகிய சாந்திகலாரூபங் கலைக்குள் உருவெனப்படும் பொகுட்டுமாமெனவும், நாதமாஞ்சத்தியதன்கண்ணா மென்பதற்குச் சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவமாகிய சாந்தியதீதகலாரூபம் பொகுட்

* கோயிற் புராணம், பதஞ்சலிச்சருக்கம், எ0.

† சிவஞானசித்தி, 9-9.

டின் கண்ணுகிய வீசமாமெனவும் உரைப்பாருமுளர். இவையெல்லாம் அவ்வவ்வாகமபேதம் பற்றிக்கொள்ளப்படும்.

கலை அறுபத்துநான்காகலான், அறுபத்துநான்காகிய கேசரங்களுக்குத் தொகைபற்றிக் கூறப்படும் ஆகுபெயராயிற்று. ஈசர் ஆகுபெயர். கலையுரு கலைக்குள்ளுருவென உள்ளுருபு விரித்துரைக்க. அதில் என்புழி அன்சாரியை விகாரத்தாற்றெக்கது. இது நாளமுதலாக மேனேக்கித் தோன்றும் உலகத்துக் கமலம் போலாது கண்முதலாகக் கீழ்நோக்கித் தோன்றியதோர் திப்பிய கமலமெனக் கொள்க. சிவன்றுளதினிலையாமெனவே சிவன் சத்திக்குமேலாய் நிற்பன் என்பதூஉம் பெறப்படும்.

பயனியல்

பத்தாஞ் சூத்திரம்

அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி
ஏக ஞகி இறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்ெனுடு வல்வினை யின்றே.

எ - து சூ - ம் எ - னின், பர்சக்ஷயம் பண்ணுமாறுணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 44)

எ - து க - ரை எ - னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். மேல் ஏழாஞ்சூத்திர முதலிய மூன்றுனும் முறையே சாதிக்கும் பொருளதியல்புஞ் சாதித்துப் பெறப்படும் பொருளதியல்புஞ் சாதிக்குமாறு முணர்த்தி, இனி அச்சாதனத்தாலாய பயனியல்பு வகுத்துக்கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். அப்பயனுவது பாசவீடுஞ் சிவப்பேறுமென இருவகைப்படும். அவ்விரண்டனுட் சுட்டுணர்வினுகிய ஏகதேசநோக்கத்தைத் திருவஞ்செழுத்தினது உச்சரிப்பாற் பற்றறத் துடைத்தவழிப் பெறப்படுவதாகிய மேலைச்சூத்திரத்தி னெடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்திப் பயனுகிய பாசவிடுதியைச் செய்துகொள்ளுமாறு மேற்சிந்தனை செய்த

பொருளைத் தெளியுமாறு உணர்த்துமுகத்தானுணர்த்துதல் இப்பத் தாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

இதனானே சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பு :—ஞானக்கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் தானுடனாய் நின்றறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானேயறிந்தே னென்னும்படி உயிர் தானே யாய் ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின்வழி நின்ற அப்பெத்த நிலைபோல் ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினுந் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறை பணியின் வழுவாது நிற்பின், மலமாயையென்னும் இரண்டனோடு வலிய கன்மமலமும் இல்லையாயொழியும் எ - று.

அவனே தானேயென்னும் ஏகாரமிரண்டனுள் முன்னையது பிரிநிலைக்கண்ணும் பின்னையது தேற்றத்தின் கண்ணும் வந்தன. நெறி உவமவுருபு. மலமாயையொடு கூடிய வினையென்றாராகலின் இன்றே யென்றார். உவமைக்கோதியது பொருளினும், பொருளுக் கோதியது உவமையினுஞ் சென்றியைந்தன.

ஈண்டொற்றுமைப்படுதலாவது, குடமுடைந்தவழிக் குடா காயமும் ஆகாயமும்போல ஒருபொருளா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் குற்றியை மகனென்பதுபோலத் திரிவுகாட்சியா னொற் றுமைப்படுதலோ, அன்றி மண்ணே குடமென்பது போல ஒன்று திரிந்தொன்றா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி வெள்ளையுந் தாமரை யும்போலக் குணகுணித்தன்மையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றித் தீயுமிரும்பும்போல ஒன்றினொன்று விரவுதலானொற்றுமைப் படு தலோ, அன்றிப் பாலுநீரும்போலப் பிரிக்கப்படாத சையோகத்தா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் கருடனும் மாந்திரிகனும் போலப் பாவனைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிக் காய்ந்த இரும்பினீர்போல ஒன்றினொன்றிலயமா யொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றிப் பேயும் பேய்பிடியுண்டவனும்போல ஆவேசத்தா னொற் றுமைப்படுதலோ, அன்றி இந்தனத்தினெரிபோல விளங்காமையா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஞாயிற்றினொளியின் விளக் கொளிபோலச் சத்தி கெட்டு நிற்றலா னொற்றுமைப் படு

தலோ, அன்றித் தலைவனுந் தலைவியும்போல இன்பநுகர்ச்சி மாத்திரையா னொற்றுமைப் படுதலோ, அன்றி நட்டா ரிருவர்போல நட்புமிகுதியா னொற்றுமைப்படுதலோ, அன்றி ஆவும் ஆமாவும்போல ஒப்புமைமாத்திரையா னொற்றுமைப்படுதலோ என்று அவ்வச் சமயவாதிகள் மதம்பற்றி நிகழும் இன்னோரன்ன ஐயப் பாடுகளை யெல்லாம் நீக்குதற் பொருட்டு, அவனே தானே யாகிய அந்நெறியென உவமையெடுத்துக் காட்டி யோதினார். ஈண்டுக் கூறிய ஒற்றுமைக்கட்படும் இயைபாவ தென்னையெனின் அது வருகின்ற சூத்திரத்திற் பெறப்படும்.

இதனுள், அவனேதானே யாகிய வந்நெறி யேகனாகியென்றது ஓரதிகரணம்; இறைபணிநிற்க மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆக இரண்டதிகரணத்தது இச்சூத்திர மென்றுணர்க.

32. முதலதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்தேகனாகி நிற்கவேன்றது. (வா - 45-a).

எ - து மே-ள் எ-னின், ஞானம் பிரகாசித்து முதற்பொருளைக் காண்டன் மாத்திரையே வீடுபேற்றிற் கமையுமெனச் சிவசமவாத சைவர் முதலியோர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—ஈண்டு-இவ்விரண்டதிகரணங் களுள் வைத்து இம்முத லதிகரணத்து; பரமேசுரன் - ஞானக் கண்ணாற் காணப்பட்ட அம்முதல்வன் ; இவ்வான்மாவாய் - பெத்த நிலையில் உடனாய் நின்று அறியவும் வேறு காணப்படுமாறின்றி யானே அறிந்தேன் என்னும்படி உயிர்தானேயாய் ; நின்றமுறைமை யான் - ஒற்றுமைப்பட்டு உயிரின் வழி நின்ற முறைமைபோல ; அவனிடத்து ஏகனாகி - ஈண்டு உயிர் அம்முதல்வனோடு உடனாய் நின்று அறியினும் தானென வேறு காணப்படுமாறின்றி அவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு ; நிற்க என்றது - நிற்க என்றவாறு.]

ஏது : அவ்வாறு நிற்கவே யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்று அவனது சீபாதத்தை யணையுமாகலான். (வா - 45-b)

எ - து ஏது எ - னின், அஃதெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அங்ஙன மொற்றுமைப்பட்டு நின்றுலே யானும் எனதும் எனப் பகுத்துநிற்கும் மயக்க வுணர்விற் கேதுவாய மல நீங்கி அம்முதல்வனது திருவடியாகிய சிவானந்தத்தைப் பெறுமாகலான் அச்செருக்கறுதிக்குக் காரணமாதல்பற்றி ஈண்டுப் பரமேசுரன் இவ்வான்மாவாய் நின்ற முறைமையான் அவனிடத்து ஏகனுகி நிற்கவென மேற்கொண்டது எ - று.

அவ்வாறு நில்லாதவழி மலமறாது, அஃதறாதவழிச் சீபாதத்தை யணைதல் பெறப்படாதென்பார் நிற்கவேயெனத் தேற்றேகாரத்தாற் கூறினர். யானெனப்படுவது ஞாதிரு. எனதெனப்படுவன ஞான ஞேயங்கள். ஆறுவது பண்பின் கிழமையும் உணர்ச்சிக்கிழமையும் பற்றி வந்தது. ஒருமை தனித்தனி சென்றியையும். செருக்கு ஆகுபெயர். அற்றணையுமென்றது மழைபெய்து குளநிறையும் என்றாற் போலக் காரண காரியப்பொருள் பற்றி வந்த செயவெனெச்சத் திரிபு.

உதாரணம் :—

நானவனென் றெண்ணினர்க்கு நாடுமுளம் உண்டாதல்
தானெனவோன் றின்றியே தானதுவாய்—நானெனவோன்
றில்லென்று தானே யெனுமவரைத் தன்னடிவைத்
தில்லென்று தானும் இறை. ௬௨

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனம் பகுத்து நின்றுணருமுணர்வை மயக்க வுணர்வென்றதென்னை யென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நான் அவன் என்று எண்ணினர்க்கும் நாடும் உளம் உண்டாதல் தான் என ஒன்று இன்றியே தான் அது ஆய் எ - து யானென்றும் அவனென்றும் ஞாதிரு ஞேயங்களைப் பகுத்துணர்ந்து நிற்பார்க்கும் யானேயென

நிற்பார்க்குப்போல அவ்வாறெண்ணுகின்ற உயிருணர்வு முனைத்துத் தோன்றுமாகலான், அவ்வழித் தானெனொருமுதல் காணப்படுமா றின்றித் தான் அவ்வுணர்வேயாய்;—நான் என ஒன்று இல் என்று தானே எனுமவரைத் தன் அடி இல் என்று வைத்துத் தான் ஆம் இறை எ - து இனி யானெனொருமுதல் காணப்படுமாறில்லையென் றுணர்ந்து முழுவதுந் தானேயெனக் காணுந் தெளிவுடையாரைத் தன்து திருவடி வியாபகத்துள் அடங்கி நிற்கச்செய்து அவ்வாறே யாவன் முதல்வன் எ - று.

ஆய் ஆம் எனவியையும். ஆயாமென்புழிச் செய்தெனெச்சம் "நள்ளார்க்கு நஞ்சொத்து நட்டார்க் கமிழ்தொக்குமிவன்" என்றாற்போலத் தன்வினையாத லுணர நின்றது.

நாடுமுளம்உண்டாயவழித் தானிலனாதலும் அஃதில் வழித் தானுளனாதலும் யாங்ஙனம் பெறுதுமெனிற் காட்டுதும்:—தூல வொளியாகிய கண்ணொளியுஞ் சூக்குமவொளியாகிய விளக்கொளி யும் அத்துவிதமாய்க் கலந்து நிற்குநிலை உற்றுநோக்கவல்லார்க்குப் பிரித்தறிய வாராமையிற் கண்ணொளியாக் காணுங்காற் காணுந் தன் மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழி விளக்கொளி இருந் தும் இல்லைத்தானே, அன்றி விளக்கொளியாக் காணுங்காற் காட்டுந் தன்மையே முனைத்துத் தோன்றுமாகலின் அவ்வழிக் கண்ணொளி இருந்தும் இல்லைத்தானே; இனிக் கண்ணொளியும் விளக்கொளியு மெனப் பகுத்துக் காணப்புகினும் காணுந்தன்மையே முற்பட்டுத் தோன்றுதலின் அவ்வழி விளக்கொளியைத் திரிவு புலனாக் காட்சிப் படுவதல்லது தெளிவு புலனாக் காட்சிப்படுமாறில்லை. அதுபோலத் தூலஅறிவாகிய உயிருஞ் சூக்குமஅறிவாகிய சிவமும் அத்துவித மாய்க் கலந்து நிற்குநிலையும் பிரித்தறிய வாராமையின் ஆண்டும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

எண்ணினர்க்குமென இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை சந்தி நோக்கி மகரங் கெட்டுநின்றது.

இக்கருத்துப்பற்றியன்றே *"கண்ணொளி விளக்கின்சோதி கலந்திடுங் கருத்தொன்றன்றே" எ - ம், †"காண்பானுங் காட்டுவதுங்

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, அ. † வினாவெண்பா, கக.

காண்பதுவு நீத்துண்மை - காண்பார்க ணன்மூத்தி காணார்கள்— காண்பானும் - காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந் தன் - வாட்டுநெறி வாரா தவர்" எ-ம், கூறினர் புடைநூலாசிரிய ரும். அற்றேல், இவ்விரண்டனுள் யாது திரிவுகாட்சி யாது தெளிவு காட்சியெனின்,—கண்ணொளியோடு கூடிய வழியும் இது விளக் கொளி இது ஞாயிற்றொளி இது திங்களொளியென அவ்வப்பெற் றியவேயாய்க் காணப்படும் விளக்கொளி முதலியவற்றின் காட்சி தெளிவுகாட்சியெனவும், அவ்வொளிகளோடு கூடியவழி அவ்வா றொருபெற்றித்தாய்க் காணப்படாத கண்ணொளியை வேறுகாண் டல் திரிவுகாட்சியெனவும் கண்கூடாக விளங்கிக் கிடத்தலின் இவ்வாறே பொருளினும் வைத்துணர்ந்துகொள்க. இவ்வாறன்றி, விளக்கொளிமுன்னர்க் கண்ணொளி சத்தி மடங்கிப்போதலின் அது விளக்கொளியைப்போலக் காட்சிப் புலனாகாதாயிற் றென் னுமோவெனின்; என்னும்: என்னை? கண்ணொளி சத்திமடங்கிற் றாயின் விளக்கொளி காட்சிப் புலனாதல் பிறிதொன்றாற் பெறப் படாமையின். அற்றேல், மின்மினித் துணையாயினுந் தானே விளங்கும் இயல்பில்லாத கண்ணுக்கு ஒளிக்குணமுண்டென்ப தற்குப் பிரமாண மென்னையெனின்;—அறியாது கடாயினாய்: ஆகாயத்தின் கண்ணதாகிய சத்தகுணம் வியஞ்சகத்தானன்றித் தினைத்துணையானுந் தானென விளங்குமாறின்மையின் அதுபற்றி எதிரொலி வடிவாய அவ்வோசையை ஆகாயத்தின் குணமன்று வியஞ்சகப் பொருளின் குணமென்பார் யாருமில்லை. அதுபோலக் கண்ணின் கண்ணதாகிய ஒளியும் வியஞ்சகமுள்வழி விளங்கி அல்லுழி விளங்காமைமாத்திரையே பிறிதில்லை யாகலான் அதனைக் கண்ணின்குணமன்றென்றல் அறிவிலாதார் கூற்றேயாமெனவும்; அக்கண்ணொளியாவது தன்னை விளக்குதற்குரிய வியஞ்சகப் பொருள் ஏகதேசமாயின் ஏகதேசமாய் விளங்கியும், அது வியா பகமாயின் வியாபகமாய் விளங்கியும் நிற்பதோரியல்பிற்றெனவும் உணர்க. அஃதங்ஙனமாக * "கண்ணொளி விளக்கின் சோதி

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, 8.

கலந்திடும்" என்றற்குப் பிரமாணமென்னை: ஒருவிடயத்தின் வீழ்ந்த பல கண்ணொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லாதவாறுபோல ஒருவயிற்பட்ட கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முள் இயைபில்லையென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலுமெனின்;—அஃதறியாதார் கூற்றேயாமென்றொழிக. என்னை? ஒரு விடயத்தின் வீழ்ந்த கண்ணொளிகள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறுமில்லை காட்டுமாறுமில்லையாகலான் அவை தம்முட் கலத்தற்கு உரிமையின்றென்பது ஒக்கும். அவ்வாறன்றிக் கண் விளக்கினைக் காண்டலும் விளக்கு கண்ணுக்குக் காட்டலுமாகிய இயைபுண்மையானும், இவ்வியைபு தம்முட் பெறப்படாத கண்ணொளி முதலாயின ஈண்டைக்கு உவமையாதல் செல்லாமையானும், இந்திரியங்கள் தத்தம் விடயத்தோடியைந்தன்றிச் சந்நிதிமாத்திரையான் அவற்றையறிதல் செல்லாதென்பது ஆகமங்களுக்கெல்லாந் துணிபாகலானும் அத்தன்மையவாய கண்ணொளி விளக்கொளிகட்குத் தம்முட் கலப்பில்லையென்றல் காண்டல் விரோதமாகலின் இவ்வாறு உவமைக்கோதியனவெல்லாம் பொருட்கண்ணுமாமாறுணர்ந்து உய்த்துரைத்துக்கொள்க. அற்றேல், ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய கண்கள் தம்முள் ஒன்றனையொன்று காணுமாறின்மைபோல உயிர்களுந் தம்முள் ஒன்றனையொன் றறியுமாறில்லைபோலுமெனின்; அறியாது கூறினாய்: கண்கள் தம்முள் ஒன்றுமொன்று காணப்படுமாறில்லையென்றது விளக்கும் விடயமுங் காணப்படுமாறுபோல வேறியைந்து தனிப்பொருளாய்க் காணப்படுமா றில்லையென்ற துணையேயன்றிப் பிறிதின்மையின், விளக்கொளியைக் கண்காணுங்கால் அதுவதுவாய் நின்று காணும் பெற்றித்தாய்த் தன்னையும் அவ்விளக்கொளிவண்ணமாய்க் காண்டலுண்டென்பது கண்கூடாக அறியக்கிடத்தலின், ஏனைக்கண்களையும் அவ்வாறு காண்டலமையுமாகலான் அதுபோலத் தம்முள் தனித்தியைபில்லாத உயிர்களுஞ் சிவத்தோடியைந்து நின்று தம்மையும் பிறவுயிர்களையும் இவ்வாறுணர்தல் அமைவுடைமையானென்பது * "நாடியரன்—தன்னாலே தன்னையுங் கண்டு தமைக்காணாரென்றோ

* உதாரண வெண்பா, ருசு.

மெனவறிவார்" எ-ம், * "தன்னாலே தன்னையறிந்தாற் - றன்னை யுந் தானே காணுந் தானதுவாகி நின்றே." எ-ம், † "அதிலறி வடங்கி - மன்னிட வியாபியாய வான்பயன் றோன்றும்" எ-ம். ‡"என்னையுங் கண்டேன் பிறரையுங் கண்டே-னின்னிலை யனைத்தை யுங் கண்டேனென்னே - நின்னைக் காணு மாந்தர் தம்மையுங்காணுத் தன்மையோரே" எ-ம், பிறுண்டும் இவ்வாறோதும் அநுபவ முடைய தேசிகர் திருவாக்குக்களானும் இவ்வுண்மை யுணர்ந்து கொள்க.

33. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இறைபணி § வழுவாது நிற்கவேன்றது. (வா - 46-அ)

எ-து மே-ள் எ-னின், உடம்பு நிற்குங்காறும் அது கொண்ட வினைப்பயனும் அதனை யநுபவித்தற்குத் துணைக் காரணமாய் உடனிற்குமுயற்சியும் ஒருவாற்றானும் நீக்கலாகாமை யின் அவை அவ்வழி யேகனாகி நிற்றற்குத் தடையாதலைக் கடக் குமாறில்லைபோலுமெனச் சுத்தசைவரீருயினர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை யாசங்கித்துச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண் ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ-ள் வெ-டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனி இறைபணி - அம்முதல் வன் அருள்வழி; வழுவாது நிற்க என்றது - சலியாமல் நிலைநிற்க என்றவாறு].

நிற்றலாவது சலியாது நிலைபெறுதலென்பார் வழுவாது நிற்க வென்றார். ஈண்டிறைபணி யென்றது யாதெனின்;—அஃது ஆசிரி யர் தாமே முன்னர்த் தெரித்துரைக்கின்றமையின் இனிது விளங் கும்.

---

* சிவப்பிரகாசம் உண்மை, உஉ.

† சிவப்பிரகாசம், உண்மை, உஅ.

‡ பட்டினத்துப்பிள்ளையார், திருவிடைமருதூர் மும்மணிக் கோவை, கந.

§ அம்முதல்பணி என்றும் பாடம்.

ஏது : அவனருளாலல்லது ஒன்றையுஞ் செய்யானுகவே அஞ்ஞான கன்மம் பிரவேசியாவாகலான். (வா - 46-b)

எ - து ஏது எ - னின், ஏகனுகி நிற்றலேயமையும் இறைபணி நிற்றலெற்றுக்கென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். தன் செய்திக்கு முதல்வன் செய்தியை இன்றியமையாத ஆன்மாச் செய்வனவெல்லாம் அவனருளின் வழி நின்று செய்யுமாயின் மாயேயமும் கன்மமும் ஏகனுகி நிற்றற்குத் தடையாய் வந்து தாக்கா ஆகலான், அவை தாக்காமைப் பொருட்டுச் செய்யப்படு முபாயமாதல்பற்றி இனி இறைபணி வழுவாது நிற்கவெனவே மேற்கொண்டது எ - று. அஞ்ஞான கன்மம் உம்மைத்தொகை.

மலமின்முதல் மேற் பெறப்பட்டமையின் ஈண்டஞ்ஞானமென்றது மாயையின் காரியமாகிய மயக்கத்தை யென்பது பெற்றும். உடம்பு நசிக்குமளவும் அவை மாய்வனவன்மையின் அறுமென்னுது பிரவேசியாவென்முர்.

உதாரணம் :—

நாமல்ல இந்திரியம் நம்வழியின் அல்லவழி
நாமல்ல நாமும் அரனுடைமை—ஆமேனில்
எத்தனுவில் நின்றும் இறைபணியார்க் கில்லைவினை
முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன். சூ.

எ - து உ - ம் எ - னின், உடம்பொடு நிற்பார் நுகர்தற்கு வேண்டப்படும் பிராரத்தவினையும் அதுபற்றியேறும் ஆகாமிய வினையும் ஒருதலையானுண்மையின் இறைபணி நிற்றல்பற்றி அவை பிரவேசியாவென்றல் அமைவுடைத்தன்றுபோலு மென்பாரை நோக்கி ஏதுவை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ - ள். இந்திரியம் நாம் அல்ல எ - து வினைகளை நுகர்தற்கும் ஈட்டுதற்குங் கருவியாகிய இந்திரியங்கள் மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல ;—நம் வழியின் அல்ல எ - து அவை தொழிற்படுதலும் முதல்வன் வயத்தானன்றி நம்வயத்தானல்ல ;—வழி நாம் அல்ல (நம் வழியின் அல்ல) எ - து வினை நிகழ்ச்சிக்கு வாயிலாகிய விடயாதிகளும் அவ்விந்திரியங்கள் போல

மாயேயமாவனவன்றி யாமாவனவல்ல. அவை சேட்டித்தலும் முதல்வன் வயத்தனவன்றி நம்வயத்தனவல்ல ;—நாமும் அரன் உடைமை எ - து அவற்றோடியைந்து நின்று வினைகளை யீட்டுதற்கும் நுகர்தற்கும் வினைமுதலாகிய யாமும் ஞானச்செய்திகளை முதல்வன் விளக்கியவழி விளங்கி அல்லுழி விளங்குமாறின்மையான் அம் முதல்வன் வயத்தராவேமல்லது சுதந்திரராவேமல்லேம் ;—ஆம் என்னில் எ - து என்றிங்ஙனம் பசுபாசங்களதியல்பை உள்ளவாறுணர்ந்து செய்வனவெல்லாம் அவனருளின் வழி நின்று செய்யுஞ் செயலாகக் கண்டுகொண் டிருப்பாராயின் ;—இறை பணியார்க்கு எத்தனுவின் நின்றும் வினை இல்லை எ - து இவ்வடிமைத் திறமுடையார் எவ்வுடம்பினின்று எவ்வினைகளைச் செய்யினும் அவர்க்கு அவை பந்தமாதலில்லை ; முன் செய்வினையும் தருவான் முன் எ - து அவ்வாகாமியவினையை அவினாபாவமாய் உடன்கொண்டு வருவதாகிய பிராரத்தவினையுந் தன்னைக் கூட்டுவிக்கு முதல்வன் சந்நிதியின் உடலூழாய்க் கழியும் எ - று.

நம் வழியினல்ல வென்பது வழியென்பதனோடுங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்ளப்படும். மகனன்று குற்றியென்றாற்போல அன்மைச்சொற் றழுவப்படும் பொருண்மேனின்றது. * " அன்மைக் கிளவி வேறிடத்தானும் " என்பதோத்தாகலின். நின்றும் உம்மை சிறப்பு ; ஏனையும்மைகள் இறந்தது தழீஇயின. சஞ்சிதவினை தீக்கை செய்தமாத்திரையே எரிசேர்ந்த வித்துப்போலக் கெட்டொழிதலின் ஈண்டு முற்செய்வினையென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிராரத்தவினை மேற்றாயிற்று. தருதல் இடவழுவமைதி. கழியுமென்பது சொல்லெச்சம். உடலூழாயென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது.

உதாரணம் :—

சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனாதல்
சார்ந்தாரைக் காத்துஞ் சலமிலனாய்ச்—சார்ந்தடியார்
தாந்தானாச் செய்துபிறர் தங்கள்வினை தான்கொடுத்தல்
ஆய்ந்தார்முன் செய்வினையும் ஆங்கு. கூ௯

* தொல்காப்பியம். சொல். கிளவி, 25.

எ - து உ - ம் எ - னின், இறைபணியார்க்கு உளவாகிய முற் செய்வினை ஏனையோர்க்குப்போலன்றித் தருவான் முன்னு யொழியு மாயின் அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்படச் செய்யுமுதல்வன் நடுவு நிலைமையின்றிக் கோட்டமுடைய னெனப்பட்டு வழுவாம்போலு மென்பாரை நோக்கி வழுவன்மைகூறி அதனை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ - ள். சார்ந்தாரைக்காத்தல் தலைவர் கடன் ஆதல் சார்ந் தாரைக் காத்தும் எ - து தம்மாட்டு அடைக்கலமெனச் சார்ந் தாரை அவர்க்கு வருமேதத்தை நீக்கிக் களைகணாய் நின்று காப்பது தலைமைக் குணமுடையராயினார்க்குக் கடமையாகலான் முதல்வன் ஏனையோரை யொழித்துத் தன்னைச் சார்ந்தாரை அங்ஙனம் பாது காப்பானாகியும் ;—சலம் இலன் ஆய் எ - து அதுபற்றிக் கோட்ட முடையனல்லனாய்;—சார்ந்து அடியார் தாம் தான் ஆச்செய்து பிறர் தங்கள் வினை தான் கொடுத்தல் எ - து தன்னைச் சார்ந்து தன்னடித் தொழில் செய்வார் தன்போல் ஆகாமியவினைத் தொடக்கிலராகச் செய்து பிறர்க்கு வருமாகாமிய வினையை அவர்க்குக் கொடுப்பானாக லான் ;—ஆய்ந்து ஆர் முன்செய்வினையும் ஆங்கு எ - து அவ்விரு திறத்தோர் மாட்டும் நணுகி வந்து கூடுவதாய பிராரத்த வினையும் அவ்வாறே செய்வோர் செய்திக்குத் தக்க பயனாய் இருவேறுவகைப் படச் செய்வன் எ - று.

இறைபணியார்க்கில்லை வினை முற்செய்வினையுந் தருவான் முன்னென்றதுபற்றி ஏனையோர்க்கு நியதி செய்தூட்டி இறைபணி யார்க்கு வினையின்றாகச் செய்தல் இறைவனுக்கு நடுவு நிலைமை யன்றென்பாரை நோக்கி அதனை உடன்பட்டே அமைதி கூறுவா ராய்ச் சார்ந்தாரைக் காத்தல் தலைவர் கடனெனப் பழமொழி யெடுத் துக் காட்டி இஃதவ்வாறு நடுவன்மையுமன்றென வலியுறுத்துவார் சார்ந்தடியார் தாந்தானச்செய்து பிறர் தங்கள் வினைதான் கொடுத்த லென வேறுவமை யெடுத்துக் காட்டினார். சார்ந்தடியார் தாந் தானச்செய்து பிறர் தங்கள் வினைதான் கொடுத்தலுண்டென் பதூஉம், அது கோட்டமின்று நடுவு நிலைமையேயா மென்பதூஉம் ஏனைச் சமயத்தார்க்கும் ஒப்பமுடிந்தமையின், அஃதீண்டைக் குவமை யாயிற்று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. சலம் வஞ்சனை; அஃது ஈண்டுக் கோட்டத்தின்மேனின்றது. சார்ந்தென்னும் வினையெச்சம் அடியாரென்னும் வினைக்குறிப்புமுற்றுப்பெயர் கொண்டது. சார்ந்த என்னும் பெயரெச்சத்தகரந் திரிந்து முடிந்ததெனினு மமையும். தாமும் பின்வந்த தானும் அசை. ஆதல் கொடுத்தலென்புழி ஆனுருபு விரித்துரைக்க. தானுச் செய்தென்புழி ஆக்கம் உவம வுருபின்பொருள் குறித்துநின்றது. பிராரத்தவினை அதிசூக்குமமாய் வருவதாகலின் அதனியல்பறிதல் அரிதென்பார் ஆய்ந்தார் முன் செய்வினையுமென்றார். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஆர் வினைத் தொகை. ஆய்தல் அப்பொருட்டாதல் மேற்காட்டினும்.

உதாரணம் :—

இங்குளி வாங்கும் கலம்போல ஞானிபால்
முன்செய் வினைமாயை மூண்டிடினும்—பின்செய்வினை
மாயையுடன் நில்லாது மற்றவன்றன் மெய்ப்பொருளே
ஆயவத னுலுணரும் அச்சு. கூ௫

எ - து உ - ம் எ-னின், இறைபணி நிற்பார்க்குப் பிராரத்தவினை தாக்குதலுண்டென்பதற்குத் *"தினைத்துணை யேனும் பொறேன் றுய ராக்கையின் றிண்வலையே" என்றற் றொடக்கத்தான் அவர் கூறுந் திருவாக்குக்களே சான்றாகலின், அஃதவர்க்குச் செய்வோர் செய்திப் பயனு மொழியுமென்றல் அமையாமையின் அஃதுண்டா கவே அதுபற்றி நிகழும் ஆகாமியமும் பிறவிக்கு வித்தாய் நிலை பெறுதலுண்டுபோலு மென்பாரைநோக்கி ஆண்டுப் பிராரத்தவினை தாக்குதற் கேதுக்கூறி அதுபற்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயனு மொழிதற்கு இழுக்கில்லையென வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். இங்குளி வாங்கும் கலம்போல எ - து தன்பால் வைத்தெடுக்கப்பட் டொழிந்த பெருங்காயத்தினின்றும் அதன்வாசத்தை வாங்கிக்கொள் ளும் பாசனத்தின்கண் அவ்வாசம் மங்கிப்போய் மெலிதாய்க் கந் திக்குமாறுபோல;—ஞானிபால் முன் செய் வினை மாயை மூண்

---

*திருவாசகம், நீத்தல் விண்ணப்பம், 39.

டிடினும் எ . து இறைபணி நிற்கும் தத்துவஞானிக்குப் பயிற்சிவயத் தான் ஒரோவழி நாடுமுள மூண்டாதலும் உண்மையின் அதுபற்றிப் பிராரத்தவினையும் அதற்கு வாயிலாகிய உடம்புமுதலிய மாயேயமும் மங்கிப்போய் வாசனைமாத்திரையாய் மெலிதாய் வந்து மூளுமாயி னும்;—பின்செய் வினை மாயையுடன் நில்லாது எ - து அம்மூட்சி பற்றி ஒருதலையா னிகழ்வதாகிய ஆகாமியவினை மேலைக்குவித்தாய் நிலைபெற்று முறுகுதலின்றித் தனக்கு வாயிலாகிய மாயேயத்தோடு கெட்டொழியும்;—அவன் தான் மெய்ப்பொருளே ஆயவதனால் மற்று அச்சு உணரும் எ - து இறை'பணி நிற்கும் அவன் சத்தாயுள்ள சிவமேயாயவாற்றால் ஒரோவழி அவ்வாசனைபற்றிப் பிறழவரினும் பிறழ்வொட்டாத அவ்வச்சினையே நோக்கி நிற்பனுகலான் எ - று.

ஒளி இருளைத் துரக்குமாறுபோல அவ்வுணர்வு அவ்வாகாமியத் தைத் துரக்குமென்பதாம். * "தொல்லையில் வருதல் போலத் தோன்றிரு வினைய துண்டேல் - அல்லொளி புரையு ஞானத் தழலுற வழிந்துபோமே" எனப் புடைநூலாசிரிய ரோதியதூஉம் அது. உளி ஐந்தாம்வேற்றுமையுருபுபட நின்றது. † "மந்திரவிதியின் மரபுளி வழாஅ - அந்தணர் வேள்வி" என்றாற்போல முற்றுகரக் கேடு இலேசாற்கொள்க. வாங்குதற்குச் செயப்படுபொருள் அவாய் நிலையான் வந்தது. மூண்டிடினுமெனவே, மூளுதல் ஒருதலையன் றென்பது பெற்றும். மாயை ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றின் கண் வந்தது. தானென்பது அநுவதித்தற்கண் வந்த இடைச் சொல். பிறழவிடாமைபற்றி மெய்ப்பொருளை அச்சாக உருவகஞ் செய்தார்.

உதாரணம் :—

நண்அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும்
பண்அமர மாச்சேலுத்தும் பாகரினும்—எண்ணி
அரனடி ஓர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றும்
அவர்திறன் நீங்கார் அதற்கு. சுசு

* சிவப்பிரகாசம், உண்மை, ௩௧.

† திருமுருகாற்றுப்படை, 95.

எ - து உ - ம் எ - னின், முன் செய்வினை மாயை மூண்ட வழியும் அங்ஙிலையிற் பிறழாது அவ்வச்சினையே யுணர்ந்து நிற்றல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி உவமைமுகத்தான் அதனை வலி யுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். நண் அனல் வேவாத நற்றவர் தம்மினும் பண் அமர மாச்செலுத்தும் பாகரினும் எ - து அங்கித்தம் பனத்தால் நண்ணனல் வேவாமைக் கேதுவாகிய நற்றவமுடையார் அவ்வனலுட் கிடப்பினுந் தந்திறனில் நீங்காதவாறுபோலவும் பண் ணுதலமரப் பரிமாவூர்தற்குரிய பாகனூல் கற்றுவல்லார் அப்பரிமா வின் வேகத்துட்படினுந் தந்திறனில் நீங்காதவாறு போலவும் ;— எண்ணி அரன் அடி ஓர்பவர் எ - து ஐம்புலன்களில் அகப்படா மைக்கு உபாயம் யாதென்றெண்ணி முதல்வன் திருவடியாகிய அச்சையுணரவல்லார் ;—ஐம்புலனில் சென்றும் அதற்கு அவர் திறன் நீங்கார் எ - து முன் செய்வினை மாயை மூட்சிபற்றி ஐவகைப் பட்ட விடயங்களிற் சென்றாராயினும் அதனால் அவர் தந்திறலிற் றீர்ந்து பந்தத்தொடக்குறுவாரல்லர் எ - று.

பொருள்வினை உவமையினுஞ் சென்றியைந்தது. நண்ணனல் * "கீழ்நீர்" போல முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. நள்ளனல் நண்ணனலென மரீஇயிற்று; † "நீனுல கெலாம்" என்றாற்போல. தம்மால் நண்ணப்படும் அனலென் றுரைப்பினுமமையும். பண்ணுதல் கதிப்பித்தல். இன் இரண்டும் உவமவுருபுகள். உம்மை எண்ணும்மை. சென்றுமென்னும் உம்மை சிறப்பு. அதற்கென்பது உருபுமயக்கம்.

உதாரணம் :—

சதசத்தாம் மெய்கண்டான் சத்தருளிற் காணின்
இதமித்தல் பாசத்தி லின்றிக்—கதமிக்
கெரிகதிரின் முன்னிருள்போல் ஏலா அசத்தின்
அருகணையார் சத்தணைவார் ஆங்கு. ௬௭

எ - து உ - ம் எ - னின், சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சதசத் தெனப்படு மியல்புடையார் அரனடியோரினும் ஐம்புலனிற் சென்

* திருக்குறள், 929. † அப்பர் தேவாரம், 5. 2. 4.

றுழி அவற்றிற் றொடக்குண்ணாது திறலுடையராதல் யாங்ஙன மென்பாரை நோக்கிச் சார்ச்சிக்கட்படும் விசேடங்கூறி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். சதசத்து ஆம் மெய்கண்டான் சத்து அருளின் காணின் எ - து தன்னாற் சாரப்படுவனவாகிய சத்தினும் அசத்தினும் அதுவதுவாதல்பற்றிச் சதசத்தென்னுந் தன்னுண்மையை யுணர்ந்தோன் சத்தாகிய முதல்வன் திருவருளாலல்லது ஒன்றையுங் காணாறய் அவ்வருளின்வழி நின்று காணுமாயின் ;—பாசத்தில் இதமித்தல் இன்றி எ - து அவ்வழிப் பாசமாகிய அசத்தின் இதஞ்செய்தலின்மையால் ;—சத்து அணைவார் கதம் மிக்கு எரிகதிரின் முன் இருள்போல் ஆங்கு ஏலா அசத்தின் அருகு அணையார் எ - து சத்தாகிய முதல்வனைத் தலைப்பட்டு நிற்பார் சீற்றமிக் கெரியாநின்ற சுடரின் முன்னர் அந்தகாரம்போலச் சத்தெதிர் தனது சத்தி யேற்கமாட்டாத அசத்தாய ஐம்புலனின்மாட்டெய்தி நிற்பரல்லர் எ - று.

வேறுமுடிபாகலின் ஒருமைப் பன்மை மயக்கமின்மையுணர்க. அருளினென்னும் இன்னுருபு ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது. இதமித்தல் பெயரடியிற் பிறந்த வினைப்பெயர். இதஞ்செய்தல் பற்றுச் செய்தல். இன்றியென்னுஞ் செயவெனெச்சக் குறிப்புக் காரணப் பொருட்டாய் நின்றது. இன்மைக் கேதுக்கூறுவார் கதமிக்கெரி கதிரின் முன்னிருள்போ லேலா வசத்தென்றார். கதமிக்கெரிகதிரென்றது ஒப்புமைபற்றிய உபசாரவழக்கு. *“ எல்லை யில்லவ னெரி துள்ளி னலென வெகுண்டான் ” என்பதனானும் ஒப்புமையாதலுணர்க. இதனாற் போந்தது, சத்தும் அசத்துந் தம்முட் சமமல்லவாகலான் அரனடியோர்பவர் ஐம்புலனிற் சென்றாலும் அதுபற்றி அவர் திறன் நீங்காரென மேலது வலியுறுத்தவாறுமென்க. ஏகனாகி நிற்றலான் மலமின்றாதலும் இறைபணி நிற்றலான் மாயை வினைகளிலவாதலும் பெறப்பட்டமையின், மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே யென்பதனை வேறோ ரதிகரணமாக வைத்தோதாராயினார்.

---

* பெரிய புராணம், அமர்நீதி நாயனார், உசு.

பதினொராஞ் சூத்திரம்

காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டும் உளம்போற்
காணஉள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலின்
அயரா அன்பின் அரன்கழல் செலுமே.

என்பது சூத்திரம் என்னின், பரமேசுரனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்துதனுதலிற்று. (வா - 47)

என்பது கருத்துரை என்னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று. இ - ள். அங்ஙனம் ஏகனாகி யிறைபணி நிற்பார்க்கு அறிவிச்சை செயல்கள் விடயித்தற்குரியதோரியைபு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின் விடயமாவதொன்றில்லை போலும் என்னும் வாதிகளை நோக்கி விடயித்த வில்வழி ஆண்டுப் புத்தர்கூறு மாலய விஞ்ஞானம் போலச் சூனியமாமெனப்பட்டுக் குணஞ் சூனியமாகவே குணியுஞ் சூனியமாய் முடியுமாகலான் அஃதேலாமையின் ஆண்டவை யியைபு பற்றி விடயிக்குமா றுணர்த்து முகத்தானே பயனிரண்டனுள் முடிவா யெஞ்சிநின்ற சிவப்பேறு கூடுதலாய நிட்டையினியல் புணர்த்துதல் இப்பதினொராஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து என்றவாறு.

இதனானே, சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், ஏகனாகி யிறைபணி நின்றார்க்கு இனிச் செய்யக் கடவதொன்றின்மையானும், இருள் நீக்கமும் ஒளிவிளக்கமும் உடனிகழ்ச்சியாயவாறுபோலப் பசுத்துவநீக்கமுஞ் சிவத்துவ விளக்கமும் இடையீடின்றி உடனிகழ்வனவாகலின் வேறோத வேண்டாமையானும், முதனூலுட் சுவாநுபூதியாகிய சிவப்பேற்றைப் பத்தாஞ்சூத்திரத்துட் பாசநீக்கத்தோடு ஒருங்குவைத்தே யோதலானும் அதனையீண்டு வேறு வைத்தோதல் அமையாதுபோலுமெனின் ;—அறியாது கடாயினாய் : ஏகனாகி யிறைபணி நிற்பது துரியநிலைக்கண்ணதாகிய அருள் நிலையேயாகலின் ஆண்டு மலநீங்கிய துணையானே சுகப்பிரபைமாத்திரையே விளங்குவதன்றி அதீத நிலைக்கண்ணதாகிய சிவத்துவவிளக்க மெனப்படும் பரமசுகம் விளங்காமையின் அது விளங்குதல் அவனருளாலல்லதொன்றையுஞ் செய்

யாமைமாத்திரையால் அமையாமையின் அதற்கு வேறுமாண்டுச் செய்யக்கடவ துண்டென்பது தானே போதருதலானும், இருணீக் கத்தின் ஒளிவிளக்கம்போலப் பசுத்துவ நீக்கத்தின் அருள்விளக்க மாத்திரையேயன்றி ஆனந்த விளக்கமும் உடனிகழாமையானும், அவ்விரண்டற்கும் வேறுபாடு முன்னர்க் காட்டப்படுமாகலானும், முதனூலிற் பாசக்ஷயம் பண்ணுமா றுணர்த்தியவழிப் பாசநீக்க மாத்திரையே முத்தியெனக்கொண்ட வாதிகளை மறுத்தற்பொருட் டுப் பாசநீக்கம் பெற்றோன் சுவாநுபூதி யுடையவனுவனெனப் பதி னொராஞ் சூத்திரஞ்செய்தற்குத் தோற்றுவாயாக்துணையே பத்தாஞ் சூத்திரத்திற் செய்துவைத்துச் சுவாநுபூதி நிகழ்ச்சிக்கண் ஓதற் பாலன வெல்லாம் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதலின் ஒன்ப தாஞ் சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட ஆன்மசுத்தி பண்ணுமாறு பத்தாஞ் சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெற்றாற்போலப் பத்தாஞ் சூத்திரத்தின் எடுத்துக்கொண்ட சுவாநுபூதிநிலை பதினொ ராஞ் சூத்திரத்திற் சென்றியைந்து முற்றுப்பெறுதலான் அதன்கண் மலையாமைப்பொருட்டு ஆசிரியர் சுவாநுபூதிமானுவ னென்பதனையும் அரன்கழல்செலுமெனப் பதினொராஞ் சூத்திரத்தானே ஒருங்குவைத் தோதினாராகலின் அது மாறன்மையானும், அவ்வாறன்றி மொழி பெயர்த்தல் யாப்பால் நூல்செய்துரைப்பான் புகுந்த ஆசிரியர் வேறுபடச் செய்துரையாராகலானுமென்பது. இதனானே, முத னூலிற் சுவாநுபூதிமானென வாளா கூறியதனைப் பதினொராஞ் சூத்திரத்துப் பத்திசெய்கவென்றதன் பின்னாகக் கொண்டுகூட்டி வைத்துரைத்தலே அதன்கருத்தென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அற் றாகலினன்றே, பத்தாஞ் சூத்திரம் பாசக்ஷயம்பண்ணுமா றுணர்த் திற்றெனவும், பதினொராஞ் சூத்திரம் பரமசிவனது சீபாதங்களை யணையுமா றுணர்த்திற்றெனவுங் கருத்துரை செய்ததூஉமென்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறேயுரைப்ப.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு;—காட்டக் காணுந் தன் மையுடைய கண் உருவத்தைக் காணும்படி அதனோடொருங் கியைந்து நின்று காட்டி அவ்வுருவத்தைக் காண்கின்ற ஆன்மாப் போல அறிவிக்க அறியுமியல்பையுடைய அவ்வான்மா விடயத்தை

யறியும்படி முதல்வன் அதனோடொருங்கியைந்து நின்று அறிவித்து அறிந்து வருதலான் அவ்வத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே அம்முதல்வன் திருவடியாகிய சிவானந்தானுபூதியைத் தலைப்படும் எ - று.

காணுமென்னும் உவமையடை பொருளினும், கண்டென்னும் பொருள்வினை உவமையினும் சென்றியைந்தன. காணவென்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டுக. "வேர்த்து வெகுளார் விழுமியோர்"* என்பதுபோலக் கண்டு காட்டலென்பது மாறிவைத் துரைக்கப்பட்டது. இக்கருத்துநோக்கியன்றே, இதனை விரித்துக் கூறுவான் புகுந்த வழிநூலாசிரியர் † "காட்டிக்கண்டிடுமாபோலக்...காட்டிக் கண்டிடுவன்" என்றதூஉமென்க. அயராமைக்குச் செயப்படு பொருள் அதனையென் றெடுத்துக்கொள்க. அயராவன்பென்றது அயராமையானாகிய அன்பென "ஆறுசென்ற வியர்" போல நின்றது. அது ‡ "இத்தையாயு மறிவுடையனுயன்புசெய்ய" என வழிநூலாசிரியர் கூறியதனானுமுணர்க.

உள்ளத்தையென்பது உருபுமயக்கம். அறிவிச்சைசெயல்களின் நிகழ்ச்சியாகிய அயராமையும் அன்பும் செலவும் முறையே காரண காரியங்களாய் அவ்வொரு பொருள்மேல் ஒருங்கு நிகழுமென்பார் அயராவன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றார்.

இஃதென்சொல்லியவாறோ வெனின்;—உயிரையின்றி யமையாத கண் உருவத்தைக் காணுங்கால் உயிரினதுணர்வு கண்ணொளியெனத் தானென வேற்றுமையின்றி உடனாய் விரவி நின்று கண்ணுக்குக் காட்டியவதனைக் கண்கண்டதென்றுங் கண்ணையதிட்டித்து நின்ற உயிர் கண்டதென்றும் பகுத்தறிய வாராது இரண்டன் காட்சியும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாகி ஒருங்கே நிகழுமாறுபோல, முதல்வனையின்றி யமையாத உயிர் ஒருவிடயத்தை யறியுங்காலும் முதல்வனது சிற்சத்தி ஆன்ம சிற்சத்தியெனத் தானென வேறின்றி உடனாய் விரவி நிற்ப முதல்வனும் அவ்வாறு விரவிநின்று ஆன்மாவிற்கு அறிவித்ததொன்றனை அவ்

---

* நாலடியார், சினமின்மை, 4. நேர்த்து.

† சிவஞானசித்தி, 11. 1. ‡ சிவஞானசித்தி, 11. 1.

வான்மா அறிந்ததென்றும், அதனையதிட்டித்து நின்ற தானறிந்தா னென்றும் பகுத்தறிய வாராது இருவகையறிவும் ஒன்றனையொன்று விடாது அத்துவிதமாய் ஒருங்கே நிகழுமாறு செய்துவரும் இவ் வுபகாரம் பெத்தமுத்தி யிரண்டினும் ஒருபெற்றித்தாய் உண்மையின், ஏகனாகி யிறைபணிநிற்குமுயிர் முதல்வன் அங்ஙனம் அத்துவிதமாய் உபகரித்து நிற்கு முரிமையை நோக்குமாயின் நோக்குந்தோறும் நோக்குந்தோறும் அப்பொருட்கட் செல்லுமிச்சை அடங்காது மீதூரு மாகலின் அவ்வழி அவ்விச்சையே தானாக விளங்கித் தோன்றும் பேரானந்தத்தை அநுபவிக்கப்படுமென அறிவிச்சை செயல்கள் மூன்றுங்கண்டு விடயிக்குமாறுணர்த்தி அதீதநிலையியல்பு கூறியவாறுமென்க. அத்துவிதமாவது பேதப்பொருளிரண்டுந் தம் முள் அபேதமாதற்குரிய சம்பந்தவிசேடம். இக்கருத்தேபற்றி * "அறிவொளிபோற் பிறிவருமத்துவிதம்" என்றார் புடைநூலா சிரியரும். † "அங்கியு மொன்றிற் றங்கிநின் றல்லது - தன்றொழி லடத்தா" தாகலின், அதுபோல முதல்வனும் உயிரையதிட் டித்து நின்று எத்தொழிலுஞ் செய்வனென்றுணர்க. உயிர் ஒன் றனையறிதல் முதல்வன் உடனின்றறிதலையின்றி அறிவித்தன் மாத் திரையான் அமையாதென்பது ‡ "தொண்டனே னினையுமா நினையே" "விரும்புமா விரும்பே" "தொடருமா தொடரே" "நுகருமாநுகரே" என்றிவ்வாறு முத்திநிலைபற்றியோதிய திரு வாக்குக்களானுமறிக. இவ்வியல்பு நோக்கியன்றே "அறிவானுந் தானே யறிவிப்பான் றானே" என்றோதிய அம்மை § "அறிவாயறி கின்றான்றானே" எனவுமோதியதூஉமென்க. முன்னறிதல் அறிவித் தற்பொருட்டெனவும் பின்னறிவாயறிதல் விடயத்தில் அழுந்து வித்தற்பொருட்டெனவுங் கொள்க. இதனை மீண்டு வைத்தார் அத்துவிதநிலை இனிது விளங்குதற்கு.

இவ்வாறன்றிக் காணுங் கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காணவுள்ளத்தைக் கண்டு காட்டலென்பதற்குக் காட்டுமுபகார

* சிவப்பிரகாசம், பாயிரம், எ.

† சங்கற்பநிராகரணம், சிவசம. நிரா. 45, 46

‡ திருமாளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா, கோயில், கக.கO. கூ.எ.

§ காரைக்காலம்மையார், அற்புதத்திருவந்தாதி, உO.

முணர்த்தன் மாத்திரையே கருத்தென் றுரைப்பாருமுளர். இதனைக் கண்ணழித்துரைப்புழி அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணரு மெனக் காணு முபகாரமாத்திரையே எடுத்துக் கொண்டுரைத்தல் ஆசிரியர் கருத்தன்றாகலானும், காணுமுபகாரங் காட்டுமுப காரத்தின் பின்னர்த்தாய் நிகழுமென்பது உணர்ந்து கோடற் பொருட்டு அதுவும் உடன்கூறப் பட்டதன்றி வேறின்மை யானும், அவ்வாறன்றென்பார்க்கு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் பெறப் பட்டதனை ஈண்டுக் கூறுதல் புநருத்தியாய் முடியுமாகலானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியுரையென்றொழிக. அற்றேல் முதனூலிற் பதினொராஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுவனென்பது மாத் திரையேயன்றிக் காண்பனென்பது கூறிற்றில்லையா லெனின் ;— அறியாது வினாயினாய், ஆண்டுக் காட்டுவானுமென்ற வும்மை காண் பானுமாமென எதிரது தழீஇநிற்றலின், கூறுமை யாண்டையதென் றொழிக. அவ்வும்மைக்குப் பொருள் காணமாட்டாதார் பாடம் வேறாக ஓதுப.

இதனுள், காணுங்கண்ணுக்குக் காட்டுமுளம்போற் காண வுள் ளத்தைக் காட்டிக் காண்டலென்றது ஓரதிகரணம் ; அதனை யயரா அன்பினரன்கழல் செலுமேயென்றது ஓரதிகரணம் ; ஆக இரண்டதி கரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

34. முதலதிகரணம்

மேற்கோள் : ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணரு மென்றது.* (வா - 48-அ)

எ - து மே - ள் எ - னின், முதல்வன் உயிர்க்குக் காட்டுமுப கார மாத்திரையே யுள்ளதென்னும் வாதிகளை நோக்கி அத்துவித நிலையுணர்த்துதற் கெடுத்துக்கொண்ட சூத்திரத்தின் முதற்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள். முதல்வ னும் உயிர்களானுணரப்படும் விடயத்தை உடனின்றுணருவன் எ - று.

* ஈண்டு இவ்வான்மாக்கள்......விடயியாவாகலான் அவனும் .....உணருமென்றது = வா - 48.

உம்மை உயிர்களுணர்தலே யன்றியென இறந்ததுதழீஇயிற்று. இஃதறியாதார் ஈண்டுணருமென்றது அறிவித்தற்கேதுவா யறியு மென்றுரைப்பாருமுளர். அவ்வாறுரைப்பிற் சித்தசாதனமாமாக லானும், ஈண்டைக் கியைபின்மையானும் அதுபோலியென்றொழிக. அவையே தானேயாயெனவும் தாந்தமுணர்வின் றமியருளெனவும் மேற்பொதுவகையாற் கூறிப்போந்த அத்துவிதத்தை ஈண்டுக்காணு முபகாரத்தின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

ஏது : இவ்வான்மாக்கள் அவனையின்றியமைந்து ஒன்றையும் விடயியாவாகலான். (வா - 48-b)

ஏ - து ஏது எ - னின், கண் சடமாகலானும் காண்டற்பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் கண் காண்புழி உயிரும் உடனின்று காண்டல் பெறப்படும் கண்போல் உயிர் சடமன்மையானும் உணர்தற் பயன் உயிர்க்கேயாகலானும் அதனையெடுத்துக்காட்டி அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென்றல் அமையாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். விளக்கொளி கண்ணொளியோடு கலந்து கண்ணொளியோடுகூட உருவத்தினும் கலந்தாலன்றி அஃதவ்வுருவத்தைக் காண்டலின்றாயவாறு போல அறிவிக்க அறியும் இயல்பினவாய உயிர்களும் முதல்வனதுணர்வு தம்மோடு விரவிநின்று தம்மோடு கூடச்சென்று விடயத்தினும் விரவிநின்றால் அறிவு விளங்கி அதனை யறியும் இயல்பினவன்றித் தனித்தமையவு மாட்டா, தனித்தொன்றனை விடயிக்கவுமாட்டா வாகலான் அறிவு விளங்குதன் மாத்திரைக்கேயன்றி விடயத்தைப் பற்றுதற்கண்ணும் முதல்வன் உடனின்றறிதல் ஒருதலையான் வேண்டப்படுதலான் ஈண்டு அவனும் அவற்றது விடயத்தையுணருமென மேற்கொண்டது எ - று.

அவனையின்றி யமையாமையிற் காட்டுமுபகாரம் விளங்கினாற் போல அவனையின்றி ஒன்றையும் விடயியாமையிற் காணுமுபகாரமும் இனிது விளங்குமென்பார் அவனையின்றி யமைந் தொன்றை யும் விடயியாவாகலானென்றார். அமைந்து விடயியாவென்றதனைக்

*" கந்தித்துச் சுழலும் " என்றாற்போலக் கொள்க. உம்மை முற்றும்மை.

விடயியா என்றது பெயரடியிற் பிறந்த எதிர்மறைவினை. † " எவ்விடத்து மிறையடியை யின்றியமைந் தொன்றை யறிந்தியற்றி யிடாவுயிர்க ளீசன் றானுஞ் - செவ்வி தினி னுளம்புகுந்து செய்தியெலா முணர்ந்து சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்-இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா விவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கும்-அவ்வுயிர் போனின்றிடுவ னாத லானு மரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே " என வழிநூலாசிரியர் இதனை விரித்தோதியவாறுமுணர்க. எவ்விடத்துமென்றது பெத்த முத்தியிரண்டினுமென்பதாம். இதனுள், ' இறையடியை யின்றியமைந் தொன்றையறிந் தியற்றிடாவுயிர்கள் ' எனவும், ' ஈசன்றானெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன் ' எனவுங் கூறியது விடயத்தின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவும் 'இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போதவனையின்றித் தோற்றா ' எனவும் ' அவ்வுயிர்போனின்றிடுவன் ' எனவுங் கூறியது உயிரின்கட்படு நிகழ்ச்சிக்கெனவுங் கொள்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் இருகாற் கூறுதல் புனருத்தியாய் முடியுமென்றொழிக. இனி விளக்கொளி கலத்தல் ஈரிடத்தும் வேண்டப்படுமென்பதூஉம், ‡" விளக்கொளி கலந்தவற்றை " எ - ம், ‡ " விளக்கின்சோதி கலந்திடும் " எ - ம், புடைநூலாசிரியர் வகுத்தோதியவாற்றானுணர்க. அஃதங்ஙனமாக, பரமுத்தியில் உயிர்க்கு விடயமாவது ஒன்றின்மையின் வழிநூலாசிரியர் எவ்விடத்துமென்றது அமையுமாறென்னை யெனின்;—அறியாது கூறினாய்; § "சுத்த வறு போகத்தைத் துய்த்தலானு " எ - ம், ¶ " ஒன்றிநின் றுணருமுண்மை " எ - ம், பிறாண்டும் இவ்வாறே யோதுபவாகலின், பரமுத்தியில் உயிர் சிவானந்தாநுபூதியை விடயித்தலுண்டெனவும்,

* சிவஞானசித்தி, 10. 6. † சிவஞானசித்தி, 11. 7.

‡ சிவப்பிரகாசம், உண்மை, அ.

§ உண்மை விளக்கம், ருக.

¶ சிவப்பிரகாசம், உண்மை, ஙஎ.

அது முதல்வனை இன்றி யாகாமையின் அவனும் ஆண்டவ்வறு பூதியை உடனின்றறிவனெனவுமுணர்க.

உதாரணம் :—

ஐந்தையும் ஒக்க உணரா தவற்றுணர்வ
தைந்தும்போல் நின்றுணரும் ஆகலான்—ஐந்தினையும்
ஒன்றொன்றுப் பார்த்துணர்வ துள்ளமே எவ்வுலகும்
ஒன்றொன்றுப் பார்க்கும் உணர்ந்து. சுஅ

எ - து உ - ம் எ - னின், அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுடனின்றுணருமாயின் அவற்றோடு அவனிடையறிதற்கட்படும். வேற்றுமை இல்லைபோலுமென்பாரை நோக்கி வேற்றுமையுங் காட்டி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். உள்ளம் எ - து ஆன்மாவாவது ;—அவற்று ஐந்தும்போல் நின்று உணர்வது உணரும் ஆகலான் எ - து சுவையொளியூறோசை நாற்றமென்னும் ஐந்தினும் ஐம்பொறிபோல் அதுவதுவாய்ச் செறிந்து நின்று உணர்தற்பாலதனை உணருந் தன்மைத்தாகலான் ;—ஐந்தையும் ஒக்க உணராது ஐந்தினையும் ஒன்று ஒன்று ஆப் பார்த்து உணர்வது எ - து. அவ்வைம்புலன்களையும் ஒருங்கே யுணரமாட்டாது அவ்வைந்தினையும் ஒரோவொன்றுயறிந் தநுபவிப்பதாம் ;—ஒன்று எவ்வுலகும் ஒன்று உணர்ந்து பார்க்கும் எ - து அதுபோலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ப் பலதிறப்படுதலின்றி என்றுமொரு பெற்றித்தாகிய சிவம் எல்லாவுயிர்களுடைய எல்லா விடயங்களையும் பொதுவகையான் ஒருங்கே புணர்ந்து அவ்வுயிர்களுடனின்று சிறப்புவகையானுமறியும் எ - று.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. சிவத்தைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. ஒன்றென்பது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர்.

உதாரணம் :—

ஏகமாய் நின்றே இணையடிகள் ஒன்றுணரப்
போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன்—ஏகமாய்

உள்ளத்தின் கண்ணுளன் உள்குவா ருள்கிற்றை
உள்ளத்தாற் காணுஞே உற்று. ௬௯

எ - து உ - ம் எ - னின், ஆன்மா ஐம்பொறியை விடயிப்புழிப்போல முதல்வனை விடயிப்புழியும் முதல்வன் அவ்வாறுட னின்று தன்னைத் தான் விடயிப்பனெனின் ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றமாமாகலின் அது பெறப்படாமையான் அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென்றல் யாண்டுஞ் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஆண்டும் அவ்வாறுணர்தலுண்டென்ப துணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். ஒன்று ஏகம் ஆய்நின்று இணை அடிகள் உணரவே தான் போகம் ஆய் விளைந்த பொற்பினுன் எ - து முதல்வனைச் சார்ந்தவழி அவ்வண்ணமேயாய் ஒருபெற்றிப்பட்ட ஆன்மா அவனோ டொற்றுமைப்பட்டு நின்று அவனதடியிணைகளை யுணரவே தான் அவ்வான்மாவுக்குப் பரபோகமாய் மேன்மேல் விளைகின்ற பொலிவினையுடையனுகலானும்;—உள்ளத்தின்கண் ஏகம் ஆய் ஆனுன் எ - து அங்ஙன முணருங்கால் அவ்வான்ம ஞானத்தினிடத்து ஏகமாய் விட்டு நீங்காதவனுகலானும்;—உள்குவார் உள்கிற்றை உள்ளத்தான் உற்றுக் காணுனே எ - து கருதுவார் கருதிய பொருளாகிய தன்னை அவரறிவோடு கூடி நின்றறியான் கொல்லோ எ - று.

*போகமாய்த் தான் விளைந்த பொற்பினுன், ஏகமாயுள்ளத்தின் கண்ணுனன் என்னும் பெயரடைகள் ஏதுப்பொருளவாய் நின்றன; யாண்டுஞ்சேற லுணர்த்துதற்கு. உள்குவாருள்கிற்றையென்றுர். * "வேண்டுவார் வேண்டியதேயீவான்" என்றாற்போல. ஆனுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருட்கண் வந்தது. ஓகாரம் எதிர்மறை. ஆன்மாக்கள் முதல்வனை விடயிக்குங்கால் அவற்றது விடயமாகிய அவன் தன்னுலும் உடனின்றுணரப்படுவன், உள்குவாருள்கிய பொருளாகலின்.*

மேலை வெண்பாவிற் கூறிப்போந்த ஐம்புலன்போல என்று அனுமானவளவை காட்டுவார் உள்குவாருள்கிற்றை யுள்ளத்தானுற்

---

* திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரம், 6-23. 1.

றுக் காணுமேனென்றும், உள்குவாருள்கிற்குதல் ஈரிடத்தும் ஒக்கு மென்பார் ஏகமாய்நின்றே யிணையடிக ளொன்றுணரப் போகமாய்த் தான்விளைந்த பொற்பினன் என விடயித்தற்கட் படுமியல்பும் ஏகமா யுள்ளத்தின் கண்ணானென அறிவு விளங்குதற்கட்படுமியல்பும் எடுத்தோதினர்.

பரபோகமாயென்னாது போகமாயென்றதும் ஒப்புமையிணங்குதற் பொருட்டு. சேற்றுநிலமிதித்துச் சென்றானுக்கு அந்நிலம் போலப் பரபோகவிளைவு செயற்கைப்பொருளாய் நிற்றலின், ஆக்கமுங் காரணமும் அடுத்து வந்தது. இணையடிகளுணருந்தோறும் போகம் மேன்மேல் விளைதல் * "புணர்ந்தாற் புணருந் தொறும் பெரும்போகம் பின்னும்புதிதாய் - மணந்தாழ் புரிகுழ லாளல்குல் போல வளர்கின்றதே" எனவும் அப்பொருள்மேல் வைத்தோதிய திருவாக்கானுமறிக.

தெளிவுபற்றி விளைந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினர். கண் கண்ணாடியினின்றுந் தன்னை விடயித்தாற்போல முதல்வன் ஆன்மாவுடனின்று தன்னை விடயித்தல் பொருத்தமுடைமையின், ஆன்மாச்சிரயமென்னுங் குற்றம் இன்னோரன்னவற்றிற் கெய்தாதென்றுணர்க. கண்ணாடிக்குள்ளாகத் தோன்றுவதுபோலும் எதிர்விம்பமாவது விம்பமேயன்றி வேறன்றென்பது சிவாகமநூற்றுணிபென்க.

இதனுள் அவனும் அவற்றது விடயத்தை யுணருமென உணர்வேபற்றி யோதினரேனும் † "எத்திற ஞானமுள்ள தத்திறமிச்சை செய்தி" என்பவாகலின், அவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்; ஒக்கவே, பெத்தமுத்தி யிரண்டினும் ஆன்மா விடயிக்கப்படும் விடயங்களை முதல்வன் உடனின்று விடயிப்ப னென்பதூஉம் பெத்தத்தின், அவனிவனாய் நின்று விடயித்தலின் விடயங்கள் அவனுக்கன்றி இவனுக்காயின் முத்தியின் இவனவனாய் நின்று விடயித்தலின் அவனெழிந்த விடயங்களெல்லாம் இவனுக்கின்றி அவனுக்காயின என்பதூஉம் இனிது விளங்கும். இம்முறைமை நோக்கியன்றே உலகத்துள் ஒன்றனை ஈவாரும் ஏற்பாருஞ் சிவார்ப்பணமெனக் கருதாத

* திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார், கூ.

† சிவஞானசித்தி, 1. 62.

வழிக் குற்றமென்று ஆகமங்களோதியதூஉம். * "யாதொரு தெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே - மாதொரு பாகனார் தாம் வருவர்" என்றதூஉம், அவ்வுண்மையறிந்தவழி † "எத்தனுவி னின்று மிறை பணியார்க் கில்லைவினை - முற்செய்வினை யுந்தருவான் முன்" எ - ம், ‡ "பெற்றசிற் றின்பமே பேரின்பமாய்" எ - ம், § "உடம்புடைய யோகிகடா முற்றசிற் றின்ப - மடங்கத்தம் பேரின்பத்தாக்கி" எ - ம், ¶ "காணுங் கரணங்க ளெல்லாம் பேரின்பமெனப் - பேணு மடியார்" எ - ம், "எல்லாஞ் சிவமா யிருந்ததே" எ - ம் இவ்வாறோதியதூஉமென்க.

35. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்த அவனது சீபாதத்தையணையு மென்றது. (வா - 49-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், ஏகனாகி நின்றார்க்கு அவ்வியைபு பற்றி அறிவிச்சை செயல்கள்மூன்றும் ஆண்டு விடயிக்குமாறு யானெனமென்பாரை நோக்கி நிட்டையி னியல்புணர்த்துதற் கெடுத்துக் கொண்ட இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோட னுதலிற்று. இ - ள். சூத்திரத் துரைத்தவாறுபற்றி யுரைத்துக் கொள்க.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனி மறவாது - அவ்வத்துவித நிலையை மறவாது கடைப்பிடித்துச் செய்யும்; பத்தியினான் - அன்பாலே; ஏத்த - முதல்வனருள் வழிநின்றால்; அவனது சீபா தத்தை - அவன் திருவடியாகிய சிவாநந்தாநுபூதியை; அணையும் என்றது - தலைப்படும் என்றவாறு.]

** "இத்தையாயு மறிவுடையனாயன்புசெய்ய" என வழி நூலாசிரியரும் ஓதுதலின் ஈண்டு மறவாது பத்தியினாலேத்த வெனச்

* சிவஞானசித்தி 2. 25. † உதாரண வெண்பா, 63.
‡ திருவுந்தியார், ருரு. § திருக்களிற்றுப்படியார், எசு.
¶ திருவாசகம் - பண்டாய நான்மறை, 6.
** சிவஞானசித்தி, 11. 1.

சூத்திரப்பொருட்கேற்ப மாறிவைத்துரைத்துக்கொள்க. ஏத்த என்றது உபசாரவழக்கு. அன்பு பத்தி காதலென்றாற்போல்வன இச்சை மீதூர்தற் பொருளவாகலான், அது பரமுத்தியினுமுண்டென்பதுணராதார் பத்தியாவது சீவன்முத்தி நிலைக்கே செய்யப்படுவதொரு சாதனம் போலுமென மயங்கித் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. பரமுத்தியின்கண் இச்சை நிகழாதவழிச் சிவபோகம் அநுபவமாதல் செல்லாமையானும், சீவன்முத்திநிலைக்கே கூறுவதொன்றாயிற் "செம்மலர் நோன்றாள்" என்னுஞ் சூத்திரத்து ஒருங்கு வைத்தோதவமையும் சூத்திரம் வேறுசெய்ய வேண்டாமையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக.

ஏது : அவன் அன்னியமின்றிச் செய்வோர் செய்திப்பயன் விளைத்து நிற்றலான். (*வா* - 49-b)

எ - து ஏது எ - னின், பத்தியினான் மறவாதேத்தினும் அவனது சீபாதத்தை யணைதல் பரமுத்தியினன்றி முடியாதென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் வேறு நில்லாது செய்வோர் செய்வனவற்றை யறிந்து அவ்வச்செய்திக்குத் தக்க பயனை மிகச் செய்யலாயின் அவ்வப்பொழுதே விளைவித்தும் அல்லுழிக் காலாந்தரத்தின் விளைவித்தும் உடனாய் நிற்பனாகலான் இனிப் பத்தியினான் மறவாதேத்தவே அம்முதல்வனது சீபாதத்தையணையுமென மேற்கொண்டது எ - று.

உதாரணம் :—

அருக்கன்நேர் நிற்பினும் அல்லிருளே காணார்க்
கிருட்கண்ணே பாசத்தார்க் கீசன்—அருட்கண்ணாற்
பாசத்தை நீக்கும் பகலலர்த்துந் தாமரைபோல்
நேசத்திற் றன்னுணர்ந்தார் நேர். எ0

எ - து உ - ம் எ - னின், அரன் கழல் சேறல் உடம்பினீங்கிய பின்னன்றி உடம்புடையவழியுங் கூடுமாயின் அது ஞாயிற்றினொளி போல மருங்குள்ளார்க்குப் புலனாதல்வேண்டுமென்பாரை நோக்கி அது கூடாமையுங் கூடுமாறும் உவமைமுகத்தானுணர்த்தி ஏதுவை

வலியுறுத்தாத னுதலிற்று. இ - ள். அருக்கன் நேர் நிற்பினும் காணார்க்கு அல் இருளே எ - து ஞாயிறு எல்லார்க்கும் ஒப்ப நிற்பி னும் அது காட்சியுடையார் கண்ணுக்கன்றி அஃதில்லாதார் கண்ணுக்கு இரவின்கண்ணதாகிய இருளேயாம் அதுபோல ;— ஈசன் பாசத்தார்க்கு இருட்கண்ணே எ - து முதல்வன் எங்கணும் ஒப்ப நிற்பினும் மலநீங்கிய முத்தர்க்கன்றி அஃதுடையார்க்கு அவன் அம்மலத்தின் கண்ணேயாவன். சீவன்முத்தரும் ஏனையோர்போல் உடலுடைமையிற் பாசத்தாராகலின் வேற்றுமையின்றாலெனின் ;— பகல் அலர்த்தும் தாமரைபோல் எ - து ஏனைத் தாமரைகளோ டொப்ப ஒருங்கு நிற்பினும் பக்குவமுடைய தாமரையைக் கூம்புதலை நீக்கி அலர்த்து ஞாயிறுபோல ;—நேசத்தில் தன் உணர்ந்தார் நேர் அருட்கண்ணால் பாசத்தை நீக்கும் எ - து ஏனையோர்போல் உடம் போடு நிற்பினும் பருவமுடையராய்ப் பத்தியினாற்றன்னை மறவா துணர்வார்க்கு முதல்வன் தனது திருவருட்பார்வையாற் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்தும் ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தா ரல்லர் எ - று.

ஆகலான் உடம்புள்வழியும் அவர் பாசத்தாரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். ஏகாரந் தேற்றம். திணிந்த இருளென்பார் அல்லிரு ளென்றார். மலத்திற்குக் கண்ணாவது அறியாமை. காணாரும் பகலும் ஆகுபெயர். அருக்கன் எடுத்துக்காட்டுவமை. தன்னை யென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ஏழாம்வேற்று மைப் பொருட்கண் வருநேரென்பது உருபுமயக்கமாய் நான்காவ துணர்த்திற்று. நீக்குதலும் அலர்த்துதலும் ஏனையிடத்துஞ் சென் றியைதலின், ஈரிடத்துஞ் செயப்படுபொரு ளேற்பன வருவிக்கப் பட்டன.

உதாரணம் :—

மன்னும் இருளை மதிதுரந்த வாறன்பின்
மன்னும் அரனே மலந்துரந்து—தன்னின்
வலித்திரும்பைக் காந்தம் வசஞ்செய்வான் செய்தல்
சலிப்பில் விகாரியலன் தான். எக

எ - து உ - ம் எ - னின், நேசத்திற் றன்னுணருஞ் சிவன் முத்தர்க்குப் பாசத்தை நீக்கி அறிவை யலர்த்துதல் பரமுத்தியினன்றி இல்லையென முரணிக் கூறும் வாதிகளைநோக்கிப் பாசத்தை நீக்கி அறிவையலர்த்து முறைமை இவ்வாறென்றுணர்த்தி அதனை வலியுறுத்துத லுதலிற்று. இ - ள். அன்பின் மன்னும் அரனே மன்னும் இருளை மதி துரந்தவாறு மலம் துரந்து எ - து உயிரைத் தானுக்கிக் கோடற்கணுளதாகிய இச்சைமிகுதியான் அவ்வுயிரோடும் அநாதியே நிலைபெறுமுதல்வன் கண்ணின்கண்ணிலைபெறும் இருளைப் பிறைமதி நாடோறுஞ் சிறிது சிறிதாக நீக்கியோட்டுமாறுபோல் அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலசத்தியை அவ்வப்பருவந்தோறுஞ் சிறிது சிறிதாகச் சோபானமுறையி னீக்கிப் பற்றறத் துரந்து ;—காந்தம் இரும்பைத் தன்னின் வலித்து வசம் செய்வான் செய்தல் சலிப்பு இல் எ - து காந்தக்கல் இரும்பைத் தன்கணீர்த்துத் தன்வசமாகச் செய்தல்போல மலம் அங்ஙனந் துரக்கப்படுந்தோறும் அம்முறையே அச்சத்தி பதிவித்து உயிரைத் தன்கண் வலித்துக்கொண்டு தன்வசமாகச் செய்து வருஞ்செய்கையின் அவனுக்கு ஒருஞான்றுஞ் சலிப்பில்லை ;—விகாரி அலன் தான் எ - து அங்ஙனஞ் சலியாது செய்து வருதல்பற்றி விகாரியாவானுமல்லன். காந்தம்போலத் தனது சந்நிதிமாத்திரையிற் செய்யும் அம்முதல்வன் எ - று.

மதியென்றது ஏற்புழிக்கோடலான் ஈண்டு வளர்பக்கத்திற் றிங்களின்மேற்றாயிற்று. *"அந்த வருளுணக்கிங் காதாரமாயல்லின் - இந்து வெளவெறித் திட்டு" என்றதும் அது. மலந் துரத்தல் உயிரின் செயலானுவதன்றென்பதுபட நின்றமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. வான் பான் பாக்குக்கள் தொழிற்பெயர் விகுதியுமாமென்பது †"கரப்பாக்கறிந்து" என்பதனானுணர்க. உவமவுருபு விரித்துரைக்க. சலித்தல் வேசறுதல். செய்தற்கண்ணென ஏழனுருபு விரித்துரைக்க. மதிதுரந்தவாறு மலந்துரந்தென்ற இதனானே மலநீங்குவது பின்னென்பார் மதம் மறுக்கப்பட்டவாறு காண்க. சோபானமுறையி னீக்குதலானன்றே, சத்திநிபாதஞ் சிவபுண்ணிய

* துகளறுபோதம், ௩௩. † திருக்குறள், 1127.

முதலாயின நால்வேறு வகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோ வொன்று நந்நான்காய்ப் பதினறுவகைப்பட்டதூஉம், அவற்றுள்ளும் ஒரோவொன்று பலவேறு வகைப்பட்டு விரிந்ததூஉமென்க.

உதாரணம் :—

நசித்தொன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்று
நசித்திலதேல் ஒன்றுவ தில்லை—நசித்துமலம்
அப்பணைந்த உப்பின் உளமணைந்து சேடமாங்
கப்பின்றாம் ஈசன் கழல். எஉ

எ - து உ - ம் எ - னின், உயிருக்குக் குணம்போல அநாதியா யுள்ள சகசமலம் அவ்வுயிரின் வேறாய்த் துரக்கற்பாலதன்றாகலின் மலந் துரந்தென்றது அமையாதென்னும் பாடாணவாதசைவரை நோக்கி அருத்தாபத்தியளவையான் அதனை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ - ள். நசித்து ஒன்றின் உள்ளம் நசித்தலால் ஒன்று நசித்திலதேல் ஒன்று ஆவது இல்லை எ - து அரன்கழல் செல்லுங் கால் அதனை ஆன்மாக் கெட்டொன்றுமோ கெடாதொன்றுமோ வெனக் கடாயினார்க்குக் கெட்டொன்றுமெனின், ஆன்மாக் கெட் டுப்போகலான் ஒன்றமாட்டாது கெடாதொன்றுமெனிற் கெடாத வழி இருபொருளாய் நிற்றலின் ஒன்றுமாறில்லை, ஆகலான் அருத் தாபத்தியளவையானே ;—அப்பு அணைந்த உப்பின் மலம் நசித்து உளம் ஈசன் கழல் அணைந்து சேடம் ஆம் எ - து உப்புத் தனது கண்டிப்பு நீங்கி நீரின் ஒன்றுமாறுபோலத் தனது சகசமலங் கெட் டொழிய ஆன்மா அரன்கழலையொன்றி அவ்வரன்கழற்குச் சேட மாம் ;—கப்பு இன்று ஆம் எ - து அங்ஙனஞ் சேடமாகிய ஆன்மா வுக்கு மீளக் கவர்ச்சியில்லை எ - று.

ஒன்றுதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது. பின்வந்த நசித்தென்பது செயவெனெச்சத் திரிவு. யாதொன்று யாதொன்றன் பொருட்டேயாய்த் தனக்கெனச் சுதந்திரமின்றி நிற்கும் அஃததற் குச் சேடமென்பதறிக. * " அவையுடைமை யாளாநா மங்கு "

* உதாரணவெண்பா, 15.

னவோதுதலின், ஏனைப் பசுபாசங்கள் முதல்வனுக்குப் பொதுவகையாற் சேடமாமாயினும் இதுபோலச் சிறப்புவகையாற் சேடமாதலின்மையின் இதனை வேறெடுத்தோதினார். முத்திநிலை கூறி முடிந்தமையின் இறுதிக்கட் கப்பின்றுமென அவினாவிருத்தியுங் கூறினார்.

உதாரணம் :—

பொன்வாள்முன் கொண்மூவில் புக்கொடுங்கிப் போயகலத்
தன்வாளே எங்குமாந் தன்மைபோல்—முன்வாள்
மலத்துள் மறைந்துள்ள மற்றுலகை உண்ணும்
மலத்திரித்துச் செல்லும் வரத்து. ௭௩

எ - து உ - ம் எ - னின், நான்காஞ் சூத்திரமுதல் இதுவரையிற் கூறிப்போந்த கேவலசகல சுத்தமென்னும் முத்திறத் தவத்தைகளினும் ஆன்மாத் தன்னியல்பிற்குக் கேடின்றியே நிற்குமென்பது உவமையின் வைத்துக்காட்டி மேலதனை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். பொன் வாள் முன் கொண்மூவில் புக்கு எ - து ஞாயிறு காலைப்போதின் முகிற்படலத்துள் மறைந்து;—ஒடுங்கி எ - து அம்முகிற்படலம் ஒருபுடை நீங்கியவழித் தன்னொளி ஏகதேசமாய் ஒடுங்கித்தோன்றி;—போய் அகல எங்கும் தன் வாளே ஆம் தன்மைபோல் எ - து அம்முகிற்படலம் பெருங்காற்றானடியுண்டு முழுவதும் விட்டொழிந்தவழி எங்கணுந் தன்னொளியேயாய்த் தோன்றும் பெற்றிபோல;—உள்ளம் முன் வாள் மலத்துள் மறைந்து எ - து ஆன்மா அநாதியே தன்னறிவு மலத்துள் மறைப்புண்டு கேவலப்பட்டு;—மற்று உலகை உண்ணும் எ - து பின்பு கருவிகளோடு கூடி ஏகதேசமாய் அறிவு விளங்கி ஐம்புலன்களை விடயிக்கும்;—மலத்து இரித்து வரத்துச் செல்லும் எ - து பின்பு அம்மலத்தை முதல்வனருளாற் பற்றறக் களைந்து வியாபகமாய் அறிவு விளங்கி அவனது சீபாதத்தையணைந்து சுத்தப்படும் எ - று.

தன்மையென்றார் கொண்மூவிற் புக்குழியுங் கேடின்மையின். ஏகாரந் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. பின்வந்த வாள் ஆகுபெயர். வினைமாற்றின்கண் வந்த மற்றென்னு மிடைச்சொல் மலத்திரித்தென்பதனோடு மியைந்தது. சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலை

யாதுவருதல் இலேசாற் கொள்க. உவமை வினைகள் பொருளினுஞ் சென்றியைந்தன. அறிவு மறைந்தும் ஒடுங்கியும் மறைப்பு நீங்கியே எங்குமாய் நிகழ்தன்மாத்திரைக்கே பொன்வாளுவமை யென்பார், உலகையுண்ணும் வரத்துச் செல்லுமென வேற்றுமையும் உடன் கூறினர். மலநசித்தலாவது தனது மறைத்தற் சத்தி மடங்கிக் கீழ்ப்படுதன் மாத்திரையே பிறிதன்றென்பதூஉம் உவமையாற் பெறுதும்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

செம்மலர் நோன்றாள் சேரல் ஒட்டா
அம்மலங் கழீஇ அன்பரொடு மரீஇ
மாலற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும்
ஆலயந் தானும் அரனெனத் தொழுமே.

எ - து சூ - ம் எ - னின், அசிந்திதனுய் நின்ற பதியைச் சிந்திதனுகக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துத னுதலிற்று. (வா - 50)

எ - து க - ரை எ - னின், சூத்திரக் கருத்துணர்த்துத னுதலிற்று. இ - ள். அயராவன்பி னரன்கழல்சென்ற முத்தர்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கண் அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் ஒரோவழிப் புறத்துச் செல்லுங்கால் அவை செல்லுமிடம் இவையென்பதுணர்த்துமுகத்தான் வாக்குமனாதீதமாய்ப் பத்தியினன் மறவாதேத்த நின்ற முதல்வனை வாக்குமனக் கோசரமாம்படி தெளியக் கண்டு வழிபடுமாறுணர்த்துதல் இப்பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தின் கருத்து எ - று.

சூத்திரவியைபும் இனிது விளங்கும்.

இச்சூத்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு :—அயராவன்பி னரன் கழலணைந்த சீவன் முத்தனுவான் செங்கமலமலர்போல விரிந்து விளங்கிய முதல்வனது நோன்றாளை அணையவொட்டாது அயர்த்தலைச் செய்விக்கும் அவ்வியல்பினையுடைய மும்மலவழுக்கை ஞானநீராற் கழுவி அங்ஙனம் அயராவன்புசெய்யு மெய்ஞ்ஞானிகளோடு கலந்து கூடி மலமயக்க நீங்குதலான் அன்புமிக்குடைய அவரது

திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் முதல்வனெனவே கண்டு வழிபட்டு வாழும் எ - று.

எழுவாய் மேலைச்சூத்திரத்தினின்றும் வருவிக்கப்பட்டது. சீவன் முத்தனென்பது ஏற்புழிக் கோடலாற் பெறுதும். நோன்றாள் வினைத்தொகை. நோன்றல் பொறுத்தல். *"எடுத்துச் சுமப்பானை" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். கழீஇயென்றது குறிப்புருவகம். மாலறநேய மலிந்தவரென்றது அம்மலங்கழீஇ யன்பரொடு மரீஇ யினாரென்னும் பொருள்தந்து சுட்டுப்பெயர் மாத்திரையாய் நின்றது. நேயமலிதல் கூறவே, வழிபாடும் பெறப்படும். தான் அசை.

அம்மலங்கழீஇ யென்றதனால் அறிவு வியாபரிக்குமிடமும், அன்பரொடு மரீஇயென்றதனால் இச்சை வியாபரிக்குமிடமும், தொழுமென்றதனாற் செயல் வியாபரிக்குமிடமும் பெறப்பட்டன. படவே, சீவன்முத்தர்க்கு அறிவிச்சை செயல்கள் ஏனைவிடயங்களிற் செல்லா என்பதூஉம் பெறப்பட்டது. இம்மூன்றும் பிரிப்பின்றி ஓரிடத்தொருங்கு நிகழ்வனவாகலின், விடய வேற்றுமையின்மையு முணர்க.

தொழுகவென்னாது தொழுமென்றமையின், இஃதணைந்தோரது தன்மையென்பது பெற்றாம். அற்றாகலினன்றே இதனைச் சாதனவோத்தின் வையாது ஈண்டு வைத்தாரென்பது. இனித்தொழுமென்றதனை இரட்டுறமொழிந்துகொண்டு விகுதிப் பொருள்பட நின்ற முன்னிலையேவலாக்கியு முரைத்துக்கொள்க. என்னை? செல்வப்பெருக்க முடையார்க்கு உணவாகிய ஆன்பால் உடம்புநோயின்றி வளரச்செய்யும் மருந்துமாதல்போல, இவ்வழிபாடு மலவாசனை சிறிதுந் தாக்குதலின்றிச் சிவானந்தம் மேன்மேல் வளரச்செய்யுஞ் சாதனமாதலுமுடைமையின். கண்ணழித்துரைபற்றி விதியாக வைத்துரைத்தலும் அதுபற்றி.

இதனுள், செம்மலர் நோன்றாள் சேரலொட்டா அம்மலங்கழீஇ யென்றது ஓரதிகரணம்; அன்பரொடு மரீஇயென்றது ஓரதிகரணம்; மாலறநேய மலிந்தவர்வேடமும் ஆலயந்தானும் அரனெனத்தொழுமே

---

* திருவருட்பயன், 65.

யென்றது ஓரதிகரணம்; ஆகமூன்றதிகரணத்தது இச்சூத்திரமென்றுணர்க.

36. முதலதிகரணம்

மேற்கோள்: ஈண்டு ஆணவ மாயை கான்மியமென்னும் மலங்களைக் களைக என்றது. (வா - 51-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், சீவன்முத்தர்க்கு ஒருதலையான் முன்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் முதற் கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—ஈண்டு - இம்மூன்றதிகரணத்துள் வைத்து இம்முதலதிகரணத்து; ஆணவம் மாயை கான்மியம் என்னும் மலங்களை - ஆணவம் மாயை கான்மியம் என்று கூறப்படும் மும்மலங்களை; களைக என்றது - நீக்குக என்றவாறு.]

கன்மமலமே தன் மூலத்தை நோக்கிக் கான்மியமெனவும்படும். காமியமெனப் பாடமோதி, ஆகாமியங் காமியமெனத் தலைக்குறை யென்றுரைப்பாருமுளர்.

ஏது: அவைதாம் ஞானத்தை யுணர்த்தாது அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமாகலான். (வா - 51-b)

எ - து ஏது எ - னின், "மலமாயை தன்னொடு வல்வினையின்றே" எனப் பாசநீக்கம் மேலே பெறப்பட்டமையின், மெய் யுணர்ந்து நிட்டைகூடியபின் அவை களையக்கிடத்தல் யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கிச் சூத்திரத்தின் உடம்பொடு புணர்த்தோதிய பொருளைத் தெரித்துணர்த்தி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம்மலங்கள்மூன்றும் மெய்யுணர்ந்து நிட்டை கூடினார் மாட்டும் யாதானுமோராற்றானுழைந்து தம்மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப் படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாகிய பண்டை விபரீதவுணர்வை மேற்படுத்துவனவாம் ஆகலான், அஃதவர்க்காகாமையின் ஈண்டு ஆணவமாயை கான்மியமென்னும் மலங்களைக் களைகவென மேற்கொண்டது எ - று.

உணர்த்துதல் உணர்விற்கேதுவாதல். ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது விபரீதவுணர்வை.

உதாரணம் :—

புண்ணிய பாவம் பொருந்துமிக் கான்மியமும்
மண்முதல் மாயைகாண் மாயையும்—கண்ணிய
அஞ்ஞானங் காட்டுமிவ் வாணவமும் இம்மூன்றும்
மெய்ஞ்ஞானிக் காகா விடு. எச

எ - து உ - ம் எ - னின், அவை அஞ்ஞானத்திற் கேதுவாய் வந்து நுழையுமாறும் அஃது அவர்க்காகாமையுந் தெரித்துணர்த்தி ஏதுவை வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். புண்ணிய பாவம் பொருந்தும் இக்கான்மியமும் எ - து புண்ணிய பாவப் பயனும் புண்ணியபாவ காரணமாயும் பொருந்துகின்ற இக்கன்மமலமும்;— மண் முதல் மாயை காண் மாயையும் எ - து நிலமுதல் மோகினீயீறுகக் காணப்படுகின்ற இம்மாயாமலமும்;—கண்ணிய அஞ்ஞானங் காட்டும் இவ்வாணவமும் எ - து சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வைப் பயக்கும் இவ்வாணவமலமும்;—இம்மூன்றும் மெய்ஞ்ஞானிக்கு ஆகாவிடு எ - து இம்மலங்கள் மூன்றும் மெய்யுணர்வுடைய உனக்காகாமையான் அவற்றை விடுத்தொழிவாயாக எ - று.

*எல்லாமலங்களும் பற்றறத்துடைத்து மெய்யுணர்ந்து நிட்டைகூடினுர்க்கு உடம்பு நிற்குமளவும் பிராரத்தவினை அவ்வுடம்பைப் பற்றி நிற்றலான் அஃது அவர்க்கு ஒரோவழி வாசனைவயத்தான் இங்குளி வாங்குங் கலம்போல வந்து தாக்கும்; அவ்வழிப், * "பிற்செயா தநுபவிப்ப தின்று" ஆகலின் அது சார்வாக விருப்புவெறுப்புக்கள் உளவாம்; அவை உளவாகவே, † "பரமே பார்த்திருப்பார்"க்கு நிலமுதலிய ஏகதேசப்பொருள் காட்சிப்படும்; படவே, அவற்றைச் சுட்டியறிவதாகிய விபரீதவுணர்வு மேற்பட்டு மெய்யுணர்வைக் கீழ்ப்படுத்துப் பிறவிக்கு வித்தாம்: இவ்வாறிம்மூன்றும் அறிவற்றம் பார்த்து இம்முறையானே வந்து தலைப்படுமெனக் காட்டிக் கூறுவார் கன்மமாயை யாணவமென்றிம் முறையின் வைத்து அவ்வக்காரிய நிகழ்ச்சிகளை யெடுத்தோதிச் சுட்டிக் கூறினர். இகரச்சுட்டு இடையினும் வந்தியையும்.*

---

* *சிவஞானசித்தி*, 2. 11. † *சிவஞானசித்தி*, 11. 2.

புண்ணியபாவமென்றது உபசாரம். முன் வந்த மாயை முப்பத்தொராமெண்ணு முறைமைக்கணின்ற தத்துவத்தையுணர்த்தி விடாதவாகுபெயராய்த் தன்னை யிருகவுடைய ஏனைத் தத்துவங்களையுந் தழீஇயிற்று. காண்மாயை செயப்படுபொருளோடு முடிந்த வினைத்தொகை.

இவை சிவபோகப் பெருவாழ்வை யிழப்பித்தலின் மெய்ஞ்ஞானிக்காகாவாயின. மேன்மேன் முறுகுவனவாய இவற்றைத் தோன்றும்பொழுதே துடையாக்கால் * "களைகுநர் கைகொல் லும் காழ்த்த விடத்து" என்னு முறைமைத்தாய் முடியுமென்பதுபற்றி விடுவென ஈண்டும் வலியுறுத்தப்பட்டது. விடுதலாவது, அவை அம்முறையானிகழ்ந்தவழி இவ்வஞ்ஞானம் ஏகதேசக்காட்சியானுயதெனவும், அக்காட்சி விருப்பு வெறுப்புக்களது தோற்றத்தானுயதெனவும், அத்தோற்றமும் பிராரத்தவினை நுகர்ச்சிக்கட்சென்ற தற்போதத்தாலாயதெனவும், அறிந்து அங்ஙனஞ் செல்வதாகிய தற்போதம் முளையாதவாறு பரிகரித்துச் சிவஞானத்துளடங்கிச் சிவாநுபவம் சுவாநுபூதியாம்படி ஞானநிலையில் உறைத்து நிற்றல்.

மாயைகன்மங்கள் அஞ்ஞானங்காட்டுதல் ஆணவமலச் சார்வானுய செயற்கை யென்பதுணர்த்துதற்கு, மூன்றற்கும் பொதுவாக ஏதுவுட் கூறிப் போந்தவதனை ஈண்டாணவமாத்திரைக்கே சிறந்தெடுத்தோதினர்.

37. இரண்டாமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனிச் சிவபத்தர்களோடிணங்குக என்றது. (வா . 52a)

எ - து மே - ள் எ - னின், அம்மலங் கழீஇயினுர்க்கு அதனை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன் பின்னர்ச் செய்யக்கடவது இதுவெனச் சூத்திரத்தின் இரண்டாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

---

* திருக்குறள், 879.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—இனி சிவபக்தர்களோடு - அத்துவித நிலையைக் கடைப்பிடித்துச் செய்யும் அன்பானே முதல்வன் அருள்வழி நின்ற சீவன் முத்தர்களோடு ; இணங்குக என்றது - நட்புச் செய்க என்றவாறு.]

ஈண்டுச் சிவபத்தரென்றது பத்தியினுன் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தையணைந்த சீவன்முத்தர்மேற்று. இணங்குதல் நட்புச்செய்தல். சிவபத்தர்களோடிணங்குக எனவே, எதிர்மறை முகத்தான் ஏனையரோடிணங்கற்க என்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

ஏது : அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துவராகலான், (வா - 52b)

எ - து ஏது எ - னின், உறவும் பகையுமொழித்த மெய்ஞ் ஞானிகள் சிலர்மாட்டு நட்புஞ் சிலர் மாட்டு நட்பின்மையு முடையராதல் சால்பன்றென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை :—அல்லாதார் - பத்தியினுன் மறவாதேத்தி முதல்வனது சீபாதத்தை அணையாத பாசத்தார் ; அஞ்ஞானத்தை-சுட்டியுணர்வதாகிய விபரீத உணர்வை ; உணர்த்துவர் ஆகலான் - அறிவிப்பாராகலான், இனிச் சிவபக்தர்களோடு இணங்குகஎன மேற்கொண்டது.]

அல்லாதார் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமாறு * "தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண் டாகி - முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலு - மாறு கோடி மாயா சத்திகள் - வேறு வேறு தம் மாயைக டொடங்கின - ஆத்தமானு ரயலவர் கூடி - நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர் - சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள் - பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும் - விரத மேபர மாகவே தியருஞ்-சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர் - சமய வாதிகள் தத்த மதங்களே - யமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானறிக. மும்மலங்கள் அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துதல் இலக்குவாய்த்துழி ஏதுவாதன் மாத்திரையே சிவபத்த

* திருவாசகம், போற்றித் திருவகவல், 42-53.

ரல்லாதார் அவ்வாறின்றி இலக்குவாயாத வழியும் வாய்க்குமாறு செய்துகொண்டு பலவகை யுபாயங்களானுந் தம்மோடொப்ப விபரீதவுணர்வைச் செலுத்தியே விடுவராகலான் அம்மலங்களினுங் கொடியராகிய இவரை அவற்றினும் அஞ்சிவிட்டொழிதலே அறிவுடைமைக்குச் சால்பென்பதாம்.

உதாரணம் :—

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ்
சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை—அறப்பித்துப்
பத்தர் இனத்தாய்ப் பரனுணர்வி னுலுணரும்
மெய்த்தவரை மேவா வினை. எ௲

எ-து உ-ம் எ-னின், அஞ்ஞானத்தை யுணர்த்துமவரோடு இணங்காமை மாத்திரையேயமையும் சிவபத்தர்களோ டிணங்குதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துத னுதலிற்று. இ-ள். தம்மை மறப்பித்து மலங்களின் வீழ்க்கும் சிறப்பு இல்லார் தம் திறத்துச் சேர்வை அற எ-து முதல்வன் காட்டியுங் கண்டும் உபகரித்து நிற்கும் அத்துவிதநிலையை மறவாது கடைப்பிடிக்குந் தமது ஞானக்கண்ணை யிழப்பித்துத் தீயநெறிக்கட் கொண்டு சென்று மலங்களாகிய பிறவிக்குழியில் வீழ்வித்துத் துயருறுத்துவா ராகிய அன்பில்லார் கூற்றிலே தொன்றுதொட்டுப் பயின்றுவந்த சேர்ச்சியறும்படி ;—பத்தர் இனத்துப் பித்து ஆய்ப் பரன் உணர்வினால் உணரும் மெய்த்தவரை எ-து அம்மறவியை மாற்றி ஞானக் கண்ணை யுதவிப் பிறவிக்குழியினின்றுமெடுத்து நன்னெறிக்கட் செலுத்தி வாழ்விக்குஞ் சிவபத்தரது கூற்றிலே பேரன்புடையராய் அவ்வன்பு சார்பாக விளங்குஞ் சிவஞானக்கண்ணால் அந்நிலை கடைப்பிடித்துணரப்பெற்ற மெய்த்தவராயினாரை ;—வினை மேவா எ-து எல்லா அநத்தங்கட்கும் மூலமாய் வந்து சிறப்பில்லார் தந் திறத்துச் சேர்வையைப் பயப்பிக்கும் பிராரத்தவினைகள் வாதியா எ-று.

மறப்பித்துத் தம்மை மலங்களின் வீழ்க்குஞ் சிறப்பில்லாரென மேற்சொல்லிய பொருளையே அநுவதித்து விரித்தோதினார், அத

னெதிர்மறை முகத்தாற் சிவபத்தரது பெருந்தகைமை புணர்ந்து கோடற்பயனோக்கி. மலம் ஆகுபெயர். வீழ்க்குமென்றது உருவகங்குறித்து நிற்றலின், அவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. எல்லாவற்றினும் அன்பு சிறந்தமையின் அதனைச் சிறப்பென்றார். பித்துப் போறலின், அன்பு பித்தெனப்பட்டது. ஏனைத் தவங்களெல்லாம் மெய்யாதலின்றி மலநடையாய்ப் போதலின், பரனுணர்வினாலுணருந் தவமொன்றே மெய்த்தவமெனப்பட்டது.

வினை பால்பகாவஃறிணைப்பெயர். சிவபத்தர்மாட்டன்புடையராய் மனஞ் சொற்செய்கைகளான் அவர்வழி நிற்பார்க்கு உலகியலுணர்வு மாறிச் சிவாநுபூதியுணர்வே மேம்பட்டு நிகழும்: அது நிகழவே பௌதிக வுடம்பைப்பற்றிவரும் பிராரத்த வினைகள் அவர்க்கு நுகர்ச்சியாதல் செல்லாமையின் வாதிக்கமாட்டா: மாட்டாதொழியவே, அவை பற்றுக்கோடாக நிகழுஞ் சிறப்பில்லார் தந்திறத்துச் சேர்வை பற்றறக் கெடுமென்பார் சேர்வையறப் பித்துப் பத்தரினத்தாய்ப் பரனுணர்வினா லுணரு மெய்த்தவரை மேவா வினையென்றார். எனவே, வீட்டுணர்வை நிலைபெறுத்துஞ் சிவபத்தர்களோ டிணங்கினாலன்றி வினை பற்றுக்கோடாகத் தொன்றுதொட்டுப் பயின்றுவந்த சிறப்பில்லார இணக்கம் அறாமையின், அவ்விணக்கம் ஒருதலையான் வேண்டுமென வலியுறுத்தவாறாயிற்று.

38. மூன்றமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுக என்றது. (வா - 53-ஆ)

எ - து மே - ள் எ - னின், அன்பரொடு மரீஇயினார்க்கு அம்மருவுதலை நிலைபெறுத்துவதாய் அதன் பின்னர்ச் செய்யக்கடவதிதுவெனச் சூத்திரத்தின் மூன்றாங்கூற்றைக் கண்ணழித்துரைத்து மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனிப்பத்தரது திருவேடத்தையும் - அயரா அன்பின் அரன்கழல் ஏத்தும் மெய்யன்பரது திருவேடங்களையும்; சிவாலயத்தையும் - சிவாலயங்களையும்; பர

மேசுரன் எனக்கண்டு - முதல்வனெனவே ஐயுறவின்றித் தெளிந்து ; வழிபடுக என்றது - வழிபாடு செய்க என்றவாறு.]

காண்டல் ஐயுறவின்றித் தெளிதல்.

காமக்கிழத்தியர் வடிவிற் காணப்படும் ஆடைசாந் தணிகலன் முதலாயின காமுகரை வசீகரித்து இன்பஞ்செய்யுமாறுபோல மெய்யுணர்வுடையாரைக் காட்சிமாத்திரையின் வசீகரித்து இன்பஞ் செய்தல்பற்றித் திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையுமென் றுபசரித்தார். அது * "சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணாரிளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம் - போலும் பொடியணி மார்பிலங்குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப" என்னுந் திருவாக்கானுமறிக. திருவேடத்தினியல்பு † "தூயவெண்ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்-நாயகன் சேவடி தைவரு சிந்தையும் நைந்துருகிப்-பாய்வது போலன்பி னீர்பொழி கண்ணும் பதிகச் செஞ்சொன் - மேய செவ்வாயு முடையார் புகுந்தனர் வீதி யுள்ளே." ‡ "சிந்தை யிடையறு வன்புந் திருமேனி தன்னி லசைவுங் - கந்தை மிகையாங் கருத்துங் கையுழ வாரப்படையும் - வந்திழி கண்ணீர் மழையும் வடிவிற் பொலி திருநீறும் - அந்தமிலாத்திரு வேடத்தரசு மெதிர்வந்தணைய" ‡ "கண்ட கவுணியக் கன்றுங் கருத்திற் பரவுமெய்க் காதற் - றொண்டர் திருவேட நேரே தோன்றிய தென்று தொழுதே" என்றற் றொடக்கத்துத் திருவாக்குக்களானுமறிக.

ஏது : அவனி மற்றிவ்விடங்களிற் பிரகாசமாய் நின்றே அல்லாதவிடத்து அப்பிரகாசமாய் நிற்றலான். (வா - 53b)

எ - து ஏது எ - னின், மெய்யுணர்வுடையார்க்குப் பகுப்பின்றி எங்கணும் பரமேசுரனெனக் காண்டலே பொருத்த முடைமையானும், நின்ற திருத்தாண்டக முதலியவற்றுள் அவ்வாறோதுதலானும் திருவுருத்திரத்துட் பகுப்பின்றி உயிர்ப்பொருள் உயிரில்

* திருப்பல்லாண்டு, 8.

† பெரியபுராணம், திருநாவுக்கரசுநாயனார், கசO.

‡ பெரியபுராணம், திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார், உஎO, உஎக.

பொருளெல்லாவற்றையுந் தனித்தனி யெடுத்தோதி வழிபாடு கூறுதலானும் ஈண்டிவற்றை மாத்திரையே விதந்துகொண்டோதிய தென்னையென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுதலிற்று. இ - ள். அம்முதல்வன் யாங்கணும் வியாபகமாய் நிற்பினும் இவ்விரண்டிடத்து மாத்திரையே தயிரினெய்போல விளங்கி நிலைபெற்று அல்லுழியெல்லாம் பாலினெய்போல வெளிப்படாது நிற்றலான் இனிப் பத்தரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் பரமேசுரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென மேற்கொண்டது எ - று.

மற்று உம்ரயசை. எப்பொருட்கண்ணுமிறைவன் கலந்துளனென்பது தெளிந்துகோடற்பொருட்டுத் திருவுருத்திரத்தின் அவ்வாறோதப்பட்டதெனக் கொள்க.

உதாரணம் :—

தன்னுணர வேண்டித் தனதுருவைத் தான்கொடுத்துத்
தன்னுணரத் தன்னுள் இருத்தலால்—தன்னுணரும்
நேசத்தர் தம்பால் நிகழுந் ததிநெய்போற்
பாசத்தார்க் கின்றாம் பதி. எசு

எ - து உ - ம் எ - னின், திருவேடத்தின் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்து தனுதலிற்று. இ - ள். பதி எ - து அசிந்திதனாய் நின்ற பரம்பொருளே;—தன் உணரவேண்டி எ - து உலகத்துள்ளார் தன்னை யறிதற்பொருட்டு;—தனது உருவைத்தான் கொடுத்து எ - து திருநீறு கண்டிகை முதலிய திருவேடமாகிய தனது திருவடிவத்தைத் தன்னன்பர்க்குக் கொடுத்தலானும்;—தன் உணர எ - து அவ்வன்பர் தன்னைச் சிவோகம்பாவனையால் அறியச் செய்தலானும்;—தன்னுள் இருத்தலால் எ - து அங்ஙனம் ஒருகுறியின்கண்ணின்றுணருமவரைத் தனது வியாபகத்துள்ளாக இருத்துதலானும்;—தன் உணரும் நேசத்தார் தம்பால் ததிநெய்போல் நிகழும் எ - து குறியுமிறந்து நின்று தன்னை யுள்ளவாறுணருமவர் மாட்டுத் தயிரின்கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்கித் தோன்றும் ;—பாசத்தார்க்கு இன்று ஆம் எ - து அவ்வியல்பில்லாத பாசக்கட்டுடையார் மாட்டுப் பாலின் கண்ணதாகிய நெய்போல விளங்காது நிற்கும் எ - று.

செய்தென்பது சொல்லெச்சம். இருத்தல் அல்லீற்றுப் பிற வினைத் தொழிற்பெயர். கொடுத்துச் செய்திருத்தலானிகழுமென இயையும். தன்னுணருநேசத்தரெனப் பெயரடையானும் ஓரேதுக் கூறப்பட்டது. தன்னையென்னுமிரண்டனுருபு விகாரத்தாற்றொக் கது. உணர்தலை மூவிடத்தோதுதலின் இஃதம்மனம் வேறுவே றுரைக்கப்பட்டது. பாசத்தார்க்கென்பது உருபுமயக்கம். இன்மை ஈண்டு விளங்காமைகுறித்து நின்றது.

உதாரணம் :—

கண்டதொரு மந்திரத்தாற் காட்டத்தில் அங்கிவே
றுண்டல்போல் நின்றங் குளதாமாற்—கண்டவுருத்
தானதுவா யன்றானன் றானதுவாய்த் தோன்றானே
தானதுவாய்க் காணுந் தவர்க்கு. ௭௭

எ - து உ - ம் எ - னின், சங்கமவடிவிற்குக் கூறிப்போந்த இயல்பில்லாத தாவரவடிவின் மந்திரசாந்நித்திய முள்வழியன்றிப் பிரகாசமாய் நிற்றல் பெறப்படாதென்பாரை நோக்கிச் சிவாலயத் தினிடத்தும் இறைவன் பிரகாசமாய் நிற்றலை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ - ள். காட்டத்தின் அங்கிவேறு உண்டல்போல் எ - து விறகிற்றீ கடைகோலாற் கடைந்துழி வேறாய் விளங்கும் அல்லுழி விளங்குவதன்றானாற்போல ;—கண்ட உருத் தான் அது ஆய் அன்று ஆனான் எ - து உயிர்கட்குப் புத்திமுத்தி யளித்தற்பொருட்டுக் காணப்பட்ட தாவரவடிவின்கட் கலப்பினால் அதுவே தானாய் அதுவன்றி வேறு பொருளுமாமியல்புடைய முதல்வன் ;—கண்டது ஒருமந்திரத்தான் நின்று அங்கு உளது ஆம் ஆல் எ - து அதுவே தானாகக் காணுதார்க்குத் தம்மாலறியப்பட்டதொரு மந்திர சாந்நித் தியமில்வழி அவ்வடிவின்கண் விளங்காதுநின்று அஃதுள்வழி விளங் கித் தோன்றும் பொருளாம் ;—அது தான் ஆய்க் காணும் தவர்க்கு அதுதான் ஆய்த் தோன்றானே எ - து அவ்வாறன்றி அவ்வடிவே அவனாகக் காணப்பெறும் உண்மைத்தவமுடையார்க்கு அப்பெற்றிய னேயாய் விளங்கித் தோன்றான் கொல்லோ எ - று.

காணுதார்க்கென்பது சொல்லெச்சம். மந்திரத்தாலென்னும் பொருளடைக்கேற்ப உவமையினும் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. உண்டாதல் ஈண்டு விளங்குதன்மேற்று. ஆல் அசை. ஆனுனென்பது பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. பொருண்மைபற்றி உளதெனவும் அன்றெனவும் கூறினுர்.

தானதுவா யன்றானுனென்னும் பெயரடையான் அவரவர் பாவனைக்கேற்ப விளங்குதற்கேதுக் கூறியது. தானதுவாயன்றுதல் சங்கம வடிவிற்கும் ஒக்குமேனும், தாவர வடிவின்கண் நிகழுங் கடாவை இதனுனன்றி நீக்கலாகாமையின் ஈண்டுக்கூறினுர். இஃதீரிடத்தும் ஒக்குமென்பது முன்னர்ப் பெறப்படும்.

39. நான்காமதிகரணம்

மேற்கோள்: இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுக என்றது. (வா - 54-a)

எ - து மே - ள் எ - னின், மேற்கூறிப்போந்த மூன்றுஞ் சிவன் முத்தர்க்குத் தாமேயுளவாம் இலக்கணமாகலின் அநுவாதமாக வைத்துணர்த்தற்பாலனவாகிய இவற்றைக் கனேக இணங்குக வழிபடுகவென விதியாக வைத்தோதிய தென்றுக் கென்பாரை நோக்கி அதனை அவற்றதொழிபாகக் கொண்டு சாதித்தற்கு மேற்கோடனுதலிற்று. இ - ள் வெ - டை.

[சுப்பிரமணிய தேசிகர் உரை:—இனி இவ்விடங்களின்- மேற்கூறிய திருவேடங்கள் சிவாலயங்களிடத்தே; வழிபடுக என்றது - வழிபாடு செய்க என்றவாறு.]

இவ்விடங்களென்றது மேற்கூறிய இரண்டனையும். வழிபடுக என்னும் எடுத்த லோசையான் அநுவதித்துணர்த்துவதே யமையுமென்பாரை நோக்கி விதித்தலை வலியுறுத்தவாறு. இனம்பற்றிக் களைதல் இணங்குதல்கட்கும் இஃதொக்கும்.

ஏது: நரம்பு நாடி முதலானவற்றைத் தான்துவாய் வரும் புருடன் அவையாகாவாறு அப்புருடனுமாகலான். (வா - 54-b)

எ - து ஏது எ - னின், எய்தியதனை விதித்தல் பயனுடைத்தன்றுபோலுமென்பாரை நோக்கி மேற்கோளைச் சாதித்தனுத

விற்று. இ - ள். நரம்பு முதலிய தாதுக்களின்கண் வேற்றுமையின்றி அதுவது தானாய் வருகின்ற உயிர் நாடியோ என்போ நரம்பு சீக்கோழையோ என்று இங்ஙனம் * "பைமறியாப்" பார்ப்பார்க்கு அந்நரம்பு நாடி முதலியவையாகாது அவற்றின் வேறுமாயினாற்போல உயிர்க்குயிராகிய அம்முதல்வனும் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொருளெல்லாவற்றினுங் கலப்பான் அதுவது தானாகியும் பொருண்மையான் அல்லனாகியும் நிற்பனாகலான் அதுவது தானாய்க் காணுங் காட்சிபற்றி யெய்திய வழிபாடு அல்லனாய் நிற்றலைக் காணுங்காலெய்தாதாகலின் அவ்வழியுமெய்துவிக்க வேண்டுதலான் இனி இவ்விடங்களின் வழிபடுகவென விதித்தோதியது எ - று.

அவையாகாவாறப்புருடனுமெனவே அவ்விடத்தெய்துவித்தல் ஒருதலையான் வேண்டுமென்பது தாற்பரியமாயிற்று. மேற்கோளின் இவ்விடங்களையென்னாது இவ்விடங்களினென வேற்றுமைப்படுத்தோதியதூஉம் இஃதுணர்ந்து கோடற்பொருட்டு. இதனானே, எய்தாத தெய்துவிப்பதூஉம், எய்திய திகந்துபடாமற் காப்பதூஉம், எய்தியதனை யொருமருங்கு மறப்பதூஉம் என்னும் விதி மூன்றனுள், இஃதெய்திய திகந்துபடாமற் காத்ததென்பது போந்தவாறுணர்க. வாறு உவமவுருபுபட நின்றது. முதலானவற்றையென்பது உருபு மயக்கம்.

உதாரணம் :—

அதுஇது என்றதுவல்லான் கண்டார்க்
கதுஇது என்றதையும் அல்லான்—பொதுவதனில்
அத்துவித மாதல் அகண்டமுந் தைவமே
அத்துவிதி யன்பிற் றேழு. எஅ

எ - து உ - ம் எ - னின், முதல்வனுக்கு அவ்வியல்பு எல்லாப் பொருட்கண்ணு முண்மையின் அவற்றுள் இவ்விடங்களின் மாத்திரையே வழிபாடு விதித்ததென்னையென்பாரை நோக்கி அதனை

* நாலடியார், தூய்தன்மை, 2.

வலியுறுத்துதனுதலிற்று. இ - ள். கண்டார்க்கு எ - து முதல்வன் உயிர்ப்பொருள் உயிரில்பொரு ளெல்லாவற்றினும் நிற்கு நிலைமை யறியப்பெற்றோர்க்கு ;—அது இது என்றது அல்லான் எ - து கண் அருக்கன்போல் அதுவும் இதுவுமெனப் பக்கிசைத் தோதப்பட்ட பேதநிலைமையனுமல்லனுய் ;—அது என்றது அல்லான் எ - து உடலுயிர்போல் அதுவேயென்றோதப்பட்ட அபேத நிலைமையனு மல்லனுய் ;—அது இது என்றதையும் அல்லான் எ - து குண குணிபோல் அதுவாகிய இதுவென்று பக்கிசையாம லோதப்பட்ட பேதாபேத நிலைமையனுமல்லனுய் ;—பொதுவதனில் அத்துவிதம் ஆதல் அகண்டமுங் தைவமே எ - து அறிவொளிபோல் அம்மூன் றற்கும் பொதுமையான் அத்துவித நிலைமையனுதலான் எல்லாப் பொருளும் அவன்வடிவேயாமாயினும் ;—அத்துவிதி அன்பின் தொழு எ - து அவற்றுள்ளும் அன்பு விளையுமிடத்தின் வழிபடு வாயாக அவ்வத்துவித சித்தாந்தத்தைப் பெற்றுடையோய் எ - று.

அது இது என்றது முன்னையது உம்மைத்தொகை ; பின்னை யது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அல்லானென்பதனை மேலுங் கூட்டி, என்றதென்பதனை அதுவென்றதனேடுங் கூட்டி யுரைக்க. அல்லானென்பது முற்றெச்சக்குறிப்பு. என்றதை ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. பொதுவ தென்னுமது பகுதிப்பொருள் விகுதி. தைவமென்னுஞ் சொல் லியல்பு * மேலேயுரைத்தாம். ஏகாரந் தேற்றம். ஆயினுமென் பது சொல்லெச்சம். அன்பு ஆகுபெயர். ஏழாவது விரித் துரைக்க.

† "திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனி"யினன்றி "எங்கு முருக்காணவொண்ணுத பான்முலைப்பால் விம்மி யொழுகுவது போல் வெளிப்பட்டருளுவ"தாகி அடிப்பட்டு வருமன்பு விளையாமை யின் ஆண்டுச்செய்யும் வழிபாடே அத்துவிதஞானத்தை நிலைபெறுத் தற் பயத்ததென்பார் அத்துவிதமாத லகண்டமுங் தைவமேயென அநுவதித்து அத்துவிதியன்பிற் றொழுவென்றார். அத்துவிதி

* 8-ம் சூத் - 3-ம் அதிகரணம். † சிவஞானசித்தி, 12. 4.

யென்னும் அண்மை விளி பயனுணர நின்ற குறிப்புப் பெயர். இதனானே விதிக்குப் பயன்கூறியதூஉமாயிற்று. இனி அது இது என்பன அருவுருவாகிய திருமேனியெனக்கொண்டு அதற்கியைய வுரைப்பாருமுளர்: அவர், அன்பினென்றதனை ஏதுப்பொருட்கண் வரும் ஐந்தனுருபேற்ற இயற்பெயராக வைத்துரைப்ப.

உதாரணம் :—

வினையால் அசத்து விளைதலான் ஞானம்
வினைதீரின் அன்றி விளையா—வினைதீர
ஞானத்தை நாடித் தொழுவே அதுநிகழும்
ஆனத்தால் அன்பிற் றொழு. எக

எ-து உ-ம் எ-னின், அசத்தாயுள்ள வன்னபேதங்களை அசத்தென்று கண்டொருவவே ஞானசொரூபம் உளதாய் அத்து விதத்தை யுணர்த்துமாகலான் அதன்பொருட்டு வழிபாடு வேறு விதித்தல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி அதனை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ-ள். வினையால் அசத்து விளைதலான் வினைதீரின்அன்றி ஞானம் விளையா எ-து உடம்பின் கண்ணதாகிய பிராரத்தவாசனை உயிர்க்குத் தாக்குவதாயுள்ள துணையும் அதனான் வரும் விருப்பு வெறுப்புக்களும் அவைபற்றிக் காட்சிப் படும் மண்முதன் மாயை களும் அவைபற்றி நிகழும் விபரீத வுணர்வுமாகிய அசத்துக்கள் ஒருவியவழியும் வந்துகூடி மேம்படுவனவாகலான் அவ்வளவிற் கெல்லாம் மூலமாகிய பிராரத்தவாசனை பற்றறக் கழிந்தாலன்றி அவ்வசத்தைக் கீழ்ப்படுத்து மெய்யுணர்வு மேம்படுதல் கூடாதாக லின்;—வினைதீர ஞானத்தை நாடித் தொழுவே அது நிகழும் எ-து அவ்வாசனை பற்றறக் கழிதற்பொருட்டு அம்மெய்யுணர்வுடையாரை நாடி வழிபடவே அவ்வினை நீங்கி மெய்யுணர்வு மேம்பட்டு நிக ழும்;—ஆனத்தால் அன்பின் தொழு எ-து ஆகலான் அன்பினால் அவரை வழிபடுவாயாக எ-று.

அசத்தையொருவியவழி உளதாகிய ஞானசொரூபம் நிலைபெறு தல் அவ்வசத்தினது விளைவிற்கு வேராகிய வினைத் தீர்வின் கண்ண தாகலான், அவ்வினை வேரறுத்து மெய்யுணர்வை நிலைபெறுத்துதற்

பொருட்டு அதனை அங்ஙன நிலைபெறுத்தினார் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடு ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பதாம். அற்றேல், அதன்பொருட்டு ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்ற வதுவே அதற்கமையுமெனின்; அஃதொக்கும், அவ்வுச்சரிப்பும் இவ்வழிபாட்டை யின்றியமையாதென்க. அற்றாகலினன்றே, ஆண்டுஞ்செழுத்தாலெனவும், மண்முதலுளமெனவும், அகத்து வழி பாட்டை உடன் கூறியதூஉமென்பது.

விளையாதென்னுந் துவ்விகுதி விகாரத்தாற்றொக்கது. பின் வந்த ஞானம் ஆகுபெயர். ஆனதனுலென்பது ஆனத்தாலென மரீஇயிற்று.

உதாரணம்:—

தன்னை யறிவித்துத் தான்றனைச் செய்தானைப்
பின்னை மறத்தல் பிழையலது—முன்னவனே
தானேதா னுச்செய்துந் தைவமென்றுந் தைவமே
மானே தொழுகை வலி. அ௰

எ - து உ - ம் எ - னின், அங்ஙனம் பயன்பற்றி விதிக்கப்படும் வழிபாடு வேள்வி முதலியனபோலப் பயன் வேண்டாமையானுதல் பின்னர்ச் செய்து பெறுதுமென்றுதல் ஒரோவழியொழியவும் படுங் கொல்லோவென்பாரை நோக்கி அது செய்யாவழிப்படுங் குற்றமும் செய்தல் கடமையாமாறும் உணர்த்தி விதித்தலை வலியுறுத்துதனுத லிற்று. இ - ள். தன்னை அறிவித்துத் தான்தான் ஆச் செய்தானைப் பின்னை மறத்தல் பிழை அலது எ - து தன்னுண்மையை அறிய மாட்டாது குருடாய்க் கிடந்த உயிர்க்குப் பலவாற்றானும் அதனைத் தெரித்துணர்த்தி எத்தனையு மெளிய அவ்வுயிரை எத்தனையுமரிய தானும்வண்ணஞ் செய்தளித்த பெரியதோருதவியை அதன் பின்னர் மறக்குமாயின் அஃது இதற்குமுன் அறியாமையான் மறந்த குற்றம்போலத் தீர்திறனுடையதோர் குற்றமன்றாகலானும்;—முன்னவனே தானே தானச் செய்தும் தைவம் என்றும் தைவமே மானே தொழுகை வலி எ - து முதல்வன் அங்ஙனந் தான்றானேயாகச் செய்தாலும் இதுகாறுந் தனக்குச் சுதந்திரமின்றி முதல்வனது உபகா

ரத்தை யின்றியமையாதாய் அடிமையாகிய உயிர் எக்காலத்தும் அவ்வாறடிமையேயா மாகலானும் தான்றனைச் செய்தளித்த அப்பெரியோனை வழிபடுதலே அவ்வுயிர்க்கு வலியாவது எ - று.

தமது முதல்வனே குருவாகலிற் றன்றனைச் செய்தானையென்றும், முன்னை மறந்த குற்றம் அறியாது நிகழ்ந்ததாகலிற் கழுவப்படும் இஃததுபோற் கழுவப்படுவ தன்றென்பார் பின்னை மறத்தல் பிழையலதென்றுங் கூறினார். பின்னை மறத்தல் என்றதனால் முன்னை மறத்தல் பெறப்பட்டது. *"எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு" என்னுங் கருத்து நோக்கிக் கூறியதூஉமாம்.

அலதுமெனப் பாடமோதி இது பிழையாதலன்றியு மென்றுரைப்பாரு முளர். ஏகாரம் முன்னையது அசைநிலை; பின்னையன தேற்றம். செய்தாலென்பது செய்தெனத் திரிந்தது. உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. தான்றனைச்செய்தல் எதனையெதனைப் பற்றினும் அதுவதுவாமுயிர் தன்னையறிந்தவழி எண்குணங்களானிறைந்து தன் வண்ணமாகச் செய்தல். அங்ஙனஞ் செய்தவழியும் † "உயிர் தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கே யுரித்து" என்பார் தைவமென்றுந் தைவமே யென்றார். தைவமென்னுஞ் சொல்லியல்பு மேலே யுரைத்தாம். மானையென்னும் இரண்டனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. மானென்பது வடசொற்றிரிபு. சுட்டு வருவிக்க. வலி தருவதனை வலியென்றுபசரித்தார்.

இவ்வுதாரணங்கள் மூன்றனும், வழிபாட்டிற்கும் இடத்து நிகழ்பொருண் மாத்திரையேயன்றி இடவிசேடமும் பெறல் வேண்டுமென அதனை வலியுறுத்துமுகத்தானே, முறையே சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவபக்தர் வேடத்தையுஞ் சிவதேசிகர்களையும் அறிந்து வழிபடுமாறு கூறப்பட்டது.

சிவமேன்னும் அந்ததர சிந்தைநேர் நோக்கப்
பவமின்றுங் கண்வா சகத்திற்—சிவமுண்டாம்
ஒன்று மிரண்டு மலத்தார்க்கிங் கொண்குருவால்
இன்றிந்நூன் மும்மை மலர்க்கு. அக

---

* திருக்குறள், ககo. † சிவஞானசித்தி, 11. 10.

எ - து செய்யுள் எ - னின், இங்ஙனஞ் சிவாகமத்துள் ஞான பாதப்பொரு ளெல்லாவற்றையும் பொது உண்மையென் றிருவகைப் படுத்துப் பிரமாணவியல் இலக்கணவியல் சாதனவியல் பயனியலென நான்கியலாக வைத்துப் போதிப்பதாகிய இச்சிவஞானபோத நூலைக் கோடற்குரிய அதிகாரிகளாவார் இவரென்பதுணர்த்துதனுதலிற்று. இ - ள். சிவம் என்னும் அந்ததர எ - து தான்றானுச் செய்தவாற்றாற் சீவனென்னு மியல்பு நீங்கிச் சிவமென்றோதப்படும் வேதாந்தத் தெளிவாகிய சித்தாந்தத்தையுடைய மாணவகனே ;—ஒன்றும் இரண்டும் மலத்தார்க்கு எ-து ஒன்றுமிரண்டுமாய மலங்களையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கும் பிரளயாகலர்க்கும் ;—சிந்தை நேர் நோக்கக் கண் வாசகத்தின் பவம் இன்று ஆம் சிவம் உண்டாம் எ - து முறையே அறிவின்கணின்று அருட்பார்வையா னோக்குதலானும் தேவகுருவாய் முன்னின்று செய்யுந் திருநோக்கம் பரிசம் வாக் கெனப்படுந் தீக்கையானும் பிறவிக்கேதுவாய பசுத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்குமாகலான் ;—மும்மை மலர்க்கு இங்கு ஒண் குருவால் இன்று இந்நூல் எ - து அவரின் வேறாகிய மும்மலமுடை யவர்க்கே உரித்து இவ்வுலகத் தனுபவமுடைய தேசிகராற் போதிக் கப்படும் இச்சிவஞானபோத நூல் எ - று.

அந்தம் வேதாந்தம். அந்ததரஞ் சித்தாந்தமாகலின், அதனைப் பெற்றோரது பெருமை கூறுவார் சிவமென்னுமந்ததர என்றார். என்னுமென்புழிப் படுசொற் றொக்கு நின்றது. சிந்தை அறிவு - கண் ணுருபு விரித்துரைக்க. நேர் நோக்குதல் முன்னை மருட்பார்வையை மாற்றி அருட்பார்வையா னோக்குதல். நோக்க நோக்குதலானென்க. கண்வாசகங்களைக் கூறவே இனம் பற்றிப் பரிசமும் உடன் கொள் ளப்படும். பவம் ஆகுபெயர். இந்நூல் அநுபவமுடைய தேசிகனை லன்றி விளங்கா தென்பார் ஒண்குருவாலென்றார். போதிக்கப்படு மென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இன்றிந் நூலென்பது இந்நூ லென்னும் பொருட்டு. இக்காலத்துரைக்கப்படு நூலெனினுமமை யும். அது " தானுரைத்தானின்று " என வருகின்ற வெண்பாவாற் கூறியாவாற்றானு மறிக. மும்மையென்றது ஈண்டெண்ணின்மே

னின்றது, " தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன் " என்புழிப்போல.

நூலாசிரியர் பெயர்

எந்தை சனற்குமரன் ஏத்தித் தொழஇயல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞானநூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் தாரணியோர் தாமுணர
ஏதுதிருட் டாந்தத்தால் இன்று.

இந்நூலாசிரியன் திருவருட் சிறப்புணர்த்துதற் கெழுந்தது.

எந்தை சனற் குமரன் - எந்தையாகிய சனற்குமார முனிவன் முதலிய முனிவர்கணங்கள் ;—ஏத்தித்தொழ - துதித்துவணங்க;— நந்தி - ஸ்ரீகண்டதேவர்பாற் கேட்டருளிய நந்திபெருமான் ;—இயல் பாய் - தான் கேட்டமுறையே;—உரைத்தருளும் - உபதேசித்தரு ளிய ;—ஞானநூல் - சிவஞானபோதமாகிய வடநூலை ;—சிந்தை செய்து - பரஞ்சோதி முனிவன்பாற் கேட்டவாறே சிந்தித்து ;— தாரணியோர் தாம் உணர-தமிழ்நாட்டார் அறிந்துய்தற்பொருட்டு;— ஏது திருட்டாந்தத்தால் - மேற்கோளோடு கூடிய ஏது திருட்டாந் தங்களுடன்;—இன்று - இக்காலத்தே;—மெய்கண்டான் தான் உரைத் தான் - மொழிபெயர்த்துக்கூறி வார்த்திகப்பொழிப்புரை செய் தருளினன் மெய்கண்டதேவன். (இப்பாட்டுக்கு உரை சிவஞான சுவாமிகளால் இயற்றப்படவில்லை.)

உ

சிவமயம்

சிவஞானபோதச் சூர்ணிக்கொத்து*

முதற்சூத்திரம் :—க. சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலை யுடையது. உ. அது அரனாலே உடையது. ங. மற்றிருவரும் முத்தொழிற் படுவர்கள். **இரண்டாஞ்சூத்திரம்** :—ச. அரன் உயிர்களில் இரண்டற நிற்பன். ரு. உயிர்களுக்குக் கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன். சு. உயிர்கள் அச்சு மாறியே † பிறக்கும். எ. அரன் சருவ வியாபகன். **மூன்றாஞ்சூத்திரம்** :—அ. இல்லையென்கிற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே அறிவுயிர் உண்டு. கூ. எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு. க0. ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. கக. கனவுடலை விட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. கஉ. நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புத் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராணவாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. கங. மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. கச. எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. **நான்காஞ் சூத்திரம்** :—கரு. அந்தக்கரணங்களுக்கு உயிர் உட்கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக்கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு. கசு. மலமறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை. கஎ. உயிர் மூன்றவத்தைப்படும். **ஐந்தாஞ் சூத்திரம்** :—கஅ. உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில்

---

*இதன் ஆசிரியர் பொல்லாப் பிள்ளையார் என்று பழைய வரலாறும், திருவாவடுதுறை சுவாமிநாததேசிகர் என்று புதிய ஆராய்ச்சியும் கூறுகின்றன. † இது பிழை. 41-ம் பக்கம் பார்க்க.

செய்யும். கக. அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும். ஆறாஞ் சூத்திரம் :—உ௦. உயிரறிவினாலே அறியப்பட்டவெல்லாம் அழியும். உக. அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன். ஏழாஞ் சூத்திரம் உஉ. அரன் பாசத்தை அநுபவியான். உ௩. பாசம் அரனை அநுபவியாது. உ௪. உயிர் அவ்விரண்டனையும் அநுபவிக்கும். எட்டாஞ் சூத்திரம் :—உ௫. உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தினாலேயே வரும். உ௬. உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே. உ௭. உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது. உ௮. உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும். ஒன்பதாஞ் சூத்திரம் :—உ௯. உயிர் அரன்ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும். ௩௦. உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால், அரன் வெளிப்படுவன். ௩க. பஞ்சாக்ஷரசெபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம். பத்தாஞ் சூத்திரம் :—௩உ. அரனுடன் ஒன்றாகி நில். ௩௩. உன் றொழிலெல்லாம் அரன் பணி என்றே கொள். பதினோராஞ் சூத்திரம் :—௩௪. ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரனே அநுபவிப்பன். ௩௫. அரனை மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத்திலே ஐக்கமாய்ப் போவன். பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் :—௩௬. மும்மலங்களையும் களைக. ௩௭. சிவஞானிகளுடனே கூடுக. ௩௮. சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக. ௩௯. வழிபடாமையை ஒழிக.